

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 43

Subject Religion

Name of MSS Bhagatan di bani

Author Not available

Period - -

Folios 190 (1 to 200)

Script Gurmukhi

Source Prithpal Singh

Missing Folios 55, 61, 95, 120, 121, 148, 171, 177, 190,
192

294.553

B 575

بیت بال

(6)

43

Bhagat Bani

॥ १॥ **ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥** **ਦੀਰਗਮੁਤਿਲਾਸਾ॥** ॥ १॥

॥ ५॥ ॥ १॥ ਮਨਬੇਜਾਗਤਤਰੰਗੁਲਾਦਿ॥ ਗੁਰਕੀ
ਹਤਨਮਹਿਜਾਗੀਅੰਤੰਗਜਨਮਪਰਨੁਦਖਜਾ
ਦਿ॥ १॥ ਰਤਤ੍ਰਿਜਾਗਤਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਤੁਤਿ
ਸਕੇਸਿਮਰਨਜਾਗਾ॥ ਜਾਗਤੁਏਸਿਧਪੀਰਜਿ
ਨਕੇਅਸਕੁਰਾਗਾ॥ ਪਿਰੁਗਵੈਤਾਜਾਗੀਅੰਤੰਗੁ
ਅਟਲਜੁਗਾ॥ १॥ ਜੇਸੇਈਅੰਨਿਸਨੀਦ੍ਰੁਗਿ
ਤਉਸਰੇਮਨਮਾਗਿ॥ ਪਰਮੇਸਰਤੇਰੁਲਿਅਪ
ਰਦੁਤਿਏਰਲੈਜਾਗਿ॥ ਜਾਅਪਿਨਿਰੰਜਨਜਾਗ

ਤਾਤੁਮਕਿਉਜਾਗਤਨਾਹਿ॥ ੨॥ ਮਨਕੀ ਬੈਰਨਨੀਦੁ
 ਤੈਰਿਜਸੁਨੁਉਪੁਲਾਇ॥ ਅਦੁਪੰਥਿਯਾਵੈਬਲੁਹਿ
 ਰੈਸੇਵਤਗਈਥਿਯਾਇ॥ ਜੇਇਛੁਕਰਜਾਗੀਅੰ
 ਤੈਸੇਛਲੁਪਾਇ॥ ੩॥ ਤੇਰੇਸੇਵਕਜਾਗੇਨਾਮੁਰੰਗ
 ਮਿਲੇਨਿਰੰਜਨਗਾਇ॥ ਜੇਜਾਗੈਥਿਯਾਅਪੇਕਉ
 ਤਿਜਾਭੀਥਿਯੁਰੁਚਾਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਈ
 ਅੰਦਰਗਹਿਪੈਪਾਜਾਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਮਤਿਨਮੋ
 ॥ ਮਨਰੇਕਿਆਸੇਇਰੁਖਿਅਉਠਿਜਾਗੁ॥ ਜਮੁ
 ਸਾਮੁਨਿਤਾਰੇਦਰਿਖਜਾਉਫਿਗੁਰਕੀਬਰਈਲਾ

ੴ

ੴ

ਗਾ॥੧॥ਗਤਉ॥ਮਾਇਆਕੇਮਾਇਮੋਰਿਆਸੁਤਿ २
 ਬਨਗਕੇਸਾਧਿ॥ਦੇਖਬਾਣੁ॥ਦਰਿਓਗਾਨਿਅ
 ਕਦੁਨਆਇਓਤਾਥਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੁਲੋਕਮੋਰਿ
 ਦਿਨਕੈਸੰਗਾਨਿਦਾਸੁ॥ਜਾਣੈਕਾਇਆਅਮਰਹੋਲ ੦
 ਦਿਲੇਖੈਸਾਨਿਗਿਗਾਸਿ॥੨॥ਆਪਣਾਆਪਿਨੁ
 ਸੰਭਲੇਨਾਸਮੁਝੈਮੁਦਿਆਇ॥ਬਿਨੈਗਾਰਅਮ ੪
 ਦੇਗਚਿਆਕੂਜੇਸੁਆਇ॥੩॥ਕਾਗਾਇਕੀਇਹੁਪੁ
 ਤਲੀਜਿਉਜਲਮਾਰਿਤਰੰਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਦਿਸ
 ਚਲਿਤਾਰਨੇਕਿਉਸੁਸਿਉਪਾਈਅੰਭੁਗਾ॥੪॥੨॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਤਲਾ ॥ ੬੭ ॥ ਸਾਧੋ ਮ
 ਨ ਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜ
 ਨ ਕੀਤ ਤੇ ਅਹਿਨਿ ਸਿਭਾਗਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖੁ
 ਖੈਟੈ ਨੈਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਅਉਰ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾਨ
 ਰਿਖ ਸੋਗੁ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ॥ ਤਿਨ ਜਗਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨ
 ॥ ੧ ॥ ਓਸ ਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦਊਤਿ ਆਗੈ ॥ ਖੈ ਪਹੁਤਿ ਰ
 ਥਾਨਾ ॥ ਜਨਨਾਨ ਕਾਇਤੁ ਖੈਲੁ ਕਰਨੁ ਹੋ ਕਿਨੁ ਗੁੰਗ
 ਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਤਲਾ ॥ ੬੮ ॥ ਸਾਧੋ ਰਣਨਾਰ
 ਮੁਢਨਾਈ ॥ ਇਕ ਭਿਨ ਮੈ ਇਕ ਅਸਭਿਰੁ ਕਾਰਿ ਮ

॥ अठठ जलधि/ उत जासी ॥ १॥ उग/ उ/ का
 कूप मे/ गि/ धमि/ पूती/ उरि/ मू/ गति/ धिम/ गादी ॥ पू
 ठा/ तु/ मा/ ठा/ कर/ भा/ ति/ धि/ जि/ उ/ सु/ प/ ते/ रै/ ना/ दी ॥
 १॥ जे/ दी/ मे/ मे/ म/ ग/ ला/ धि/ ना/ मे/ जे/ उ/ धा/ र/ रि/ की
 छ/ दी ॥ ज/ न/ ना/ न/ क/ ज/ ग/ ज/ न/ उ/ मे/ म/ धि/ अ/ र/ र/ र/
 म/ म/ र/ ना/ दी ॥ २॥ ३॥ ग/ उ/ ड़/ म/ उ/ ला/ ॥ पू/ ती/ क
 उ/ उ/ र/ ज/ म/ म/ न/ न/ आ/ है ॥ अ/ गि/ ति/ धि/ म/ ग/ न
 र/ रै/ म/ ग/ ए/ आ/ मे/ क/ उ/ के/ मे/ ग/ न/ गा/ है ॥ उ/ ग/ उ/
 पु/ त/ मी/ त/ म/ ग/ ए/ आ/ म/ म/ त/ म/ धि/ उ/ धि/ ज/ धि/ प/ अ

३

०
६

०

ਪਥੀਪਾਵੈ। ਮਿਰਗਾਤਿਸਨਾਜਿਉਧੂਰੇਏ। ਜਗਾਏ
 ਖਤਾਸਿਉਠਧਾਵੈ। ਭੁਗਤਮੁਗਤਕਕਾਰਨਮੁਆ
 ਮੀਮੂੜਤਾਹਿਓਸਗਾਵੈ। ਜਨਨਾਨਕਕੈਮੈਕੋਓਰ
 ਜਨਗਾਮਕੋਪਾਵੈ। ਗਓੜੀਮਾਧਾਸਾਧੋਇਹੁਮ
 ਨੁਗਾਹਿਉਨਜਾਈ। ਭਿਦਲਤਿਸਨਾਸੀਗਥਸਤ
 ਹੋਯਾਤੇਓਹੁਨਗਾਈ। ਰਹਾਉ। ਕਠਨਕਰੋਧਪ
 ਟੀਕੇਭੁਤਗਜਿਹੁਮੁਪਸਭਾਉਸਗਾਈ। ਰਤਨੁਮਿ
 ਆਨੀਸਭਕੋਰਿਹਈ। ਨਾਤਾਸਿਉਕਛੁਨਥਸਾ
 ਈ। ਜੋਗੀਜਤਨਰਤਨਸਭੁਗਾਰੋਗਾਨੀਰਹੇਗਨ

ਗਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿ ਭੁਏਦਿ ਆਲਾਤੁ ਜਤ ਬਿਧਖ
 ਨ ਆਈ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸਾਧੇਗੋ ਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨਗ
 ਵਉ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਮੇਲ ਕੁਧਾਇ ਓਥਿ ਰਥਾ ਕਾਹਿ
 ਗਵਾਵਉ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਧਤਤਿ ਪੁਨੀਤ ਦੀਨ ਬਿਦਧ
 ਰਸ ਰਨਤਾਹਿ ਤੁਮ ਆਵਉ॥ ਗਜਕੇਤਾ ਸੁਮਿਟਿ ਓਜਿ
 ਹਸਿ ਮਰਤਤੁ ਮਕਾਹੇ ਬਿਜਗਵਉ॥ ੧॥ ਤਜਿ ਮਭ ਮਾਨੁ
 ਮੇਹ ਮਾਇਆ ਫੁਲ ਭੁਜਨਗਮ ਚਿਤਲਾਵਉ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਪੰਥਾਇ ਹੁਗੁਰ ਮੁਖਹੋਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ॥
 ੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕਉ ਮਾਇ ਭੂਲਿ ਓਮ ਨੁਸਾਇ

੨੬

ਮਤਾਨੁ ਅਗੁਥਿਖ ਅਨਕੀਸੇਵਾ ॥ ਤਰਖਸੋਗ
 ਪਰਸੇਜਿ ਤਨਾਤਿਸੇ ਮੁਰਤ ਪੈ ਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਰਗਨ
 ਰਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਿਖ ਏਸ ਮਤ ਉਕੰਠਨ ਅਗੁਪੈਸਾ
 ੨ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਏਥਾ ਪੈਸਿ ਤਨਾਤਿ ਤਿਤ ਤੁਮ ਜਾਨ
 ਉਗਿ ਆਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤ ਤਾਤਿ ਤੁਮ ਆਨ ਉ
 ਦਿਤ ਥਿਧੋਕੇ ਜੋ ਪੁਨੀ ॥ ੩ ॥ ਗਉ ਜੀਮਤ ਲਾਗ
 ੪ ॥ ਮਨ ਰੋਕਤਾ ਰੁਯੋ ਤੈਥੇ ਗਾ ਅਤਿ ਸਿਖ
 ਅਉਧ ਪਪਟਨ ਤਿਜਾਨੈ ਰੁਯੋ ਏ ਰੁਸੰਗਤ
 ਉਗਾ ਰਾਉ ॥ ਜੋਤਨੁ ਤੈ ਅਪਨੋ ਕਾਰਿਆ

੫
 ॥ ਉਸਤਾਤਿ ਤਿਹਾ ਏਸਾ ਜਾਕੈ ਲੇਗੁ ਮੇਰੁ ਫੁਨ ਤੈਸੀ

ਸਿਓ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਗਿਤ ਕੀ ਨਾਹੀ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੋਰੇ
 ਨਾਹ ਦੇਖੋ ਸੋ ਬਥਿ ਚਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਤਨ ਜਲ ਅਪਨੇ
 ਤੇ ਤਾਰਿ ਚਿਹਰੇ ਬਿੰਦ ਗਤ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ
 ਰੁਯੋ ਬਰਨ ਨ ਸਿਉ ਬਿਰਥਾ ਅਉ ਪਸਿਰਨੀ ॥ ॥
 ੨ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕਸੇਈ ਨਹੁ ਸੁਖੀ ਆਗਾ ਮਨਾ ਮਗੁਨਗਾ
 ਵੈ ॥ ਅਉਰ ਸਗਲ ਜਗੁ ਆਇ ਆਸੇ ਤਾਨਰ
 ਭੈ ਪਹੁਤੀ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਗਉ ਜੀਮਤ ਲਾ ॥ ੪ ॥ ਨਰਿ ਅ
 ਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਰਹੇ ॥ ਈਨਹਿ ਆਲਸ ਸੂਰੁ ਭੈ ਭੈ ਜਨਮ
 ਰਨ ਰਾਸੁ ਤੁਮ ਪਰਹੇ ॥ ਰਹਿ ॥ ੫ ॥ ਬੈਠ ਪੁਰਾਨ ਜਾ

ਸੁਗੁਨਗਾਵਤਿ ਤਾਕੋ ਨਾਮੁ ਤੀਏ ਮੋਧੁ ਹੋ ॥ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ
ਜਗਤ ਮੈ ਤਰੇ ਕੋ ਸਿਮਰਤਿ ਸਿਮਰ ਕਸਮ ਲੁਖੁ ਹੋ ॥ ੬
੧ ॥ ਮਾਨਸ ਦੇਤ ਬੁਧੁ ਨ ਤੀਏ ਕਹੁ ਚਿ ਪਾਇ ਮੁਕਤ ਕਾ
ਕਹੁ ਗਾਨਾ ਨ ਕਰਤ ਗਾਇ ਕਹੁ ਨਾਮੈ ਰੁਟੁ ਸਾਗਰ ਕੇ
ਪਾਰ ਚਿਤ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਸਦੁ ਗੀ ਮਾਲਾ ॥ ੬ ॥ ਚਿਰ ਬਾਕੁ ਚਿ ਕਹੁ ਨ ਸਿਓ ਮਨ
ਕੀ ॥ ਲੋਕੁ ਰਸ ਮਿਓ ਦਸੁ ਗੁਇ ਸਧਾਵਤਿ ਭਾ
ਸਾ ਲਾਗੀ ਯੋ ਸੁਨ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਤਿ ॥ ਸੁ
ਖ ਕੈ ਹੋ ਤਬੁ ਤਦੁ ਖਪਾਵਤ ਮੇਵ ਕਰਤ

ਨਜਨਕੀ॥ ਦੁਆਰੁ ਦੁਆਰੁ ਅਨੁਜਿਉ ਤੇਲਤਾ
 ਹਿਸਧਰਾਮੁ ਨਜਨਕੀ॥ ੧॥ ਭੂਨਸ ਜਨਮੁ ਅਕਰ
 ਭੈਏ ਦੁਤਿਲਾ ਸਨ ਲੋਕੁ ਸਮੁਕੀ॥ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ
 ਜਮੁ ਕਿਉ ਨ ਹੀਕਾ ਦੁਤਿਕੁ ਮਾਭਿਉ ਨ ਸੈਤਨ ਕੀ
 ॥ ੨॥ ੧॥ ਰਿਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਦੇਵੁ ਗੋਧਾਗੀ॥ ਮ
 ਹਲਾ॥ ਜਾਹਿ ਮਨੁ ਨੈਕੁ ਨ ਕਹਿਓ ਭੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਘਸਿ
 ਆਇਗਿਓ ਅਪਨੀ ਸੀ ਦੁਗਮੁ ਤੇਨਟਰੈ॥ ੧॥
 ਮਦਮਾਇ ਆ ਕੈ ਭਇਓ ਭਾਵੈ ਤੇਨ ਸਮੁਨੁ ਤਿਉ
 ਚ ਭੈ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਗਤੁ ਕਉ ਰੂਪ ਕੈ ਅਨਭਿਦ

ਗਧਰੁ

ਗੁਰੂਗੋ॥ ੧॥ ਸੁਆਨ ਪੁਛ ਜਿਹੋ ਇਨ ਸੁਪੋਕ ਯੋਨ
ਕਾਨ ਪਰੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕੁ ਜਗਮਨਾਮ ਨਿਪ ਜਾਤੈ
ਜੁਸੈ॥ ੨॥ ੧॥ ਏਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਾਝਾ ਸਰੁ ਕਿਛੁ
ਵਤ ਕੈ ਥਿਛਾਗਾ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਈ ਸੁਤ ਥੀ ਪੈ
ਉਛੁ ਨਾ ਰਿਖੁ ਮੇਲਾ॥ ੭॥ ਰਾਉ॥ ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ
ਤੋਤ ਜਬਨ ਆਰੇਟੇਰ ਤਪ੍ਰਤ ਪੁਕਾਗਾ॥ ਆਪ
ਗੀ ਕੋ ਉਨ੍ਹਾਰਿ ਰਖੈ॥ ਪਰਿ ਤੇ ਦੇਤੈ ਕਾਗ॥ ੯॥ ੧॥
ਮ੍ਰਿਗਾ ਤਿਸਨਾ ਜਿਉ ਜਗਾ ਰਹਾ ਯਹਿ ਦੇਖੈ ਰਿਦੈ
ਥੀ ਠਾਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕੁ ਜਗਮਨਾਮ ਨਿਪ ਜਾਤੈ

ਸੀ

ਓਧਾਗ ॥ ੨॥ ੨॥ ਦੇਵਗੀਧਾਗੀਮਹਲਾ ॥ ੬॥ ॥
ਗਤੇਮੈਂਦੇਖੀਪ੍ਰੀਤਾਅਪਨੇਜੇਸੁਖਸਿਉਜ
ਭਲਗੋਕਿਆਰਾਗਕਿਆਮੀਤਾਗੁਉਮੇ
ਰਉਮੇਰਉਮਭੈਕਤਪੈਤਿਤਸਿਉਬਾਧਿਓਈਤ
ਅੰਤਕਾਛਸੰਗੀਤਗੀਕਉਇਤਅਬਰਜਪੈਰੀ
ਤਾ॥ ੧॥ ਮਨਮੁਖਅਜਤੁਨਿਸਮਸ੍ਰੁਤਸਿਖਦੈ
ਗਰਿਓਨੀਤਾਨਾਨਕਕਟਕਥਪਾਰਪਰੈਜਉ
ਗਾਵੈਪ੍ਰਗੀਤਾ॥ ੨॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਬਿਗੁਜਾਮਹਲਾ ॥ ੬॥ ॥ ਹਿਕੀਗਤਿਨਾਇ

^{ਜਾਨੈ}
 ਕੇਉਂ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਪਾਇ ਤਰੇ ਅਰੁ ਬੁਝੇ ਕੋਇ
 ਆਨੈ ॥ ੧ ॥ ਬਤਾਇਨ ਮੈ ਰਾਉ ਰੋਕ ਕਰੁ ਰਖੀ
 ਗਉਰੋ ਕਰੁ ਰੁਠੈ ਗੀਤੁ ਰੇ ਰੁਠੈ ਸੁਖ ਨ ਏ ਪਿਤਰੋ
 ਬਿਤੁ ਤਰੈ ॥ ੨ ॥ ਆਪਨੀ ਸਯਾ ਆਪ ਪਸਾਰੈ ਅਪੁ
 ਨਿਏ ਫਲ ਫਗਾਨਾ ਨਾ ਰੂਪ ਪਰੈ ਬੁਝੈ ਗੀਸ ਰੁਤੇ
 ਰਹੈ ਨਿਆਗਾ ॥ ੩ ॥ ਅਗਤ ਅਪਾਰ ਅਲੋਪ ਨਿਰੋ
 ਜਨ ਜਿਤ ਸਰਗੁ ਰੁਗਮਾਇ ਉਸ ਸਗਲ ਰੁਗਮ ਤਜ
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ਚਹਨ ਤਾ ਤਿਉ ਤੁਲਾਇ ਉ ॥ ੪ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਉਸ ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੋਗਠ ਮਾਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ੧ ॥

c
 ੫

ਰੇਅਨਗਮਸਿਉਕਰਪ੍ਰੀਤਾ। ਸੂਫਨਗੋਬਿੰਦਗੁਨ
ਸੁਨਤਿਅਰੁਗਾਉਰਸਨਾਗੀਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕ
ਰਿਸਾਧਸੰਗਤਸਿਮਰਮਾਧੋਤੋਹਿਪਤਤਿਪੁਨੀ
ਤਾ। ਕਲਭਿਅਲਜਿਉਪਰਿਥਿਰੋਲੈਮੁਖਸਾ
ਰੈਮੀਤਾ। ਅਜੁਕਾਲਫੁਨਿਤੋਤਿਗੁਸਿਉਸਮ
ਸੁਗਧੁਲੀਤਾ। ਕਪੈਨਾਨਕੁਰਮੁਭਜਲੈਜਾਤ
ਅਭਿਜਰਝੀਤਾ॥੨॥ ਸੋਰਠਾ। ਮਤਲਾ॥੬॥ ਮ
ਨਕੀਮਨਤੀਮਾਹਿਰਹੀ। ਨਾਹਰਭਜੇਨਤੀਰਬ
ਸੇਵੇਚੋਟੀਕਲਗਹੀ। ਰਹਾਉ॥ ਦਾਗਮੀਤਪ੍ਰਤ

ਰਬ ਸੰਪਤਿ ਪੁਨ ਪੁਰਨ ਸਭ ਮਯੀ ॥ ਅਵਰ ਮਕਲ
 ਮਿਥਿ ਆਏ ਜਾਨ ਉਭਰਨ ਗਮ ਕੇ ਸਯੀ ॥ ੧ ॥ ੬
 ਗਤਿ ਛਿਗਤਿ ਬਹੁ ਤੇ ਜੁਗਾ ਗਾਰਿ ਉਮਾ ਸਦੇ ਪਿ
 ਲਤੀ ॥ ਲਨ ਕ ਕਹਿ ਤਿਮਿ ਲਨ ਕੀ ਚਿੰਗੀ ਅਸਿ
 ਮਰਤ ਕਤਾ ਨ ਜੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ॥ ੮ ॥
 ਅਨਰੇ ਕਉ ਨ ਕਮਾਤਿ ਤੈਲੀ ਨੀ ॥ ਪਰਾ ਗਨਿ ਦ
 ਯਾ ਰਸ ਰਚਿ ਚਿੰਗਾ ਮਭਗਤ ਨਹਿ ਕੀਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਤਾਉ ॥ ਮੁਕਤ ਪੈ ਬਜਾਨੇ ਚਿੰਗਾ ਤਨ ਪਨ ਜੋਗ
 ਕਉ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤ ਸੰਗ ਕਾ ਪੁਨ ਜੀਵੀ ਨਾਇ

ਰਬਾਆਪੁਬੰਧਾਇਆ॥੧॥ਨਾਤਰਿਕੁਜਿਤਿਨ
ਗੁਰਜਨਮੇਵਿਉਨਤਿਪਜਿਓਕਛੁਗਿਆਨਾ॥
ਪਟਪਿਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਤੇਰੈਤੈਕੋਜਤਿਉਦਿਆ
ਨਾ॥ਪਾਥੁਤਜਨਮਭਰਮਾਤਿਪੈਤਾਰਿਓਅਸ
ਥਿਰਮਤਿਨਪੀਪਾਹੀ॥ਮਾਨਸਦੇਤਪਾਇਪਟੁਓ
ਰਿਕੁਜਨਨਕਥਾਤਥਤਾਈ॥੩॥੨॥ਸੋਕਲਾਹ
ਲਾ॥੬॥ਮਨਰੇਪੂਰੀਸਰਨਾਥਿਚਾਹੇ॥ਜੇਹਮਿ
ਮਰਤਗਨਕਾਸੀਉਪਗੰਤਾਕਾਜਸੁਉਰਘਰੇ॥
ਮਾਰਤਾਉ॥ਅਟਲਭਇਪੂਜਾਕੈਸਿਮਗਨਅ

ਗੁਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਆਦੁਖਰਤਾਇਓਭਿ
ਪਕੇਸੁਆਮੀਤੈਕਾਹੇਭਿਜਗਦਿਆ॥੧॥ਜਬਤੀਸ
ਗਗਤੀਕਿਰਪਾਨਿਧਗਜਗਾਤਏਛੂਟਾ॥ਮਾਨਿ
ਆਨਾਮਕਪਾਲਉਬਰਨਉਰਾਮਕਤਤਿਭੈਪਨ
ਤਿਹੁਟੁਟਾ॥੨॥ਅਜਾਮਲੁਪਾਪਜਿਗੁਜਾਨੈਸਿ
ਮਧਮਾਹਿਨਿਜਤਾਗਾ॥ਨਨਕਕਪਤਚੇਤਿਚਿਤ
ਅਨਤੈਭੀਉਤਰਸਿਪਾਗਾ॥੩॥੪॥ਜੇਰਠਮਹ
ਲਾ॥੬॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਨਉਪਾਉਕਹੈ॥ਜਾਤੇਕੁਰ
ਤਰਾਮਕੀਪਾਵੈਜਮਕਤਾਸਹਰੈ॥੧॥ਗਗਤੀ

੧੦

੦

ਕਉ ਨਕਰਮਭਿਦਿ ਆਕਤ ਕੈਸੀ ਪਰਮ ਕਉ
 ਨਦੁ ਨਕਰਈ ॥ ਕਉ ਨ ਨਾਮ ਜਗ ਜਾ ਕੈਸਿ ਮਰੇ
 ਤੁਏ ਸਾਗਰ ਕਉ ਤਰਈ ॥ ੧ ॥ ਕਲ ਮੈ ਏਕ ਨਾ
 ਮ ਕਿਰਪਾ ਨਾਪਿ ਜਾਹਿ ਜਪੈ ਗਤ ਪਾਵੈ ॥ ਅਉਰ
 ਪਰਮਤਾ ਕੈ ਸਮਨਾਹਿ ਨਹਿ ਭਭਿ ਭਿਥੈ ਰੁਬੁਤਾਵੈ ॥
 ੨ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਗਤ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪੀ ਜਾ ਕੈ ਕਰ
 ਤ ਗੁਜਾਈ ॥ ਸੇਤੁ ਮਹੀ ਮੈ ਬਸੈ ਨੇਰ ਤਰਨਾ ਨ ਕਰ
 ਰਪਾਨਿ ਆਸੀ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਸੇਰ ਠਮ ਹਲਾ ॥ ੫ ॥
 ਮਾਈ ॥ ਕਿਹੁ ਪੁਸਤਕ ਉਗਾਈ ॥ ਮਤਾ

ਮੇਰਾ ਗਿਆਨ ਤਿਸ ਰਸੇ ਮਨੁ ਗਹਿਯੋ ਉਰ ਝਾਈ ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਜਾਨ ਮਹੀ ਭਰ ਮਧੇ ਇਤ੍ਯਾਨਿ
 ਅਸਥਿਰੁ ਮਤ ਪਾਈ ॥ ਥਿਥਿ ਅਸਕਤ ਗਹਿਯੋ ਨਿ
 ਸਥਾ ਸਰਿ ਨਹਿ ਛੁਟੀ ਅਧ ਮਾਈ ॥ ੧॥ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਕ
 ਥਹੁ ਨਹਿ ਕੀਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਗਈ ॥ ਜਾਨਾ ਕਰੇ ਨਾਹਿ ਕ
 ਉਗਨ ਗਏ ਹੁ ਸਰਨਾਈ ॥ ਸੁਰਠ ਮਹਲਾ ਮਾ
 ਣੀ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਸਨਾਹਿ ॥ ਨਿਸੰਗਥਿ ਅਨਕਉ ਧ
 ਤ ਨਿਹ ਥਿਧੁ ਰੋਕਉ ਤਾਹਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਏ
 ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਘ ਤਿਕੇ ਮਤਿ ਸੁਨਿ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਐ ਬਸ

99

ਕੀਨਾਹਿ

ਬਾਸਰ

ਵੈ॥ ਪਰਧਨ ਪਰਧਾਗਾ ਸਿਓਗੁ ਬੇਬੀ ਥਿਰਥਾਜਨਮੁ
ਸਿਰਾਵੈ॥ ਮਾਈ ਮਾਈ ਆਕੈ ਰਾਇ ਓਥਾ ਵੇਸੁ ਸੁਤ
ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਗੀਤਾਨਾ ਪਦਹੀ ਭੀ ਨੁਰਥਾਸਾ ਤੈਨਿ
ਰੰਜਨ ਤਾ ਕੇ ਮਰਮਨ ਜਾਨਾ॥ ੨॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨ ਸਾਧ
ਕੀ ਆਇ ਓਹੁ ਹਮ ਤਿਸ ਗਲਾ ਥਿਨਾ ਸੀ॥ ਨੁਬਨਾਨ
ਕਥੋਤਿ ਓਹਿ ਤਾਮਨ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਟਾਸੀ॥ ਸੋਰਠ
ਮਹਲਾ॥ ੯॥ ਬਿਨ ਗਇ ਜਸਾਈ ਜੀ ਅਧਾਰੀ॥ ਸ
ਗਲ ਜਗਾਤਿ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਧਾਨਾ ਥਿਨ ਸਤੁ ਲਗਾਤਾ
ਥਾਰੀ॥ ੧॥ ਬਗੁਣੀ॥ ਬਾਹੁ ਭੂਤ ਬਨਾਈ ਰਥਿ

ਪਬਿਗਿਤਨੀਇਨਬਾਗਿਤੈਸੇਜੀਏਸੁਖਮਾਇ १੨
ਅਕੇਉਗਇਓਕਾਗਵਾਰਾ॥੧॥ ਅਜਹੁਸਮਾਇ
ਕਛੁਭਿਗਾਰਿਓਨਾਹਨੁਜਲੇਨਾਮੁਮੁਗਗਾਕਹੁ
ਨਾਨਕਨਿਜਿਮਤਸਾਧਨਕਉਭਖਿਓਤੋਹਪੁਕਾਗਾ
੨॥੮॥ ਸੋਰਠਮਹਲਾ੧੮॥ ਇਹਜਗਮੀਤਨਏਖਿ
ਓਕੇਈ॥ ਸਗਲਜਗਤਿਅਪੁਨੇਸੁਖਲਾਗਿਉਦੁ
ਖਮੇਸੀਗਨਹੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਾਗਮੀਤਪੁਤ
ਸਨਬੰਧੀਸਗਰੇਧਨਮਿਉਲਾਗੇ॥ ਜਬਜੀਨੈਰ
ਧਨਏਖਿਓਨਰਕਉਸੀਗਛੁਡਸਭੁਕਾਗੇ॥੧॥

ਕਹਿਕਹਾਯਾਮਨਥਉਰੇਕਉਇਨਸਿਉਨੇਹੁ
ਲਗਾਇਓ। ਈਨਾਸਥਸੁਕਲੁਭੈਭੀਜਨਜਸੁਤਾ
ਕੋਥਿਸੁਗਾਇਓ॥ ੨॥ ਸੁਆਨਪੁਛੁਸਿਉਰਾਇਓ
ਨਸੁਧਉਥਹੁਤਜਤਜਸਮੇਕੀ ਨਉਗਾਨਕਲ
ਜਐਰਧਕੀਗਥਉਨਾਮਤਿਗਰਓਲੀਨਉ॥ ੩॥
੮॥ ਸੋਠਮਹਲਾ॥ ੯॥ ਮਨਰੇਗਹਿਓਨਗਰਓ
ਪੁਏਸਾਕਹਾਉਇਓਮੁਰੁਮੁਗਾਇਓਭਗਵਉ
ਕੀਨਕੇਸਾਗਹਉ॥ ਸਾਬਛਾਭਿਕੈਧੂਠਹਿਲਾ
ਗਿਉਜਨਮਤਕਾਰਥਏਇ। ਕਰਧਰਪਉਓਇ

ਗਤਿ ਜਪੇ ਭਿਓ ਪਸੁ ਕੀ ਨਿ ਆਈ ਸੇ ਦਿਓ ॥ ੧ ॥
ਗਮ ਭਜਨ ਕੀ ਗਾਤਿ ਜੀ ਜਾਨੀ ਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥
ਭਓ ਕਾਨਾ ਉਗ੍ਰਿ ਹਿਉ ਭਿਖ ਅਨ ਸੰਗਿ ॥ ੩ ॥
ਭਓ ਗਨਾ ਮੁਹਤ ਨ ਭਿਸ ਗਨਾ ॥ ੪ ॥ ਗਹਿਓ ਅ
ਚੇਤਨ ਚੇਤਿਉ ਗੋਬਿੰਦ ਚਿਰ ਭਾਉ ਧਾਰਿ
ਗਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਿਰਦੁ ਪਛਨ ਉਭੁ
ਲੇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ੫ ॥ ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ॥ ੬ ॥ ਜੋਨ
ਰੁਦੁਖ ਮੈ ਰੁਖ ਨ ਜੀ ਮਾਨੈ ॥ ਸੁਖ ਸਨੇਤ ਅਰ
ਭੈਨ ਜੀ ਮਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਮਾਈ ਮਾਨੈ ॥ ੭ ॥ ਰਹਾਉ ॥

੧੩

੮

ਨਹਿ ਨਿਰਿਅ ਨਹਿ ਉਸਤਤ ਜਾ ਕੈ ਲੋਕੁ ਮੇ
 ਅਭਿਮਾਨਾ ਚਰਖ ਸੇਗ ਤੇਰੈ ਨਿਅਰ
 ਉਨਾਹਿ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥੧॥ ਭੁਆਸਾ ਮਨਸ
 ਸਗਲ ਤਿਅ ਗੈ ਜਗ ਤੇਰੈ ਨਿਗਮਾ ॥੨॥
 ਕ੍ਰੋਧ ਜਿਹ ਪਰਮੈ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਟਿ ਫੂਟ ਮਾਨਿਟ
 ਸਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇਤਰ ਪਰ ਕੈ ਨੀਤਿ
 ਦਿਹੁ ਜੁਗਤ ਪਛੋਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਲੀਨ ਕੁਇ ਥਿ
 ਗੋਇਰ ਮਿਉ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਮੀਰਿ ਪਾਨੀ ॥੩॥
 ੧੧ ॥ ਸੇਰ ਮਾਨਸ ॥੪॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਨਸ

ਮਨਮਾਗੀ॥ ਅਧੋਨੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਜਗੁ ਧਰਿ ਕੇ ਕਾਰੁ ॥ ੧੮ ॥
ਕੋਨਾ ਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖ ਮੇਂ ਅਨਥਹੁ ਤਮਿ ਲਿਖੈ
ਠਤਿ ਰਹਤ ਬਹੁ ਏਸ ਘੇਰੇ॥ ਥਿਧੁ ਤਪੁ ਰੇਸ ਭਹੀ ਸੀ
ਗੁਛਾਰਿ ਤੁ ਕੋਉ ਨ ਆਵਤ ਨੇਰੇ॥ ੧॥ ੧੮॥ ਪਰਿ ਕੀ
ਨਾਰਥਹੁ ਤਹਿ ਤਜਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਰਹਤ ਮੇਂ ਗਲਾ ਹੀ
॥ ਜਬ ਹੀਰੀ ਸਤ ਜੀ ਏਹ ਕਾਇ ਆਧੋ ਤਿਧੋ ਤਿਕ
ਰਭਾ ਹੀ॥ ੨॥ ਏਹ ਥਿਧੋ ਕੋ ਥਿ ਵਹਾਰੁ ਬਨਿ ਠੇਰੇ
ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇ ਓ॥ ਅੰਤ ਬਾਰਨਾ ਕ
ਥਿ ਨੁਪਰ ਜੀ ਕੋਉ ਕਾਨੀਸ ਆਇ ਓ॥ ੨੧ ॥

ਓਸਾਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪ੍ਰਸਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੯॥ ਕੁ
ਰੇਬਾਨਖੋਜਨਜਾਈ॥ ਸਰਬਾਨਿਵਾਸੀਸਟਾਅਲੇ
ਪਾਤ੍ਰੇਗੀਸੰਗਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਧਾਨ
ਧਿਅੰਤ੍ਰਿਥਾਸਬਸਤੁਹੈਮੁਕਰਿਮਾਰੇਜੈਸੇਛੁਟਾਈ॥
ਤੈਸੇਗੀਰਬਿਥਮੈਰੀਰੰਤਰਪਟਹੀਥੋਜਗੁਰੁਈ॥
੧॥ ਥਾਹਰਿਭੀਜੁਰਦੇਕੇਜਾਨਹੁਇਤਗੁਰਗੀਆ
ਨਥਕਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਚਿਨ੍ਤੁਆਧਾਓਨੈਮਿਟੈ
ਨਕੁਮ੍ਹਕੀਕਾਈ॥ ੨॥ ੧॥ ਪ੍ਰਸਾਸਰੀਮਹਲਾ॥
੯॥ ਸਾਧੋਇਤਜਗੁਰਮੁਖੁਲਨਾਗਾਮਨ

१५
 कर्मिभरुहृतिआमादिआरुषाधिक
 न॥१॥रुहृतिआमादिआरुषाधिक
 उताकैरुमलपटानाजेवनपनप्रुता
 कैमदमैअतिनिमिरुडैदिदना॥१॥दीन
 ददिआलमददपडैजततामिष्टिअत
 नलगाणाजनतानकरदतमैकिन
 गुरुमुष्टिउदिप्रुदना॥२॥२॥पनमै
 अउल्लातिउजैवीकउजुगतिनका
 ॥६॥मुष्टिआदिआममतादुतिजिउ

ਤਿਹਾਥਿਧੰਮਨਕੋਸੀਸਾਥੁਕੋਰੁਥੀਨਿਧਧਾਰਪਰੀ।

ਪਾਇਆਹਿਧਫੁਨਉ। ੧॥ ਰਹਉ। ਪਰਨਿ
 ਦਾਉਸੁਤਤਿਨਜਿਕੈਕੰਚਨਲੇਹਿਸਮਾਨੇਹ
 ਰਖਸੇਗਤੇਰਪੈਅਤੀਤਾਜੋਗੀਤਾਹਿਭਯਾਨੇ॥
 ੧॥ ਬੰਦਲਮਨਦਹਿਦਿਸਕਉਧਾਵਤਿਅਚੁਲ
 ਜਾਹਿਠਹਿਰਨੈ। ਕਹੁਨਾਨਕਾਇਹਿਭਿਧੰਮ
 ਜੋਨਰੁਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਅਮਾਨੇ॥ ੨॥ ਧਨਾਮਰੀ
 ਮਹਲਾ॥ ੬॥ ਅਧਮੈਕਉਨਉਪਾਉਕਰਓਨਰ
 ਹਾਉ। ਜਨਮਪਾਇਕਛੁਤਲੋਨਕੀਨੇਤੁਤੇਅ
 ਧਕਰੁਰਉ। ਅਨਥਚਕਮਹਰਿਗੁਨਨੀਗਾਏ

ਯਹਿ ਜੀ ਅਸੇ ਚਧਰਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿਕ ੧੬
ਛੁਗਿ ਆਨੁ ਤਉ ਪਾਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਓ ਉਟਰ
ਕੁਰਉ ॥ ਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਭਿ ਕਪੜਾ ਨਉ ਤ
ਬਡਉ ਪਤਤਿ ਤਰਉ ॥ ੨ ॥ ੪੧ ॥ ਓਸ ਭਿਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੈਤ ਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ਗੁਲਿਓ ਮਨੁ ਮਾ
ਇਅਉ ਰਸਾਇਓ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਰਮ ਕੀ ਓਲਾ ਲਓ
ਲਗਿ ਰਿਤਿ ਰਿਤਿ ਆਪੁ ਭੋਧਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਇ
॥ ਸਮਾਇ ਨ ਪਰੀਓ ॥ ਰਸ ਰਬਿਓ ਜਸ ਰਹਿ ਕੋ
ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਾਨਿਓ ਨ

ਤਨਿਥਨਥੇ ਜਨਕਇਧਾਇਓ ॥ ਅਰਤਨੁਗਾਮਪੁ
 ਟਿਗਿਕੇਕੀਤਰਿਤਕੋਗਿਆਨਨਪਾਇਓ ॥ ਜਨਨ
 ਨਕੁਗਾਵੰਤਿਬੁਜਜਨਾਇਨੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁ
 ਗਵਾਇਓ ॥ ਜੈਤਜਿਗਿਮਹਲਾ ॥ ੬ ॥ ਅਰ
 ਜੁਗਾਖਲੇਤੁਪਤਮੇਗੀ ॥ ਜਮਕੋਸੁਗੁਇਓਰਖੰਡ
 ਰਸਗਨਗੀਕਿਰਪਾਨਿਧਤੇਗੀ ॥ ੧ ॥ ਅਰਤੁ
 ਅਮਤਾਮੁਗਾਧਿਪਤਤਿਲੇਗੀਯੁਨਿਕਰਤਧਾ
 ਪਅਬਤਾਗਾਕੁੰਮਰਥੇਕੋਬਿਜਗਤਿਨ
 ਚਿਨਤਿਤਲਿਤਾਤੁਨੁਗਾਮਾਪਾਕੀਏ

੦

੩

੭

ਉਪਾਦਮੁਕਤਿਕੇਕਾਗਨਦਤਿਰਿਸਕਉਓਠ
ਧਾਇਆਪਾਟਹੀਭੀਤਰਥਸੈਨਿਰੰਜਨਤਾ
ਕੇਮਰਮੁਪਾਇਆ। ੨। ਨਾਨਾਨਿਗੁਨਨਾਹਿ
ਨਕਛੁਜਪਤਪਕਉਨਕਰਮ। ੩। ਥਕੀਜੈ। ੪।
ਨਕਤਾਰਿਪਰਿਓਸਰਨਾਗਾਤਿ। ੫। ਭੈਦਾਨਪ੍ਰਭ
ਦੀਜੈ। ੬। ੨। ਜੈਤਸਿਰੀਮਤਏ। ੭। ਮਨਰੇ
ਸਾਚਾਗੋਬਿੰਦਾਗਾਗਮਨਾਮਭਿਨੁਮਿਥਿਆਜ
ਨੇਸਗੋਰੇਇਤੁਸੀਸਾਗਾ। ੮। ਨਤਾਉ। ਨਾਕਉ
ਜੇਗੀਏਸਤਭੋਪਾਇਓਨਾਨਿਤਿਤਪਾਗਾ।

97

0

03

ਸੇਸੁਆਮੀਤੁਮਨਿਕਟਪਛੁਨੇਹੁਪਰੇਖਤੇਸਿਅ
ਗਾ॥੧॥੫੫੬ਨਨਾਮੁਜਗਤਿਮੈਤਹਿਕਕਬਤੁ
ਨਾਤਿਸੀਭਾਗਾ॥ਨਨਕਸਰਨਪਰਿਉਜਗਾਭੀ
ਦਨਗਧਤੁਭਿਰਦੁਤਿਤਾਗਾ॥੨॥੩॥ਓਸਤਿਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜੈਜਾਵੀਤੀਮਤਲਾ॥੯॥ਰਾਮਸਿ
ਮਰਗਮਸਿਮਗਦਿਪੈਤੇਰੇਕਾਮ॥੧॥ਮਾਦਿਅ
ਕੇਸੀਗਤਿਆਗਪ੍ਰਭਜੂਕੀਸਰਨਲਾਗਾਜਗ
ਸੁਖਮਾਨਮਿਥਿਅਯੁਰਸਤਸਾਜੁਰੈ॥੧॥
ਰਤਾਉ॥ਸੁਪਨੇਜਿਉਧੰਨਪਛਾਨਕਾਤੇਪਰਭ

ਤਿਸਾਨੁ ਕਰੁ ਕੀਰਤਿ ਜੈਸੈ ॥ ੧ ॥

ਤਿਸਾਨੁ ਬਾਰੁ ਕੀਰਤਿ ਜੈਸੈ ॥ ੨ ॥

ਤੈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿਤ ਬਾਤ ਬਿਨ ਸਜੈ

ਤੈ ॥ ੨ ॥ ਗਾਂਢੁ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਕਰ ਰਹਾਇ

ਉ ਕਾਏ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸਾਨੁ ਜੈ ॥ ੪ ॥

ਜੈ ॥ ੫ ॥ ਤਿਸਾਨੁ ॥ ੬ ॥

ਉਨਗਾ ਤਿਹੁਇ ॥ ੭ ॥ ਤੇਰੀ ॥ ੮ ॥

ਮਨਾਮਤਾ ਕੇ ਨਾਮੁ ॥ ੯ ॥ ਕਨਕਿਧ ਅਨਮਿ

ਉ ॥ ੧੦ ॥ ਤਿਸਾਨੁ ॥ ੧੧ ॥

॥ ੧੨ ॥ ਤਿਸਾਨੁ ॥ ੧੩ ॥

9C

੭
ਜਗ

ਮਖਕੀਨਦਾਹਸੁਖਭੁਇਓਈਨਪਗਤੁਪਭੀ
 ਬੇਰੀ॥੧॥ਨਾਨਕਜਨਕਪਕਾਰਸੁਪਨੇਜਿਓ
 ਜਪਸਾਰਸਿਮੂਰਨਤਿਕਿਉਮੁਰਾਰਮਾਇ
 ਆਜਾਕੀਬੇਰੀ॥੨॥੨॥ਜੇਜਾਵੀਤੀਜਹ
 ਸਾ॥੬॥ਮਰਾਮਭੁਜਰਾਮਭੁਜਰਾਮਸਿਰਾ
 ਤੁਐਕਤਉਕਤਧਾਰਧਾਰਸਮਸ੍ਰਤਿਨ
 ਤਿਕਿਉਗੁਣਗਧਿਸਤਨਤਿਲਥੀਧਾਰਿਓ
 ਠੇਕਮਨਾਤਿਓ॥੧॥ਰਹਉਸਭਲਗੁਰਮਤੁਕਾਰਿਓ
 ਗੋਬਿੰਦਕੋਨਾਮਲੇਤਿਅੰਤਿਧਾਰੇਸੀਰੀ

ਤੇਗੈਇਏਕੁਜਾਤੁਯੋ॥੧॥ਥਿਥਿਅਥਿਥਿਅਥਿਥਿ
ਸਾਗਿਥੁਕੁਜਸੁਯੀਏਧਾਰਾਨਕਜਨਕਹਿਪੁਕਾਰ
ਅਥਿਸਾਰਿਥਿਗਤੁਯੋ॥੨॥ਜੈਜੈਤੀਮਹਲਾ॥੧॥
ਬੀਤਜੈਬੀਤਜੈਜੈਜਨਮੁਅਕਾਲਰੋ॥ਨਿਸਾਇਨਸ
ਨਕੈਪੁਰਸਸਮਾਏਥਿਨਿਰੋਅਜਨਕਾਲਤਉਪਹੁਇ
ਓਅਨਕੁਜੈਯੋਗੁਜਗੋ॥੧॥ਗੁਰੁਭਿਅਸਥਿਰਜੈ
ਮਾਏਹਿਸੇਤਉਤੋਰਉਹੁਇਯੋਹਿਕਿਉਨਹਰਿਕੇ
ਨਾਮੁਲੇਹਿਮੁਰਖਗਨੈਲਾਜਗੋ॥੧॥ਗਮਭਗਤਿ
ਯੀਏਅਨਛਾਡਿਏਤੈਮਨਕੇਮਾਨਨਕਜਨਅਹਿ

95

ਥਾਗਿ ਜਗਮੈ ਭਿਰਾਜ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਓਸੁ ਭਿ
ਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ॥ ਏਰੀ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਕੁਤੁ ਭਿ
ਕੁਤੁ ਅਪਨੀ ਅਪਮਾਈ ॥ ਭਿਰਾਜਿ ਭਿਕਨਕ
ਕਮਨੀ ਕੇਰਸਨ ॥ ਭਿਰਾਤ ਪੁਰਗਾਈ ॥
੭ ॥ ੮ ॥ ਭਿਰਾਜੁ ਭਿਰਾਜੁ ਭਿਰਾਜੁ ਭਿਰਾਜੁ
ਤਾ ॥ ਭਿਰਾਜੁ ਭਿਰਾਜੁ ਜਾਈ ॥ ਏਨ ਭਿਰਾਜਿ
ਅਭਿਨਵ ਕਥਹੁ ॥ ਭਿਰਾਜੁ ਭਿਰਾਜੁ ਭਿਰਾਜੁ
ਮਗਨ ਗਰਿਓ ॥ ਭਿਰਾਜੁ ਭਿਰਾਜੁ ਭਿਰਾਜੁ
ਨਕੀ ਕਾਈ ॥ ਕਹਿਸਾਨ ਕਹਿਸਾਨ ਭਿਰਾਜਿ

ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਪਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ੨੭੧ ॥

੧ ॥ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਲਿ ਗੁ
ਮਹਲਾ ॥ ੯ ॥ ਏਤ ਨਾ ਏਤ ਏਤ ਲੈ ਨਿਸਾਇ ਨ ਮੇ
ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਮਝਿ ਧਰਿ ਭਾਉ ਪੈ ਛੂਟੈ
ਪਇ ਨਿਛਿ ਪਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਚਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਗੁਨ ਕਾ
ਤਿਨ ਗਾਵੀ ਮੂਰਖ ਆਗਿਆ ਤਾ ॥ ਸ੍ਰੁਠ ਲਲਚਲ
ਗਕੰ ਨਹਿ ਮੁਖ ਮੁਪਛਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਜੁ ਕੁਛੁ ਬਿਧਿ
ਰਿਛਿ ਨ ਭੀ ਜੇ ਗੁਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਤਿਹੁ ਭੁਜਤ ਨਿਰਕੁ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਤਿਲਿ

ਗੁਮਰਲਾ। ੯। ਜਾਗੇ ਹਰੇ ਮਾਨੁ
ਗਏ ਹਰਾਗਾਛ ਲਸਾਇਆ ਜਿ
ਤਨੁ ਪਾਇਆ ਮੀਰੀ ਮੇਰੀ ਮਿਰ
ਤੋਇਆ। ੧੦। ਜਿਨੁ ਪਾਇਆ ਮੀਰੀ
ਮੇਰੀ ਮਿਰ ਤੋਇਆ। ੧੧। ਰਹਾਉ
ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸਾਤਿ ਬੰਧੁ ਜਨ ਰਿਤ ਜਾਮਿਉ
ਕੀਯਾ ਜੀਉ ਛੁਟਿ ਓਜ ਬਏ ਰਿਤੇ ਤਾਰਿ
ਅਗਸੇ ਮੇਈ ਸਾਧੀ ਜੀ ਵਾਰਿ ਲਛਾ ਬਿਓ
ਰਾਖੇ ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ। ਸਾਨ ਕ

ਤਰਿਗੁਨਗਾਇਲੈਸਰੁਪਨਜਮਾਨਉ॥੨॥੨॥ਤਿਲੰਗਮ
 ਤਲਾ॥੮॥ਤਰਿਜਸੁਰੇਮਨਗਾਇਲੈਜੇਸੰਗੀਤਤੇਰੇ॥
 ਅਉਸਰਥੀਤਿਓਜਾਤਿਤੈਕਰਿਓਮਾਨਲੈਮੇਰੇ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਸੰਪਤਿਰਬਧਨਗਜਜਿਉਅਤਿਨੇਤੁਲਗਾਇ
 ਉ॥ਕਲਫਾਸਜਥਗਲਪੁਰੀਸਰੁਗੁਦਿਓਪਰਗਾਇ
 ਓ॥ਜਾਨੰਧਕੈਥਾਵਰੇਤੈਕਾਜੁਥਿਗਾਰਿਓ॥੨॥ਜਿਤਿ
 ਥਿਧਗੁਰਉਪਦੇਸਿਅਸੇਸੁਨਰੇਗਾਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਿ
 ਪ੍ਰਕਾਰਕੈਗੁਪ੍ਰਸੰਸਕਾਈ॥੩॥੩॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ॥ਥਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ॥੮॥ਦੁਖਹਰਿਤਹਰਿਨਾਮਪਛ

੨੭

ਪਾਪਕਰੰਤਸੁਕਾਇਉਨੀਲੀਗਰਬ
 ਨਿਵਾਰਓ॥

ਨੋ॥ ਅਜਮਲਗਨਕਾਜਿਤਿਸਿਮਗਤਿਮੁਕਤਿਕੁਟੰਜੀ
ਅਜਸੋ॥ ੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਗਜਵੀਤਾਸਾਮਿਦੀਛਿਨਪੂਮੈਜ
ਥੀਗਮਥੁਪਾਨੋ॥ ਨਾਰਦਕਪਤਿਸੁਨਤਿਪ੍ਰਥਾਰਕੁਰ
ਜਨਮਾਤਿਲਪਟਾਨੋ॥ ੧॥ ਅਚਲਅਮਗਨੈਰੋਪਦੁਪਾ
ਇਥਿਜਗਤਿਜਾਤਿਪੈਗਨੋ॥ ਨਾਨਕਕਪਤਿਤੁਗਤਿਰ
ਛਕਤਰਿਨਿਕਟਿਤਾਤਿਤਮਮਾਨੋ॥ ੨॥ ੧॥ ਥਿਲਾਦ
ਲਮਾਤਲਾ॥ ੨॥ ਤਰਿਕੈਨਾਮਥਿਨਾਦੁਖਪਾਏ॥ ਤੁਗਤਿ
ਥਿਨਾਸਤਿਸਨਾਤਿਤੂਕੁਗਾਹਇਹੁਰੇਦੁਥਤਾਏ॥ ਰਤਾਉ॥
ਕਤਾਭਾਇਥੀਰਕਾਥੁਜਿਕੀਏਗਮਸਰਨਨਹੀਆਏ

ਅਜੇ ਗੰਗਾ ਨਿਤ ਛਲਤਿ ਤਮਾਨ ਉਜੇ ਪ੍ਰਤ ਜਸ ਫਿਸ
 ਗਵੈ॥੧॥ ਮਾਨਸੇ ਤੇਰੇ ਕਉ ਪਰਗਰਿਗੋ ਫਿਰ ਕੇ ਗੁਨ
 ਗਵੈ॥ ਕੁਹੁ ਸਨ ਕਉ ਤਥਿ ਪਕੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਜਿਵਨ ਮੁਕਤ ਕ
 ਤਾਵੈ॥੨੨॥ ਥਿਲਾ ਵਲ ਮਤਲਾ॥੯॥ ਜਾਮੈ ਤੁਜ ਨੁਗ
 ਮੋਰੇ ਨਾਤੀ॥ ਤਿਤੁ ਨੁਗ ਜਨ ਮੁਅਕਾਰ ਥਥੇ ਇਆ ਯਤਿ
 ਰਥੇ ਮਨ ਮਾਤੀ॥੧੦॥ ਅਰਥ ਕਰੈ ਬ੍ਰਤਿ ਫੁਨਿ ਰਖੈ ਨਤਿ ਮ
 ਨੁ ਅਥ ਸਿਜਾ ਕੇ॥ ਨਤ ਛਲ ਪਰਮ ਤਾਰਿ ਤੁਮ ਮਾਨੇ ਸ
 ਚੁਕਤ ਤਿਮੈ ਯਾ ਕੇ॥੧॥ ਜੈ ਸੇ ਪਾਤਿ ਜਲ ਮੈ ਗਧ ਓਰੇ
 ਦੇ ਨਤਿ ਤੁਹਿ ਪਾਤੀ॥ ਤੈ ਸੇ ਤੀਤੁ ਮਤਾ ਤਿਪ ਛਾਨੇ ਭਗਤਿ
 + ਹਰਾਉ

੨੨

ਜੀਨਜੇਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥ਕਲਿਮੈਮੁਕਤਿਨਾਮਤੇਪਾਵਤਿਗੁਰ
ਦਿਤਿਭੇਦੁਬਡਾਏ॥ਕੁਨਾਨਕਜੇਸਿਨਰਗੁਰੁਆਜੇਪ੍ਰ
ਰੁਕੇਗੁਨਗਾਏ॥੩॥੩॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਗਮਕ
ਲੀਮੁਲਾ॥ਰੇਮਨਓਦਿਲੇਤੁਪ੍ਰਭਨਾਮ॥ਜਾਕੇਸਿ
ਮਰਨਰੁਰਮਤਿਨਾਮੈਪਾਵਤਿਪਦੁਨਿਰਭਾਨ॥੧॥
ਰਤਉ॥ਥਰਿਕਾਗੀਤਿਜਨਰਕਉਜਾਨਉਜੇਤਿ
ਗੁਨਗਾਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪੁਏਦਿਕੈਘੁਨ
ਏਕੁਠਸਿਪਾਏ॥੧॥੨॥ਅਜਾਮੰਲਕਉਤ੍ਰਿਤੁਕ
ਲਮੈਨਾਰਾਇਣੁਪ੍ਰਭਾਈ॥ਜਾਗਤਕੈਜੋਗੀ

ਸਰਬਾਛੁਤਸੇਗਤਛਿਨਮਹਾਯਾਣੀ॥੨॥ਨਾਹਿਨਰ
 ਨਨਾਹਿਨਕਛੁਥਿਦਿਆਧਰਮਕੇਨਗਜਿਕੀਨਾ॥
 ਨਾਨਕਬਿਰਹੁਗਮਕਾਦੇਖਉਅਭੈਦਾਨੁਤਿਹਦੇਨਾ
 ॥੩॥ਗਾਥਕਈਮਹਲਾ॥੯॥ਸਾਧੋਕਉਨਜੁਗ
 ਤਿਅਥਕੀਜੈ॥ਜਾਤੈਦੁਰਮਤਸਗਲਥਿਨਸੈਗ
 ਮਭੁਗਤਮਨੁਭੀਜੈ॥੧॥ਗਹਉ॥ਮਨੁਮਾਇਮ
 ਮੇਉਗਛਿਹਹਿਉਰੈਬੂਝਤਿਨਹਿਕਛੁਗਿਆ
 ਨਾ॥ਕਉਨਨਾਮਜਗੈਜਾਕੈਸਿਮਰੈਧਾਵੈਧਰਮ
 ਰਬਾਨਾ॥੧॥ਕੁਏਦਇਆਲਕਿਰਿਧਾਲਸਿਤਜ

ਕੜ

ਨਤਥਾਇਤੁਥਾਤਥਤਾਈ॥ ਸਰਥਧਰਮਮਾਨੇਤਿ
ਤਿਕੀਏਜਿਤਿਕੀਏਜਿਤਿਕੀਕਤਪ੍ਰਗਾਈ॥੨॥
ਗਮਨਮਨਰਨਿਸਥਾਸਰਮੇਨਿਮਥਏਕਉਰਿਧ
ਕੈ॥ ਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟੈਨਾਨਕਤਿਤਅਪ੍ਰੇਜਨਮੁ
ਸਿਗਏ॥੩॥੨॥ ਗਮਕਲੀਮਤਲਾ॥੬॥ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਨਾਗਾਇਨਸੁਪਲੇਤਿ॥ ਛਿਨਛਿਨਅਓਧਪ
ਟੈਨਿਸਥਾਸਰਮਾਜਾਤਿਉਂਦੇਇ॥੧॥ ਗਤ
ਉ॥ ਤਨਪੋਥਿਥਅਨਸਿਉਥੋਇਓਥਾਲਪਨ
ਅਮਿਅਨਾਗਿਰਧਰੁਇਓਅਜੁਨਰਿਸ

२४
 मष्टैकं नकुमाति चिरमृता ॥ १॥ मानसुजत
 मुदीति जिठारु जेते किं उचिसगदिधि ॥
 मुक्ते जेते नरजा के सिमरै निमयन ता के गा
 दिधि ॥ २॥ मादि आ के मष्टैक जे कुरुते सी
 गित कुरुजा ही ॥ ना नरक जति चेति चिंता म
 नुदिने अति मजा ही ॥ ३॥ रा. उचिसति गुरुप
 मादि ॥ भू भू भू भू ॥ ४॥ उचि के नाम मष्टैक
 मष्टैक ॥ जा क उचिसि मष्टैक ॥ अजा मष्टैक उचि
 चि गत कुरुगाति पा ही ॥ १॥ रड उचि ॥ पंडा
 टी मष्टैक ॥ गुरु मष्टैक ॥ गुरु मष्टैक ॥ गुरु मष्टैक ॥

ਭੋਵੇਦੁਖਤਰਉਕਰਣਾਕਰਅਪਤੀਯੇਜੇਬੁ
ਈ॥ਸਪਜਿਤਨਰਜਸਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਾਇਚਿ
ਤਾਕਉਭਇਸਤਾਈ॥ਕੁਨਨਕਮੇਇਤੀ
ਰੇਸਾਗਤੀਆਸਗਤਾਈ॥੭੧॥ਆਰੁਮਤਲ
॥੮॥ਅਪੁਕਤਾਕਰਉਗੀਮਾਈ॥ਸਗਲ
ਨਮਥਿਖਅਨਸਿਉਧੋਇਉਮਿਅਰਿਓਤਾਈ
ਕਨ੍ਹਈ॥੧॥ਸਤਉਕਾਲਫਰਸਜਬੁਗਰਮੇ
ਜੇਈਤਿਤਿਜੁਪਸਤਾਥਿਸਗਾਈ॥ਗਮਨ
ਮਥਿਨਯਾਥਿਕਟਿਮੇਕੁਅਥਯੋਤਿਸਤਾਈ
॥੧॥ਜੇਸੰਪਤਿਅਧੀਕਰਅਅਤੀਕੁਨ

ਮੈਂ ਭੁਲੀ ਪਗਾਈ ॥ ਕੁਤ ਨਾਨਕ ਜਿਸੇ ਚਰਤੀ
 ਮਨ ਭਰ ਜਸੁ ਕਬਹੂੰ ਗਈ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਮਾਭੂ ਮਾਭੂ
 ॥ ੧ ॥ ਮਾਭੂ ਮਾਭੂ ਮਨ ਕਾ ਮਾਨੁ ਨਿਤ ਆਗੀ ਭੀ
 ਮਾਇਆ ਕੈ ਮਦ ਜਨਮ ਮਿਥਾਇ ਓਗਮ ਭਜਨ
 ਹਿਲਾਗਾ ਭੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗਾ ਭੀ ॥ ਜਮ ਕੈ ਹੰਤੁ ਪਾਰਿਓ
 ਮਿਠਉ ਪਰਤ ਬਸੇ ਦਿਤ ਤੈ ਜਾਗੀ ਭੀ ॥ ਕੁਤ
 ਤੈ ਤ ਅਥ ਕੈ ਪਾਛੁ ਤਾਇ ਫੁਟ ਤਿਨਾ ਹਿਨਾ
 ਗਿਭੀ ॥ ੧ ॥ ਏਤੁ ਚਿੰਤਾ ਭੀ ਪਤੀ ਅਟਿ ਮੈਂ
 ਚਉਰ ਚਰਨ ਅਨੁਗਾਹੀ ਜੀ ਸੁਖ ਲੋਕ ਨਾਮੁ

੨੪

ਨਾਨਕ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਆਜੇ ਪ੍ਰਭ ਜਸੁ ਮਾਹਿ ਧਾਰਿ
 ॥੨॥੩॥ ਓਸਾ ਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਰਮੀ ਤੁਮ
 ਰਲਾ ॥੮॥ ਸਾਧੇ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਮਿਥਿ ਆ ਜਾਨ
 ਉ ॥ ਜਾਤੀ ਤਰਿ ਜੋਗ ਮਥਸੁ ਭੁਯਾਇ ਤਾਹਿ
 ਪਛਾਨ ਉ ॥ ਰਗ ਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੈ ਸੇ ਪਾਤਿਸੁ
 ਪਾਨੀ ਦੇਖ ਕਰਾਹੀ ਐ ਰਗ ਉ ॥ ਸੀਮਿਤਿ
 ਹਰੇ ਕ ਛਾਇ ਤਾਹਿ ਕਰਾਸ ਪਟਾਨ ਉ ॥
 ॥੧॥੨॥੩॥ ਓਸ ਤਤਿ ਨਿਰਾਇ ਉਪਰਾਹਿ ਕੀ
 ਰਤ ਉ ॥ ਆਨੋ ਜਾਨ ਕਸੂ ਜੀ ਮੈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਪੂ
 * ਹਰਿ

२६

ਤਸਿ ਤੇਗਾ ਗੀਉ ਪਾਜਿ ਆਸਿ ਰਾਮ ਲਾਗਿ ਆਸਾ
ਲੇਭ ਮੇਰਿ ਏਹਿ ਪਰਸਨ ਸਾਧੈ ਗਹੀ ਭਗਤਿ ਭ
ਗਵਾਨ ॥ ੧ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸਿਸਾ ਬੁਕਾਰ ਤਨ
ਮਜ ਬਧਾਇ ਆਗਿ ਸਨਸਕ ਲਿਖਿ ਸਾਸੀ ਮ
ਨ ਤੇਜਿ ਜਸੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ਆਗਿ ਜਾਕੇ ਹੋਤਿ
ਇ ਆਲਕਿ ਰਧਾਸਿ ਧਿਸੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਖਿਰਿ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਧੈ ਕੇ ਭੂਗਰ ਮੁਖਿ
ਪਾਵੈ ॥ ੩੩ ॥ ਧਰਮੀ ਭੁਖ ਪਤਨਾ ॥ ੮ ॥ ਮਨ ਕਤ
ਭਿਸਾਗਿ ਓਗ ਮਨਾਮਾ ॥ ਤਨ ਬਿਨਸੇ ਜਮਾ

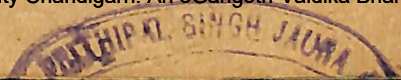
ਓਪਰੈ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਨਤਾਓ ॥ ਇਤੁ ਗਾਏ ਪੁਰਾਨ
 ਪਤਾਗਾ ਤੇ ਸਭਾ ਮਾਨਿ ਆਕਿ ਹਿਰਿ ਭਾਰ
 ॥ ਪਨ ਦਾਗ ਸੇ ਪਤਿ ਰੇ ਰੂਪਿ ॥ ੧ ॥ ਇਤੁ ਗਾਤਿ ਨਾ
 ਗਾਇ ਨ ਚੇਇ ਸੀ ਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁ ਸਤਿ ਹਿ ਏਕ
 ਕਰੰਗ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਚਮ੍ਰਿਤੁ ਮਾਨਸਾ ॥ ੫ ॥ ਕਹਾ ਕੁ ਸਿ
 ਓਰੇ ॥ ਫੇਲੇ ਰੁਲਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਓਕਹਿ ਹਿਰਿ
 ਤਨਿ ॥ ਪਤਿ ਪੁਜਾਗਿ ॥ ਰਹਤੁ ॥ ਸਮਸੁ ਪਨੇਰ
 ਇਤੁ ਗਾ ਜਾਨਿ ॥ ਚਿਨ੍ਰ ਸਫਿਨ ਮੈ ਸਾਥੀ ਮਾਨਿ
 ॥ ਸੇਗ ਤੇ ਰੇ ॥ ਹਿਰਿ ਸਤੀਤਾ ॥ ਨਿਸ ਖਾਸੀ ਰੁਜ

ਇਹੀ ਗਲ ਚਾਹੈ ਸਮਝਿ ਲੇਖਿ ॥

॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

ਪਾਏ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਜੀ॥ ੧॥ ਰਤਾ ਉਕਾ ਕੇਤਨੁ
 ਪਨੁ ਮੇਧ ਤਕਰੀ ਕਾ ਮਿਓ ਤੇ ਹੁਲਾਸੀ॥ ਜੇ ਦੀ ਮੈ ਮੇ
 ਸਗਲ ਬਿਨ ਮੈ ਜੇ ਉਧਾਂਦਰੀ ਛਾ ਜੀ॥ ਤਜਿ ਅ
 ਕੁ ਮਨੁ ਮਗਨ ਸੀ ਤਨ ਗਾਹਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋ ਹੁਇ ਨ ਮਾਜੀ
 ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੁ ਗਏ ਤੁੰ ਜਨ ਬਿਨੁ ਮੁਖ ਮੁਖ ਪਰੇ ਭੀ ਨ
 ਭੀ॥ ੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੁਖ ਲਾਗੈ ਕੁਤਾਨ ਰਾਖੈ ਜਨ ਮੁਖ
 ਦੁਹੈ॥ ਮਾਹਿ ਅਮਾਧੀ ਖਾਅਗ ਮਿਰਥਿ ਓਗਾ ਮ
 ਗਨਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਰਤਾ ਉ॥ ਏਕੁ ਮੈ ਮੈ ਹੁ ਸਗਲ ਏਕੁ
 ਪਨਾ ਦੇਖਿ ਕੁਝ ਏਕੁ ਹੋ॥ ਜੇ ਉਧ ਜੈ ਮੈ ਸਗਲ ਬਿਨ

੨੮

ਸੰਤਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਮਿਥਿ ਆਤਨੁ ਸਾਚੇ ਕਰਿ ਮ
ਸਿਓਇ ਸਿਓਿ ਪਿਓ ਆਪੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨਨਾਨ ਕਸੇਓ ਜਗ
ਮੁਕਤਾਗ ਮੁਜਤ ਰਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਗਮੁ ਤਲਾ
॥੩॥ ਮਨ ਕਰਿ ਕਬੰਧੁ ਤਨੁ ਵਿਗਾੜ ਗਾਇਓ ॥ ਬਿਧਿ
ਆਸ ਕਰਿ ਗਇਓ ਤਿਸ ਬਾਬੁਰ ਵੀਨੇ ਆਪਨੁ ਗਾਇਓ
॥੪॥ ਕੁਝ ਭਾਗੁ ਰਹਿ ਪਏ ਸਜੁ ਨਿਓ ਨਹਿ ਕਨਕਿ ਪਰ
ਟਾਗੁ ਲੈ ਟਾਇਓ ॥ ਪਰਮੀ ਆ ਕਸਨ ਬੁਝਾਇ ਤਿਸ
ਮਾਇਓ ॥੫॥ ਤੇ ਕੁਝ ਮੇ ਆਪਨੀ ਕਰੀ ਸਿਓਿ ਬਿਧਿ
ਜਨਮੁ ਗਏ ਪਿਓ ॥ ਕੁਝ ਨਾਸਨੁ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ॥੬॥

ਪਲੇਤੁਮਰਨਾਇਕਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਜੇਤੁ ॥ ੧ ॥ ਓਸ
 ਤਿਨੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਲੋਕੁ ਮਾਯਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦੁ
 ਗਾਇਤਰੀ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਰਨ ਕਾਰਿ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀਤਿ ਧਿਪਤਿ ਲਵਤਿ ਮੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਧਿਧਿਅ
 ਨਿਧਿ ਕਾਰਿ ਗਇਤਰੀ ਮਾਯਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇਤੁ ॥ ੧ ॥ ਓਸ
 ਕਾਰਨ ਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਰੈ ਨ ਜਮਕੀ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਤਰਨ
 ਨਾਪੇਇਤਿ ਜੀਗਾਇਤਰੀ ਲਵਤਿ ਜਗਤ ਨੀਤਾ ॥ ੧ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਧਿਪਤਿ ਤੇਥੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਓਸ
 ਪ੍ਰਿਤਿ ਓਸ ਪੈਨ ਜੀਤੁ ਲਾਪੁ ਰਿਧਿ ਮਾਯਾ ॥

੨੬

ਕੁਝਾਨ ਕਰ ਰਹਾ ਹੋ ਕਿਉਂ ਤੁਝ ਜੋ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥
ਪਰ ਦਾਗਸੀ ਪਾਤਿਸ਼ਹਾਦਿ ਜਿਨਿ ਅਪਨਿ ਕਮਾਨ
ਇਨ ਮੈ ਕੁਝੁ ਹੀ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਈ ਨਾਨਕ ॥੫॥੫੩
ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਭਰਿ ਨਹੀ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥਾ ਕੁਤਾ
ਕਹਿ ਤੁਜਾਨ ਏਸ ਦਾ ਬਸ ਰਿਤੁ ਮਸਾਧਾ ॥੬॥੩੭
ਪਰ ਜਿਉ ਤੇ ਕਉ ਟੀਓ ਤਾਸਿ ਉਨੇ ਤੁਨ ਕੀ ਨਾ ਕੁ
ਨਾਨਕ ਕਰ ਰਹਾ ਹੋ ਅਥਾ ਕਿਉਂ ਏਤ ਦਿਨਾਤ
ਨੁਪੁਨ ਸੀਪੈ ਸੁਖੁ ਏਓ ਅਹੁ ਜਿਤਿ ਕੇ ਪਾਸ ॥੭॥੪੮
ਤੁਨ ਕਰ ਰਹਿ ਹੈ ਸਿਧਾ ਸਿਧਾ ਰਹਿਤੁ ਰਾਮਾ ॥੮॥੪੯

ੲਿ

੨੦

੯੧ ॥ ਕੁਸੁਖ ਰਾਤਾ ॥ ਕਾਮੁ ਤੈ ॥ ਦੁਸਰਿ ਨਾ ॥ ਸਿ ॥ ਭਿ
ਪਾਈ ॥ ਮੈ ॥ ਤਿ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥ ਕੁ ॥ ਨਾ ॥ ਕ ॥ ਸੁ ॥ ਨੇ ॥
ਮਨਾ ॥ ਭਿ ॥ ਸੁ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥
ਕੈ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥
ਪਜਿ ॥ ਭਿ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਈ ॥ ਨ ॥ ਤ ॥ ਤਿ ॥ ਮੈ ॥ ਮਾ ॥ ਨ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥
ਟਿ ॥ ਪਾ ॥ ਟਿ ॥ ਮੈ ॥ ਤਿ ॥ ਭੁ ॥ ਧ ॥ ਸੈ ॥ ਸੈ ॥ ਤ ॥ ਕ ॥ ਤਿ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥
॥ ਕ ॥ ਤੁ ॥ ਨਾ ॥ ਕ ॥ ਕ ॥ ਤਿ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥ ਮਾ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥ ਭਿ ॥
ਭਿ ॥ ਪਾ ॥ ਗ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥
ਭਿ ॥ ਭਿ ॥ ਮੈ ॥ ਭਿ ॥ ਮਾ ॥ ਕ ॥ ਤੁ ॥ ਨਾ ॥ ਕ ॥ ਸੁ ॥ ਨੇ ॥

ਨਾਮੋ ਪੁਰਾਤਿ ਤੁਗਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਓ ਸਤਤਿ ਨਿਰਿ
ਅਨਾਨਿ ਜਿਤ ਕੀਨ ਲੋ ਤੁਗਾਨਾ ਕੁਨਾਨ
ਕਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾਮੁ ਕਤਤਾ ਤਿ ਤੁਜਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਓ ਰਖੁ
ਸੋਗ ਜਾ ਵੈਰੀ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨਾ ਕੁਨਾਨ ਕਸੁ
ਨ ਰੇ ਮਨਾਮੁ ਕਤਿ ਤਾ ਤੈ ਜਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਭੈ ਕਾ ਪੁਰੋਖ
ਨਾਨਿ ਤੁਰੰ ਮਾਨੁ ਤੁਆਨਾ ਕੁਨਾਨ ਕਸੁਨ ਰੇ ਮ
ਨਾਨਿ ਤਿਨਿ ਰਿਖਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਹਿ ਰਿਖਿ
ਅਮਗਲੀ ਤੁਲੀ ਲੀਓ ਭੇਖ ਬੈਰਾਨਾ ਕੁ
ਨਾਨ ਕਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾਤਿ ਨਰਮਾਏ ਗਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥
ਤੁ

ਜਿਤਿ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ਸੁਤੇ ਗੁਣਿ ਚਿੰਤਿ ੩੭
ਦਾਸੁ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੇ ਮਨਾ ਤਿਸਿ ਧੂਮੁ ਧਿਰਾ
ਸੁ॥ ੧੦॥ ਜਿਤਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਉ ਮੈ ਤਜੀ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ੫
ਛੁਨਾ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਕੁਟੁਮੁ ਕਤਿ ਨਗਇ ਤਨੁ ਰਾਇ ੫
ਆਨ॥ ੧੯॥ ਭੈਨਾ ਸਸਨ ਦੁਰਮਾਤਿ ਤਨ ਕਥਿ ਮੈ
ਤਰਿ ਕੇ ਨਾਮਾ ਨਿਮਾਇ ਨਾਨਕ ਕੁਸੈ ਸਟੁ ਲਤਿ
ਤਿਤ ਕਾਮ॥ ੨੦॥ ਜਿਤਿ ਬਾਗੁ ਨਗੋ ਚਿੰਦੁ ਭੁਜੁ ਕਰ
ਨਸੁਨੁ ਤਤਿ ਨਾਮਾ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੇ ਮਨਾ ਪਗਤਿ
ਜਮੈ ੧੧॥ ੨੦॥ ਜੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮਤਾ ਤਜੈ ਚੇਰੇ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥

ਫੰਦਾ ਜਉ ਸੁਖ ਕੋ ਚੈ ਸਦਾ ਸਰਨ ਰਾਮ ਕੀ
 ਲੇਹਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੇ ਰੇ ਮਨਾ ਦੁਰਲਭ ਮਾਨੁ
 ਖਏਹਾ ॥ ੨੭ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨ ਧਾਵਹੀ ਮੁਰ
 ਖਲੋਗ ਅਜਾਨਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਹਰ ਭੁਜਨੁ ਬਿਨੁ
 ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅ
 ਤਨਿ ਸਭੁ ਜੈਰੁ ਪੁਰਾਮ ਤਿਹ ਜਾਨਾ ॥ ਹਰ ਜਨਿ
 ਹਰ ਅੰਤਰਨ ਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਮਾਨਾ ॥ ੨੯ ॥
 ਏਕ ਕੁਰਗ ਤੁਰਗ ਵਾਨ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਨਾ ਹਿਮਾ
 ਨਾ ਜੈ ਸੇਹਰੁ ਸੁਆਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਮਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥

੨੦॥ ਨਰਾਇਣ ਕਰੁ ਅਉਰਿ ਅਉਰਿ ਤੇ ਅਉਰਿ
 ਕੇਈ ॥ ਚਿਤ ਦੁਤਿਗਿ ਰਿਨਿ ਰਉਰਨਾਨ ਕਠਾ ਸੀਗ
 ਲਪਗੀ ॥ ੨੧॥ ਤੀਰਥ ਧਰੁ ਗਤਿ ਅਰਣਨ ਕਰਿ ਮਨ
 ਅਪਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਿਤਿ ਲਜਾ ਤਿਤਿ ਜਿਉ
 ਕੰਚਗਇ ਸਨਾਨਾ ॥ ੨੨॥ ੨॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈਠਾ
 ਧਿਗਤਿ ਚਿਥਿ ਸਾਰਿ ਚਿਥਿ ਸਿੰਦਰਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕਥਿ
 ਨੁਤਰਿ ਭੁਜਨ ਜੀਵਨ ਕਉ ਤੇ ਕਾਮਾ ॥ ੨੩॥ ਪ੍ਰਾਨੀਗ
 ਮਨ ਚੇਤਈ ਮਾਇਆ ਦਿਕੈ ਅੰਧਾ ॥ ਕੁਨਾਨ ਕਥਹ
 ਜਨ ਚਿਨੁ ਪਰਤਤਾ ਤਿਜ ਮਠਿਯਾ ॥ ੨੪॥ ਸੁਖ ਮੈਥੁ

ਸੰਗੀਰੁਏਦੁਖਮੈਸੰਗਨਕੋਇਕਤਾਨਕਤਰੁਜੁਮ
ਨਾਅੰਤਸਤਈਤੋਇ॥੩੫॥ਜਨਮਜਨਮਕੁਰਮਤਿ
ਠਿਗਿਮਿਟਓਨਜਮਕੋਕਾਸਾਕਤਾਨਕਤਰੁ
ਜੁਮਨਾਨਿਰਭੈਪਾਏਥਾਸਾ॥੩੬॥ਜਤਨਬਤੁਤਮੈਕ
ਗਿਗਤਿਓਮਿਟਓਨਮਨਕੋਮਾਨਾਦੁਰਮਾਤਿਸਿਓਨਾ
ਨਕਯਓਓਗਥਸੇਤੁਗਵਾਨ॥੩੭॥ਥਾਨਜੁ
ਆਨਅਗੁਧਿਰਪੁਛੁਤਿਤੀਨਅਵਸਥਾਜਾਨਾ
ਕਤਾਨਕਤਰਿਕੁਜਨਾਓਨਧਿਰਥਾਸਭੁਤੀਮਾਨਾ
੩੮॥ਕਰਦੇਤੁਤੋਸੇਨਕੀਓਧਿਓਓਓਕੋਓਥਾਨਾ

੩੩

ਨਕਸਮਿਓਗਿਗਾਇਓਅਥਵਿਅਰੋਵਤਿਅੰਧਾ
 ੩੬॥ ਮਨੁਮਾਇਆਮੈਗਮਿਗਰਿਓਨਿਕਸਤਿਨਾਇ
 ਨਮੀਤਾਨਨਕਮੁਗਤਿਓ੩ਜਿਉਛੁਡਤਿਤਾਹਿਨ
 ਭੀਤਾ॥੪॥ ਜਾਤਨਥੁਤਸੁਖਕੇਕੀਏਦੁਖਕੇਕੀ
 ਚਿਨਕੇਇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਹੇਮਨਾਹਰਿਭੈਦੈਸੇਹ
 ਇ॥੪॥ ਸੁਆਮੀਕੋਗੁਰਜਿਸਦਾਸੁਆਨਤ
 ਜਿਨਯੀਨਿਤਾ॥ ਨਾਨਕਾਇਤਾਥਿਧਰਗਿਭੁਜੈਇਕਮ
 ਨਜੇਇਕੈਚਿਤਾ॥੪॥ ਜਗਤੁਭਿਖਾਗਿਓਹਰੁ
 ਤੈਸਭਕੇਦਾਤਾਗਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਅਨਮਿਧਰਿ

ਤਪੁਰਨ ਤੇ ਵਹਿਕਾਮਾ ॥ ੪੩ ॥ ਸ੍ਰੋਮ ਸੁਕਾ ਕਰੈ ਜਾ ੩੨
 ਗੁਸਪੁਰੈ ਜੇਓ ਜਾਨਾਇਨ ਮੈ ਕੁਛੁ ਤੇਰੇ ਤੀਨਾਨ
 ਕਵਤਿ ਚਿਥਾਨਾ ॥ ੪੪ ॥ ਗਰਬ ਕਰਤਿ ਤੈਏ ਭਿੰ
 ਭਿਨ ਮੈ ਛਿਨ ਮੈ ਮੀਤਾ ॥ ਜਿਤਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਹਿ ਜਲੁ ਕ
 ਤਿਓ ਨਾਨ ਕਤਿ ਤਲ ਗਜੀਤਾ ॥ ੪੫ ॥ ਜਿਤਿ ਪ੍ਰਾਣਿ
 ਸੀਮਰਤ ਗਾਮ ਕੇ ਸੈਰੁ ਮੁਕਤਾ ਜਾਨਾ ॥ ਤਿਨੁ ਰਹ
 ਰਿਅੰਤੁ ਰੁਨੀ ਨਾਨ ਕੁਸਾਈਆਨਾ ॥ ੪੬ ॥ ਸਿਰੁ ਕੰ
 ਪਿਓ ਪਗੁ ਰੁਕੇ ਮਗੈ ਜੇ ਤਿਥੇ ਜੀ ॥ ਕੁਟੁਨਾ
 ਕਾਇਨੁ ਗਤੁ ਕੁਈ ਤਓ ਨਾ ਤਹਿ ਰਸ ਲੀਨਾ ॥ ੪੭ ॥

ਨਿਜਿਕ ਦੇਖਿ ਓ ਜਗਤਿ ਮੈ ਕੋ ਕਹੁ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਨ
ਕਉਰੁ ਤਰਤੁਗਤ ਪੈ ਤਿਤੁਗਧ ਓ ਮਨ ਮਾਤਿ ॥ ੪੮ ॥
ਸਗਰੁ ਚਨ ਸਰੁ ਪ੍ਰਠਿ ਏ ਜਾਨ ਸੇ ਤੁਰੇ ਮੀਤਾ ਕਤੁ
ਨ ਕਉਰੁ ਨਾਹ ਪੈ ਜਿਉ ਬਾਹੁ ਕੀਤੀ ਤਾ ॥ ੪੯ ॥ ਗਮ
ਗਾਇ ਓ ਗਟੁ ਨ ਗਾਇ ਓ ਜਾ ਕੋ ਬਹੁ ਪਰ ਦਾਗਿ ਕਹੁ
ਨਾਨ ਕਉਰੁ ਕਛੁ ਨ ਜੀ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਸੀ ਸਾਗ ॥ ੫੦ ॥
ਨਾਮ ਰਸਿ ਓ ਸਾ ਪੂਰਿ ਓ ਰਸਿ ਓ ਗੁਰ ਕੋ ਓਇ ॥ ਕ
ਤੁਨ ਨ ਕਉਰੁ ਤਜਗਤ ਮੈ ਕਿਨੈ ਜਪਿ ਓ ਗੁਰ ਮੀਤਾ
੫੧ ॥ ਚਿਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀ ਐ ਜੋ ਅਨੁ ਤੇ ਨੀ ਤੇਇ ॥

ਇਤਿ ਮਾਹਗਸੀਸਾਰ ਕੇਨਾਨਕਾਥਿਨਤੀਕੋਇ ॥੨॥
 ਜੇਉਪਜਿਓਸੋਥਿਨਸਤੈਪੁਰੋਆਜੇਕੇਕਾਲਾਨਾਨਕ
 ਤਹਿਯਨਗਾਇਲੇਛਾਡਿਸਕਲਜੀਜਾਸਾ ॥੫੨॥
 ਲਿਟੁਟਿਓਥੀਧਨਪਾਠਿਓਗਹਿਓਨਕਛੁਓਪਾਇ ॥
 ਕੁਨਾਨਕਅਥਓਟਤਹਿਗਜਜਿਓਤੈਇਸਗਾਇ
 ॥੫੪॥ ਮਹਾਧਰਮਲੁਓਥੀਧਨਛੁਟਿਓਸਭਕਿਛੁ
 ਤੇਤਿਪਾਇਸਭਕਿਛੁਤੁਮਰੇਤਾਥੁਤੁਮਤੀਓਓ
 ਸਤਾਇ ॥੫੫॥ ਗਮਨਾਮਓਰਮੈਗਤੋਜਾਕੀਸ
 ਮਨਕੋਇ ॥ਜਿਤਸਿਮਰੈਸੰਕਟਮਿਟੇਦਰਸਾਤਿਤਾ

੩੫

ਰੁਤੇਇ ॥ ੫੬ ॥ ਮਾਨਸਾਥੀਧਸਖਾਸਭਤਜਗਾਈ
 ਓਨਕਾਤੁਸਾਥੀਕਤੁਨਕਾਇਤਾਥੀਪਤਮਾਹਿਏਕ
 ਉਤਿਰਪੁਨਾਥੀ ॥ ੫੭ ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ ੫੮ ॥ ਓ
 ਸਾਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੁੰਦਾਵਈ ਮਾਨਸਾਥੀਸੁਦਿ
 ਚਿਤਿਨਵਸਤੁਪਾਇਓਸਤੁਸੰਤੋਖਥੀਚਾਰੋ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਠਾਕਰਕਾਪਾਇਓਜਿਸਕਾਸੁ
 ਤਸੁਅਧਾਰੋ ॥ ਜੇਕੋਖਾਵੈਜੇਕੋਭੁਖੈਤਿਸਕਾਤੋ
 ਹਿਉਧਾਰੋ ॥ ਇਤਵਸਤੁਤਜੀਨਹਿਜਾਈਨਿਰਿ
 ਨਿਤਿਰਖੁਉਰਿਧਾਰੋ ॥ ਤੁਮਸਿਸਾਰਚਰਨਲਗਿ

ਤਗੀ ਅੰਸਤਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੋ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ੩੬
 ਤੇਗਵੀਤਾਮੈ ਜਾਤਨਾਹੀਮੈਨਉਜੋਗੁਕੀਤੇਈਹ
 ਮੈਨਿਰਗੁਇਆਗੀਕੋਗੁਣਨਾਹੀਆਪੇਤਰਸੁਪ
 ਇਓਈਹਤਰਸੁਪਇਆਮਿਤਰਸਮਤਤੇਈਹ
 ਤਿਗੁਰਸੁਜਣਮਿਲਆਨਨਕਨਾਮੁਲਏਤਾਜੀ
 ਵਾਤਨੁਮਨੁਖੀਵੈਤਰਿਆ ॥੫॥੧੭੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿਹਗਗੁਆਸਯੈਜੋਟੀਮਨੁਪ੍ਰਛੀਇਸ
 ਪਿਜਰੇਆਹੀਥਰਜਤਤੀਉਠਿਧਾਵੈਹਿਰਗਤਉ
 ॥ਥੇਦਪੁਰਾਨਪੁਕਾਰਕਤਿਯੈਇਕੁਪਦੁਨਾਠਤਿ

ਗੋਵੈ॥ ੧॥ ਜੇਕੋਈ ਇਸ ਮਨ ਕਉ ਜੀਤੈ ਸੇ ਨਿਰਕੁ ਉਪ
ਯਾਵੈ॥ ੨॥ ਸੁਗਤਿ ਨਿਰਤ ਕਉ ਸਾਮਿ ਕਰ ਗਏ ਉਨ ਮਨ ਮਾਹਿਸ
ਮਾਵੈ॥ ੩॥ ਆਠ ਪਰਗਤੈ ਰੰਗ ਰਤਾ ਨਿਮਾਥਿ ਨਾਇਤਿ ਯਾਵੈ
੪॥ ਏਸ ਗਮਾਇ ਆਲ ਕੀਥਿ ਨੀਤੀ ਗੁਰਮੁਖ ਹੋਇ ਸਮਾਵੈ॥ ੫॥
੧॥ ਆਸਾਵੈ ਜੇਈ॥ ਇਤਿ ਥਿਧਾ ਮੁਧਿ ਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਇਤਿ ਥਿਧਿ ਨਾਮੁ ਯੇ ਆਵਹੁ॥ ੧॥ ਰਗਉ ਹੋਇ ਇਕ ਗਰਮ
ਨਕਉ ਜੀਤਉ ਹੋਰੇ ਮਾਰਿ ਠਹਿਰਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਪਵਨਾ ਅ
ਰੁ ਸੁਗਤਿ ਬਿਰਗਾਖੁ ਪ੍ਰਯਾਮਾਰ ਲੁਕਾਵਹੁ॥ ੨॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਮ
ਰੁ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤੁ ਏਈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹੁ॥ ੩॥ ਏਸ ਗਮਾਇ ਆਲ

ਅਮੋਹਾਇਕਰਜੀਵਨਮੋਖਛੈਕਾਵਹੁ॥॥॥ਆਸਾਈਜੇਈ॥
 ਮੈਤੋਦਾਸੁਤਿਹਾਰੇਪ੍ਰਜੀਮੈਤੋਦਾਸਹਾਰੇ॥१॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮ
 ਜਨਮਕੋਬਿਛੁਰੇਮੇਲਹੁਕਟਹੁਥਿਪਾਤਿਹਮਾਰੇ॥१॥ਤੀਨਲੋਕਕੇ
 ਨਾਇਕਠਾਕੁਰਈਨਧਤਾਤਿਕਉਤਾਰੇ॥੨॥ਲਗਿਥਿਧਜਾ
 ਸੇਪ੍ਰਭਸਾਰਨਾਈਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਤਾਰੇ॥੨॥ਦਾਸਗਾਮ
 ਏਅਲਕੀਬਿਨੀਤੀਕਿਰਪਾਕਾਰੀਸਤਾਰੇ॥੩॥ਆਸਾਈ
 ਜੇਈ॥ਯੇਖਤੁਲਿਥਿਜਾਵੇਦਿਹਜਗੁਪੇਖਤੁਲਾਥਿ
 ਜਾਵੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਾਲਜੁਵਾਅਰੁਥਿਰਧਾਥਿਹਾਈ
 ਆਰੋਮਰਨਾਆਵੇ॥੧॥ਪੀਰਧਕੀਥਰਅਉਲੀਏਜੇਤੋ

੩੭

ਤੇਗੋਇਨਿਸਿਧਾਵੈ॥ ੨॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋਈ ਰਤਨੁ ਨਾਵੈ॥
 ਫਿਰ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਜਾਵੈ॥ ੩॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪਟੇਖ
 ਜੋਰੁ ਦੇਤਿ ਆਗੀ ਸੋਈ ਹਰਿ ਪੁਰ ਜਾਵੈ॥ ੪॥ ਦਾਸਰ
 ਮਦਿਆਲ ਇਤਿ ਪਲਿ ਪਲਿ ਮਾਗੈ ਸਾਧੂ ਪੁਰਸ
 ਆਵੈ॥ ੫॥ ੪॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਝੁਜੋਟੀ॥ ਚਰਨ ਸਰਨੀ
 ਸੁਖ ਪਾਇ ਓਗ ਮਗ ਜਾ॥ ੧॥ ਰਤਨੁ॥ ਗੁਰੂ ਪਰ
 ਤਾਪਿ ਓ ਆਪੁ ਪਤਿ ਚਾਕੈ ਆਗਿ ਅਨਕੀ
 ਨੀਟ ਸਿਉ ਸੋਇ ਆਜਾਗਾ॥ ੧॥ ਉਲਟਾਇ ਕੈ
 ਸੁਗਤਿ ਕਉ ਨਿਰਤ ਮੈ ਰਾਖ ਕੈ ਹੋਇ ਨਰ ਦਾਸ ਨਿਰ

ਭਾਵਲਾਗਾ॥੧॥ਇਸਸੁਖੰਰੀਮਤਨੀਧੀਰ
 ਐਜੀਸੇਈਜਾਨਤਾਏਜੇਈਤਤਾਲਾਗਾ॥
 ੨॥ਯਾਸਲਹੋਗੀਰੁਪਏਦਰੀਮੇਜਾਮਿਉਧਾਇਓ
 ਨਿਰਧਾਰਮੁਰਿਰਾਗਜਾਗਾ॥੩॥ਆਸਨੂੰਜੇ
 ਈ॥ਥਿਰਬੀਤਉਏਧਾਥਿਗਨੀਹਰੀਬਨਥਿ
 ਰਬੀਤਉਏਧਾਥਿਗਨੀ॥੧॥ਰਗਾਥੀਗਰਿ
 ਥਿਨੁਦੂਸਰੂਹੇਆਨ੍ਹੇਇਗਾਤਿਸਰਿਅ
 ਗਧਪ੍ਰਾਨੀ॥੧॥ਹਰਿਕਛੁਭਿਅਨਜੇਲਥੇ
 ਤੇਈਮੁੜਅਗਿਆਸੀ॥੨॥ਹਰਿਮੁਗਥਿ

੩੮

ਤਰਿਭੀ ਕੰਦੇ ਖੁਆਸੇ ਖੇਦ ਖੁਆਸੀ॥ ੩॥
ਦਾਸਗਮਾਇਆਲਰਾਮਨਹਿਛੇਛੇ
ਮਿਟਗਈਆਵਜਾਨੀ॥ ੪॥ ਸਵੈਯਾ
ਨਖਵੇਰੇਕਉਵਹੁਸਮਸੁਤਿਨਾਜੀਏਕ
ਖਿਨਾਗੀਤਕਭਿਤਸਾਸਵਹੁਪਤੀਅਥੇ
ਦਭਿਧਾਰਿਅਨਕਿਪੁਨਾ॥ ਤੀਰਥੁ
ਭਰਤਵਹੁਕਰਤੇਕਰਿਕਰਿਯਰੇਭੁਤਜਨਾ॥
ਦਾਸਗਮਾਇਆਲਪਰਾਮਾਪਸਰੀਨਭਿਸਿ
ਪਘਾਦਤਿਨਾਮਪਨਾ॥ ੫॥ ਸਵੈਯਾਮਨਕ
ਕੀਤਿਭਿਠਲਾਕੇਈਸਾਕੇਅਸਤਕਰਾਗਾਇ

ਘਾਪਹੁਸਾਧੁਸਰਨੀਇਤੁਤਿਮੁਕਰੀਹਿਗੁਤਿਆ ੩੮
ਗਜਗਲਥਿਧਾਸਤਿਸਾਸਤਿਸਤਿਸੰਧਿਤਿਕੀ
ਜੈਇਤਥਿਧਾਈਅੰਸੇਤੁਇਕੁਕੁਕੋਹਿਰਏ
ਮਾਹਿਤਿਠਾ ੩॥੮॥ਸਥੇਕੁਅੰਤਰਿਕੀਇਤ
ਮਨੀਛਾਤਕਰਿਰੇਗਮਸਿਥਲਾਇਹਾਸਰ
ਮਦਿਅਲਾਅੰਸੇਤੋਕਰਿਜੀਮਣਮੋਭਛੋਕ
ਤਾਇ॥੧॥੮॥ਅਸਾਪ੍ਰੰਜੇਹੀਇਸਾਇਲਏ
ਥਿਥਸਾਹਿਥਥਸਾਹਿਰਮੁਹੇਇਸੁਧਾਏ॥੧॥
ਰਗਉਓਲਇਸੁਰਤਿਰਿਰਤੋਮੇਗਥਰਿਐਸੇ

ਮਨਸਮਜਾਵੈ॥ ੧॥ ਜੋਤਿਉ ਜਾਲਾਸਰਪਾਰਿ ਏਕੇ
ਸਹਾਇਸਥਾਇਥਜਾਵੈ॥ ੨॥ ਏਸੇਕਯੀ ਬੰਦਕੀ
ਤਹੈਓਲਹਿਸਮਝਿਪਾਰਿਐਵੈ॥ ੩॥ ੧॥ ੧॥ ਚਿਸ
ਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕਸੀਕਰਾ ਧਾਰਕਕੇਮਾਰੁ
ਜਏਨਿਥਕਰਹੰਧਾਪਤੈਸੀਨੇਹੈਮਝੁਨਹਿ
ਨਹਿਰੰਖਤਰੁਕਸਕਰਹੇ॥ ੧॥ ਰੁਜਗਾਥਿਦੰਤੁਜ
ਗੋਥਿੰਦੰਗਾਥਿੰਦੰਗੁਜਸੂਰਮਤੋ॥ ੧॥ ਬਾਲ
ਸਥਾਦੁਤੀਕੀਰਾਸਕਤਾਰਿਤਰਹਸਥਾਦੁ
ਤਿਤਰਹੀਰਕਤਿਰਿਥਿਧਸਥਾਦੁਤਿਦੰਤੁ

॥ २० ॥
ਮਗਨੈ ਪਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੋ ਪਾਸ ਗਏ ॥ ੨॥ ਭੁਜਗੋ
ਥਿੰਦੀ ਭੁਜਗੋ ਥਿੰਦੀ ਗੋਥਿੰਦੀ ਭੁਜਗੋ ਮਤੋ ਅਗੀ
ਗਲ ਤੇ ਪਲਤੀ ਮੁਕੀ ਜਾਤ ਨਦ ਸਨਾਥਿ ਭੀ ਨੀਤੁੰਡੀ
ਥਿਯੋ ਜਾਤਗਾ ਹੀਤਾਈ ਤੁੰਤ ਦਪਾਨੀ ਮੰਚਤਿ ਆ
ਸਾਪਿਤੁੰਡੀ ॥ ੩॥ ਭੁਜਗੋ ਥਿੰਦੀ ਭੁਜਗੋ ਥਿੰਦੀ ਗੋ
ਥਿੰਦੀ ਮੁਕੁਮਤੋ ॥ ੪॥ ਇਨਾ ਮਪਰ ਨੀਸਾ ਯੰ ਪ੍ਰ
ਤਹਿ ਸਿਸਰ ਥਸੰ ਰਹਿ ਪੁਨਗਾਯਾਤ ਹਿਕਸ
ਹਿਕੁਤਗਾਛੁਤ ਆਯੋਤ ਦਪਾਨੀ ਮੰਚਤਿ ਆ
ਸਾਪਿਤੁੰਡੀ ॥ ੫॥ ਭੁਜਗੋ ਥਿੰਦੀ ਭੁਜਗੋ ਥਿੰਦੀ ਗੋ

ਭਿੰਦੁ ਭੁਜਮੁੜਮਤੇ ਨਾਹੀ ਸਤਨ ਭੁਰਜ ਪਾਨਿ
ਸੰਦੁ ਸਟਾ ਮਾਗੇ ਮੋਤਾ ਬੇਸੀ ॥ ਏਤਨ ਮਾਸਾਭਿ
ਦੁਭਿ ਕਰੇ ਮਨੀ ਮਨਸਾਭਿ ਰਾਹੀ ਭਾਗੀ ॥ ੫ ॥ ਭੁ
ਗੋ ਭਿੰਦੁ ਭੁਜਗੋ ਭਿੰਦੁ ਗੋ ਭਿੰਦੁ ਭੁਜਮੁੜਮਤੇ
॥ ੫ ॥ ਭੋਭਾਹਿ ਨਰਪਿ ਸਟੇ ਭੁਗਭਿਰਾਤੁ ਭੁਗਿ
ਕਸਤਰਤਰਭਾਸਾਤੁ ਏਪਨੀ ਪੰਚਤ ਆਸਾ
ਪਾਸਾ ॥ ੬ ॥ ਭੁਜਗੋ ਭਿੰਦੁ ਭੁਜਗੋ ਭਿੰਦੁ ਗੋ
ਏ ਭੁਜਮੁੜਮਤੇ ॥ ੭ ॥ ਰਭਾਯਾ ਕਰ ਪਾਟਿ ਭਿਰ
ਤਿਕੇ ਭਾਪੁਨੀ ਆਪੁ ਨ ਭਿਵਰਤ ਪਥਾ ॥ ੮ ॥

[illegible]

ਅਜਰ ਲੈ ਮੰਗਤਿ ਲੰਬਤਿ ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਾ ਅੰਗੁਰ
 ਕ੍ਰਿਤ ਥੇਸਾ ॥ ਪੰਮ ਜੰਤੋ ਪਨ ਪਸਤ ਸੇ ਕਾ ਉਤਨਿ
 ਬਹੁ ਕ੍ਰਿਤ ਸੇ ਕਾ ॥ ੧੦ ॥ ਰੁਜ ਗੋਬਿੰਦ ਰੁਜ ਗੋਬਿੰਦ
 ਗੋਬਿੰਦ ਰੁਜ ਮੁਕੁਮ ਤੋ ਗੋਬਿੰਦ ਗੀਤਾ ਮਸਤ
 ਧੇ ਅੰਸੀ ਪਤਿ ਰੁਪ ਮਜ ਸਰੰਸ ਨੇ ਅੰਸਿ ਜਨ ਸੇ
 ਤਿ ਬਿਤੁ ਦੇ ਅੰਦੀ ਨ ਜਾਇ ਬਿੰਤਾ ॥ ੧੧ ॥
 ਰੁਜ ਗੋਬਿੰਦ ਰੁਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਰੁਜ ਮੁਕੁਮ ਤੋ
 ਰੁਪ ਰੁਤ ਗੀਤਾ ਕਿਰਤਿ ਪੀਤਾ ਗੀਤਾ ਜਲ ਲਵ
 ਕਿਲਾ ਪੀਤਾ ਜੇਨਾ ਕਾ ਰਮ ਰਸ ਮਰਚਤ

ਸਮਾਜ ਮੇਧਕੋਰੇਤਨਠਰਥਾ ॥ ੧੨ ॥ ਰੁਜਗੋਥਿੰਦੁ
 ਜਗੋਥਿੰਦੁ ਗੋਥਿੰਦੁ ਰੁਜਮੁਜਮਤੋ ॥ ਪੁਨਿਰਿਪਸ
 ਨਨੇਪੁਨਿਰਿਪਸ ਜਨੰਪੁਨਿਰਿਪਰਦੰਪੁਨਿ
 ਰਿਪਜਨਨੀਜਠਰਸੈਨੰ ॥ ਦਿਤਸੰਸਾਰੇਭੁਦੰ
 ਸਰਗਵਿਪਾਯਾਪਰੇਪਤਮੁਗਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਰੁਜ
 ਗੋਥਿੰਦੁ ਰੁਜਗੋਥਿੰਦੁ ਗੋਥਿੰਦੁ ਰੁਜਮੁਜਮਤੋ ॥
 ਕਸਟ੍ਰੀਕ੍ਰੀਕ੍ਰੁਤਾਯਾਤੋ ਕਮੰਜਨਨੀਕਮੇਤਾਤੋ
 ॥ ਦਿਤਪਰਗੁਭਤਸਰਥਾਸਾਰੀਸਰਥਤੁਕ
 ਤਾਸਪੁਨਚਿਠਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਰੁਜਗੋਥਿੰਦੁ ਰੁਜ

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਬਜਮੁ ਜੁਮਤੋ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਪੁਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ ਕੈ ਮਨ
 ਤਾਏ ॥ ਦਿਨੁ ਬਿਸੁਆਸ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪਾਏ ॥ ਨਿਸ਼ਾਬਾਸ
 ਰਸਿ ਮਰੈ ਤਰਨਾਗੀ ॥ ਰੂਪੁ ਸਾਗਰਿ ਤਾਰਿ ਮੁਗਾਗੀ ॥
 ॥ ਰੁਜਮੁ ਨਗਮੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰ
 ਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ॥ ਥਾਮੁ ਨ ਥਾਸੁ ਦੇਵੁ ਨ ਦਾਗੀ ॥ ਸੰਖ
 ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਗਿਰਵਹਿ ਪਾਗੀ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਤਾਪ ਟਰੇ ਅ
 ਪ੍ਰਗਾਗੀ ॥ ਗੋਤਮ ਨਾਰਾਇਣ ਜਾਤਾਗੀ ॥ ॥ ਰੁ
 ਜਮੁ ਨਗਮੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਪਾਰਮਾਤਮਾ ਅਮਰ

ਕਿਉ

੪੩

ਤਮਨਿਯਧਾਮਾਜਲਥਲਮੋਬਿੰਆਪਕਾਥਿ
ਸੁਆਮਾਸੁਖਾਜਿੰਮ੍ਰਤਰੁਥੋਤਾਬਿਚਾਗਾਏਹੁਸ
ਰੈਸਾਧਨਮੈਆਇ। ਰੁਜਮਨਗਮ੍ਰਿਸਨਗੋ
ਬਿੰਦਾਜੋਗੀਜੰਗਮਸੇਦਸਨਾਸੀਧ੍ਰੋਮਰੁ
ਗਤਾਬਿਨਾਟਿਰਤੁਓਦਾਸੀ। ਤਾਰਕਯੰਜ
ਹਿਰਦੇਨਹੀਆਦੈ। ਮੁਰਖਕ੍ਰਿਮਜਨਮਦਾ
ਦੈ॥ ਰੁਜਨਗਮ੍ਰਿਸਨਗੋਬਿੰਦਾ। ਬਿ
ਨਾਬਦੇਕੁਥੇਖਸੇਏਜੰਗੀ। ਸੁਖਮਨਲ
ਰਪੀਦੈਰਸਭੁਰੀ। ਜਬਰਸਕੀਲਾ

੨

ਗੀਐਖਵਾਗੀ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਸੰਜਮਲਾਗੀਐ
ਤਾਗੀ॥ ੫॥ ਕੁਜਮਨਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਗੋਬਿੰਦਾ॥
ਨਿਰੰਕਾਰਕੇਸਕਲਪਸਾਗਾ॥ ਐਸਕੁਅਹੁ
ਸਕੁਤੇਨਿਮਾਗਾ॥ ਬਨਖੰਡੀਗੁਨਾਗੀਆ
ਨਬੀਚਾਗਾ॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਸ੍ਰੀਗਾਮਜੀ
ਹਮਾਗਾ॥ ਕੁਜਮਨਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਗੋਬਿੰਦਾ॥
॥ ਧਾਰਬ੍ਰਹਮਬੀਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੧॥ ਓ
ਜਤਿਹਰਪ੍ਰਸਾਦਾ॥ ਦਾਰੋਜੈਤਾਸਿਰੀ
ਰੀਸਲੋਗਨਾ॥ ਲਿਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ

ਪਰਨ

ਅਛਾਇ ਪੁੰਨਾ ਪਿਪੂਰਨ ਅੰਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਤਿਸਿ ਮਰੈ ਤਿਸੀ ਤਿਸਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਨਾਨ ਕਾ
ਪਤਾ ਸਨ ਜਗੁ ਦੀਸੁ ਗਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰੁਪ ਏਨਾ ਪੇਰਨ
ਜੁਨ ਨਹੁ ਨਾਵੁ ਤੇ ਮਨ ਮਾਤਿ ਦਿਜੀ ਐਸਾ ਰੂਪੁ
ਗਿਰਤਿ ਚਿਸਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਨ ਕਰ ਗਿਰਿ ਗਰਾ ਰੂਪੁ
॥ ੨ ॥ ਪਉ ਜੀ ॥ ਤਰਿ ਦੇ ਕੁਨਿ ਰੇ ਜਨੁ ਗਾਈ ਐ
ਸਰੁ ਅੰਤਿ ਰਿਜੇ ਦੀ ॥ ਕਰ ਏ ਕਾਰਣੁ ਮਰ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਕੁਜੇ ਕਰੇ ਸੁਏ ਦੀ ॥ ਖਿਨ ਮਾਤਿ ਬਾਪੁ ਚਿ ਬਾਪੁ
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨ ਤੀ ਕੇ ਦੀ ॥ ਭੰਡੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੂਪੁ ਤਾ

ਦੀਧਰਗਵਿਅਸਰੁਸੇਈ॥ਜਿਸੁਆਪੁਬੁਧੁਦੇ
ਸੁਧੁਸੀਨਿਰਮਬੁਜਰੁਸੇਈ॥੧॥ਯੇਸੇਕੁਰ
ਰੀਤਿਜੀਅਰਚਨਾਆਤਗਰੁਅਸਥਾਪਨੀ
॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰੀਤਿਨਾਨਕਮਾਰਅਗ
ਨਿਨਥਿਨਾਸੀਨੀ॥੧॥ਰੁਖਦਾਮੁਖੁਤਲੈਪੈ
ਰਉਪਰੇਵਸੀਦੇਕਹਥੁਜੈਬਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਪ
ਈਕਿਉਵਿਸਾਰਿਉਉਧਰਹਿਜਿਸਦੈਨਾ
ਇ॥ਪਾਪਉਜੀਅਰਕਤਥਿੰਦੁਕਹਿਨਿਮਿ
ਅਅਗਨਿਉਦਰਿਅਸੁਗਿਉਰਧਮੁਖੁ

ਹੀ ਬਿਕਲੁ ਨਗਾ ਕਿ ਘਰਿ ਘੁਥਾਗਾ ਤਹਿ
 ਸਿਮਰਤਿ ਤੁਨਾ ਜਲਤਿ ਅਨਤ ਨਿਉਰਧਾਰਿ
 ਆਖਿਖਮ ਬਾਨੁ ਤੁਜਿ ਰਖਿ ਆਤਿ ਸੁਤਿ ਸੁ
 ਨਵਿ ਜਾਗਾ ਪ੍ਰਗੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਕਦੇ ਨਾਹਿ
 ਜਾਸਤਿ ਜਨਮੁ ਤਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਸੋਲੇ ਕ੍ਰਾਂ ਅਨਾਇਏ
 ਦਨੁ ਕਰਹੰ ਸਰਬ ਕ੍ਰਾਂ ਅਨੁਪੂਰਨਤਾ ਖੰਡਿ ਕ੍ਰਾਂ
 ਲਿ ਕਸੇ ਸੁਪ੍ਰਗੁ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਇਕੁ
 ਰਹਤਾ ॥ ੧ ॥ ਭਖਾਤਾ ਤਹਿ ਗੋਮਾਣਤਿ ਜਿਸੁ
 ਜੀਗਤਿ ਸਿਉ ਬਾਈ ਆਨੈ ਹੁਸੈ ਸੁਖਿੰਦੁ
 ਗ

ਮੰਤਰ ਪੁਰਾਣੀ ਤਾਮ੍ਹਰੀ ਮੰਤਰ ਪੁਰਾਣੀ
ਮੰਤਰ ਪੁਰਾਣੀ ਤਾਮ੍ਹਰੀ ਮੰਤਰ ਪੁਰਾਣੀ

ਨਾਮਿਸਰਉ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਸੁੰਦਰ ਗਚਿ ਆਏ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਆਦੀ ਨੇ ਰਸ
ਰੇਗਾ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਪੰਦਰ ਬਾ ਅਸੁਦੀ ਏ ਗਚਿ ਰੁਸੇ ਸੀ ਜੇਗ
ਗੁਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਰਿ ਆਲਤਿ ਜਾਤਿ
ਵਿਭੇਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਲੇਕਾ ਕੁਟੰਬ ਜਤਨ ਕਰਣਿ ਮ
ਏ ਆ ਅਨੇਕ ਉਮਾਗਿ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਗੁ
ਤੀਨੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਾ ਥਿਸਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰਤਤਿ ॥ ੧ ॥ ਭੁ
ਖਣਾ ॥ ਤੁਝੀ ਆਸਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੇ ਲਾਈ ਥਿ ਅੰਨ
ਸਿਉ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸ ਚੀ ਗੀਤਿ ਸਾਈ ਸੇ ਤੀਰਤਿ ਆ ॥
ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਅਧਿਕ ਸੇ ਸੁਰਗ ॥

੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਧਿਸਰ ਤਤੁ ਨੁਬਸੁ ਮੁਹਿ ਦਿਕੁ ਤੇ
 ਸਤੁ ਧੇਤੁ ॥ ਧਿਨੁ ਗਿਨੁ ਮਹਿ ਬਸਨੁ ਦੇਵੁ ਤੀਜਿ ਨਿਸਿ
 ਉਜੈ ਈਤੋ ਤਾ ॥ ਕਰ ਅਨਰਥ ਰਥੁ ਮੀਰਿ ਆਸੇ
 ਰਜ ਕੇਵੁ ॥ ਜੈਸਾ ਥੀ ਜੈਸੁ ਸੁਦੈ ਕਰ ਮਾਇਤੁ ਧੇਤੁ ॥
 ਅਕਿਰਤ ਪੁਛਾ ਤਹਿ ਦਿਸਰ ਅਜੇ ਤੀਰੁ ਰਮੇ ਰੁ
 ੨॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਵੇਦ ਦਨ ਦਿਸਨਾ ਤੀ ਅਨ ਕਸੇ ਪਨ ਪ
 ਦਿਤੁ ਤਾ ॥ ਚਿਚਰੰਤਨਾ ਨ ਕੁਤਹਿ ਤਹਿ ਰਸਨਾ ਸਰ
 ਥੁ ਧਾਧਾ ਧੀ ਮੁਚਤੋ ॥ ੧ ॥ ਤੁਧੁ ਧਾਧੀ ਪੁਛ ਕੀਤੇ ਮੁਧੁ
 ਰੇਗੀ ਦਿਤਿ ਤਾ ॥ ਮਨਿ ਦਸੈ ਜੈਸੁ ਸੁਨੁ ਨ ਕੁਤਹਿ

੬

੯

ਰੂਪ ਤੇ ਉਲਾਹਿ। ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ। ਕੇਟਿ ਅਪਾਸਹਿ
 ਨਾਸਤੇ ਹਿਸਿ ਮਰਤ ਤਹਿ ਨਾਹਿ। ਮਨੁ ਚਿਟੇ ਛਲ
 ਈ ਅਹਿ ਤਰਕੇਗੁ ਦੁਗਾਉ। ਜਨਮ ਨੋ ਰਹੈ ਕਦੀ ਅ
 ਤਿਨਿ ਤਚੁ ਸੁਖੁ ਬਾਹੀ। ਪੂਰਬੁ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸਿ ਅਹੁ
 ਰਹਰਹੁ ਸਾਮਾਉ। ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਗਾ ਅਲੇ
 ਨਾਨਕ ਬਲਿਗਾਉ। ॥ ਸੋ ਕੇਹਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਰਚਨਾ ਅ
 ਪਾਰੈ ਮਨਿ। ॥ ਚੰਦਾਸੁ ਸੁਆਟੇ ਰਸਤਾ। ਰ
 ਏ ਬਨੁ ਹਸਿ ਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜੀਤਿ ਸਿਟਾਕਿ।
 ॥ ੧॥
 ਮਹਾਰਾਜਾ ਮੁਖੁ ਰੰਧਰੁ ਤੁਕਿਤੁ

੨੭
 ਮੀ ਸ੍ਰਿਮੁਤ ਬਤਨੇ ਤਾ ਸੇ ਸਾਈ ਜੈ ਹਿਸ ਰੰਗ
 ਨ ਕਸੇ ਤਨੁ ਖੇਤਾ ॥ ਰਾਖੁ ਭੀ ਸੁੰਦਰ ਸੇਜ
 ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਰਸ ਭੋਗ ਏ ਪੁਗੇ ॥ ਗਿਤ ਸੇ ਦਿਨ
 ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਲਾਇ ਮੈ ਭੀ ਭੀਗੇ ॥ ਮਨੁ ਇ
 ਛੇ ਸੁਖ ਮਾਣੁ ਦਾ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹਿਸੁ ਰੰਗ ਸੇ
 ਪੁਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਹਿਸਟਾ ਕੁੰਕੁਮੇ ॥
 ੬ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਫਿਰਤ ਖੇਜ
 ਤ ਖੰਗੂਰੀ ਦੋਹਿ ਸੁਗਾ ॥ ਤਿ ਆਗੀਤ ਕ
 ਪਟ ਰੂਪ ਮਾਇਨਾ ਨ ਕ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਸਾ

ਸਸੀਗਮਹੁ॥੧॥ਰੁਖਣੁ॥ਮਾਨਿਮਾਈ
ਮੁਖਭਿਚਾਰਦਤਾਹਰੇਲੋਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਮ
ਰੰਬਰਗੁਡੇਨਾਸੁਟਿਜੀਵਾਸਚੀਸੋਇ॥
੨॥ਪਉੜੀ॥ਬਸਧਾਤੂਟੀਸੁਪੁਜੀਤੀਰਸਰੁ
ਛਿਨਾ॥ਜਾਤਨਪਤਿਨਾਦਰੋਭਿਦਿਅ
ਨਕਿਮੰਨਾ॥ਮਿਤ੍ਰਨਾਇਕਨਪਨਰੁਪੰਤੀਵਿ
ਕਿਛੁਆਕੁਨਸਿਨਾ॥ਗਲਮਗਲੀਸੁਸਟ
ਕਾਹਰਿਨਾਮਿਮਨੁਕਿਨਾ॥ਤਿਸੁਕੀਪੁ
ਕ੍ਰਿਮਨੁਭਿਧਰੋਪੁਰੁਪਸੰਨਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥

੨
 ਆਤਿ ਕਲੀਲਾ ਗਜਰਸੁ ਪੀਛੁ ਭਮਰਤਖ
 ਤੁਆਸਨੀ ਰਚੀ ਤਿਮੁਜੁ ਆਗਿਆਨ ਅੰਧ
 ਤਿਨਾਨ ਕਸੁਪਨ ਮਨੇਰ ਬਾਛਾਇਆ ॥੧॥ ਰੁਪੁ ਫੁ
 ॥ ਸੁਪਨੈ ਤਰਿ ਰੰਗ ਆਇਆ ਮਿਠਾ ਲਗਾ ਜੁ ਮੇਰੁ
 ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਆਇ ਰੂਹੀ ਆਹੰਦਰ ਮਾਇਆ ਯੁਗਾ
 ॥ ਧੁਪੁ ਉਜੀਆ ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੁਗਧਿ ਲਾਇ
 ॥ ਆਖਿ ਸਰੇ ਗਜਰਸੁ ਭੁਗਤਾ ਗਤ ਭੁਖ ਆਇ
 ॥ ਆਰਜਾਗਈ ਵਿਭਾਇ ਪੈਪੈ ਧਰਾਇਆ
 ॥ ਪੂਰਨ ਭੁਏਨ ਕਮਲੇ ਆਖਾਇਆ ਆਖਿ

ਅਹਿਛਾਗਜੰਤੁਜਾ ਅਪ੍ਰਿਤੁਲਾਇਆ ॥
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਭਸੰਤ ਸ੍ਵਰਗਲੋਕੁ ਜਿਤੋਧ੍ਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਨਦ੍ਰਬੰਡੁਤਾ ॥ ਭਿਸੰਤਿ ਤਿਤਰਿ ਗੋਪਾਲਨਾਨ
ਕਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਉਦਿਅਨੁ ਭਰਮੁ ਛੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਭੁਧਾ
॥ ਕਉਤਕ ਕੋਭਤ ਮਾਸਿ ਆਗਿ ਤੇਨ ਆਵੁਦ
ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ ਜੀਨਰ ਕਬਹੂ ਬੋਝਿ ਜਜੁ
ਸੋਈ ਬਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਤਾਗੁਇਅਨਉ
ਇਅਨਨਗਰ ਕਰਿਅਨਿ ਆਗਾਧੂਰਿ ਸਮ
ਗੀ ਪੇਰਿ ਸਚ ਕਰਿ ਜਾਨਿ ਆਗਾ ਕਮਕੁ

ਅਤਿਕਰਿਹਿ ਰਹਿਏ ਫੁਲਿ ਆਗਿ ਸਿਰਿਲ
 ਗਾਜਮਤੰ ਰੂਤਾਪੋਛੇ ਤਾਨਿ ਆਗਿ ਬਿਨੁ ਪੂਰੇ
 ਗੁਰਦੇਵ ਫਿਰੈ ਸੈ ਤਾਨਿ ਆਗਿ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕਾ
 ਗਜਕਪਟੰ ਰੂਪਕਪਟੰ ਧਨਕਪਟੰ ਕੁਲਗਰਭ
 ਤਤਾਸਚੀਤਾ ਬਿੰਬਿ ਆਛੁ ਈਛਿ ਦਿਨਾਨਕ
 ਬਿਨੁ ਤਰਿਸੀ ਗਿਨ ਚਾਲਤੇ ॥ ੯ ॥ ਰੂਪਧਾਪੇਧੰ
 ਦ੍ਰੋਮੁ ਲੁਨਾਕਸਾਧਨੁ ਲਈ ਆਇ ਆਗਿ
 ਆਪਉਜੀਯ ਚਲਦਿ ਆਗਿ ਲਿਨ ਚਲੈ ਸੈ
 ਕਿਉ ਜੀ ਐ ॥ ਤਿਸਕਾਕੁ ਹੁਕਿ ਆਜਤੁ

੮੮

ਜਿਸਤੇ ਵੰਜੀਐ ॥ ਤੁਰਿ ਰਿਸ ਰਿਐ ਕਿਉ
ਰਿਖ ਜਾਵੈ ਤਾਨੁ ਰੰਜੀਐ ॥ ਪ੍ਰਕੁਟਿ ਰਿਐ
ਲਾਗੈ ਨਗ ਕਿਸਮੀ ਜੀਐ ॥ ਤੇ ਤੁਰਿ ਪਾਵੈ ਰਿਐ
ਨਾਨਕ ਕਉ ਭੁੰਜੀਐ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋ ਕਉ ਨ ਛਗਜ
ਸੁਖ ਮਿਸਟੈ ਨ ਛਗਰ ਸਮਿ ॥ ਟੈ ਨ ਚਮਿ
ਸਟੈ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ॥ ਮਿਸਟੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ॥
ਰਿਨਾਨ ਕਟਾਸ ਮਿਸਟੈ ਪ੍ਰਕਟ ਰਸਨੀ ॥ ੧ ॥
ਰੁਖ ਟਾਗ ॥ ਲਗਾ ਜਾਸੈ ਤੇ ਤੁਮੰਨ ਮੰਝਾ ਤੁਗਤਿ ॥
ਗਵਿਧ ਜੋ ਸਚਿ ਬੋਕ ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਜੋ ਸੋਧਣੀ ॥

[illegible]

मन्त्रवा)

CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative

ਨਕਅਸਪੁਰਨਪਰੇਮੇਸੁਰਗ॥੧॥ ਭੁਭੁਭੁਸੀ
 ਤਜਾਮੰਨਮੈਸ੍ਰਾਤਿਪਲਕਨਥੀਵੈਥਾਤਗਾਨਨ
 ਕਅਸਜੀਨਿਥਾਤਿਸਦਪੇਖੈਦੇਸੁਰੁਪਦੀ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਅਸਦੰਤੀਅਸਗੁਸਾਈਪੁਰੀਅ
 ਗਮਿਲਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਕਚੁੰਧੁਪੁਰੀਅ॥੩॥
 ਹੁਟਹਸਮਨਿਚਾਉਲਤਿਜਪਹਿਦਿਸੁਰੀ॥੪॥
 ਪਾਵਿਤ੍ਰਸਗੀਰਚਰਨਾਪੁਰੀਅ॥੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
 ਮੁਗੁਰਦੇਵਸਦਾਤਜੁਰੀ॥੬॥ ਅਲੋਕਪਰਮਨ
 ਚਿਤਗੀਤਿਨਾਮੀਸੁਦੰਸੁਰੀਤਿਸਥਦਅੰਸ੍ਰਿਤ

ਅ

੦

गानकतिनमदिषासिजगंजित्ताप्रेभान
 पारवृत्तमहज्ज॥१॥ सुपद्यागुत्तिकज्ञदेव
 भट्टिकमुमादीष्टजगेतनकमेष्टीपंतुजित
 पिठुनीमचमिष्टि॥२॥ पृष्टीपमरुषासि
 गीतितानिमुनतेगठिकषणापुवेतेपरणा
 नतिद्वद्विप्रुपयिष्टासंतामंगीष्टि
 रसगलादुपलषा॥१४॥ सल्लेष्टाताष्टी
 उरुत्तकवृत्तिगिरमष्टीमंजोगपुनग
 गोपालद्वसठेष्टीमुल्लसतकमेष्टी

[illegible]

ਤਿਤਪੁਨੀਤਗੋਬਿੰਦਸਰਬਦੇਖਨਿਵਾਰ
ਸਰਬਦੇਖਨਿਵਾਰਣਗਾਸਰਬਸੂਰਗ
ਨਰਸਪਤਿਨਰਕਗਰਿਹਰਿਤੁਕੇ॥੧॥੧
ਣਾ॥ਛਡਿਓਗੁਆਪੁਲਗਜੋਰਹਣਾਪ
॥ਨਠਜੋਦਪੁਤਪੁਨਾਨਕਪ੍ਰਬੁਖੇਖੰਦਿਅ
॥ਪਉਜੀ॥ਮੇਲਿਸੇਤੁਦਇਅੰਤੁਯਹਿ
ਦੇਦੁਆਰਿਅਗਾਗਖਿਸੇਤੁਦੀਨਦਇ
ਲਕੁਮਤਿਬੁਧਾਰਿਅਗਾਰੁਗਾਤਿਵਛਲੇ
ਗਾਏਰਹਰਿਪਤਿਤਉਪਾਰਿਅਗਾਤਿ

ਸ੍ਰੁਥਿਨੁਤਾਤੀਕੇਇਥਿਨਓਮੋਰਿਸਾਹਿਅਯ
 ਕਰਗਹਿਲੇਹੁਦਾਇਅਲਸਾਗਰਸੰਸਾ
 ਰਿਆ॥੧੬॥ਸਲੋਕਾਸੀਤਿਉਧਾਰਹੁਦਾਇ
 ਅਲੰਅਸਰੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਾ॥ਨਿਰ
 ਮਲੰਸੰਤਸੰਗੋਪੁਥਿਟਿਨਾਤਕਪਰਮੇਸੁਰਗਾ
 ੧॥ਭੁਖਣਾਚਰਨਚੰਦਨਸਰਤੁਤਿਅਸਿ
 ਨਮਿਟਈਪਾਮਾਸੀਤਲੁਖੀਟਿਨਾਤਕਾਜਪ
 ਦੜੋਤਰਿਨਾਮਾ॥੨॥ਪਉੜੀਚਰਨਕਮਲ
 ਕੀਓਟਿਉਪਰੇਸਗਲਜਨਾਸਾਹਿਪਰਤਾ

ਪੁਰੋਹਿਤ ਨਿਬਭੁ ਉਭਯੋਤਾ ਤੇਟਿਨ ਆਇਮੁ
ਲਿਖੀਓ ਆਤਮ ਪੁਰਾਸੰਤਨਾ ਮਿਥਿਮੀਕੁ
ਪਾਈਐ ਫੁੱਫੈਧੀਤਾ ਆਠ ਪਰਗਤਿ ਧਿਐ ਆਇ
ਗਰਿਜਾ ਸੁਨਿਤ ਸੁਨਿਤ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਇਐ
ਸੁਰੰਦਰ ਮਕੀਰਤਨਾ ਦਇਐ ਆਲ ਪੁਰਖੁ
ਦਾਨੁ ਤਾਨ ਕਲਿਪਤਨ ਮਾਇਐ ਆ ॥੧॥ ਰੁਖ
ਦੁਆ ॥ ਗੁਰਿ ਥਲੰਦ ਜੀ ਬਧਿ ਗਈ ਕਥੰਦ ਜੋਖੁ
ਬੁਝਾਇ ਗਾਜਿ ਨਿਉ ਪਾਈ ਮੈਂਦ ਨੀਨਾਨ ਕਮ
ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਇ ॥੨॥ ਧਉ ਜੀ ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਦਇ

ਲਨਬਿਅਪੇਆਇਆਕੋਰਿਆਪਾਗਏ
 ਨਾਮਤਗਿਦਿਕੁਪਿਆਇਆਨਿਰਮਲਕੁ
 ਏਸਗੀਰਜਤਪੂਰੀਨਾਇਆਮਨਤਨਕੁਏਸੀਤੋ
 ਘਪੂਰਨਪ੍ਰਕੁਪਾਇਆਤਰੇਕੁਏਬਸੀਗਿਲੇ
 ਗਕਲਸਥਾਇਆ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਗੁਰ
 ਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਗੁਰਭਪੂਰਨਨਾਗਇਦੁ
 ਗੁਰਦਇਆਲੁਸਮਰਥਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕ
 ਪਾਤਿਤਉਪਾਦਏ॥੧॥ਤੁਧਏਗੁਰਉਜਲੁਭਿ
 ਥਮੁਅਸਗਾਗੁਰਥੈਭਥੈਤਗਰਿਅਮੁ॥

48

ਨਾਨਕ ਪੁਰਕਰੰ ਅਸਤਿ ਗੁਰਚਰਣੀ ਲਗਿਆ
॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੀਨੁ ਪੀਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਸੁ ਸੀਰੀ ਰੰਗ
ਪੋ ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾ ਲਜ ਭਰਦੇ ਤ ਅਟੁਗੁਟ ਸਰਬ
ਪੋ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਨੀਚ ਗੁਊ ਚਥ ਪੋ ॥ ਕਾ
ਟਿ ਸਕਲ ਦੁਖ ਆਇ ਆ ਕਰਿ ਲੀਨੈ ਅਪਰੰ
॥ ਗੁਣ ਗਾਏ ਥੇ ਅਤਿ ਰਸ ਨਾਗ ਰਿਜ ਸੋ ॥ ੧੬
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਟੀਤ ਏਕੋ ਸੁਖੀ ਅੰਤ ਏਕੋ ਦ
ਰਤੀ ਤ ਏਕੋ ਨਰਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਜਾਚੀ ਤਿਨ ਨ
ਕਰਇ ਆਲਪੁ ਰਖਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਗ ॥ ੧੭ ॥

ਤਖਣਾਗਿਕਸੇਟੀਗਿਕਸੀਮਲਾਤਗਿਟਿ
 ਸੁਪਤਿਅਰਦਾਸਿਗਨਾਮੁਵਖਰਪਨੁਸੀਰਿਅ
 ਨਾਨਕਸਚੀਗਸਿਗਾਪਥੀਜੀਪ੍ਰਕੁਟਿਅ
 ਲਥੇਅੰਤਿਪੂਰਨਾਇਕੁਏਗਾਸਭਕਿਛੁਆਪੇ
 ਆਪਿਰੁਜਾਕਾਕੇਗਾਅਧਿਕਗੁਪ੍ਰਕੁਟਾਨ
 ਆਪੇਆਪਿਲੇਗਾਅਫੁਲਾਫੁਲਾਕੁਮ
 ਸਭੁਨਿਗਚਲੁਤੁਧਥੇਗਾਨਾਨਕਸੰਗੈਰਾਨੁਮ
 ਕਹਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਦੇਗਾ॥੨੦੫੧॥ਉਸ
 ਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਗੁਗਮਕਲੀਮਾਰਤ

ਮਾਸਾਮਹਲਾ ੧੧ ॥ ਅਸਤੁ ਸਾਧਨਿ ਗਲ
 ਮੁਰੇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਤਤਕ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਗਏ ॥ ਬੋਝੀ ਨਿ
 ਦੁ ਅਲਪ ਅਭਾਗੀ ॥ ਸਾਧਕ ਪਿਪੰਡੁ ਸਦਾ
 ਚਿੰਤਾਰੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸੁਰਤਿ ਥਰਥਾ ॥
 ਨਨਕ ਕਹੈ ਜੇਗ ਕੇਲਥਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾਥੇ ਲੈਤਾ
 ਹਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ਅਤਿ ਨਿਮਿਤਾ ਗੈਰ ਪੈਧਿ
 ਆਨਾ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਲਮਹਿ ਤੁੰ ਸਿਧਰੈ ॥ ਗੁਰਪ
 ਰੰਗੁ ਦੇਖ ਮਰੈ ॥ ਏਨਿ ਥਿਧਿ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇ
 ਧਾ ॥ ਜਿਤੁ ਥਾ ਭੁਟਨ ਦੇਈ ਚਪਥਾ ॥ ਨਨਕ ਕਹੈ

ਜੇਗਕੇਲਖਫਾ॥੨॥ਤਾਮਸਤਿਸਨਾਸੇਬੁਨਿ
 ਦਾਂਰੈ॥ਪੰਚਅਗਨਿਅਟਿਭੀਤਰਿਜਰੈ॥
 ਅਤਿਨਿਮਿਠਯੈਗਡੀਕਝੁਗਾਇ॥ਸਤਜਉ
 ਪਜੈਦੁਰਮਾਤਿਜਾਇ॥ਸਾਪਤਿਵਜੈਥਾਪੇਚੇਭਿ
 ॥ਜਮੁਜਗਾਤਿਨਲਾਗੈਤੋਗਿ॥ਗਰਿਭਿਨੁਮੰ
 ਤੁਨਜਪੀਅੰਤੋਗਿ॥ਉਤਮਕੁਲੇਜਿਨਾਕੇਜਲ
 ਖਫਾ॥੩॥ਪਾਚੋਇਦ੍ਰਿਦ੍ਰਿਜੁਕਰਿਗਥੈ॥ਜਿ
 ਹਥਾਅਸਤੁਕਦੇਨਗਥੈ॥ਕੋਟਕੁਟਿਤਰਿਤ
 ਤਕਾਥੇਤਾਗਾਗਨਮੰਡਲਮਾਹਿਗਥੈਚੇਤਾ॥

੧॥ਨਾਨਕਵਪੈਜੇਗਕੇਲਖਫਾ॥

51
मिचपि आसनागतमरिबुद्धे। जगद्विषे
ही भक्तुवर्गे। मत्पंचनविषै। भक्तुवर्गे।
मत्पंचनविषगाव्यहा। मत्पंचनवर्गे।
गवेस्यहा। ४॥ पुरषचज्ञै। पमचमिआ
। गद्विममिद्वगद्विकडमिहा। मत्प
टद्वीचीनै। मत्पचिषुष्टै। मत्पचि
पचि। मत्पचि। मत्पचि। मत्पचि।
मत्पचि। ५॥ मत्पचि। मत्पचि। मत्पचि।
मत्पचि। मत्पचि। मत्पचि। मत्पचि।

५३
 ਤਨੁ ਕਰਿ ਸਤਿ ਸਮਾਧਿ ਜੁਗਤਿ ਦਿਹੁ
 ਏਕਿ ਏਕਿ ਜਾਇਗਿ ਆਨੁ ਮਧਾਣੀ ਤੇਤ
 ਨਾਮੁ ॥ ਏਨਿ ਬਿਧਿ ਜਪੀਏ ਕੇਵਲੁ ਗੁਰਮੁਖੁ ॥
 ਹੋਇ ਬਿਰੋਲੁ ਲੀਐ ਮਧਾਣੀ ॥ ਸਾਨਿ ਕਰਿ
 ਏਨੇ ਗਵੇਲੁ ਖਯਾ ॥ ੬ ॥ ਤਿਹੁ ਕਾਮਾਗਮਿ
 ਲਾਏ ॥ ਆਨੁ ਪੰਥ ਮਾਰਿ ਜੇ ਏਕੁ ਪਰਪਾਨੁ ॥
 ਪੰਚਾਖਾਨੇ ਜਾਣੈ ਭਾਉ ॥ ਸੇਈ ਕਰਤ
 ਸੇਈ ਕਰਤ ॥ ਸੇਈ ਦੇਉ ॥ ਅਗਮ ਨਿਰਮ
 ਮਜੇ ਦਾਏ ॥ ਜਾਣਾ ਥੀਐ ਨ ਦਾਰਿਦ੍ਰਾ

ਪਰਆਣੁਸਤਸਤਾਈਹੁੰਦੁਰਚਰ
ਅਤਾਕੈਆਗੇਖਜੇਦੁਆਂਗਾਅਠ
ਅਠਾਗਉਬਾਰਹਬੀਸਾ।ਤਾਕੈਅ
ਗੈਕਾਦੁਹਿਖਜੇਅਦੀਸਾ।ਉਚੀ
ਨਦਰਸਗਈਹੋਇ।ਨਾਨਕਕਹੈ
ਉਦਾਸੀਜਿਐ।।ਸੇਉਦਾਸੀਜੇ
ਪਾਲੈਉਦਾਸਾ।ਗੁਘਾਬਿਰਥਕਰਕੈ
ਦਰਦਾਸਾ।ਅੰਤਿਨਿਸੰਗਹਿਬੇਨ
ਗਅਭੁਆਸਾ।ਪਰਸੈਅੰਗਨਲਾਦੇਖ

ਸਾਜਿਤੁਤਨਦੁਤੀਆਮੇਲੁਨਤੋਈਘ
 ਨਨਕਕੇਤੋਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੧॥ਗਿਆ
 ਨੁਖਜੁਗਲੇਅਨਸੇਲਾਮਰਮੁਦਸਾਧੀ
 ਹੈਗੀਠਿ॥ਤੀਰਥਪਰਸੇਤੋਸੇਸਠਿਪਾਸਿ
 ਨਿਯਾਤਿਮੇਲਅਨੇਕੀਥੋਈ॥ਨਨਕਕ
 ਤੋਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੨॥ਪਾਟੇਤਿਅੰਦਰਿਅ
 ਠਿਸਠਿਯਾਟਾਤਾਂਕੇਬਜਰਜਜਾਏਪਾਟ
 ॥ਅਭਿਯਾਟਿਯਾਟਿਬਿਖਸੁਪੈਬਾਟਿ॥
 ਅੰਸਾਮਾਰਗੁਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆਪਾਟ
 ਗਿਰਿਸਟੇਖਸੁਜਨਿਪਾਰਿਆਪੇਆ॥

ਅਠਿਸਠਿਗੰਡੀਏਥੋਕੋਇ।।ਨਾਨ
ਕਕਰੇਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੧੦॥ਪ੍ਰਥਮੇ
ਪ੍ਰਥਮਕਓਗਉਨੁਕਰੇ।।ਦੁਤੀਆਦ
~~ਥੋਕੋਉਦਾਸੀਸੋਈ~~ਸਟਿਧਗੇ।।ਪਛਮਤੇ
ਜੋਤਜੈਸੁਮੇਗਾ।।ਅਏਪਰਦਥਾ
ਕੇਠੇਗਾ।।ਪਰੀਆਸਤਉਪਾਰਿਕ
ਉਲਸਹੁ।।ਤਿਥੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਆਸ
ਹੁ।।ਜਿਨਤਿਤੀਰੇਤਨੇ।।ਅਲਪਰੋਈ।।
ਨਾਨਕਕਰੇਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੧੧॥ਕ

ਤਸੁਗਗਨਦੇਵਕਾਰੁਗਣੁਅਤਿਸਿਸਿਸਟ
 ਅਨਾਵੈਉਹੁਅਤਸੁਗਪੁਗਕਉਹੁਅ
 ਤਿਸਿਸਿਸਿਸਿਸਿਸਿਸਿਸਿਸਿਸਿਸਿਸਿਸਿ
 ਪਾਣੀਪਉਹੁਗਗਨਕਮੰਡਲਗਉਜਿਸਿ
 ਤਿਸੇਈਅਨਨਕਕਉਉਰਾਮੀਸੇਈ॥੧੨॥ਗ
 ਰਕਾਰੁਗਤਾਇੰਦੀਕਾਜਤੀ॥ਤਿਰਦੇਕਾਮ
 ਕਤਾਮੁਖਕਾਸਤੀ॥ਤਿਸਟਿਰਦਿਅਲੁਦਾਇ
 ਅਕਾਰਿਦਨਾਜੇਅਟਿਨਿਵੈਤਨਿਵਿਅ
 ਜੇਸੁ॥ਬਚਨਸਚਰਕਾਸੁਛਲਾਤੁਤਾ॥ਨਾਨ
 ਕੁਕਉਸੇਈਅਉਧੁਤਾ॥੧੩॥ਚੰਚਲਚਾਇ

ਨਜਾਇਤਮਸੇ/ਜਦੇ ਜਾਇਤਖੇਲੇਪਾਸੇਅੰ
ਗੈਰੇਗੈਰੇਤੁਲਾਧਾਕਰਕਾਇਤਾਅੰਗਤਿ
ਚੁਏਪਾਰਿਪਾਰਿਜਾਇਨਜੈਕਥਾਏਤਾਤੰਸ
ਤਿਗੁਰਵੀਤਥਾਗੁਰਵੀਸੀਖਆਸੁਣਹੇਪੁਤਿ
ਮਨਾਨਕਹੇਸੇਈਅੰਉਪਤਾਧਾਅਸੁਨ
ਦੀਅਪੁਠੀਤਰੇਅੰਗਿਨਿਸਿਸਦਾਸਿਧੀ
ਰੇਸਗੇਕਮਸੁਉਲਟੈਪਲਟੈਉਛਾਇਤੁ
ਨਿਦਰੇਅੰਦੁਖਉਛਾਅਨਪਉਰੇਕਉਗਥੇ
ਝੰਘਾਲਤੈਤ੍ਰਿਬੀਈਤ੍ਰਿਕੁਟੀਸੰਧਾਅਪ
ਨੇਧੀਕਿਕਾਰਿਗਥੇਉਤਾਨਾਨਕਕ

ਕਤੇ ਸੋਈ ਅਉਧੁਤੁ ॥ ਗਗਨ ਤਰਿ ਕਰਿ
 ਭਵਿ ਉਤਾਏ ॥ ਅਰਿ ਨਿਸਿਗੁਰੀ ਰੋਗੀ ਲਾਏ
 ॥ ਪਠਗਾ ਤੇ ਇਤ ਫੇਰਿ ਪਾਰਿ ਆਏ ॥ ਇਨਿ
 ਬਿਧਿ ਜੁਗਤਿ ਕਮਾਏ ॥ ਜੋਗਾ ਆਏ ਤਿਧਿ ਪੁਨਰ
 ਏਸੇ ਗਾ ॥ ਸੀਜ ਮਿਰੇ ਤਉ ਨਿਸੇ ਸੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਤੇ ਸੋਈ ਅਉਧੁਤੁ ॥ ਜਿਨ ਰਿਅਏ ਆਜ ॥
 ਗਮੇ ਹੀ ਆਖੁ ॥ ਮਾਧਿ ਜਨੁ ਮਹੇਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਸਿਕਇੰਦ੍ਰ ਇਕਾ ਸਿਪਸਾਧਿ ਕਮਨ ਏਸਾ ॥
 ਜਤੀ ਸਤੀ ਭਵੁ ਭੀਧ ਕਰ ਸੀਮੇ ਤੀਸੇ ਰੁਗਰ
 ਅਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰ ਕਜੁ ਗੁਜੁ ਗੁਭਿ ਮੇਰਿ ਤਾ ॥

੬੦

੧੬
੦

ਗਾਦੇਦੀਦੇਦਸਥਾਇਆਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿ
 ਭਿਅਨੁ॥ਨਾਨਕਵਾਲੁਨਾਨੁਧਮਿਯਾਹਤੇਰੁ
 ਮੁਖੈਨੀਸਾਨੁ॥੧੭॥ਸਾਸਤਥੇਦਿਕਤੇਥਸੁਨਿ
 ਨਰਕਸੰਗਤੇਜਾਗਿਅਧਿਯਾਮੋਤੇਗੁਰ
 ਸਥਾਇਓਮਾਨਮੁਖੁਗੁਰਮਿਕੁਲਾਇਆਸੁ
 ਰਗਮਿਯਤਿਤਮੋਰੀਅਸੁਪਾਤਿਲੋਕ
 ਪਾਤਾਲਾਅਕਾਂਸੀਖੈਕੀਠਿਲੋਕਸੇਮੋਰੇ
 ਅਧਿਯਾਜਾਜਾਨੋਸਰਸਿਪਰੈਜਗਦੀਸ
 ਵੀਸੀਤਿਜਗਪਗਰੇਨਾਨਾਨਕਸੇਰਗਜੁ
 ਪਾਇਸੀਅਧਿਨਾਸੀਮੁਖਸੇਰਾ॥੧੮॥ਗ

ਰਜਤਮਤਸਿਵਰਉਮੁਕਤਿਸਰੋਵਰਿਜਪੁਤਪੁਸਤ
 ਜਿਥਿਅਨਗਾਸੂਖਸਰੋਵਰਿਮੁਕਤਿਵਰਣਾਪ
 ਵਿਖਰਿਸੋਧਿਰੁਦਾਨਗਾਯਤਿਜੁਚੁਸੰਜਮੁਗੁਗਰਿ
 ਅਨਪਦਾਰਥੁਤਰਿਅੰਤਰਿਗੁਗਤਿਖੰਜਾਨਾਮਿ
 ਬਿਅਲੋਕੁਰੁਦੇਮਨੁਸੁਚਾਸਤਿਭਾਇਮਨੁਮਾਨਾ
 ਮੁਕਤਿਨਉਸੁਨਿਖਸਮਿਨਿਕਲਾਨਉਸੁਨਦਾਤ
 ਗਰੁਭਅਗਨਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਦੀਨਰਿਅਲਾ
 ਆਦਿਭਵਨਮੈਪੂਲੈਅਮਰਪਦੁਤੰਗਾਅਲ
 ਧਾਰਿਅਸਨੁਤਿਸਤਾਤਉਧੰਤਾਸੁਅਕਲੁਪ

ਪਾਟੁਹਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਜਾਕਉਭੰਦਹਿਦੇਈਦੇਵਾ॥
 ਅਜਿਤਭਾਅਨਰਸਸਟਾਦਭਰਖਣ॥ਨਾਨਕਸਾਜਿ
 ਥੈਗਠਕੇਲਖਣ॥੨੦॥ਥੈਮਲਾਨਦੀਉਲਟੀਤਰੇ॥
 ਉਲਟੀਪਲਾਟਿਸਿਧੀਰੀਕਰੇ॥ਸੀਧਾਕਮਲਪੂਰਨਿ
 ਤਿਤਪਟਨ॥ਇਉਨਿਵਾਰੈ॥ਆਟਾਗਟਨ॥ਅਨੰਪਟੁ
 ਨੈਕਉਸਥਾਟਿਲੇਥੰਧਾ॥ਨਾਨਕਾਇਉਦੇਵੈਜਮਕਾਇ
 ਧਾ॥੨੧॥ਸੇਅਭਿਨਾਸੀਆਪੇਆਪਿ॥ਕਾਲ
 ਥਿਕਾਲਉਮਾਰੈਚਾਪਿ॥ਪਰਪਾਰਿਜਾਇਨਜਨਅਨ
 ਕਥਾ॥ਜਿਤਆਇਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਕੀਜਥਾ॥ਸਤਿਗੁ

ਹਕੀਸੀਖਿ ਅਸੁਨਿ ਰੇ ਪੂਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ
 ਜੁਗਿ ਸਤਿ ਕੁਰ ਅਉਪੂਤਾ ॥ ੨੨ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜਾ
 ਮੀ ਮਿਲੈ ਸੁਤੇ ਲਾਜਾਗਤਿ ਅਵਸਥਾਮਾ
 ਨੁਮਾਰਿ ਕੇ ਲਾਖਿ ਮਾਸ ਰੁਰਿ ਆਮਾਨਕ
 ਮੋਤੀ ॥ ਅਮਰਾ ਪੁਰਿ ਕਰਿ ਬਜ਼ਿ ਕੇ ਨਿਮਾਲ
 ਪਰੋਤੀ ॥ ਰੋਗੁ ਬਿਜੋਗੁ ਸੋਗੁ ਪਰਿਜਾ ਲੈ ॥ ਅ
 ਪੁਪਛੁਤਾ ਗਤਿ ਮਤਿ ਨਾਲੈ ॥ ਐਸਾ ਅਲ
 ਖ ਅਪਾਣਿ ਗਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਸ
 ਸਮਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਰੁਤੇ ਕੇ ਆਰਿ ਰੇ ਉਦਾਸਾ ॥

ਭਾਗਵਤ ਪੁਰਾਣ

ਸੋਨਿਆਲਾ ਲਖ ਲਖ ਉਥੇ ਗੋਰ ਪਾਲ ਲਖ ਲਖ ਤਾਂਬ
 ਨਾਥਾਲ ਲਖ ਲਖ ਉਥੇ ਅਸਨਾ ਗੁਰਚੇਲੇ ਗਤਿ ਗੋਸ਼ਾ
 ਲਖ ਲਖ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤੇ ਦਾਨੁ ਲਖ ਨਿਵਾਸਾਲ ਲਖ ਪੀ
 ਰਖ ਕੰਧਾਰਿ ਅਉਲੀ ਅੰਲਖ ਰਾਜੀ ਮੁਲਾਸੇਯਾ
 ਕਿਸੇ ਸਾਤਿਤ ਆਈ ਅਗਥਿ ਨੁਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਉਪ
 ਦੇਸਾ ਮਾਯਾ ਪੁਰਾਣਿ ਪ੍ਰਾਗਨਤਿ ਤੇ ਕੇਤੇ ਲਖ ਅ
 ਪਾਰਿ ਗਏ ਤਨਿ ਆ ਅਪਾਦਿ ਤੁਏ ਥਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ
 ਕੇ ਸਭਾ ਦਿਵੀ ਚਾਗਾ ਸਿਰਨਾ ਕਾ ਕੇ ਦੇਵਨਾ ਬ੍ਰਹਮ
 ਤਿਨਾ ਮੁਕਤ ਗੁਰਾਨ ਕਤਾ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪ

ਏਥੇ ਅਤਿ ਸੁਖਮਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਏਸੁ ਕਲੀਉ ਪੰਨਤੀ
 ਤੀਉ ਵਿਉ ਕਰਿ ਰਖਾ ਪਤਿ ॥ ਜੇ ਥੋਲਾ ਤਾ ਆਖੀ
 ਅਥ ਜੁ ਬੁਝ ਕਰੇ ਬੁਝਤਾ ॥ ਰੁਪ ਕਰਤਾ ਆਖੀ ॥
 ਤੁਘਟਿ ਨਾਹੀ ਅਤਿ ॥ ਜੇ ਬਾਤਿ ਰਾਂਤਾਂ ਆਖੀ ॥
 ਗੁਗਾਇ ਅਗਸਿ ਰਿਖਤਿ ॥ ਜੇ ਕਾਰਿ ਨਿਛਾਂਤਾ ਆ
 ਖੀ ॥ ਚਰਣਾ ਕਰੇ ਬੁਝਤਿ ॥ ਕਾਫੀ ਗਲੀ ਨ ਮੇ
 ਟੀ ਨਿਥੈ ਕਰੁੰਦੁ ॥ ਏਥੇ ਓਥੈ ਨਾ ਕਾ ਕਰਤਾ
 ਰਖੈ ਪਤਿ ॥ ੨ ॥ ਏਸੁ ਟਿਕਾਈ ਨਾ ਕਾ ਕਰਤਾ
 ਟੁਕਿ ਟੁਕਿ ॥ ਟੁਕਿ ਟੁਕਿ ਟੁਕਿ ਟੁਕਿ ॥

ਪਾਲੇ ਜੋ ਗਿਆਰਜਿ ਆਉ ਜੋ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਰਾਧਾ ਉਛਲੇ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ ਰਖ
 ਤੁਜਿ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਦਰਿ ਅਛਾ ਪੁਛੀ ਮੇਛੁ ਟੁਰੇ
 ਕਿਤੁ ਪਿਆ ਪੁਛੀ ਨਿਤ ਪਰਿ ਨਾਨਕਾ ਛਿਪਈ
 ਰਹਿ ਦੁਜਿ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਲੋ
 ਕ ਮਤਲਾ ॥ ੧ ॥ ਧਾਇ ਆਤਮਿ ਆਬਧਾ ਕਇਨਾ
 ਜਾਤੀ ਬੁਝੀ ॥ ਉਮਤਿ ਪੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਟੋਲਤੁ ਰਖਾ ॥
 ਕੁਝ ਦਾਇ ਜੇ ਕਹਿ ਵਡੀ ਛਲ ਰੇ ਇਉਂ ਕਿਰਿ ਪਰ
 ਤੀ ਧਾਰੀ ਜੇ ਕਹਿ ਉਝੈ ਪੁਛੀ ਪੁਛਿ ਦੁਰਜ ॥

ਇਸੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੁੰਦਾ ਆਖੀਐ ਕਿਸੇ ਪੁਰੁਸ਼ ਜਾਇ॥
ਦਰੀਦਰਾ ਦੁਰ ਮੇਦੀ ਹੁੰਦੀ ਮੇਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ॥ ਪੁ
ਛੇ ਛਾਹੇ ਛੇਟ ਮੇਲੇ ਖੇਅੰਤੁ ਆਇ॥ ਰਗਰਿ ਕਤੇ ਛਾਪੁ
ਛੀ ਆਖੀ ਅਤ ਕੁਟਨ ਜਾਇ॥ ਤਉ ਖੰਡੁ ਪੁਛੇ ਮੇਦੀ
ਇਕ ਦੁਇ ਕੁਰ ਜੁਝੀ॥ ਸਾਇਰ ਸੁਰੇਂਦਰ ਸਿ ਆਖੇ
ਤਿਥੁ ਦਿਲੁ ਰਹੀ ਆਇ॥ ਨਦੀ ਆਨਾ ਲੇਵ ਸਿ ਆਖੇ
ਠਮ ਰਹੀ ਰਖਾਇ॥ ਦੁਹੁ ਰਿਹੁ ਰਿਭੁ ਦੁਹੁ ਦਾਸਿ ਆਖੇ
ਉਜਾ ਅਠਾ ਆਇ॥ ਸਪਾਤਿ ਪਤਾਲਾ ਦੇਖੇ ਆਖੇ
ਸਮਾਈ ਅਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕੁ ਚਿਕਰੀ ਜੇ ਮੇਲੇ ਸ

ਠਿਰਪੇ ਮਾਛੂ ॥ ੧ ॥ ਫੀਰਸਲਾ ਮਾਲੇ ਕੁਮਾਰਾ ਕੁਮਾਰੀ
 ਸਹੁ ਚਉਟਗਾਰਿ ਕਿਤਵੇ ਸੇਖਾ ॥ ਜੋ ॥
 ਬੀਜੈ ਲੁਣੈ ਸੇ ਰੁਕਮੀ ॥ ਲੈ ਸੁਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ
 ਨਾਮ ਭਿਲ ਚਾਧਾ ਦੁਖ ਮਝਾਇ ॥ ੨ ॥ ਥਾ ਲਿਕੁ ਕੁਮ
 ਰਾਤੁ ਰੋਗ ਰਿਮਾਈ ॥ ਅੰਧਗੀ ਕੁਟਗਤਿ ਕੇਨੀ ਸਾਈ ॥
 ਆਏ ਰੁਕਮ ਫਰੇ ਸਤੇ ਕੁਟਗਤਿ ਕੇ ਅਭਿਗਾਨ ॥ ਤਰ
 ਗਸਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤਿਵੀਤਾਖੀ ॥ ਤੇਰ ਭਿਕਮ ਨਾ ਸਾਂਗੰ ॥
 ਸਿਪਰ ਆਤਮੀ ਪਟਗਲੀ ਜੀਗਾ ॥ ਰੁਕਮੀ ਬੀਜੈ
 ਚਲਾਇ ਆਨਿ ਰਗ ਜਿਉ ਭੇਖੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਟਗਮੀ

੫

੩

ਸ੍ਰੀ ਐਸਹੁਨਾਮੁ ਕਲਿਯੀਗ ॥ ੩ ॥ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਆਲੁ ਤੁਸਰ
 ਤੁਸਰ ਘਰੁ ਤੁਸਰ ਘਰੁ ਕੀਨਾ ਗੋਗਾ ਪਟੇ ਭਉ ਰੁਕਰਿ
 ਏਹੁ ਸਮਾਹੁ ਠੀਕੈ ਦੈਗ ॥ ਕਾਈ ਸਕੇ ਮੁਝ ਤੀਜੈ ਤ ਟੈ ॥
 ਆਹੇ ਨਦੁ ਆਇ ਤੁਆਨ ਨ ਕਰਾਏ ਕੂਜੀ ਆਸ ਚਾਏ ਕੁ
 ਬੁਰਾਇ ॥ ੪ ॥ ਗੁਨਾ ਜੀਥੈ ਨਿਭਲਾਇ ਅਜੇ ਤੇ ਕੀਏ ਸਿਕਾ
 ਗਾਗੁ ਨਾਮ ਸੀਧੀ ਪੋਟਲੀ ਚੁਕਨ ਸੰਕਾਰੁ ਗੁਰੁ ਅਗੇ ਰੂਪੁ
 ਪ੍ਰੀਤ ਲੀਧਿ ਛੇ ਸਿਰਿ ਸੇਰਾਗੁ ॥ ਆਗੇ ਸਾਗੁ ਰੁਖੁ ਅੰਸੀ ਰਿ
 ਭਿਕਾਰਿ ਉਤਰਾ ਪਾਚਿ ॥ ਕਉ ਏ ਮਾਰਿ ਸੀਸ ਚੜ੍ਹਿ ਦਰਖ
 ਸਿੰਘ ਜੀਉ ਅੰਗ ਆਗਾਨ ਕਵਿ ਥੈ ਛੁਟੀ ਐ ਤੁਕ ਮੀ

ਤੇ ਫੇਰਾਗਾ ॥ ੫ ॥ ਚਸ ਮੇਕ ਵੇ ਅਉਗਈ ਅਧ ਧਰਿ ਅਧੀ
 ਆਗਾ ਵੀਰੀ ਕੇ ਲੁਪੀ ਜੀ ਅੰਨਾ ਸੀ ਕੀ ਧੁਗਾ ਧਾਗਾ ਜੀ ਰੁਕ
 ਟਾਏ ਕਉ ਲਿਖਿ ਮਿਠਿ ਮਚੁ ਟਿਸਾ ਰਣਗਾ ਕੇ ਪਰ ਉਤੇ ਰੂਰੂ
 ਜੀ ਜਲਤੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਗਾ ਤਿਸ ਨਾਗ ਧਿਰ ਸਕਾਈ ਥੇ ਪੀਰਾ
 ਗਫਾਗਾ ਅਉਗਣ ਕੁਝੀ ਭਰਸੀ ਅਨਿਨਾਨ ਕਸੇਈ ਸਾਰ
 ॥ ੬ ॥ ਜਿਉ ਤਿਲਤਾ ਫੁਟ ਪੀਜੀ ਅਰਿ ਪਿੰਦੈ ਤੇ ਫੁਟ ਜਾਇ
 ਗਕਾ ਗਲਫੰਗੀ ਕੁਟੀ ਆਮੁ ਗਲੀ ਫੇਰੇ ਸਕੁ ਚੜਾਇ ਲੈ
 ਤੇ ਫੇਰੀ ਤਾਈ ਅੰਗੁ ॥ ੭ ॥ ਫਿਲ ਲਾਇ ਸੁਨੀ ਪਕੜੇ
 ਲਾਈ ਅੰਨ ਅਰਿ ਰਿਵਿ ਮਿਰਿ ਟੀਚਾਗਾ ॥ ੮ ॥ ਅਰੁ ਅ

੬੧

ਹੇਤਿ ਤੁਝਾ ਸਿਨਿ ਉਕਤੇ ਲੁਤਾਹਾ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਭਿਨੁ
 ਨਾਉ ਰਹਾ ਰਿਨਾ ਪਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬਿਰਤ ਪ੍ਰ
 ਅਕਾਸਿ ॥ ਪੋਥਾ ਸੋ ਪਤਿ ਉਤਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਤਾ ਅਸਿ ॥
 ਮੰਨਾ ਲਲਗਾਈ ਅੰਕੋਟਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੀਟਿ
 ਲਾਇ ਦ੍ਰਿਛ ਜੀ ਅੰਤੋ ਭਗਵੇਟਿ ਹੀ ਪਾਗਿ ॥ ਅਉ
 ਗਏ ਆਰੇ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੋਈ ਦੁਇ ॥ ੧ ॥ ਰੁਠੀ ਅੰਦਰਿ
 ਪਾਈ ਅਮਿਲੀ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਧੂਲੁ ਹੇਤੁ ਰੁਖ
 ਈ ਅੰਦਰਿ ਥੈ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਤੈਥੈ ਫਾਟ
 ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਜੁ ਕੇਤੰਗ ਚਿਲਾਇ ॥ ਆਪ ਭਖ ਸੇਨਾ ਨ

ਕਿਸਨੁ ਕਤੀ ਐ ਜਗਿ ॥ ੬੭ ॥ ਇਥ ਜਿਹੈ ਰਸੁ ਕਹਿ ॥
 ਸਗੁ ਸਿਰਿ ਆਈ ਆਗੁ ਗਿ ॥ ਪੀਠਾ ਪਾਰਿ ॥
 ਫਾਨ ਕੀ ਖੁਸੀ ਆਗੁ ਮਨ ਖੁਏ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐ ॥
 ਨਿਕੀ ਤਾਢਾ ਆਗੁ ॥ ਰੁਧਾ ਪੈ ਕਚਾ ਕਰੀ ਕਰਿ ਠਹਿ ॥
 ਈ ਕਾ ਗਾਜੀ ਭੁਖਾ ਰਹਿ ॥ ਝੀਗੀ ਖਰਿ ॥ ਸੁਖ ॥
 ਫਿਰਿ ਵਾਗਾ ਕੀ ਨ ਦੇਨ ॥ ਉਗਾ ਜਿ ਆਮ ਨੁ ਸੁਠਾ ਕੁ ॥
 ਗਾਨਾ ਸਾ ਲੋਇ ਨ ਮੁਕੇ ॥ ਐਧਿ ਦੇ ਸਿਰਿ ਮਾਗਿ ॥ ਫਿੰਦੀ ॥
 ਸੁਰੁ ਜਗ ਮੇਰਿ ਆਖੁ ਪਾਜ ਮਦੁ ਆਗਿ ॥ ਗਲਿ ਕ ॥
 ਰਿਦਿ ਪੁਟਿ ਸੁਟਿ ਆ ॥ ਆਗੁ ਜਿ ਉਲੇਖਾ ਗਿ ॥
 ਨਕਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਨ ਭੇਟਿ ਆਨਾ ॥ ਉਹ ਫਾਗਿ ॥

੬੭

ਗਿ॥੧੦॥ਸਤਗਿਵੇਗਾਰੇਤੀਅੰਤੀਗਜਿਵੈਕਲਬੂਤਾ॥ਐ
 ਨੇਵਾਗੀਰਾਸਿਅੰਸਤਜੀਇਰਕੰਮੁਕੀਤਾ॥ਘੋੜੇਵਾਗੀ
 ਘੁਲਤਾਅੰਜਗਰੁਜੀਰੁਮਤਾਇ॥ਨਾਨਕੁਧਰਾਕਾਲਕ
 ਠਿਗਿਠਿਗਿਅਵੈਜਾਇ॥੧੧॥ਜਲਿਥਲਿਦੁਸਮਤ
 ਨੇਤਜੇਦੁਇਤਿਮਾਰੁਤਾਗਿ॥ਘਰਿਘਰਿਥੈਰੀਨਾ
 ਨਕਾਸਈਸੁਰਤਿਅਪਾਰਿ॥੧੨॥ਝੋਲੀਮਜੋਰਿਨਿਲੋਇ
 ਈਰਕਤੁਰੇਵੈਕਚਾਲੁ॥ਸਰੁਜਗਤਿਨਕਾਰੁਧਰੇਰੀਰ
 ਚਾਇਅੰਜਮਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕੁਪ੍ਰਕਾਸਿਚਲਾਇਅੰਤੁਕ
 ਮੀਰੁਕਮਿਵੀਚਾਰੁ॥ਇਹੁਤਨੁਅਗੇਤੁਕੁਮਤੁਰਖਰਿ
 ਤੁਮਾਰਿ॥੧੩॥ਅਤਿਪ੍ਰਿਤਨਾਧੀਪਧੰਨਾਧਰੀਅਰਿਨਾ

ਈਗਾਨਾਸੁਤੁਨਾਨਖਸੀਵਿਉਕਰਿਬੰਧਾਧੀਗਨਤ
 ਗਗਨਾਸੁਤੁਨਾਨਖਸੀਵਿਉਕਰਿਬੰਧਾਧੀਗਨਤ ੬੮
 ਜਾਤਾਅਤਿਨਿਸੀਦੇਖਤੁਗੁਰਦੀਚਗਗਿ॥੧੪॥ਧਰਮ
 ਮੇਜ਼ਾਸਤੁਜੀਨੁਕਰਿਜਤਵੀਖਧਰਮਾਨਾਪੀਤਤ
 ਤਿਸਰਥਾਤੁਕੁਸਿਧਰਸਦੁਤਿਦਾਨਾਨਾਨਕਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸਚਮਤਿਦਰਗਾਤਿਪਾਦਤਿਅਸੁ॥੧੫॥ਬ੍ਰਹਮ
 ਮਾਆਇਤਆਖਸੀਦੇਦਪੜੇਮੁਖਿਚਗਗਿ॥ਵਿਸ
 ਨੁਕਿਸੀਦਾਥਪੁਜਾਜਿਤੁਕਮਿਲੇਅਉਤਾਗਿਮਿ
 ਉਸਾਨਾਗਨਿਦਰਿਖੜੇਦੇਈਦੇਦਅਸੀਖਾਅਸੁ

ਠਾਤੋਇਤਾਸੂਰਮਗਸਤੁਬਟਾਭਖਾਨੀਦਾ॥੧॥ਉਸਤਿ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ॥ਅਸਾਹਿਰਿਸਭਦੁਖੀਗੁਰੁਜੀਸ
ਰਨਕੀਤਾ॥ਚੰਦ੍ਰਵਲਖੇਜੈ॥ਨਵੈਮਤਲਾਅਧੈ
ਅਪਨਾਸਰੁਕੇਸੇਦੈ॥ਉਨਮਿਲਰੁਪਤਿਤਮਗੁਰਗੁਰ
ਦੇਦੈ॥ਉਨਮਿਲਰੁਪਤਿਸਾਇਚਜਾਇਆ
ਵਰਿਪਰਿਪੰਝੁ॥ਠਾਇਖਾਲੀਮਾਇਆ
॥੧॥ਉਇਅਪਨਾਸਾਥਪੁਤੁਰਕੁਗੰਨਾ॥
ਤਮਗੰਗਾਖਾਸਾਰੰਗਪਾਨਾਰਗਾਉਉਇ
ਵਰਹਿਮਨੁਖਵਾਤਾਹੁ॥ਤਮਰੈਪਰਿਸਾਚ

ਏਕਾਦਸ਼ ਵਿਭਿਕਮ ਕੈਪਾਛੈ ਪੜਾ ਗਲਾ ਪੁਟਿ
 ਮੇਰਾ ਸਾਹਬ ਖੜਾ ॥੨॥ ਯਹਿ ਚੰਦਰਿ ਗਜੈ ਸੇਵਾਇ ਪ੍ਰੀ
 ਆਗੁ ਲੂਲੂ ਲਤਿ ਸਾਹੀ ਮਹਿ ਪਰੀ ਆਗਿ ਨਿਸ
 ਜਾਇ ਬ੍ਰਹਮਦਰਿ ਸਿਉ ਥਾਇ ॥੩॥ ਮਗਾ ਸੁਆਮੀ ਅ
 ਏ ਜਾਇ ॥੪॥ ਪ੍ਰਚਿਅਗਿੰਦ ਕੁਸਨੀ ਮਲਿਕੁ ਪਤਿ
 ਸਰਗਾਇ ਕਵਾਟਿ ਕੁਰਾਗ ਨ ਲਗਾ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕ
 ਕੋ ਪ੍ਰਥਿਨਿ ਦਵਈਏ ਬ੍ਰਹਮਦਿ ਸਰਗਾ ॥੬॥ ਜਨ ਕੀਰੀ
 ਸਰਬ ਉਮਤਿ ਕੋਈ ॥੭॥ ਜਨ ਕਾਗਾ ਪਾਸਾ ਚਾਮਈ
 ਪ੍ਰਾਤਰਾਖਿ ਏ ਮਾਤੁ ਮਿਤਿ ਸਾਪਾ ਕੁਰਾਗ ਨ ਕੁਜਨ ॥੮॥

ਪੇ ਆਪਿ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਜਗਦੀਸ਼ ਆਦਿ
 ਕ੍ਰੈ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਪਿਤ੍ਰਿ ਵਸ ਪੋਲ ਜੁ ਆ
 ਗ ॥ ਮਿਲੈ ਵੈ ਗਹਿ ਕਾਣੀ ਅਸੰ ਸ੍ਰਬੰਤ
 ਕੀ ਆ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਭ ਗੁਣ ਅਭਿਗਾਣਿ
 ਸਾਹਿਬ ਸਾਹ ॥ ੧ ॥ ਵਰਤਾ ਸਭ ਕੇ ਰੈ ਰੈ ਗਿ
 ਏਕ ਸਭ ਦੁਖੀ ਚਾਹੀ ਐਸਾ ਤੁਰੁ ਕੀ ਆਹ
 ਰਿ ॥ ੧ ॥ ਚਰਾਉ ॥ ਸਾਇ ਪੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗਾਇ
 ਤੁਸੀ ਗਾਇ ਆਵਿ ਨੀ ਗਾਈ ॥ ਸੁਹਿ ਮੇਰੇ
 ਅਸੀ ਗਾਈ ਆਮਿ ਫਾਇਲੁ ਆਪਿ ਪੁਰੀਸ

ਨੂਤਾਮਿਲੈ ਜਾਗੁ ਰਕਾਸ ਧਰੁ ਸੁਦੀ ॥ ੩ ॥ ਕੇਤੀ ਆਤੇ ਗੀ ਆ
 ਕੁਰਗੀ ਕੇਵੁ ਤੇ ਗੀਟਾਤੀ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀ ਅਜੀਤਿ ਸਿਫਤ ਕ
 ਗਤਿ ਹਿਨੁ ਗਤੀ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤੀ ॥
 ੩ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸਾਧਿ ॥ ਸੁਗਤਿ ਤੇ ਏ ਪਤਿ ਓਗੈ ਗੁਰ
 ਧਰਤੀ ਭਉਖਾਇ ॥ ਨਨਕ ਸਚਾ ਪਤਿ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾ
 ਏ ॥ ਆਸੁ ਮਰਲਾ ॥ ਏਵੁ ਤੇਰੇ ਤੁਜੀ ਮਿਲਤੁ ਪਿਅਰੀ
 ਆਜੇ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖ ਮੈ ਤਿਸ ਕੈ ॥ ਉਦਾਗੀ ॥ ਮਿਸਿ ਸਤਿ ਸ
 ਗਤਿ ਲਪਾਤਿ ਸਿਜ ਦੁਖਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹਟਿ ॥ ਪੁਮਾਈ ਆ
 ਜੀਉ ॥ ਅਜ ਰਿਸ ਰਿਏ ਪਾਸ ॥ ਤਿਸੁ ਆਮੀਨੁ ਪਾਟਿ

ਓਪੈ
 ਸਚਮ
 ਰਿਸਾਰਿ

ਘਟਿ ਕਹਿ ਆ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮਹਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਹਿ ਨ ਲਟਿ
 ਘਲਿ ਆਤ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਹਿਟੁ ਸਦਾ ਹਾਰਿ ਅਜੀਉ
 ॥ ३॥ ਏਕੋ ਪਟੁ ਮਟੀ ਸਭ ਏਕਾ ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਸਾਧੀ
 ਅਗਾਸੁ ਗੁਇ ਕਾ ਜੋਤਿ ਟਰਤੇ ਕਿੰਨਿ ਨਿਰਤ ਹਲਈ ਕਿਸੇ
 ਦੀਰਸਾਈ ਅਗਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਇਕੁ ਨ ਦਹੀ ਅਗਇ
 ਆਤ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਹਿਟੁ ਦੁਹਾਇ ਜੀਉ ॥ ੩॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ
 ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕੇ ਅਨਿਧਿ ਆਗੀਰੁ
 ਈ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਗੁਰ ਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਟੁ
 ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਆਜੀਉ ॥ ੪॥ ਮਾਸੁ ਮਾਤੁ ਲਾਗ ॥ ੫॥ ਘਰੁ
 ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ਪਾਇ ਲਪਕੈ ਰੋਚੈ

ਤਿਕ ਕੀ ਨਿ ਆਈ ॥ ਤਿਥਾ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾ ਤਿਨ
 ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੀਤ ਪਿਯਾਹੇ ਜੀਉ ॥ ਹਉ
 ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲ ਪੁਆਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੀ
 ਤ ਪਿਆਹੇ ਜੀਉ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤੇਗ ਸੁਖ ਸੁਦ ॥
 ਵਜੀਉ ਸਹਜ ਬੁਨ ਬਾਣੀ ॥ ਚਿਰੁ ਤੇਇ ਆ
 ਵੇਖੇ ਸਾ ॥ ਰਗ ਪਾਣੀ ॥ ਧਨ ਸੁਦੇ ਜੁ ਜਗਤੁ
 ਦਸ ਆਮੇਰੇ ਜਜਣ ਮੀਤ ਮੁਗਰੇ ਜੀਉ ॥
 २ ॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲ ਪੁਆਈ ਗੁਰ ਸ
 ਜਣ ਮੀਤ ਮੁਗਰੇ ਜੀਉ ॥ २ ॥ ਰਤਾਉ ॥

ਇਕਘੜੀਨਿਮਿਲਤੇਤਾਕਲਜੁਗਪੋਤਾ ॥
ਪਾਹੁਦਕਦਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭੁਪੁਰਗਦੀ
ਤਾਮੇਹਿਰਹਣਨਿਦੀਦਨਆਵੈ
ਬਿਨਦੇਖੈਗਰਦਰਬਾਰੈਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਉ
ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਘੁਮਾਈਤਿਸੁ
ਸਚੇਗੁਰਬਾਰੈਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੁਗੁਰੋਆਗੁਰਸੈਤੁਮਿਲਾਇਆ ॥
ਪ੍ਰਭਅਬਨਾਸੀਘਰਮਹਿਪਾਇਆ ॥
ਸੇਵਕਰੀਪਲੁਚਸਾਨੁਵਿਛੁੜਾਨਨਾਨਕਦਾਸ

ਕੁਮਾਰੇ ਜੀਉ॥੪॥ ਤਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲੁ ਪੁਆਈ
 ਜਨ ਨ ਕਰ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ॥੪॥ ਗੁਰੂ ਆਸ਼੍ਰਮ
 ਲਾ॥੫॥ ਅਸਟ ਪਦੀਪ ਅਗੁ॥੧॥ ਨਿਤਿ ਨਿਤਿ ਦ੍ਰਿਸਤ
 ਮਾਲੀਐ॥ ਮੁਲ ਮਨ ਤਉ ਵੇਸਾਈਐ॥ ਸੰਤ
 ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ॥ ਨਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥ ਨ ਜਾਈਐ॥ ਤੇ
 ਸਾਤ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲ ਹਿਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲ ਜੀਉ॥
 ੧॥ ਜੋਧਿ ਮਰਿ ਵੇਸਾਈਐ॥ ਨਰ ਕਰ ਸੇਈ ਪਾਈਐ॥ ਤ
 ਤੀਵਾਉ ਨ ਲਗਾਈ ਜਿਨ ਮਨ ਟੁਕਾ ਆਇ ਜੀਉ॥੨॥
 ਸੇਈ ਜੰਦਰਿ ਮੋਤ ਦੇ॥ ਸਾਧ ਸੀਹਿ ਜਿਨ ਥੈ ਪਏ॥ ਤਰਿ

ਨੁਜਿਨੀਸੀਜਿ ਆਸੇਈ ਗੀਰ ਅਪਾਰਜੀਓ॥੩॥ਤਰਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਾਇਣ ਪੀਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਰੋਜਿ ਨ ਕੈਜੀਈ
 ਐ॥ਕਾਰਜ ਸਰੁਸ ਵਾਰਿ ਲੈਨਿ ਤਪੁ ਜਪੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਵਨੀ
 ਓ॥੪॥ਜੇਤਰਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਤਿਉ ਸਾਈ
 ਆਪਣਾ ਸੇਸੁ ਗੰਧਰਧਨ ਸੇਸੁ ਸਤ ਕਿਜਿ ਸੈ
 ਗੁਗਜੀਓ॥੫॥ਅਨਮੰਧੰਤੁ ਅਵਗਤੀਆ॥
 ਏਤਿ ਸੁਰੇ ਗਵਾਤਿ ਸਾਤੀ॥ਅੰਦਮੁਲਨ ਉਪਜਿਓ
 ਤਰੇ ਸਸਰੀ ਕਾਰੈ ਲਾਗਜੀਓ॥੬॥ਕਰਤਾ ਮੰਨੁ ਦਸ
 ਇਆ ਜਨਮੈ ਕਰੁ ਧੁਪਾਇਆ॥ਅੰਨ੍ਹੇ ਰੋਇ

ਕੀਤੁ ਹਿਤਿ ਗਥਿ ਹੋਤਾ ਜੋ ਤਾਗੁ ਜੀਓ ॥ ੧ ॥ ਅਟਲ
 ਪੁਟਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਭੇਭੰਜਨ ਕੀ ਸਰਣਾਇਆ ॥
 ਲਾਇ ਅੰਬਲ ਨਾਨਕ ਤਾਰਿਅ ਨੁ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅ
 ਪਾਰ ਜੀਓ ॥ ੨ ॥ ਗੁਗੁਗੁ ਉਜੀਧੇ ਤੀਮਤ ਲਾਮੁ
 ਦੁਤੇ ਪਾਇਓ ਤਿਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾਇਆ ਕੀ ਜੋ ਪ੍ਰਥਮਤਾ ॥
 ਖੰਡੇ ਦੇਵ ਸਿਵੀ ਜਹਿ ਗਵਲਾਇਤੁ ਮਨੁ ਕੀ ਜੋਤੀ
 ਭੂਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਵ ਸਿਤਾ ਏਕੁ ਜਥੁ
 ਦੁਜਾ ਤੇਰਨਾ ਸਤਿ ਕੰਦ ਮੂਲ ਮਨੁ ਲਾਵਾ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਮੂਰਮੂਰਾਇ ਅੰਜੋਗੁ ਰਪਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰਪਾ

ਸਿਤ

ਪਾਈ ਅੰਤਮ ਗੁਰਬੀਰੀ ਗੰਗਾ ਤਾ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਦਤਾਰ
ਦਿਤਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਏਕੁ ਰਚੇਤ ਸਿ ਅੰ ਪਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰਿ
ਪਟੇ ਬੁਗਲੀ ਮਨੁ ਲਾਵ ਸਿ ਸੀਸਾ ਮੂਲ ਨ ਜਣ ਸਤ
ਏਕ ਸੁਫਰ ਹੀ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਭਿਲੋ ਭੁਕੀ ਪਾਟਸ
ਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜਪ ਸਿਨਿ ਰੰਜਨੁ ਹਰ ਸਿ ਮਨ ॥ ਕਾਏ
ਥੇਲਾ ਹੀ ਜੇ ਗੀ ਕਪਟੁ ਅਨਾ ॥ ਗਤਾ ਉਕ ਕਾਇਆ
ਕਮਲੀ ਤਿਸੁ ਏਆ ਫਾਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਭਿਯਾਈ
ਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੀਦਾ ਪ੍ਰੈ ਫਿਰ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾ
ਈਤਾ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਤਿਸੇ ਗੰਢੈ ਰਮੁ ਲਾਗਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਗਾ ॥ ੬

ਸਲੋਕ ਸਰਸਾਧਿ ਆਸੀਦਿਨ ਸੁਗਤਿ ਚਿਤੁ ਏਓ ॥ ੭੪ ॥
 ਨਿਦਿ ਨੁਨੀਤਾ ਘੋਲ ਬਧਾਇ ਗੁਰ ਮੇਲੀ ਆਨਾਨਕ
 ਹਿਸੀ ਗਿਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤਾ ਸੁਦਿ ਯਾਰ ਮਾਚੇ ਸ
 ਜਣ-ਇਕ ਕਰ ਚਿਥੇ ਨਿਤੁ ॥ ਤਿਸੀ ਹਨ ਲਾਲੀ ॥
 ਆਰੇ ਹਉ ਟਿਰ ਚਿਥੇ ਸੰਤੀ ਆ ॥ ਤਿਸ ਦਸੀ ॥
 ਆਰੇ ਸਿਰੁ ਧਰੀ ਚਿਤਾ ਗੇਇਕ ਰੋਗੀ ਦਰਸਨੁ
 ਦੀਜੈ ॥ ਨੈਨ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਗਰੀਬ ਗਾਰੇਇਕ
 ਤਿਲੁ ਭੀਨ ਪੀਰੀ ਜੈ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮਨੁ ਸੀਨਾ
 ਜਿਉ ਜਨਮੀ ਨਾਚਾ ਕੁਕਿਏ ॥ ਤਿਸੀ ਤੀਆ ॥

੭੪

ਮਨਸਕ ਕਰਾਹੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਆਗੈ ਲੀਤਿ ਖਾਸੁ ਹੈ
 ਤੀਆ ॥ ੧ ॥ ਯਾਰ ਹੋਈ ਪ੍ਰਭ ਅਰੁ ਸੁਖੀ ਅਮੁਕ ਪੈ
 ਨ ਜੇਪੀ ਆਯਾ ਰੇ ਫਿਰਿ ਕਰ ਚਾੜ੍ਹੇ ਤਉ ਵਿਸਾਇ
 ਤੇ ਜੀ ਆਗੈ ਕਰਿ ਦੁਰਿ ਕਰ ਚਾੜ੍ਹੇ ਅਨ ਕੀ ਪਿਆ
 ਗੈ ਤਿ ਤਵ ਰੇ ਕੁੰਗ ਬਿਲਾਸਾਗਿ ਤਿਨ ਦੇਖੁ
 ਮਨ ਚਾਉ ਕਰਿ ਪਾਈ ਗਾਇ ਤਾ ਸਾਗਿ ਨਿਨਿ
 ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ ਹੀ ਸੁਣਾਇ ਆਗੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮ
 ਤੇ ਜੀ ਆਗੈ ਨਾਨਕੁ ਕਰੈ ਸੁਣ ਬਿਨ ਉਸੁ ਰਾਗ
 ਵਿਸੁ ਦਸਿ ਤਿਥਾ ਪਿਰੁ ਕੇ ਜੀ ਆਗੈ ਰਾਯਾਰ ਹੋ

ਪਿਰੁਆਪਣਾ ਵਿਦੁਤਿਸੀ ਦੁਆਯਾਰਵੇ ਤੇ ਗਵਿ
 ਦਾ ਲਾ ਲੁ ਤੇ ਪਾਇਆ ਆਪੁਗਵਾਇਆ ਜੈ ਪਾ
 ਭਾਗਮਥਾਣੇ ਪਥਾਇ ਪਕੜਥਾ ਕੁਰਤੁ ਭਿਖਰੀਗੁ
 ਦੁਅਵਗਾਣੁ ਪਛੁਣੇ ॥ ਗੁਣਤਾਰੁ ਤੇ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥
 ਲੁਥਣਾਇਆ ਤਿਸ ਤਰੇ ਵਿਦੁਸਤਿ ਦਾ ਜਨਨਾਨਕ
 ਧੰਨਸੁਤਾਰਾ ਸਾਈ ਜਿਸੁ ਸੀਗਿ ਭੁਤਾਰੁ ਸੰਦਾ ॥ ੩
 ਯਾਰਵੇ ਨਿਤ ਸੁਖ ਸੁਖੇ ਦੀਸਾ ਮੇ ਪਾਈ ॥ ਦੁਰਲੇ
 ਜੀ ਦਾ ਆਇਆ ਦੁਨੀ ਦੁਪਾਈ ॥ ਅਗਮੈ ਕਲੁਰੁ
 ਜੁਥੀ ਆਪਿ ਰਾਇਆ ਲੁਸਟਨ ਦਰੰਗੀ ਆਗਵ

34

ਰੁਭਾਗੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਿਲਾਇਆ ਸਾਧਕੈ ਸਤਿਸੰ
 ਗੀਆ ਅਸਾਮਨੁ ਸਾਸਗਲਪੁਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਅੰ
 ਕੁਮਿਲਾਈ ਪਾਇਨਟੀਤਿਨ ਸਕੁਪੁਸੁ ਖੇਦੀ ਸਾਮੇਂ ਰੁ
 ਮਿਲਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਜੇਤਸੀ ਗਿਰਦੁ ਰਾਸਲੀਕੀ ॥ ਨਾਭਕ
 ਛੁਅਨਜਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਗਧਾਥਿ ਕਾਨਠਿ ॥ ਰ
 ਠਿ ॥ ਦੁਖ ਕੀ ਅਤਿ ਤੋਜਗਤਿ ਗੁਰਸੁ ਆਸੀ ॥ ੫ ॥
 ਮਕੀ ਅਤਿ ਕਸਿ ਜੁਗਕੇ ਕਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਇਨ ਪੰਚਨਮੇ
 ਰੇ ਮਨੁ ਭਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਸੁ ਪਸੁ ਹਿਜੀ ਤੇ ਅੰਤਰੁ ਪਾ
 ਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ਜਤ ਦੇਖਿ ਤਤੁ ਖੁਕੀ ਗਾਮੀ ॥ ੩ ॥ ਜੇਤ

ਪਤੀ ਅਧਿਨਿਗੁਏਸਾਖੀ॥੩॥ਗੋਤਮਨਾਰਿਓਮਾਪਤਿਸੁਖ
ਮੀਮਸ਼ਾਧਰਨਿਸੁਖਸੁਗਰਾਮੀ॥੪॥ਇਨ੍ਹਤਨਲੰਬੁਕ
ਰਿਮਾਰਿਓ॥ਭੁਭੇਨਿਲਾਜਅਜਨੂਨੀਤਾਰਿਓ॥੫॥ਕਰਿਹ
ਦਸਕੁਏਸੇਵੀਜੇ॥ਭੁਭੇਨੁਰਾਧਾਭੁਭੇਨਿਕਾਵੀਸੀਜੇ॥੬॥
ਮੋਡੀਮਪਲਾ॥੭॥ਪੁਰਾਮੀਤਨਅਵਰਨਕਾਜੁਜਾਨੀ॥੮॥
ਹਧੀਸਦਾਮੀਰਾਤਰਿਕੇਜਾਕੇਪਾਪਸੁਆਮੀ॥੯॥ਗਤਾਓ
ਓਰਸਮਾਨਾਕਾਰਤੇਰੇਅਵਰਨਕਾਜੁਤਾਨੀ॥੧੦॥ਸੋਅਮ
ਮਿਲੇਓਭਗਤਨਕੇਓਗਾਭੁਭੇਨੀਗਿਅਨੀ॥੧੧॥ਰੇ
ਸੇਵਿਧਜਗਮਗਾਧਿਜਨਨਿਤੀਨੀਕਟਾਨੀ॥੧੨॥ਨਿਰੁ

ਉਹਿਰੇਹੇਲਿਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਮਨਮਾਨੀ ॥੨॥੧॥੧॥ ਬਿਲਾਟ
 ਲਿਖਾਇ ॥੫॥ ਮਨਤਰਸਤਾਪਿਓ ਨਾਗੁ ਰੁਏ ਅਰੀਰਖਿਏ
 ਅੰਦਰਿ ਸੇਸਰਥੁ ਖੁਸੈ ਕਉ ਗੁਰੀ ਨਾਗੁ ਰੁਏ ਅੰਦਰਿ ਸੇਸ
 ਕਉ ਹੀ ਸਿਆਨ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਠਾ ਨਾਥੀ ਨਾਗੁ ਰੁਏ ਹਿਰਾਖੁ
 ਆਪਣੇ ਕਉ ਕਾਜੁ ਕਰਤੇ ਕਛੁ ਧੀ ਨਾਗੁ ॥੧॥ ਬਿਲਾਟ ਉਦਰ
 ਸਤਸਾਧ ਕੈ ਜੇਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋਵਿ ਸਾਮਲੀ ਨਾਗੁ ਕੁਟਨ ਕਰ
 ਕੁਰਕੁਰੈ ਸੈ ਕੁਟਨ ਮਾਨੀ ਬਿਅਰਛੀ ਨਾਗੁ ॥੨॥੧॥ ਬਿਲਾਟੁ
 ਤਲਾ ॥੫॥ ਪੀਰ ਉਦੇਖੁ ਤੁਮਾਰੇ ਭੰਗਾ ॥ ਤੁਹੀ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਿ
 ਮੀਤੁ ਤੀਵ ਸਤਿਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਰੁਏ ਪਿਰਮਾਰਿ ਭਾਗਿ ਪਿਰਿ ਦਾਸੇ

ਕੁਰਿਨੀਚਕੀਟ ਤੇ ਕਰਤਿ ਜੀਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਥਨੁ ਭਿਸਕੇਰ
 ਜੀਏਰੇ ਤੇ ਨਕਰ ਸਹਿ ਜੀ ਦਾਨੁ ਮੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ਰਾਗੁ
 ਸੋਰਠ ਚਾਨੀ ਭੁਗਤਿ ਕਥੀ ਜੀਓ ਕੀ ॥ ਭੁਖੇ ਭੁਗਤਿ
 ਕੀਜੇ ॥ ਯਤਿ ਮਾਣੁ ਅਪਨੀ ਲੀਜੇ ॥ ਰਹਿ ਮਾਗੁ ਉਸੀ
 ਤੇ ਰੇਨਾ ॥ ਮੈਂ ਤਾ ਜੀ ਕਿਜੀ ਕਾ ਦੇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਧੋ ਕੇ ਸੀਥੀ
 ਤੁਮ ਸਾਗੇ ॥ ਅਗਿ ਪਿਨ ਦੇ ਤੇ ਸੇਵ ਉਮੀਗੇ ॥ ਰਹਾਉ
 ਦੁਇ ਸੋਰਠ ਮਾਗੁ ਉਚਨਾ ॥ ਪਾਉ ਪੀਉ ਸੀਗਿ ਲਨਾ ॥
 ਅਪਸੇ ਕੁ ਮਾਗੁ ਉਦਾਸੇ ॥ ਮੇਕ ਉਦੇ ਨੇਵ ਪਤਿ ਜਿਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਲੇ ॥ ੧ ॥ ਧਾਟ ਮਾਗੁ ਉਚਉ ਪਾਈ ॥ ਜਿਹ ਗਨਾ ਅਵ
 ਰਤੁ ਲਾਈ ॥ ਉਪਰਿ ਕਉ ਮਾਗੁ ਉਪਰਿ ॥ ਤੇ ਜੀ ਭੁਗ

੧

ਤਿਕਰੈ ਜਨੁ ਧੀਯਾ ॥ ੩ ॥ ਮੇਨਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਬੋਹਾਇ ਰੁ
ਨਾਉ ਤੇਗ ਮੈਂ ਕਥੋਂ ਕਤਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਮਾਮ
ਨੁ ਮਾਨਿ ਆਤਾ ਰਿਜਾਨਿ ਮਾਮ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਰਹਾਈ
ਰੁਗਤਿ ਭੀ ਖਾਨਕੀ ਨੈਨੁ ਨਿਰੁਥੈ ਤਨੁ ਖੀਨਾ ਭਏ ਕੇ
ਸਦੁ ਪਵਨੀ ॥ ਰੂਪਾ ਕੇ ਰੁਜ ਬਦਨੁ ਤੀਉ ਚੁਕੈ ਅਧਿਸਿ
ਆਕਰਿ ਪਗਾਨੀ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਜੋ ਸਿਥੈ ਰੁਥ
ਨਵਾਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਸੰਤ ਪਿਥੇ ਰੁਥਿ ਥਾਹੀ ॥ ਰਤਾ ਚਿ ॥
ਮਾਥੇ ॥ ਸਿਰਸਾ ਹੀ ਰਜ ਲਨੈ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਜੋ ਮਾ
ਤੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥੈ ਰਨ ਉਪਜਿ ਥੀ ਰੁਥੀ ਫਾਗਾ ਅ
ਉਧ ਪੁਨਾਤੀ ॥ ੬ ॥ ਤਰਿਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ

ਨਿਰਮਲੁ ਭਿਉ ਅਭਿਯੁ ਜਗ ਸਾਰਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਥੋ ਜੇਨ ਕੁਭੀ ਬਨੁ ਪਾਵੁ ਚਿ ਮੇਖਰੁ ਆਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸੇਰੀ ਭਯੋ
 ੧॥ ਸਾਨ ਅਰਤੁ ਸੁਨਿ ਹਮੇਲ ਕੁਪੁੰਨਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਅ
 ੧॥ ਅਨ ਕੁਜਤ ਕਰਿ ਤਿਰਦੈ ਰਾਗਿ ਆਰਤੁ ਨ ਕੁਪੈ
 ਛੁਪਾਇਆ ॥ ੧॥ ਤਹਿ ਗੁਨ ਕਰਤ ਕਰਤੁ ਜਾਈ ਜੇ
 ਸੇ ਗੁਰੇ ਕੀ ਮਿਠਿ ਆਈ ॥ ਰਾਗਿ ॥ ਰਸਨਾ ਰਸਤੁ ਸੁਨ
 ਸੁਖ ਸੁਦਨਾ ਰਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖਈ ॥ ਕੁਭੀ ਬਨੁ ਪਾਇਨੈ
 ਸੀਤੈ ਖੇਜਾ ਰਿਦੈ ਖਾਤਿ ਸੇਈ ॥ ੨੨ ॥ ੧॥ ਓਸ ਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ॥ ਤਿਨੈ ਲਖ ਸੰਤ ਮਾਨਸਾ ॥ ੧॥ ਅਗਰੁ ਤਉ ਸਤਿ

70

ਉਦਿਤੀਨਗਰਿਕਰਿਕਰਿਅਤਤਿਗਰਿਭਾਗੀ
 ਚਾਰੇਦੀਵੇਰਗੁਭਿਦੇਈਏਕਾਏਕਾਵਾਰੀ॥੧॥ਮਿਧਰ
 ਵਾਨਮਪਸੁਦਨਮਾਏਅਸੀਸਕਤਿਤੁਮਾਰੀਗਰਾਉਪ
 ਘਰਿਘਰਿਲਸਕਰੁਪਾਵਕੁਤੇਤਾਪਰਕਰੇਸਿਕਰ
 ਗੀਪਰਜੀਦੇਕਸਿਲੇਏਕਵੇਗਕੁਗੁਤੇਗਭੇਭਾਰੀ॥੨॥
 ਨਾਸਾਭੂਹੋਵੈਨਿਰਿਮੰਗੇਨਾਰਦਕਰੇਖੁਆਰੀਗਲੁ
 ਅੰਧੇਗਭੇਦੀਯਾਨਾਅਰਿਗਫੇਰਸੁਰਗੀ॥੩॥ਪੁਲੀ
 ਮਗਰਿਪੁਵੈਤਿਤਮੁਦਕਾਰਪਾਪੁਕਰੇਕੋਟਵਾਰੀਗੁਰੁਵੈ
 ਚੰਗਾਕਾਵੈਮੰਦਾਜੇਸੀਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀਅਗਰਿਪੁਰਖ
 ਕਉਅਲੁਕਜੇਅਸੇਪਾਅਗੀਵਾਰੀਦੇਵਸਿਦੇ

[illegible]

ਮਾਣੀਐ ਰਮੁ ਤੀਸਾਣੀ ॥

१॥ ਸੇਯਨ ਮਾਧਕਿ ਸਨਮੁ ਰਾਗੇ ॥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਹਰਜੀ
ਉਅਸੁਰੇ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਜਗਜੀਵ ਅਬਨਾ ਸੀਠਾ ਕੁਰਪ
ਟਪਟਵਾ ਸੀਪੈ ਸੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਧਰਣੀ ਧਰਣੀ ਸਨਰ
ਸਿੰਘ ਨਾਗਾਇਣਾ ॥ ਦਾੜਾ ਅਗੇ ਪਿਛਮ ਧਰ
ਇਣਾ ॥ ਬਾਵਨ ਰੂਪ ਕੀਆ ਤੁਧ ਕਰਤੇ ਜਰੂਪੀ
ਸੇਤੀ ਪੈਚੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀਗਮਚੰਦਾ ਜਿਸੁ ਰੂਪਨ
ਰੇਖਾ ਅਗਾ ਬਨਵਾਲੀ ਚਕ੍ਰ ਪਾਣ ਦਰਸਾ
ਨੁਪਯਾਗਾ ਸਹਿਸਨੇਤੁ ਮੁਰਤੀ ਸਾਸਾਇਕੁ ਦਾਤਾ

ਸਰੂਪੇ ਮੰਗਾ ॥੪॥ ਭਗਤਿ ਵ ਛਲੁ ਮ ਨਾਥਾ ॥ ੮੦
ਨਾਥਾ ਗੋਪੀ ਨਿਯੁ ਸਗਾ ਲਿਖੈ ਸਾਥੇ ਬੰਸੁ
ਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨ ਦਥੇ ਥਰਾ ਨਿਸਾ ਕੇ ਉਗਾਣੁ ਅੰ
ਗਾ ॥੫॥ ਮੁਕਿ ਦਮਨੇ ਤਰਲ ਖਾਮੀ ਨਾਗਾਇਣੁ
॥੬॥ ਮਦੀ ਲਖਾ ਨਿਵਾਰਿ ਧਾਰਣਾ ਕਮ
ਲਾ ਕਿਤੁ ਜਲ ਮਨ ਦਨ ਨੇ ਦੀ ਨਿਤ ਸਿੰਗਾ
॥੭॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਅਜਨੂ ਸਿਭੁ
ਅਕਲ ਮੁਹਤਿ ਜਿਨ ਕੇ ਨਾਨੀ ਧਰੀ ॥੮॥
ਬਿਨਾ ਸਿਅ ਮਥਿ ਗਤਿ ਮਗੋ ਚਰਿ ਸਰੂਪਿ

ਛੁਤੁ ਛੁਤਿ ਤੈਲਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾਥੈ ਕੰਠਕੇ
ਵਾਸੀ ॥ ਮਛੁਕ ਛੁਕੁ ਗੁਆਗਿਆ ਮਾਉਤਰ ॥ ੨ ॥
ਸੀ ॥ ਕੇਸਵ ਚਲਤਿ ਕਰਤਿ ਨਿਰਾਲੇ ਕੰਤਾ
ਲੜਹਿ ਸੇਹੋਰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਗਾਹਾਗੀ ਨਿਗ
ਵੈਰਸ ਮਾਏਆ ॥ ਧਾਰਿ ਖੇਲੁ ਚਤੁਰਕੁਜ
ਕਰਾਇਆ ॥ ਸਵਲ ਸਿੰਦਰੂਪ ਬਣਾਵ
ਹਿ ਥੇਹੁ ਸੁਨਤਿ ਸਕੁ ਮੇਹੋਰਗਾ ॥ ੪ ॥ ਬਨ
ਮਾਲਾ ਬੰਬੁ ਬਨ ਕਮਲ ਨੈਨਾ ॥ ਸਿੰਦ
ਰਿ ਕੁੰਡਲਿ ਮੁਕਦ ਬੈਨਾ ॥ ਸਿਖ ਚਕੁ ਗਦਾ ॥

ਪੰਧਾਰੀਮਤਾਸਾਰਥੀਸਤਿਸੰਗਾ॥੧੦॥ਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰੀਤਿਭਰਿਤਿਗੁਣ

੮੧

ਪਈ॥ਜਗੀਤਾਧੁਗੋਪਾਲੁਪੁਰੁਦੀਪਸਾਰੰਗਪਰਿਗੁਣ

ਬੀਰੁਲਾਮੇਗਾਨਤਿਨਆਵੇਸਰਥੀਗਾ॥੧੧॥ਨਿਰਵੰਟਕੁਨਿਤ

ਕੇਵਲੁਕਤੀਅੰ॥ਪਰੰਜੈਜਲਿਥਾਸਿਧੈਮਤੀਅੰ॥ਮਿਗਤਿਸੇ

ਕਪਾਇਅੰ॥ਲਸਮੀਅੰ॥ਸਥਿਰਭਾਰੁਜਿਸੁਜਿਸੁਪੁਰੁਗਤਾ

॥੧੨॥ਪ੍ਰਤਿਤਪਾਦਨਦੁਖਭੈਭੰਜਨੁ॥ਅਤਿਕਾਗਤਿਰਥਾ

ਦੁਖੈਗੁਣਪ੍ਰਤਿਨੁ॥ਬੁਗਤੀਤੋਪ੍ਰਿਤਹੀਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾਗੁਣੇਨਵਿ

ਤੀਕਵਿਭੀਤੈਰਿਗਾ॥੧੩॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਅੰ॥ਲੁਕਾਭੈਲੋਜੋ

ਤਿਸਰੂਪੀਸੁਬੁਝਕੁਮਉਲੋ॥ਸੋਕੇ॥ਲੈਜਿਸੁਆਪੁਮਿਲਾਏ

ਆਪੁਕੋਇਨਪਾਏਗਾ॥੧੪॥ਆਪੇਗੋਪੀਆਪੇਕਾਨੁ

॥

ਆਖੇਗਉਚਗਵੈਥਾਨਾ/ਆਖਉਪਾਟੁਤਿਆਪਕਪਾਟੁਹਿਉ
 ਪੁਲੇਪੁਤੀਏਕੁਤਿਉਰੰਗਾ॥੧੫॥ਏਕਜੀਤਗੁਣਵਨਥਯਾਨੇ
 ॥ਸਰਸਣਨੀਸੇਖਅੰਤਜਾਨੈ॥ਨਵਤਰਨਾਜਪੈ॥ਇਨੁਗ
 ਤੀਏਕੁਗੁਣਨਾਤੀਪ੍ਰਕੁਤਿਸੰਗਾ॥੧੬॥ਓਟਿਗੀਜਗਸ
 ਪਿਤਸਰਣਾਇਆਭੈਰੁਇਆਨਕਜਮਦੁਤਰਤਰਯੋਭਾ
 ਦਿਆ॥ਤੇਤੁਕਿਪਾਲਦਿਛਾਰਿਗਾਖੁਸਾਪਸੀਤਨਕੇਸੀ
 ਗਸੰਗਾ॥੧੭॥ਏਸਟਿਮਾਨੈਸਗਸਮਿਥੇਨਾ॥ਏਕਮਾਂਗ
 ਉਰਾਨੁਗੋਥਿੰਦਸੰਤਰੇਨਾ॥ਮਸਤਕਿਲਾਇਪ੍ਰਗੰਧਦੁਪਾਟੁ
 ਏਜਿਸਪ੍ਰਾਪਤਿਸੇਪਾਵੈਗਾ॥੧੮॥ਜਿਤਕਉਕ੍ਰਿਪਾਰਗੀਸੁ

ਮ

ਖਵਾਤੇ। ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਲੈ ਰਿਏ ਪਰਤੇ। ਸਗਲ ਨਾਮੁ
 ਨਿਧਾਨੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ। ਅਨੁਦਿਸਥਾ ਦੇ ਮਨ ਦਾ ਜੰਗ। ੧੯
 । ਕਿਰਤ ਮਨਾ ਮਕਥੇ ਤੇ ਰੇਜਿਯਾ। ਸਤਿਨਾਮੁ ਤੇਗ ਪਰਾਪੁ
 ਰਥ ਲਾਗ। ਕੁਨਾਨ ਕਰੁਗਾ ਤਿਧੇ ਸਰਣਾਈ ਦੇ। ਦੁਲਹ ਸੁਮੰ
 ਨਿਰੰਗਲ ਗਾ। ੨੦। ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਰੂਪੈ ਜਾਇਗਿ। ੨੧
 । ਅਪੇ ਕਥਾ ਤਿਤੇ ਅਪਦ ਖਾਇ। ਪਨ ਕਰਾ ਸੁਦਾਸਨ
 ਕੇ ਕਰੀ। ਅਗੁਤ ਰਿਹਾ। ਦਾਸਾ ਖੁਸੀ ਗਾ। ੨੨। ੧੧। ਸ
 ਧੁਰਗ ਮਨੀ ਦੁਇਕਾ। ਗਗਾ ਥੀਤ। ਕਤਿ ਜਾਈ ਐ ਰੇਖ
 ਰਿਲਾਗੇ ਰੰਗ। ਮੇਗ ਦਿਤੁ ਨ ਚਲੈ ਮਨੁ ਰਹਿਓ ਪੰਗ। ਰਹਿ

ਜੀ

٤٣

ਗਾਮਤਲਾਪੁਤ੍ਰੀਤਰਿਕਾਨਾਮੁਪ੍ਰਿਅਾਇਕੇ
 ਤੇਤਰਿਕਾਈ। ਕੁਰਮੁਲਿਕਾਤ੍ਰੇਪਾਈਮੈਦਿਤੁਰੁਤਿ
 ਸੁਤਈ। ਵਟਿਤਿਰਿਕੁਤੁਲਿਅਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੁਪਾ
 ਟੀ। ਮਿਲਿਨਾਪੁਤ੍ਰਿਪੁਜੇਲਖੀਸਰੁਲੁਪਾਤਨ
 ਕਮਿਮਰੈਏਕਨਾਮੁਟਿਰਿਕੁਤੁਲਿਪਾਈ। ॥ ੧੫ ॥
 ਏਤ੍ਰੀ। ਪੁਜੇਏਪੇਮਾਤਾਬਲੀਕਰਿਸਰਾਕੇਕਮ
 ॥ ਅਪੁਏਚਰੁਤਪਾਇਅਨੁਟਿਚਰੁਪੁਜੇਅ
 ॥ ਰੇਗਸੇਗਸਰੁਮਿਟਿਗਾਇਆਤਿਤਨਵਾਈਰੇ
 ਅਪਾਇਰੇਕਨਾਮੁਪ੍ਰਿਅਾਇਕਾਇਰਿਪਾਇਨਮੇ

ਅਧਿਆਸਿਸਤੋਓਪਜਿਨਨਵਾਸੇਈਟਿਗਿਉਅਧਿਆਸਪ
 ਉਜੀਯਾਵਿਥੁਤਉਪਜੇਕਿਹਰੇਕਹਿਯਾਹਿਸਮਾਏਅਜੀ
 ਅਜਿਤਸਰੁਖਸਮਕੈਕਉਕੀਮਤਿਪਾਏ।ਕਹਿਨਿਧਿਅ
 ਇਨਿਸੁਹਿਨਿਤਿਤਸੇਕੁਗਤਿਸੁਗਏ।ਅਗਮਅਗੋਰਹਿ
 ਸਾਹਿਬੁਦਸਰਏਨਸਾਏ।ਸਰੁਪੁਰੇਗੁਰਉਪਰੇਸਿਆਨ
 ਨਕਸੁਦਾਏ॥੩॥੧॥ਓਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਕੁਜੰਗਪ੍ਰਯ
 ਤਫੇਰਾ।ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਏਸਿਧੀਸਰਬੰਪ੍ਰਕਾਸੀ।ਅਗਸਕਤਿਅ
 ਨੀਸੁਆਧੇਨਿਕਾਸੀ।ਅਗਜੇਤਜਲਰੇਪਾਰਿਯੇਦੇਹਿ
 ਅੰਗੇ।ਪ੍ਰਮਜੇਤਕੀਸਕਤਿਸ੍ਰੀਮਾਤਿਗੀਗੋ॥੧॥ਅਭੁ
 ਤਅਥੈਜੇਤਧਰਮ।ਅਗਪਾਪਰੇਤਪਰੇਅਧਿਆਸ

੮੪

॥ सदा मुं प्रवर्णी विदानीं दसी गो ॥ प्रमज्जत वीस वति
 श्रीमात्रगी गो ॥ १ ॥ मज्जा पायमात्र गम्य गो प्रवर्णी ॥
 मरुल जी वृष्टि पात्रि के दे रि पागी ॥ दे वें सुनें जगति न
 है निमी गो ॥ प्रमज्जत वीस वति श्रीमात्रगी गो ॥ ३ ॥ ज
 गति तार घे के दे रि पात्रि के दे रि पुत्रे ॥ मज्जा सवत् श्री
 गम्य जवे सते जी ॥ मज्जा है मज्जा पाय वी मे स मी गो ॥
 प्रमज्जत वीस वति श्रीमात्रगी गो ॥ ४ ॥ गी जी न गत
 मे रि घे नी बृष्टि ॥ वृष्टि मे उ अर वत्ति मज्जा वृष्टि ॥
 ॥ मज्जा वृष्टि सजा मे त री गो ॥ प्रमज्जत वीस वति
 श्रीमात्रगी गो ॥ ५ ॥ प्रमज्जा पट मती पात्रि घटी घम्य

ਨੀ॥ ਮਤਾਸ ਕਤਿ ਤੁਪੀ ਤਿਤੁ ਲੋਕ ਜਾਨੀ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਸੁਖ
 ਨ ਬੁਝ ਮਕੇ ਰੂਪ ਰੰਗੋ॥ ਪਰਮ ਜੋਤ ਕੀ ਸਕਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਿ ਗੰਗੇ
 ॥੬॥ ਮਤਾ ਪਤ ਕੀ ਜੋ ਕਰੈ ਜਾਪ ਜਾ ਕੇ॥ ਨਿਤ ਹੈ ਸਦਾ ਭਾਸੁ
 ਥੈ ਕੁੰਠਤਾ ਕੇ॥ ਸਮੀਪ ਸਾ ਲੋਕ ਸਾਨੁ ਰੰਗੋ॥ ਪ੍ਰਮ ਜੋਤ ਕੀ
 ਸਕਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਿ ਗੰਗੇ॥ ੭॥ ਸੁਨੇ ਰਿਅਸ ਅਸਟ ਕਮ
 ਪਾਪ ਜਾਵੈ॥ ਪਤੈ ਸੁ ਤਸੇ ਨਿਤ ਰੰਗਾਤੀ ਨਾਵੈ॥ ਜਪੈ ਜਪ
 ਜਾ ਕੇ ਅੰਤ ਆਗੇ॥ ਪ੍ਰਮ ਜੋਤ ਕੀ ਸਕਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਿ ਗੰਗੇ
 ॥੮॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਗਾ ਅਸਟ ਕਮ ਪੁਰੇ ਸਾਸਤੰ॥ ੧॥ ਚਿੰਤਿਤਾ
 ਗੁਰੂ ਕੀ ਟੁਠੇ॥ ਤਨ ਭਾਤੁ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਤ ਰਾਣੀ ਰੰਗ ਲਕਾ
 ਵਾਕ ਗੁਰੂ ਚਿੰਤਿਤਾ ਜੀ ਕੇ॥ ੧॥ ਵੇਰਗਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀ

c4

ਆਨੰਦਲਾਲਜੀਗੁਰੂਬਤਾਈਐਮੇਰਿਕਵਨੁਕਰਮਇਨਜੇ
 ਗੁਰੇਕਵਨੁਕਰਮਤਤੀਮੇਰਿ॥੧॥ਗੁਰੇਵਾਚਾਰੇਗੁਰਾਨੇਵਲ
 ਸਤੁਮਥਰਨਸੁਨੇਸਿਧੁਕਰਿਮੁਇੰਗੁ॥ਨਾਮੁਦਨੁਇਸਨਾਨੁਬਿ
 ਨੁਕਰੈਇਨਾਇਨਬਿਨੁਨੇ॥੧॥ਦੋਪਈ॥ਪਾਤਿਕਾਸੁਮਤਿਮਿਗਨਿ
 ਜਾਵੈ॥ਤਨਯਾਤਿਦਾਰਦੁਦੁਕਾਕਾਵੈ॥ਸਤਿਮੇਗਿਜਾਇਕਰਿ
 ਚਿਤੁਰੁਖਾਵੈ॥ਈਤਾਉਗਠਰੁਨਪਾਵੈ॥ਹਰਿਜਸੁਸੁਨਤੇਬਾ
 ਤਿਰੁਲਾਵੈ॥ਕਤਿਗੋਬਿੰਦੁਇਜਮੁਸੀਗਿਜਾਵੈ॥ਨਿਰਧਨਦੇ
 ਯਨਿਪਸਬੈਠਾਵੈ॥ਹਉਤਨਯਾਤਿਮੁਲੁਕਾਵੈ॥ਸਬਾਇ
 ਧਿਜਾਨੁਬਿਨੁਕਰੈਜੁਬਾਤਾ॥ਤੁਕੇਕਵਨੁਆਵੈਗਥਾ॥ਉ
 ਗਸਬਾਇਨਿਵਾਵੈਮੀ॥ਤਾਕੇਮਿਲੈਪਰਮਜਗਦੀਸੁ॥੨॥

८६
 टोग ॥ जे पूसा देव छि दही भन भानि परे जे लोका विमै छे जे वि
 मै अगल मटा गे उति म मे गो ॥ चै पटी ॥ कज्ञे वी छि छि मी ली जे
 ॥ जीन बुद्धे म भम गि वी जे ॥ सी पत अगो बुद्ध वरी जे ॥ भट्ट
 निव गि बुज न पे दही जे ॥ वरि छि म न पट्टे उति छे जे ॥ दग
 बुद्धि अट्ट वर ॥ नट्ट वर पुग्गै से ॥ गो छि म गी
 ॥ लसित वेरे ॥ वरि छि जे बुद्ध वी पठि ॥ चारि छि
 वी गत बुद्धि ॥ म नटे र सल घाति ॥ छे जे म पठि अ
 नी बि पठे ॥ ३ ॥ टोग ॥ भुज गि बुद्ध वी मिर गे ॥ लो
 ग दहि छे ॥ वर ॥ छि म न ली छि उति ॥ म
 भन ॥ चै पटी ॥ लो दी चं न म न म न ज दै ॥ रज जे

॥ १ ॥
 ॥ २ ॥
 ॥ ३ ॥
 ॥ ४ ॥
 ॥ ५ ॥
 ॥ ६ ॥
 ॥ ७ ॥
 ॥ ८ ॥
 ॥ ९ ॥
 ॥ १० ॥
 ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥
 ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥
 ॥ १५ ॥
 ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥
 ॥ १८ ॥
 ॥ १९ ॥
 ॥ २० ॥
 ॥ २१ ॥
 ॥ २२ ॥
 ॥ २३ ॥
 ॥ २४ ॥
 ॥ २५ ॥
 ॥ २६ ॥
 ॥ २७ ॥
 ॥ २८ ॥
 ॥ २९ ॥
 ॥ ३० ॥
 ॥ ३१ ॥
 ॥ ३२ ॥
 ॥ ३३ ॥
 ॥ ३४ ॥
 ॥ ३५ ॥
 ॥ ३६ ॥
 ॥ ३७ ॥
 ॥ ३८ ॥
 ॥ ३९ ॥
 ॥ ४० ॥
 ॥ ४१ ॥
 ॥ ४२ ॥
 ॥ ४३ ॥
 ॥ ४४ ॥
 ॥ ४५ ॥
 ॥ ४६ ॥
 ॥ ४७ ॥
 ॥ ४८ ॥
 ॥ ४९ ॥
 ॥ ५० ॥
 ॥ ५१ ॥
 ॥ ५२ ॥
 ॥ ५३ ॥
 ॥ ५४ ॥
 ॥ ५५ ॥
 ॥ ५६ ॥
 ॥ ५७ ॥
 ॥ ५८ ॥
 ॥ ५९ ॥
 ॥ ६० ॥
 ॥ ६१ ॥
 ॥ ६२ ॥
 ॥ ६३ ॥
 ॥ ६४ ॥
 ॥ ६५ ॥
 ॥ ६६ ॥
 ॥ ६७ ॥
 ॥ ६८ ॥
 ॥ ६९ ॥
 ॥ ७० ॥
 ॥ ७१ ॥
 ॥ ७२ ॥
 ॥ ७३ ॥
 ॥ ७४ ॥
 ॥ ७५ ॥
 ॥ ७६ ॥
 ॥ ७७ ॥
 ॥ ७८ ॥
 ॥ ७९ ॥
 ॥ ८० ॥
 ॥ ८१ ॥
 ॥ ८२ ॥
 ॥ ८३ ॥
 ॥ ८४ ॥
 ॥ ८५ ॥
 ॥ ८६ ॥
 ॥ ८७ ॥
 ॥ ८८ ॥
 ॥ ८९ ॥
 ॥ ९० ॥
 ॥ ९१ ॥
 ॥ ९२ ॥
 ॥ ९३ ॥
 ॥ ९४ ॥
 ॥ ९५ ॥
 ॥ ९६ ॥
 ॥ ९७ ॥
 ॥ ९८ ॥
 ॥ ९९ ॥
 ॥ १०० ॥

ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਤਾਇ ॥ ਸੁਗਧ ਗਰਿਬੈ ਨ ਸਦਾ ॥ ਕਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਜਮ
 ਕਹੈ ॥ ਅਬੁ ॥ ਆਈ ਬੁਝੈ ਆਇ ॥ ਸੋਗਤਿ ॥ ਹਿਸਟਿ ਬੁਝੈ ਦੇਖੈ ॥
 ਸੁਖ ॥ ਗਤਿ ॥ ਸਿਖੁ ॥ ਜੋਇ ॥ ਮਾਨਿ ॥ ਕਹੈ ॥ ਕਹੈ ॥ ਪੀਉ ॥ ਬੁਝੈ ॥ ਕਾਪੈ ॥ ਧਾਇ ॥
 ਕਹੈ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਪਕੇ ॥ ਜਮ ॥ ਧਾਇ ॥ ਸਿਖੈ ॥ ਜੋਇ ॥ ਭਿਨ ॥ ਲੇ ॥ ਜੁ ॥ ਭਿ ॥
 ਮਾ ॥ ਲਿ ॥ ਅ ॥ ਭਿ ॥ ਤ ॥ ਕ ॥ ਸਿ ॥ ਕ ॥ ਰਿ ॥ ਛ ॥ ਲੈ ॥ ॥ ਤੁ ॥ ਰ ॥ ਕ ॥ ਏ ॥ ਏ ॥ ਸਿ ॥ ਰ ॥ ਤੇ ॥ ਹ ॥
 ਪ ॥ ਕੈ ॥ ॥ ਹ ॥ ਉ ॥ ਤ ॥ ਨ ॥ ਧ ॥ ਤੇ ॥ ਅ ॥ ਪ ॥ ਕ ॥ ਤੇ ॥ ਨ ॥ ਰੈ ॥ ॥ ॥ ਸੋ ॥ ਰ ॥ ਗ ॥ ਕ ॥ ਧ ॥ ਏ ॥ ਨੇ ॥
 ਪ ॥ ਗ ॥ ਗੋ ॥ ਰੁ ॥ ਨੈ ॥ ਚਿ ॥ ਨਿ ॥ ਬ ॥ ਧ ॥ ਧੀ ॥ ॥ ਏ ॥ ਤ ॥ ਨਿ ॥ ਨੀ ॥ ਤ ॥ ਕ ॥ ਰੈ ॥ ਨ ॥ ਰੁ ॥ ਧੁ ॥ ਪ ॥ ਏ ॥ ਲ
 ਲ ॥ ਜੀ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ਏ ॥ ਰ ॥ ਗ ॥ ॥ ਰ ॥ ਸ ॥ ਏ ॥ ਪੁ ॥ ਰੁ ॥ ਰ ॥ ਏ ॥ ਏ ॥ ਧੀ ॥ ਸੁ ॥ ਰਿ ॥ ਬੋ ॥ ਲ ॥ ਜੋ ॥ ਧ ॥
 ਧੀ ॥ ਕ ॥ ਰੈ ॥ ਗ ॥ ਧਿ ॥ ਰੁ ॥ ਸੁ ॥ ਰਿ ॥ ਲ ॥ ਲ ॥ ਜੀ ॥ ਤਿ ॥ ਸ ॥ ਕ ॥ ਕ ॥ ਉ ॥ ਰ ॥ ਏ ॥ ਸ ॥ ਰੁ ॥ ॥
 ਚੋ ॥ ਧ ॥ ਧੀ ॥ ॥ ਠ ॥ ਕੇ ॥ ਪ ॥ ਧੀ ॥ ਜੋ ॥ ਨ ॥ ਗੀ ॥ ਨ ॥ ਏ ॥ ॥ ਚਿ ॥ ਨੁ ॥ ਜ ॥ ਪੁ ॥ ਪ ॥ ਜੋ ॥ ਪੁ ॥ ਸ ॥ ਰਿ

१५५
 ८७
 जे भट्टे गधित उरग विमोदि आसो छे दै। धित दी
 रतन वैत जे स दै। छुगली वरि जे वानि धिगा जौ।
 धिगा उिसु जत मुजे पर भु धिगा गौ। करै धरति जे
 फलै ना जी। कउ गे धि दठ उि गि उिसु न जी। ले
 उक कउ भोसु जे भट्टे। धित गुर धरति गी उ जे
 गा दै। री आस धरि सु ते छि उसा धि। सास सु
 ते ज भ पु रि छ धि। ६। दै उगा। सा प व ज दै र
 उति धित ची ते ना जी। क प रि व रति उे सास
 बुली उिसु छु पा। छे प दी। धित अर रास सु का

ਮੁਸਿਧਾਵੈ॥ ਭੇਟਿਕੀਟੇਥਿਨੁਕਿਛੁਮੁਕਿਧਾਵੈ॥
 ਤਿਆਗੀਵਸਤੁਜੇਗਿਨੁਕਰੈ॥ ਥਿਨੁਅਪਤਤੀਅ
 ਸੇਜਰਮੇਈ॥ ਅਥਿਤੁਦੇਥਿਜੇਦੇਵੈਨਦਾਨਾਸੇਤ
 ਤੀਧਾਵੈਦਰਗਤਿਮਾਨਾ॥ ਕੀਰਤਨਕਯਸੇਮਤਿਤੀ
 ਲਾਵੈ॥ ਸਾਧਸਿਖਕਉਧੁਕਾਅਲਾਵੈ॥ ਨਿੰਦਾਜੂਅ
 ਤਿਰੰਜੋਮਾਲਾਮਹਾਂਦੁਖਾਵੈਲਾਇਤਿਸੁਕਾਲਾ॥ ਗੁ
 ਰਗੀਨਿੰਦਾਜੁਨੈਨਕਾਂਨਾ॥ ਭੇਟਕਰੈਸੀਗਿਕਿਖਾਨ
 ॥॥॥ ਦੋਤਰਾ॥ ਬੋਲਕਰਾਥੈ॥ ਤਾਤਿਜੋਛਲਕੋਕਰੈ
 ਯਾਗੁ॥ ਸੁਨੈਨੰਦਭੋਥਿੰਦਕੁਭੋਗੈਨਰਕਤਜਾਗਿ॥

ਚੋਖਈਆ ਧੁਕ ਮਾਗਿ ਦੀਪਕ ਵਿਸਥਾਵੈ ॥ ਜੁਰੇ ਪਾਈ ॥
 ਅਗਨਿ ਚੁਲ੍ਹਾਵੈ ॥ ਫੁਟ ਗੁਰੂ ਕਉ ਥਿਨ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਮੁਖਿ ॥
 ਪਾਵੈ ॥ ਫੇਜ ਦੁਆਰੇ ਸਿਖ ਜੋ ਜਾਵੈ ॥ ਗੰਢਿ ਸਤੀ ਸਿ ॥
 ਭਿਨੇ ਧੁਲ ਗਾਵੈ ॥ ਕਪੌਰੋ ਚਿੰਟ ਚਿਤੁ ਸਿਖੁ ਤੀਰਾਵੈ ॥
 ਗੁਰੁ ਤਲ ਖੀਕ ਪਟੀਐ ॥ ਮੋਇਆ ਬੁਝਤ ਖਾਤੀ ਜਾਨੈ ॥
 ਫਿਰਾ ਗੁਰ ਕੇ ਛਾਤਿ ॥ ਅਟੁਰ ਕੇ ਮਾਗੈ ॥ ਰੰਗ ਸੇਵੈ ਤੇਜੁ ॥
 ਤੇਇ ਜਲੁ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥ ਨਗਨੁ ਕਰੈ ॥ ਠੰਡ ਖਾਇ ॥
 ਗਨੁ ਸੀਜੁ ਜੋ ਖਾਇ ॥ ਨਗਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੋ ਖਾਟੀ ॥
 ਖਾਤੀ ਬੁਝੈ ਸਦਾ ॥ ਚੋਖਈਆ ਖਾਸ ਸਾਸੇਈ ॥

ਤਿਆਗੋ॥ ਘਾਸਸਾਜੇਲੜੈ॥ ਤਿਆਗੋ॥ ਘਾਸਸਾਜੇ
ਜੇਦੇਦੈ॥ ਦਾਸਾ॥ ਘਾਸਸਾਜੇਈਜੇਆਰੈ॥ ਘਾਸਸ
ਸੇਈਪੰਚਤਰੇਮਾਰੈ॥ ਘਾਸਸਾਜੇਈਕਰਮਾਕੁਉਸਾਜੈ॥
ਘਾਸਸਾਜੇਈਅਤਕਉਤਿਆਗੋ॥ ਘਾਸਸਾਜੇਈਅ
ਨਰਿਤੁਜਾਗੋ॥ ਘਾਸਸਾਜੇਈਗੁਰਬਾਣੀਤਿਤੁਲਾਵੈ॥
ਘਾਸਸਾਜੇਈਮੁਖੈਮੁਖਿਘਾਵੈ॥ ੧੮॥ ਦੋਤਰਾ॥ ਘਾ
ਸਕਥਲਕਵੀਜਾਇਕੈ॥ ਘਾਸਕਥਾਵੈ॥ ਤਾਗਿ॥ ਘਾਸ
ਕਿਟੁਘੇਜਬਨਦੀਘਾਸਕਥੇਪੇਤਾਗਿ॥ ਚੋਪਈ॥ ਘਾ
ਸਸਾਜੇਈਨਿਰਧਨਕਉਘਾਸੈ॥ ਘਾਸਸਾਜੇਈਦੁਸ

ੲਕਉਗਾਲੈ॥ ਖਾਲਸਾਸੇਈਤਮੁਜਪੁਕਰੈ॥ ਖਾਲਸਾਸੇ ੮੯
ਈ॥ ਭਖਾਸੁਰਪਰਿਚੜੈ॥ ਖਾਲਸਾਸੇਈਅਨਤਾਅਸਿਉ
ਜੇੜੈ॥ ਖਾਲਸਾਸੇਈਜੇਚੜੈਤੁਰੰਗ॥ ਖਾਲਸਾਸੇਈਕ
ਰੈ॥ ਤੇਜੰਗ॥ ਖਾਲਸਾਸੇਈਸਸਤ੍ਰਕਉਧਾਰੈ॥ ਖਾਲਸਾ
ਸੇਈਤੁਰਕਕਉਆਰੈ॥ ਖਾਲਸਾਸੇਈਪਰਮਕਉਧਾਲੈ॥
ਖਾਲਸਾਸੇਈਸੀਸੁਛਤ੍ਰਦੇਨਾਲੈ॥ ੧੦॥ ਏਹਗਾਦੇਹੀ
ਟਿਰੈਅਕਾਲਵੀਨਿੰਦਾਕਰਿਸਕੈਕਉਇ॥ ਨੰਦਪਰਬ
ਤਿਸਕੁਭੁਜੈਗੇਤਰੇਜਗਤਿਸਹਿਸੈਇ॥ ਚੌਪਈਸੁ
ਨੰਦਲਾਲਦੇਹੁਸਾਜਿਪ੍ਰਗਟਿਕਰਾਉ॥ ਅਪਨਾ

ਗਜਥਾਰਵਰਨਕੋਇਕਰੰਗਕਾਉ। ਵਾਤਗੁਰੁਕਾਜ
ਪੁਜਪਾਉ। ਚੜ੍ਹੇਤਰੰਗਉਤਾਵੈਥਾਜ। ਤੁਰਕਦੇਖ
ਕੈਮਾਵੈਗੋਭਾਸਾਸਵਾਲਾਖਸਿਉਦੇਵਲਜਾਉ।
ਚਲੇਸਿੰਘਤਸਮੁਕਤਕਗਉ। ਝੁਝੇਨੇਜੇਹਸਜੀ
ਸਾਜੇ। ਵਧਾਰਦੁਆਰਪਹਿਨਿਉਥਾਤਿਥਾਜੇ। ਸਵਾਲ
ਖਜਸੁਪੁਖੇਪਲੀਤਾਤਥਖਾਲਸੇਉਦੇਅਸਤਿਲਉਲੀ
ਤਾ। ੧੧। ਵੈਤਗਾ। ਗਜਵਰੰਗਾਖਾਲਸਾਕੀਰੰਧਾਸੇ
ਇ। ਖੁਆਰੁਪੋਇਸੁਗੀਮਲੈਕੋਥੈਸਗਨਿਜੋਇ। ੩੦।
ਇਤਸ੍ਰੀਤਾਨਖਗਹਿਨਾਮਾਸੰਪੂਰਨਪੰਜਤਸੁਵੰਤਮੇਖ

ਮੇਖਮੁਕਤਿਲਤਤੋ। ਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖਜੀਸਤਾਇਕਰਹੀ॥੩੦॥ ॥੧॥ ਓਸ੍ਰ
 ਗਣੇਸਾਇਨਮਤਿ॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਨਸੀਤਤਨਾਮਾਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕਾ॥ ॥
 ਕੀਚੈਨੈਕਨਾਮੀਜੋਦੈਵੁਦਾਇ। ਜੋਦੀਸੈਜਿ
 ਮੀਧਾਰਿਸੁਤੇਸੀਛਨਾਇ। ਦਾਇਮਨਦਉਲਤਿ
 ਕਸੇਥੇਸੁਮਾਗਿ। ਨਰਹੈਗੇਕਰੇਜੀਨਰਹੈਗੇ।
 ਜਾਗਿ। ਦਮਜ਼ਾਤਿਸੀਕਾਜਿਖਰਚੈਅਰੁਖਾਇ
 ॥ਦੈਵੈਦਿਲਾਵੈਰਜਾਵੈਖੁਦਾਉ। ਹੋਤਾਨਿਗਾ

ਐ ਅਕੇਲਾਤਕਾਇਆ ਤਤਿ ਕੀ ਕਹਿਲਦਾਨੀ ਦੇ ਉਭਿ
ਸਤਿਕ ਉਜਾਇਆ ਕੀ ਰੇ ਤਵ ਜਾਨ ਕੀ ਚੇਹਾ ਮਾਨਾ ਨਾ
ਹੈ ਗੀਦੁਨੀ ਆਤਰ ਹੈ ਗੋਦੀ ਥਾਨੀ ਆਖੀ ਦੁਖੇ ਜੇ
ਤਿਲਸ ਸਾਰਿ ਤਜਾਗਿ ਤੇ ਹੈ ਗੋ ਗਰਦਨ ਲਾਗੇ
ਗੀ ਥਾਗਿ ਦੁਨੀ ਆਕਾਰਿ ਦਾਨਾ ਕੁਤੇ ਮੁਲ
ਖਮੇਗਾ ਆਈ ਮਉਤਿ ਸਿਰ ਪਰਿ ਨ ਮੋਗਾ ਤੇ ਗਾ
ਕੇ ਤੇ ਚਲੇ ਦੇਖ ਦਾ ਜਾਵ ਜਾਇਆ ਰਹੈ ਗਾਵੀ ਏ
ਕੁਸਾਠਾ ਪੁਰਾਇਆ ਆਇ ਆ ਅਕੇਲਾ ਅਕੇਲਾ
ਲਾਇਆ ਚਲੇ ਦੁਖਾ ਤਿ ਕੋਈ ਕਾਮੁ ਨ ਆਇਆ

ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਜੈ ਕਿ ਆਈ ਜੈ ਜਥਾ ਭਾਗੇ ਭੀਤ ਪੁਰਾਗੇ ਕਿ ਆ
 ਪਾਏ ਅਥਾ ਭਾਗੁ ਦੁਨੀ ਆਉ ਪਰਿ ਜੋਰ ਕੀ ਆਦਮ ਜ਼ਾਕ
 ਮੇਇ ਆਧਾਇ ਆ ਭੰਗੁ ਆ ਅਜਾਈ ਗਵਾਇ
 ਆ ਆ ਆ ਆ ਪਿਛੋ ਤਾਫਾ ਕਰੈ ਭਾਇ ਭਾਇ ਰਗਾਰ
 ਗਇ ਆਤ ਪਾਏ ਗਾਸ ਜਾਇ ਸਾਨ ਤਿਛੈ ਤੇ ਨੁਹ ਤਿਛੈ
 ਗੀ ਕਮਾਈ ਕਰ ਰਗਾ ਭਾਜੀ ਰੁਤੀ ਆਸਟ ਪਾਈ ॥ ਪੰ
 ਟੀ ਪਿਛਾ ਲੇਖਾ ਏ ਕਥਾ ਭਾਗੇ ਏ ਖੁਦੇ ਲੇਖੁ ਜੋ ਤੇ ਖੁ
 ਆਗਾ ਜਿਸ ਕਾ ਤੁਝ ਟਾਜਿ ਸੀ ਕਾ ਤੁਝ ਸਵਾਰਿ ਆਗੁ
 ਨੀ ਆ ਕੈ ਲਾਲ ਚਤ ਮਾਗਿ ਬੁਝਿ ਮਾਰਿ ਆਗੀ ਤੀ ਆ

ਬਿਦਾਇਤਨਗਧਿ ਆਈਆਨਾ। ਤਕੁਮਾਤਿਕੀਤੀਆਪੁ
 ਕਰੈਜਤਨਾ। ਅੰਦਰਿਮਰਲੀਤੁਥੈਠਾਜਾਇ। ਤਰਿਮਾਸਿ
 ਉਥੇਲੈ। ਅਸਥੇਥੀਤਹਾਇ। ਪੁੰਛੈਨਬੁਝੈਜਿਥਾਤਰਿ
 ਰਿਅਯੇਫਿ। ਤਹਾਮੀਮਾਰਿ। ਰਿਗਰੀਥਾਕਉਆਰੇਟਿਓ
 ਥਿ। ਹਸਦੀਉਜਾਜੈਟਿਰਿਨਸਾਟੈ। ਕੂਕੈਪੁਕਾਰੈਕੋਥੀ
 ਦਾਦਪਾਏ। ਕੂਰੇਜੀਲਚੇਜੀਵਿਸੈਥੇਸੁ। ਕੀਏਵਿਗਸ
 ਫੁਥਪੁਜੈਮਰੀਠਾਗਾ। ਤਕੁਮਾਤਿਕੀਤੀਆਪੁ
 ਦੁਨੀਆਕਾਟੇਦੁਨਾਟਿਓਮਸਤਿਸੋਥਿ। ਮੁਲਖਲੁਟਿ
 ਲੁਟਿਕੈਪੁਰਿਰਿਅ। ਅਤਿਥਾਏਅਧਾ। ਦੇਜਕਵੀਆਤ

ਸਰੋਸਾਰਿ ਜਲਾਇ ਅਗਾਗੀਧੀ ਨਿਉਦੀਐ ਦੁਨੀ ੯੨
 ਆਕਾਰੇ ਦਾਨਾ ਤਮੇਸਾਨਰ ਭਗੀਤੁ ਐਸਾਨਜਾਨ
 ਯਉ ਠਾਵੈ ਮਠ ਤਿਸੁ ਸਾਗੈ ਨ ਬਾਗ ਵਿਸਵੀਏ ਦੁਨੀ
 ਆਵਿਸਵੀਯ ਰਿਝਾਗਿ ਚੰਦੁਰੇ ਜਰਲ ਦਾ ਵਿਛੁਪ
 ਕਜੀ ਐ ਕਰਾਗਾ ਵੀ ਚੈਨ ਤਿਰਸ ਦੁਨੀ ਆਵੇ ਯਾਗ
 ਸਗਮਿੰਦਾ ਤੋ ਤੁਭਿ ਛੁਨੇ ਵੀ ਕਮਾਊ ਸਾਨਤਿ ੦
 ਜਮਾਤੁ ਪਤਰਿ ਐ ਜੋਇ ਗਛੁਲ ਤਿਨ ਕਰੇਗੇ
 ਤੇ ਧਾਵੁ ਧੁਭੇ ਮਾਗਾ ਬੇਟੀ ਦੁਬੇਟ ਕੇਈ ਲੈਂਦੇ ਗਾਨ
 ਸਗਾ ਤੇ ਬਾਕਰੁ ਤਬੁ ਤੁਝੀ ਜੀ ਐ ਨ ਜੋਗਾ ਦੇ ਜ

ਕੁਕੀਆਤਸਜਲਾਵੈਗੀਗੋਗਮਸਾਇਕਪੈਕਥ
ਰਿਕੇਤੇਸਾਤਯਨਾਨਦੀਸਤਿਜਿਮੀਪਰਿਤਿਨਾਕੇਕੀ
ਸਾਨਾਚਲਤੇਕਥੁਤਰਜਨਾਵਹਿਕੀਛੁਣਾਕੇਤੇਕਾ
ਨਤੁਏਨਪੁਛੈਕੇਨਾਓ।ਭਾਈਗੰਗਜੋਜੋਨਗੀਓ
ਈਮਾਨਾਦੇਖਤੁਰੇਸੇਕਤੁਤੇਤੇਪਰੇਸਾਨਾਨਦਾਨੀ
ਨਦੁਨੀਆਸਫਲੀਮਕਾਮਾ।ਤੁਖੁਦਚਸਮਥੀ
ਨੀਏਹਭਸਨਜਤਾਨਾ।ਪਰਿਵਖਾਤਿਥੰਟੇਨੀਪੁਨ
ਮਤਿਵਿਸਾਗਮਸਤੀਵਤੀਗੁਛਲਤਕਮਿਓ
ਜੀਨਤਾਗਤੇਥਾਤਨਕੀਤੀਆਕਥਹਿਅੰਗਮ

ਨਾਕੇ ਅਰਜੁਨ ਧੰਦ ਗੀਧਾਧਾਨਾਨਕੀ ਅੰਮੇ ਆਸਮਿ
 ਚਿਤੇਰੀ ਪਤਾਤਾਨ ਸੀਤਤਿਨਾਨਾ ਪੁਰੁਸ਼ ਧੰਦੇਨਾਨੀਕਾ
 ਸੀਤਾਤਗੁਰੀ ॥੧॥ ਚਿਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾਣਿ ॥ ਗੁਰਮਾਸ਼੍ਰ
 ਮਪਸਾ ॥੧॥ ਜਿਥੈ ਤੇਗਸ ਮੁਜਪੀਤਗਿਧਿ ਅਰੇਮੇ ਅਸ
 ਧਸਿਸੇਟਿਨ ਚਿਧਾਰੇ ॥ ਜਿਥੈ ਤੇਗਸ ਮੁਜਪੀਅੰਮੇ
 ਗੋਬਿੰਦਾਨੇਈਨਗਰ ਚਿਜਾਤੀਤਭਿ ॥੧॥ ਗਰਿਬੁਖੀਰੇਖ
 ਫਿਸਮਾਨੇ ਅੰਤਰਿਧੰਤਰਿ ਰਿਤਰਿਗਿਤਿ ਪਲੇਖਾਧਾਇ
 ਧਾਇਵੇਥਰੇ ॥ ਛੀਜਾਨੁਟਿਸੁਖੀਦਾਤੀਨੀਭਿ ॥੧॥ ਸੰ
 ਤਾਮੇਤੀਗੰਗਸਲਾਏ ਸਾਕਤਸੰਗਿਧਿਕਰ ਅਕਾਏ ॥

ਦੁਲਹਦੇਇਓਈਅਗਿਆਨੀਜਨਅਪਨੀਆਪਿਉ
 ਧਾਈਜੀਉ॥੩॥ਤੇਰੀਸਰਸਮੇਰੇਦੀਨਦੁਇਆਸਾਸੁ
 ਖਸਾਗਗਿਮੇਰੇਗੁਰਗੋਪਾਛਤਾਕਗਿਵਿਰਧਾਨਾਨਕਗੁ
 ਦਗਾਏਰਖੀਸਰਮਅਸਾਜੀਜੀਉ॥੪॥ਸਾਧੁਮਭਲਾ
 ॥ਧਾਰਬੂਤਮਪ੍ਰਕਮੇਪੁਪਠਾਇਆਜਲਕਲਿਮਪੀ
 ਅਲਿਰਤਿਰਿਸਦੁਗਿਸਾਇਆਸਾਤਿਰੁਈਧੁਸ਼ੀਸਰ
 ਤਿਸਨਾਅਨੰਦੁਦਿਸੰਭਠਾਈਜੀਉ॥੫॥ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖ
 ਰੋਜਨਤਾਤਾਆਪੇਬਖਸਕਰੇਜੀਅਸਾਗਾਆਪੇ
 ਕੀਤੇਤੇਆਪਿਪ੍ਰਿਧੁਪਾਸੇਪੈਪੈਰੀਤਿਸਤਿਮਨਾਈ

ਜੀਓ॥੨॥ ਜਾਵੀਸਗਟਿਪਾਇਆਗਤਿਪਾਈਐ॥
 ਸਾਸਿਸਾਸਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਤਿਜਿਥਿਨੁ
 ਤੇਰਨਦੁਜਾਠਾਕਗੁ॥ਸਰੁਤਿਸੇਕੀਆਜਾਈਜੀਓ॥
 ॥੩॥ ਤੇਗਤਾਫੁਆਫੁਪੁਰੁਤੇਗਾ॥ਤੁਸਠਾਸਾਤਿਬੁ
 ਗੁਈਗਏਗਾ॥ਨਾਨਕਦਸੁਕਏਬੈਰਤੀਆਠਪਤ
 ਰਤੁਪੁਰਿਆਈਜੀਓ॥੪॥ ਆਸ਼ੁਮਤਲਾ॥੫॥
 ਵਿਸੁਰੁਨਾਤੀਦੇਵੁਰੁਣਾਤੇਪਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਰਿ
 ਸੀਗਿਗਤੇ॥ਦਿਨੁਰੋਣੁਜਿਓਤੁਪੁਰਿਆਈਏ
 ਤੁਹਾਸੁਮੇਤੁਰੁਣਾਜੀਓ॥੬॥ ਆਟੀਅਪੀਸੁ

੯੪

ਗਤਿਸਮਾਦੀ॥ ਸਭਵਿਛੁਟੀਆਰਲੀਆਜਾਈ॥
ਅਨਰਥਿਏਏਸਤਮਾਸੇਤੁਪੁਰਾਵੈਸੇਤੋਏਜੀਓ
॥੧॥ ਜਿਸਦਾਰਿਤਾਸਰੁ ਵਿਛੁਲੇਏ॥ ਛਤੀਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਭੇਲਨਖਾਣਾ॥ ਜੇਜਸੁਆਲੀਸੀਤਲਪਵਨਾਸ
ਤਜੇਵੇਲਰੰਗਕਰਣਾਜੀਓ॥ ੨॥ ਸਾਥਿਓਪਿਦੀ
ਜੇਜਿਤੁਥਿਸਗਤਿਨਾਤੀ॥ ਸਮਤਿਦੀਜੇਜਿਤੁਥੁ
ਪਿਆਈ॥ ਜਾਸਿਸਾਸਿਤੇਰੇਗੁਫਿਟਿਨਾਨਕੁਰ
ਚਰਨਾਜੀਓ॥ ੪॥ ੩॥ ੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗਗਾਥਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ॥ ਛਤਦਧਈਸੇਮੁਧਨਏ

ਲੜੀਆਗੋਇਲਾਆਈਗਆਮਟੁਕੀਡਾਰਿਧਰੀਤ
 ਮਿਲਿਦਲਾਈਗਆਮਿਦਲਾਇਤਹਿਮਿਓਰੀਗੋ
 ਇਲਮਤਜਿਸਥਾਟਿਗਾਗੀਆਕਰਿਜੇਜ਼ਗਰਪਰਿ
 ਰਿਥਿਤੰਤੀਮਿਸਤੁਸਾਧਪਿਆਗੀਆਪਰਿਭਾਇਭ
 ਗਤੀਦੇਖਪ੍ਰੀਤਮਕਾਰੇਪਰਿਦਗਰਿਆਨਕਮੁਪਨਵੇਲ
 ਸੁੰਦਰਦੇਖਿਪ੍ਰਿਭਸਾਧਾਰਿਆਸੰਖਿਨਵੇਲੜੀਏਜੇਭ
 ਏਜੇਭਨੇਭਸਤੀਗਆਮੁਭਿਨਿਜਭਿਕਰੀਅਪੋਨਸਹਿ
 ਨਾਲੀਰੰਮਾਨਗਤਿਅਪੋਨਸੰਗਿਦਾਸੀਮੇਭੁਗਤਿਤ
 ਚੈਕੀਭੁਗਵਏਅਗੋਭਿਧਿਅਕਥੁਕਥੀਐਸ

੯੫

उत्तपुत्रगुहगाहृष्टागमागमसगलिरस्री
आरहैसाधिपिआरीआगागमसधृष्टीआरा
तुवीआलावहीछागीआगासीपरिमोर्अज्ञीपि
रमीगिसुतीरंगमागारवेकुगएछलेसधिमेग
तीरामापतिसाचसरातीगरिमीगिसुतीनीगि
सधीमजेसीआगाहिकुगएहिकमीनमहसि
आगासतिगुगुपमेसीआगाहिकुगएहिकमीन
साहिसरैसासिसगमिगिरंजने।सधृष्टिमेतिम
गाहृष्टीपवुनकवुछितीनन।जेतिमवगए

ਜੀਏਤ੍ਰਿਬੁਵਤਿਸਾਰੇਗਾਮਾਪਟਿਪਟਿਗਟਿਰ
 ਤਿਆਅਲਖਅਪਾਰੇਗਾਮਾਅਲਖਅਪਾ
 ਰਿਅਪਾਹੁਸਾਚਾਆਪੁਮਾਰਿਮਿਲਾਈਐ॥
 ਤਉਮੈਮਤਾਲੇਬੁਜਾਲਤੁਸਥਟਿਮੈਲੁਖਾਈ
 ਐ॥ਦਰਿਜਾਇਦਰਸਨੁਕਰੀਗਾਏਤਾਰਿਤਾਰੁ
 ਤਾਰਿਆ॥ਤਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਚਾਕ੍ਰਿਤ੍ਰਿਪਤੀਨਾਨ
 ਕਉਰਿਧਾਰਿਅਮ॥੮॥੧॥ਭਿਲਾਵਲੁਛੁਤੁਮਤਲ
 ॥੧॥੧॥ਮਧ੍ਵਾਸਾਗਿਟਿਗਾਸੀਗਾਮਾਮੇਜੀਪ੍ਰੇ
 ਮਪ੍ਰਿਰੇਪ੍ਰੰਤੁਮਥਨਾਸੀਗਾਮਾਅਵਗਤੋਤਰਿਲ
 ਭੁ

1
ਕਨਾਬਤਿਤਿਸਹਿਰਾਵੈਸੇਖੀਐਕਿਰਪਾਲੁ
ਸਟਾਦਇਥਾਲੁਦਾਤਾਜੀਆਅੰਦਰਿਤੁੰਜੀ
ਐਮੇਅਵਗਿਗਿਆਨੁਨਧਿਆਨਪੁਜਾਹ
ਰਿਨਮੁਅੰਤਰਿਵਸਿਰੇਤੋ। ਰੇਕੁਰਾਵਨੀਤੁਨ
ਜਾਨਾਨਕਾਮਚੁਗਤਿਰੇਤੋ। ੧॥ ਰਿਨਕੀ
ਰੈਂਦੁਲੀਦਿਨਸੁਸੁਹਾਏਗਾਮਾਤਿਜਪਰਿ
ਸੁਤਕੀਏਧਿਰਮੁਜਗਾਏਗਾਮਾਨਵਤੁੰਦਿਨਵ
ਤਨਸਬਦਿਜਾਗੀਆਪਣੇਪੁਰੁਭਾਣੀਆਤ
ਜਿਕੁਕੁਕਪਵਸੁਰਾਉਦੁਜਾਚਾਕਰੀਲੇਕਾਈ

॥ ਮੈਨਾ ਮੁਹਰਿ ਕਾਤੁ ਕਰੇ ਸਾਚ ਸਬੁ ਨੀ ਸਾਇਆ ਕਰਿ ਜੋੜ
 ਨਾਨਕੁ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥੩॥ ਜਾਗੁ ਸਲੋਨ ਜੀਏ
 ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਥਾਈ ਗਾਮਾ ਜਿਨਿ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਆਜੀਅ ਕਥਕਾਈ
 ਗਾਮਾ ਅਕਥਕਾਈ ਪਦੁ ਨਿਰਥਾਈ ਕੋਟਿ ਰਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧੂਸੁ
 ਏ। ਓਤੁ ਸਥਾਇਆ ਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤ੍ਰਿਭੁਣ ਸੇਸ਼ੀ ਸੁਸੁਟੋ। ਰਤੋ
 ਅਤੀਤੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਗਤਾ ਸਾਚੁ ਮਨਿ ਗੁਣਿ ਸਾਰਿ ਆ। ਓਤੁ
 ਪੂਰਿ ਗਤਿ ਆਸਰ ਥਾਈ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਆ। ॥੪॥ ਮਤਿ
 ਬੁਲਾਇ ਜੀਏ ਭੁਗਤਿ ਸਨੇਹੀ ਗਾਮਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਰਸੀ ਸੀਸੁ
 ਸਿਏਹੀ ਗਾਮਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਰਸੀ ਸੀਸੁ ਸਿਏਹੀ ਗਾਮਾ ਮਨੁ ਮਾ

ਹਿਰੀਐ ਸਥਾਦਿ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵਨਾਧੁ ਪਛਾਣੇ ॥ ਮਨੁ ਗੀਗਤੋ ਸਨ ਜਾਇ
ਕਤੀ ਆਪਣਾ ਪਿਛਾਣੇ ॥ ੨ ॥ ਅਧਾਰੁ ਤੇਗੁ ਰੂਪ ਸਮੁਪੇਗਾ ਮੈ ਤਾ
ਤਕੀ ਤੇਰੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਸੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਥਾਦਿ ਸੁਗੁਨਿ ਫੇਰਿ
॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਿ ਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ॥ ੪ ॥
ਛੰਤਾ ਅੰਗਲਾ ॥ ਮੇਗ ਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜੈ ॥ ਆਇਆ ਮਨੁ ਸੁਖ ਸਮਾਣਾ
ਮਾ ਗੁਰਿ ਤੇਰੇ ਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ॥ ਆਗਿ ਗਿਰਲੀ ਆਮਾਣਾ
ਰਾਂਮਾ ॥ ਚਿਤਿ ਰਾਗੀ ਅਸੇ ॥ ਹਾਗਾ ॥ ਸੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਮਾਣਾ
ਰਾਂਮਾ ॥ ਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿ ਸੇ ॥ ਹਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਰਾਣਾਗਾ
ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿਮਾਣਿ ॥ ਆਹਿ ਮਾਣੁ ॥ ਪੈਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁਗਵਾਇਆ ਨਿਤਹਰਿਹਰਿ
 ਜਾਪੈਗੰਗਾਮਾਸੇਰਹਰਿਪੂਰ੍ਵਾਵੈਸੈ ਕੈਰਹਰਿਚੈਗਿ
 ਹਰਿਗੋਪੈਗੰਗਾਮਾਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲਾ
 ਇਤ੍ਰਹਰਿਗਸਿਹਰਿਪੂਰ੍ਵਗੰਗਾ॥੩॥ਮਾਏਸ
 ਜਨਮਤਹਿਪਾਈਐ'ਹਰਿਗਵ੍ਰਣੁਗੰਗਾਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮਿਲੁਸੇਤਾਗਈਕੰਗੁਤੇਇਯਏਗੰਗਾਜਿਨਮਾਨਸ
 ਜਨਮਿਨਪਾਇਆਤਿਨਕੁਗੰਗਮੰਟੇਗੰਗਾ॥੪॥ਹਰਿਗਿਰਿ
 ਹਿਤਹਿਗੰਗਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਜਨੁਤੇਗੰਗਾ॥੫॥ਗੁਰਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁਅਗਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮਨੁਤਨੁਗੰਗਿਗ੍ਰੀਨਾਰਾਮ

॥ उगतिद्वलुउरितामुजैगुगमुधिउरिसीनागं
 ॥ भा॥ धितुउरितामनजीदरेतिउत्तलधितुमीनागं
 ॥ भा॥ मल्लजतमुजगिधिएआतातकपुत्रुकीनागं
 ॥ भा॥ ६॥ १॥ ३॥ १॥ धिसतिगुगपुसाटि॥ उरिधुत्रुस
 ॥ जटलेजलउमतिदमैद्विगुगा॥ गुगपुवेद्वे
 ॥ सिआतातकउरिसिदसागा॥ १॥ ६॥ ३॥ धिसद्वलुम
 ॥ उल्ला॥ ६॥ मेगउरिधुत्रुगट्टिआटीआउतिमैधु
 ॥ म्नागेगंभा॥ गुगमतिआपुमिट्टिएआउरिउरिसिद
 ॥ म्नागेगंभा॥ अंतरिकमलुपुगगमिआगुगगि

ਆਤੀਜਗੋਰਾਮਾ॥੧॥ ਗਰਿਪੁਰੁਗਿਮਨੁਗੁਇਮਾ ੫੬
 ਗਰਿਨਾਮੁਦਿਯੰਦੀਰਾਮਾਗੁਰੁਪੁਰੇਪੁਰੁਪਾਇਮ ੦
 ਗਰਿਗਿਲਿਦੁਲਾਈਗਾਮਾਅਗਾਮਾਨਾਧੇਗਕੁਟਿਮੇ ੩
 ਪਰਗਾਇਆਈਗਾਮਾਜਨਨਸਰਗੁਮਾਧਾਗੁਗਿਨਾਮੁ
 ਸੁਮਾਈਯਾਨਿਗਰਿਪੁਰੁਪਿਅਗੋਗਈਅਜਾਗਰਿ
 ਪੁਰੁਗਈਗਾਮਾਅਖੀਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਆਜਿਉਧਿਲਕ
 ਸੁਮਾਈਗਾਮਾਗੁਰਿਪੁਰੇਗਰਿਮੇਲਿਆਤਗਿਰਿਸਿ
 ਅਪਾਈਗਾਮਾਜਨਨਸਰਗੁਮਾਧਾਗੁਗਿਨਾਮੁ
 ਗਰਿਲਿਦੁਲਾਈਗਾਮਾ॥੩॥ ਰਮਮੁਰਖਮੁਗਾਧਮਿ
 ਗਾਮਾ॥

ਲਾਇਆਗਿਰਿਪਾਧਾਰੀਗੰਗਾਪੰਤਿਪਨੁਗੁਰੁਸਾ
 ਰਾਸਿਏਜਿਨਹੁਮੇਆਗੀਗੰਗਾਜਿਨਦਤਿਗੁਰੀਆ
 ਦਤਿਗੁਰੁਤੇਰਿਤਗਿਰਿਧਾਰੀਗੰਗਾਜਨਨਾਨਕਾ
 ਮੁਸਲਾਤਿਤੁਨਾਮੇਬੁਢਿਯਾਗੰਗਾ॥੪੨॥੪॥੧॥ਉਸ
 ਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿਗੁਰੁਭਿਲਾਵੁਲੁਮੰਦਲਾ॥੫॥ਛੰਦੁ
 ॥ਮੰਗਲਸਾਜੁਗੁਇਆਪ੍ਰਕਾਸਪੁਰਾਗਾਇਆਮ
 ਬਿਰਾਜੀਦੁਰਸੁਇਆਮ॥ਜਿਨਾਦਾਇਆਮ
 ਨਿਖੀਤਲਾਗੇਦੁਰੁਕਥਿਮਿਲੀਅੰਪੁਰਨਪਤੋਸਜੇ
 ਸਮਾਈਅੰਗੋਇੰਦੁਪਾਈਅੰਦੁਸਥੀਏਮੋਰਿਮੇ

ਆਇਨੁ ਕੇ ਨਠਾਹੁ ਕਰੰਉ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤ ਜੁਗਤੀ ਪਾਇ
 ਆਪਾ ਥਿਨ ਦੁਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਤੁ ਕਿਰਪਾ ਸੇਹੁ ਲਝਿ ਲਾਇ ਆਪਾ
 ਭੁਇਆ ਸਮਾਤੁ ਜਾਤਿ ਰਿਰਤੁ ਨੁਹਿ ਸਾਤੁ ਗੰਧਾਰੀ ਖੋਜੈ ਜਲ
 ਪਾਤਿ ਸੰਤ ਪਾਤੁ ਗੰਧਾਰੀ ਮਿਲਿ ਸੰਤਿ ਪਿਆਰੇ ਦਾਇ
 ਆਪਾਰੇ ਕਥਾਤਿ ਅਕਥਾਈ ਚਾਰੇ ਆਇ ਕਥਿ ਤਾਇ ਕਮਾਨ
 ਪਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤ ਪਿਆਰੇ ਕਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰ
 ਭੁਪਤਿ ਕਰਿ ਥਿਨ ਤਿਨਿ ਪੰਥੁ ਤੇਜੁ ਲਾਗਾ ਥਿਨ ਦੁ
 ਤਿਨਾਨ ਕਰਾਸੁ ਤੇਗ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗੰਮ ਅਥਾਤਾ ॥ ਸਾ
 ਤਾ ਅਟਲੁ ਗਾਇਆ ਪੂਰਨ ਸੰਗੇ ਗੋਸੁਖ ਸਮੁਤ ਭੁਇ

ਆਗਇਆਇਜੇਗੋਗੰਮਾਮਿਸਿਸੰਤਆਏਪੁਰੁਧਿਅ
 ਏਥਏਅਚਰਜਜਾਈਅਮਿਲਇਕੁਤੇਏਸਹਜਿਕੇ
 ਏਮਾਤਿਪ੍ਰੀਤਭੁਪ੍ਰੀਮਾਈਅਮਿਲਿਜੇਤਿਜੇਤੀਭਿਤਿ
 ਪੋਤੀਤਰਿਨਾਮੁਸਕੁਰਸਕੋਗੋਥਿਨਵਤਿਨਾਨਕਸਕੁਸ
 ਤਿਮੇਲੀਪੁਰੁਕਰਨਕਾਰਨਜੇਗੋ॥੩॥ਕੁਟੁਸੁਹਾਵਾਜ਼
 ਪਰਤਿਸਕੁਗੀਗੰਮਾਪੁਰੁਪਾਰਿਆਇਜਾਗੁਰਚਰ
 ਟੀਲਾਗੀਗੰਮਾਗੁਰਚਰਟੁਲਾਗੀਸਹਜਿਜਾਗੀਥਿ
 ਛੁਸਗਲਪੁਨੀਆਮੇਰੀਆਸਾਪੁਰੀਸੰਤਿਪੁਰੀ
 ਤਰਿਮਿਲੇਕੰਤਿਵਿਛੁਤਿਆਅਨੰਦਅਨਿਦਿਨੁਦ

ਜਤਿ ਦਾ ਜੇ ਅੰਤ ਮਾਤਿ ਮਨ ਕੀ ਤਿ ਅਗੀ ॥ ਥਿਨ ਦੰਤਿ
 ਨਾਨਕ ਸਰ ਦਿਸੁ ਅਮੀ ਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ੧ ॥
 ੫ ॥ ਗੁਗ ਸੁਲ ਖਣਾ ਤਰਿ ਕੰਤੁ ਮਾਠਾ ਗਾਮਾ ॥ ਅਨਰੁ
 ਬਾਜਤਾ ਤਿਤੁ ਪੁਨਿ ਦਰਿ ਬਾਠਾ ਗਾਮਾ ॥ ਅਨਰੁ ਅਨਿ
 ਦਿਨੁ ਦੁਜਤਿ ਦਾ ਜੇ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਦੁਖਿ ਮਾਰੂ ॥ ਤਤਿ ਰੋਗ ਸੋਗ
 ਨਦੇਖੁ ਥਿਅਪੈ ਜਨਮ ਮਰਦੁ ਤਾਤਾ ॥ ਗਿਧਿ ਸਿਧ ਸੁ
 ਪਾਰ ਸੁ ਅਮੀ ਮੁਕੁ ਗਿਤਿ ਕੁਰੰਗੁ ਗਾ ॥ ਥਿਨ ਦੰਤਿ
 ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਤਾਰਿ ਦੰਦੁ ਪਾਰ ਬੁਝ ਮਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ
 ॥ ੧ ॥ ਸੁ ਦਿਸਖੀ ਸੁਲੇਖੀ ਤੋ ਮਿਲਿ ਮੀਗਦੁ ਗਾਵਤਿ

੧੦੧

ਥਿਨ ਦੰਤੁ ਮਾਠਾ

ਗੰਮਾਮਨਿਤਿਤਿਪ੍ਰੇਮੁਕਰੇਗਾਵਹਿਗਮਾਕਰਿਪ੍ਰੇਮੁ
 ਗਾਵਹਿਤਿਮੈਭਾਵਹਿਤਿਕੁਤਿਮਖਪਲਕਤਿਆਗੀ
 ਐਗਾਭਿਕੁਠਲਾਈਐਨਤਿਲਜਾਈਐਰੁਨਰਜਮ
 ਨੁਪਾਗੀਐਰੁਗਤਿਠਕਓਗੀਪਾਵਹਿਮੋਤਤਿਅਨਕ
 ਤੂਨਪਾਵਹਿ।ਥਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਜਨ
 ਅਮਰਪਦੀਪਾਵਹਿ।੨।ਥਿਸਮਨਥਿਸਮਰੁਈਪੇਖ
 ਗੁਣਅਥਿਕਾਸੰਗਮਾਕਰਗਤਿਭੁਜਾਗਤਿਕਾਈ
 ਜਮਕੀਠਸੀਰੰਗਮਾਗਤਿਭੁਜਾਲਿਨੀਦਾਸਕੀਨੀ
 ਅਕੁਰਉਦੇਰਜਣਾਇਆਮਲਨਮੋਤਿਥਿਕਾਰਨ

१०२
 ॐ ह्रीं नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥

ਲੁਮਤਲਾ॥੫॥ ਛੰਤੁਸਖੀਆਉਸਖੀਪਿਰਕਾਮ
 ਮੰਗਲੁਗਾਵੁਡਿ॥ਤਜਿਮਾਨੁਸਖੀਤਜਿਮਾਨੁਸਖੀਮ
 ਤੁਆਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਵੁਡਿ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਰਿਬਿਕਾਰੁ
 ਜਾਸੇਵਏਕਨਿਰਜਨੋ॥ਲਗਾਚਰਨਸਰਵਦਇਆਲ
 ਪ੍ਰੀਤਮਸਗਲਦੁਗਤਿਬਿਖਰਨੋ॥ਤੇਇਦਾਸਦਾਸੀਤ
 ਜਿਉਦਾਸੀਬੁਤ੍ਤਬਿਪੀਨਧਾਵਾ॥ਨਾਨਕਪਾਇਅਪੇ
 ਕਰਹਿਕਿਰਪਾਤਾਮੇਮੰਗਲੁਗਾਵੁਡਾ॥੧॥ਅਨਿਸ਼੍ਰੁਤ
 ਪਿਅਕਾਨਾਮੁਮੈਅੰਧਲੇਟੇਤਨਿ॥ਓਤੁਜੇਤੈਬਹੁਪਰ
 ਕਾਰਜੁਦਰਮੈਧੰਨੀਅ॥ਗੁਭਾਉਚੰਚਲਅਨਕਰਾ

ਵਦਿਖਾਵੁਏਗੇਤਿਉਰਿਭੀਠੀਮਨਹਿਲਗੈਨਮੁਲੈਦੁਨ
 ਆਵੁਏਗਾਕ੍ਰਿਪੈਤੈਤੈਰੈਨ ਬਰਤਪੁਜਾਥਾਟਪਾਟੈਜੋਤੀ
 ॥ ਨਾਨਕਪਾਇਅਪੈਦਇਧਾਰਨੁਮੈਨਾਮੁਅੰਪਲੇਟੇਰੀ॥
 ਨਾਮੋਤਿਅਨਾਥਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥਜਿਉਜਾਨਤੁਤਿਉਰਖ
 ਤੁਹਚਤੁਗਈਮੋਤਿਨਾਮਿਯਾਵੁਉਰਤਿਮੁਖਤੁਨ
 ਤਿਚਤੁਰਿਸੁਪਾਰਿਸੁਜਾਨਬੋਤੀਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨ
 ਗੁਨਗੀਸਤਿਰੁਪੁਧੁ ਪੂਨਤੈਨਬੰਬੇਸਭਾਵੈਤਿ
 ਰਖਤੁਤੀਪਾਜੈਜੈਜਇ ਅੰਪਤਿਸਗਲਲਜਪਉ
 ਕਰੁਧਾਪਤਿਗਤਿਕਿਨਿਲਖਤੁਨਾਨਕਪਾਇਅੰਪੈ

ਸੇਵਸੇਵਕਜਿਉਜਯਤੁਤਿ ਉਮੋਹਿਰਖਗੁਜਾਨਤੁਤਿ
 ਉਮੋਹਿਰਖਗੁ।੩॥ਮੋਹਿਮਨੁਲੀਤੁਮਨੀਰਤੁਭਿਭਿਨੁ
 ਕਿਉਸਗੈ।ਮੋਹਿਚਤੁਤਮ ਚੁਦਤਿਪਤਉਮੁਖਪਗੈ।
 ਮੁਖਿਪਰੈਗੈ।ਪਿਆਸਮੇਰੀ ਜੀਅਤੀਜੀਅਥੇਅ
 ਪਾਨਪਤੋ।ਲਾਡਲੇਲਾਡਲਰਾਇਨਕੁਮਹਿਮਿਦੁ
 ਮਹੀਤੋਇਗਤੋ।ਕੀਤਚਿਤੁ॥੬
 ਉਆਸਚਕਵੇ॥੭
 ਸੰਗਿਮਲੀਮਨੁਲੀਨੀਰ ਸਕੈ॥੮॥ਪੰਨੇਪੰਨੇ
 ਤਮਾਰੇਗੁਗਾਪ ਰਿਆਇਆਪਰਮੇਰ ਸੇਰੇਬਰ

ਦੁਆਰਸਗਲਾਬੁਤਰਾਗਿਗਸੁਆਮੀਸੁਭਾਤਿਗਾ
 ਮੀਅਤਦਮੰਗਲਰਸੁਪਣਾਨਵਲਨਵਤਨਤੁਥਾਲ
 ਕਵਨਰਸਨਾਗੁਨਤਰਾਮੇਰੀਸੇਜਸੇਹੀਦੇਖਮੋਤੀਸਗਲ
 ਸਹਿਸਾਦੁਖੁਤਰਾਨਾਨਕਪੁਇਅੰਧਮੇਰੀਆਸਪੁਰੀ
 ਹੀਮੇਸੁਆਮੀਆਪਰੰਪਰਾ੫੧੧੪੧੧ਥਿਲਾਵਲੁ
 ਮਾਤਮਾਮਾਮਾਸੁਜਲਾਸਲੇਹਾਮੰਗਰਸਾਤਿਰ
 ਹਾਅਲਪੁਰੁਸੁਪਥੁਮੀਓਨੁਖਸਾਗਰ
 ਪੁਰੁਬੇਟਿਐਨਾਨਾਮਿਤੀਜੀਗਿ॥੧॥ਫੁਤਾ
 ਸੁਖਸਾਗਰਿਪੁਰੁਪਾਈਐਜਬੋਵੈਰਾਗਰਮਾਮਾਨੁ

ਨਿਮਾਨੁ ਦੰਦਾਈ ਐਂਗਰਿਰਈ ਲਾਗੋਰਮਾ ॥ ਛੇਤਿ ਸਿ
 ਆਤਪਚਾਤੁ ਗੀਦੁਰਮਤਿ ਬਿਤਿ ਆਗੋਰ ॥ ਜਕ
 ਪਉਸਰਣਾਈ ਗਮਗਾਇ ਬਿਰੁਤੇ ਇਸੁਤਾ ਗੋਰਮਾ ॥
 ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਬੁਭਜਿ ਕਤਿ ਲਾਗੀ ਐਂਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥
 ਐਂਗਮਾ ਲਾਜਨ ਆਵੈ ਅਗਿ ਅੰਤ ਮਤੀ ਦੁਰਜਨ
 ਬਿਨਮਾਈ ਐਂਗਮਾ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਬੁਤਿ ਆਗ
 ਕੇਰੇ ਕਤ ਠੰਡਾਈ ਐਂਗਮਾ ਤਾਨ ਕਭੁਗਤਿ ਕੁ ਭੁਕ
 ਰਿਦਇ ਆਲਕਿ ਜੀਦੁ ਪਦੁ ਪਾਈ ਤਾਮਾ ॥ ਸਾਸੀ
 ਗੋਪਾਸੁ ॥ ੩੩ ॥ ਓ ਕੁਲਿਗਦੀ ਦੇ ਦੁਰਜਨ

੩

ਗਨਰਸਨਾਗੰਮਾ ਪ੍ਰਬੁਰਗਤਿ ਦੁਲੁ ਨਤਿ ਸੇਵਹੀ ਕਾਇ ॥ ੧੦੫ ॥
 ਕਾਲਰਾ ॥ ਮਾ ਕ੍ਰਮ ਮੇਤਿ ਪੁਨਰਾਯੀ ਕੋਟਿ ਜੋਤੀ ਬਸ
 ਨ ਗੰਮਾ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਸਿੰਘਾਤ ਨਾਥੇ ਟਾਕ੍ਰਮ
 ਭਖਨਾਗੰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਲਾਇ ਚਿਹਰੁ ਗੁਰਗਵੰਤ ਸੰਗੇ ਹੋਇ ਮਿਲੁ
 ਥੈਰਾ ਗਤਿ ਗੰਮਾ ॥ ਚੰਦ ਨਦੀਰ ਸੁਗੰਗਾ ਰਸਾਹੁ ਮੈ ਥਿ
 ਪ੍ਰਤਿ ਆਗ ਨਿਗੰਮਾ ॥ ਈਤ ਉਤਨ ਹਿਰੋਈ ਐਹ ਰਿਸੇ
 ਵਾਜਾ ਗਤਿ ਗੰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਆਪ
 ਵਾਜਾ ਅਟਕ ਸੁਤਾ ਗਤਿ ਗੰਮਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ਓ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਿਹਾ ਦੁਲੁ ਚੰਦੁ ਮਾਨਸਾ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ

ਭੋਜਤੁਵਡਿਗਾਗੀਤੋਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗੇਰੰਗਾਗੁਨ
ਗੋਬਿੰਦਸਦਗਾਈਅਤਿਪਾਰਥੂਤਮਕੈਰੰਗੇਰ
ਮਾਸੋਪੂਰੁਸਦਹੀਸੇਵੀਐਪਾਈਆਤਿ
ਲਿਖੰਗੇਰਾਮਾਨਾਨਕਪੂਰੁਸਰਨਾਗਤੀ
ਅਨਤਤਰੰਗੇਰਾਮਾ॥੧॥ਇਕਤਿਲਪ੍ਰ
ਤੁਨਵੀਸਰੈਜਿਨਿਸਰੁਕਿਛੁਦੀਨੋਰਾਮਾ
ਵਡਿਗਾਗੀਮੇਲਾਵਡਾਗੁਰਮੁਖਪਿਰਦੀ
ਨਾਮਾ॥ਬਾਤਪਕੜਤਮਤੇਕਾਦਮਾਕਰ
ਅਪੁਲਸੀਲਗਾਮਾਸਾਖਕਾਤਿਨਾਨਕ

ਜੀਵੈ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਸੀਨਾ ਛਾਮਾ ॥੨॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇ ਕੇ ਕਹਿ
 ਸਕਉ ਪੂਰੁ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀਰਾਂ ਮਾਸਿ ਮਗਸਿ ਮ
 ਰਨਾਗਾਇਣੈ ਰੁਏ ਪਾਰਗਾ ਮੀਰਾਂ ਮਾਗੁ ਨਗਾਵਤਿ
 ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਸੁਰਾਇ ਛੁਪੁ ਜਾਮੀਰਾਂ ਮਾਨਕ ਉਧੇਰੇ ਜਪ
 ਹੇ ਸਤ ਪੂਕਾ ਸੁਆਮੀਰਾਂ ਮਾ ॥੩॥ ਰਸ ਭਿੰਨ ਅਝੇ ਅਪ
 ਗਾਂ ਮੀਰੇ ਸੇ ਲੋਇਣ ਨੀਕੇ ਗਾਂ ਮਾ ਪੂਰੁ ਪੋਖਤਾਇ ਛਾ
 ਪੁਨੀ ਮਾਸਿ ਲਸਾ ਜਾ ਜੀਅ ਕੇ ਗਾਂ ਮਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ
 ਹਰਿ ਪਾਇ ਮਾ ਬਿਖਾ ਰਸ ਟੀਕੇ ਗਾਂ ਮਾ ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜ
 ਲਹਿੰਸਾ ਮਾਇ ਮਾ ਜੇ ਰੀਝੇ ਸੁਆਮੀਰਾਂ ਮਾ ॥੪॥ ਓਸ

ਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵੁ ਸੁਮਤਲਾ॥੧॥ ਅਸ
 ਟਪਦੀ॥੧॥ ੧ ੨॥ ਉਪਮਾ ਜਾਤਨ ਕਰੀ ਮੇਰੇ ਪੂਰਕ
 ਉਪਮਾ ਜਾਤਨ ਕਰੀ॥ ਤਜਿ ਅਨਸਰਨ ਗਤੀ॥੧॥ ਰਤਾ
 ਉ॥ ਪ੍ਰਕਰਨ ਕਮਲ ਅਪਾਰਿ॥ ਤਉ ਜਾ ਉਸਦ ਬਖਿ
 ਤਾਰਿ॥ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਗੀ ਤਾਤਿ॥ ਤਜਿ ਅਨਕਤ ਹਿ
 ਨ ਜਾਤਿ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਨਾ ਕਤਨਾ॥ ਮਲ
 ਕਲ ਮਲ ਦਤਨਾ॥ ਚੜ੍ਹਿਨਾ ਦੁਸੰਤਿ ਉਪ॥੧॥ ੩ ੭
 ਸਾਗਰ ਪਾਰਿ॥ ਮਨ ਤੋਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰੀਤਾ॥ ਇਹ ਨਿਸਮ
 ਰੀਤਾ॥ ਤਜਿ ਚਾਏ ਪਾਪ ਇਕਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਨਿਰੰਕਾਰਿ॥੩॥ਪ੍ਰਭੁਪੇਖੀਐਥਿਸਮਾਦਾਰਥਅਨਰ
 ਪ੍ਰਗਤਸ੍ਵਾਦਾਨਤਿਤੁਲੀਐਉਤਭੁਤਾਪ੍ਰਭੁਸੇਗਹਿਤ
 ਹਿਠੀਤਾ॥੪॥ਤਿਨਤਹਿਨਰਕਨਿਵਾਸੁਨਿਤਸਿਮਰਿ
 ਪ੍ਰਗਾਧਤਾਸੁ॥ਤੇਜਮੁਤਾਏਖਾਤਿਨੈਨਾਸੁਨਿਮੈਤੇ
 ਅਨਰਿਥੈਨਾ॥੫॥ਤਹਿਸਰੂਪਿਸੁਗੁਪਾਲਾਪ੍ਰ
 ਭੁਤੰਦੁਸਰੂਪਿਅਲਾਗਹਿਨਿਗਮਲਹਿਨਿਕੇਦੁ
 ੧੧੭੬ ਸਿਮਰਿਜਨਮੇਦੁ॥੬॥ਸੁਖਦੀਨਦਰਦਨਿਦੁ
 ਗਾਜਾਕੀਅੰਗਥਿਥਜੀਕਾਗਤਾਕੀਅੰਤਜਨੈਕੋਉ
 ੧੧੭੭ ਪਾਲਿਮਹੀਅਲਿਸੇਇ॥ਕਰਿਚੰਦਨਾਸਖਥਾ

ਗਿ। ਬਿਖਿਰਿ ਪ੍ਰਕੁਰਿ ਧਾਰਿ। ਪ੍ਰਕੁਰੁ ਸਾਧਾ ਪ੍ਰਕਿ।
 ਨਾਨਕਾ ਮਨਸਾ ਪ੍ਰਕਿ। ॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ। ॥੧॥
 ਪ੍ਰਕੁਜਤ ਮਮ ਰਨਿ ਦਾਗਿ। ਗੁਣਿ ਪਰਿ ਚਿੰਤੁ। ਗਿ। ਗਾਹਿ
 ਬਰਨਸਾਧੁ ਸੰਗਿ। ਮਨਿ ਮਿਸਟਿ ਰਿਹ ਰਿਹੰਗਿ। ਕਰਿ
 ਏਅ ਲੇਲੁ ਲਿਲਾਤਿ। ਨਾਨਕਾ ਮੁਖਿ ਆਇ। ॥੧॥ ਹੀ
 ਨਾਨਾ ਬੁਧਾ ਏਅ ਲਾਜਾ ਬਉਸਤ ਰਵਾਇ। ਰਹਾ। ॥੧॥
 ਗੁਬਿਖਿ ਅਕੁ ਪਾ। ਤਮ ਅਰਿ ਆਨ ਮੋਤਿ।
 ਪਿਤੁ ਜਾ ਪ੍ਰਕੁਜੀ ਲੇਹ। ਗੁਣਿ ਨਾਮ ਅਪਨਾ ਦੇਹ।
 ਨਾਨਾ ਗੀਤਾ। ਨਾਨਕਾ ਬਲਿ ਪ੍ਰਦਾਇ। ਨਾਮਾ।

ਮੇਤਿ ਪਾਪੀ ਦੇਹਿ। ਬਿਨੁ ਕੁਜਨ ਹੋਵਹਿ ਕੇਹਿ। ਜਮਦੂਤਿ ਮ
 ਕੁਇਆਨ। ਚਿਤੁ ਗੁਪਤਿ ਕਰਮਹਿ ਜਾਨਾ। ਨ ਸਕਾਹਿ ਰਿਹਿ
 ਪਿਆਇ। ੩॥ ਭੁੰਭੁੰਨਾ ਮੁਗਾਹਿ। ਕਰਿ ਦਇਆ ਪਤਿਤੁ
 ਧਾਰਿ। ਪ੍ਰਭਾਚਿਨਾ ਕਤਾਰਿ ਸਮਾਹਿ। ਪ੍ਰਭਾਚਿਨਾ ਕਤਾਰਿ ਸ
 ਮਾਹਿ। ਗਾਰਿ ਚਿਟਿ ਚਿਤੁ ਫੀਨਾ। ਨਾਨਕਾ ਦੇਰ ਪ੍ਰਭਾਚਿਨਾ॥ ੪॥
 ॥ ਗਰਬੁ ਦੁਨਿ ਪਰੋਪਾਲਾ। ਸਰਬੁ ਪਾਟਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਮ
 ਹਸਤਿ ਪਿਆਸਾ। ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਆਸਾ। ਇਕ
 ਹਸਤਿ ਨਾਇ। ਦੁਹਿਤੁ ਗਾਨਕ ਪਾਇ। ੫॥ ਪ੍ਰਭ
 ਕ ਬਿਸਤੁ ॥ ੬॥ ਨ ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਕੇਗਾ ਜਿਉ ਮੀ॥ ੭॥

(1) ਗਰਬੁ ਦੁਨਿ ਪਰੋਪਾਲਾ
 + ਦਿਨੁ ਰੋਨੁ ਸਾ ਕੇਸੁ ਨਾਮੁ

+ ॥ ਜਿਉ ਤੇਰੇ ਪੁਰਸਾਦਿ ਹੋ ਜਿ ਜੋਗਾ ॥

ਸਿਉ ਤੇਰੇ ॥ ਅਲਕਮਾਲਿ ਭਿੰਨ ਨ ਹੋਰੁ ॥ ਜਿਉ ਬਕ ਫੀਸੁ ਰਸ
 ਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਹਤ ਪਿਆਸਾ ॥ ੬ ॥ ਜਿਉ ਤੇਰੇ ਨਿਰੁਤ ਪਰ
 ਨਾ ॥ ਜਿਉ ਲੋਚੀ ਐਸੁ ਨੁਹਾਨੁ ॥ ਜਿਉ ਮਧਾ ਖਾਧਿ ਅਰਸ
 ਹੋਰਾ ॥ ਜਿਉ ਮਧ ਪੁਤ ਹਿਰੇਤੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਾ ਨ ਕਰੇਤਾ ॥
 ਜਿਉ ਫੀ ਪਤ ਪਤੰਗਾ ॥ ਜਿਉ ਫੇਰੁ ਹਿਰਤ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ਮੈਰ
 ਲਹਿ ਕਾਮ ਹਿ ਬੰਧਾ ॥ ਜਿਉ ਗੁਸਤਿ ਧਿਖ ਈ ਪੰਧਾ ॥ ਜਿਉ
 ਜੁਆਰ ਧਿਸੁ ਨੁਰਜਾ ਫੀ ॥ ਤਰਿ ਨਾਨਕ ਫਿਰੁ ਮਨ ਲਾਇ ॥
 ਕੁੰਕਰ ਨਾ ਏਨੇ ਹੁ ॥ ਚਾਕਿ ਕੁਰਾਤਿ ਮੇਰੁ ॥ ਜਨ ਜੀਵਨਾ ਸਮ
 ਗਿ ॥ ਗੋਧਿਰੁ ਜਨ ਰੰਗਾ ॥ ਰਸ ਨਾ ਬਖਾਨੈ ਗਾਮੁ ॥

१
 नतकरमंनरानु॥ ८॥ गुनगगहिसुतिहिवदेष्टि॥ मेम
 मरवृष्टलजहलेष्टि॥ कुलमभुउकरउष्टिपचा॥ संसत
 छितमयगि॥ हरिचरनघेउिषउति॥ भिसिसापमं
 गिजमुगागि॥ उरिपेनरयेमुगगि॥

॥ उरितगत वसवतदुभगति ॥ १० ॥ २५ गगुधि
 सट्टलमउलगा वदतमंजोगमिलसुपुबुअपुतेपपु
 पलममममउरितगतममलपुबुवेतिउपिआह
 छुगुगुछुअमीविठपावरुपुबुमेवे॥ उरितगत
 वधिमवतकडुछेवे॥ २१ ॥ १८ ॥ १८ ॥ १८ ॥ १८ ॥ १८ ॥

ਭਗਵੰਤ ਸੁਖ
ਕਰਨ ਸੁਖ ਤਿਸਿ ਤੁਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਿਓ ।

੧॥ ਰਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸ਼ੀਰਸ਼ ਜੀ॥ ੧॥ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁ
 ਰਖ ਨਿਰਗੁਣਿ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ॥ ਪ੍ਰਮਾਣ ਬਮਾਰ ਕੰਠੈ ਪਰਾਣ ਕਾ॥ ਸੁਕਰੁ ਪਿਤਾ ਕੁਮਾਰ
 ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਸਿ ਕਹਿਤਾ ਹੈ॥ ਦੇਖੁ ਤੁਝ ਪੰਜਾ॥ ਮਤੀ ਨੇ ਕੀਉ ਮਰਦੁ
 ਠਿਕਾ ਚਲਿਆ ਤੈ॥ ਬਿਰਹੁ ਬਿਓਗੁ ਕਿਆ ਕਹਿਕੈ
 ਬਿਆਪਿਆ ਤੈ॥ ਮੈ ਤੈ ਨ ਦੇਵਤਿ ਅਕੀ ਕਰਣੀ ਜੋ ਪਿਤਾ
 ਮਾ ਕਰ ਦੇਆ ਏਸੇ॥ ਤੀਰਥ ਬਝਤਿ ਸੀਧਿਆ ਗਾਇਤੀ ਤ
 ਰਪਣੁ ਜਗਿਉ ਪਈ ਤਸਿ ਖਾਲੈ ਸੋ॥ ਤਾ ਕੁਮਾਰ ਕਹਿਆ
 ਏ ਪਿਤਾ ਸ੍ਰਾਜਾ ਹਜਨ ਮੁਮੈਂ ਤੈ॥ ਚਿਤੁ ਨ ਹੋ॥ ਅਹੁ ਪਿਛੇ

ਪਿਤਾ

ਜੇ ਜਨਮੁ ਭੋਗੇ ਤੇ ਸੇਛਿ ਤੰਨ ਨਾ ਹੀਏ ਨਾ ਕਰਮਾਤੇ ਮੈ
 ਏ ਜਨਮ ਪਾਏ ਤੇ ਸੇਛਿ ਤਾ ਤੂੰ ਸੁਣਾ ਪਤਿ ਲੇ ਮੈ ਚੰਦ ਪ
 ਜਿ ਅਮੁ ਉਤਾਰਾ ਸਿਮਰਨੁ ਕੀਤਾ ਤਾ ਮੇਰੇ ਸਿਰ
 ਉਪਰਿ ਕਾਲ ਕਾਰੁ ਉਰੁ ਅਤ ਬਜਿ ਅਗਾ ਤਾ ਮੈ ਕਾਲ
 ਕਉ ਕਤਿ ਅਮੈ ਤ ਉਤਾਰਾ ਏ ਕੀਭੁ ਗ ਕੀਤੀ ਤਾ
 ਅਰੁ ਚਾਰ ਬੇਰ ਕੀਠੀ ਤੇ ਪੈਨਾ ਤਾ ਠੇਰ ਕਾਲ ਸਾਥਿ
 ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨਮ ਗਤਿ ਅਗਾ ਤਾ ਕਾਲ ਕਤਿ ਆਸਰਮ
 ਗਾਏ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸਾਥਿ ਏਰੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਕਾਲ
 ਕਾਰੁ ਉਰੁ ਅਗਾ ਏ ਬਜਿ ਅਗਾ ਤਾ ਮੇਰੇ ਤਥਿ ਕਿਛੁ ਨ

ਸੰਗਤ

ਨ

ਤ੍ਰਿਪੁਰਮਗਾਇਯਾਸਚਲੁਮੇਰੇਗਲੰਘਾਇਕੈ
ਲੈਚਲੇ। ਤਾਪਿਤਾਜੀਅਉਤਾਰਾਕੀਰੁਗ
ਤਿਅਰੁਚਾਰਥੇਦਪਜੇਕਾਇਹੁਗਣਲਾਗਾ।
ਮੇਜੰਪਰਪਾਰਵਾਣਮੇਗਸਹੀਰੁਹੋਇਅ
ਅਰੁਦਸਜਗਮਣਕਾਸਿਗਲੁਪਾਇਸਵ
ਗਥਿਸਾਰਕੀਆਸੁਲਾਕੇਗਤਮੈਨੁਲੈਚਲੇ
॥ ਅਰੁਪਰਤੀਸ੍ਵਰਨਕੀਅਰੁਸੂਰਜੋਜਸਪ੍ਰ
ਰਵਾਣਆਣਗਥਿਆਅਰੁਮੇਅਥੀਤੰਅ
ਧਾਤੋਇਆ। ਪਗਾਇਆਅਪ੍ਰੀਤੋਇਪਰਮ

ਗਇਯਾਸਗਇਆਯਾਗਮਗਇਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਉਪਛੇਯੋ॥
 ਇਸਜੀਕਉਕਿਆਕਰਮਕੀਅੰਤਾਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਤਿਆ
 ਅਗਨਕਿਆਕੀਆਸਾਥਮਿਲਾਵਉ॥ਤਾਅਛਿਤਾਗਾ
 ਕੀਉਗਤਿਅਰੁਚਾਰਥੇਦਪਜੇਕਾਪਗਛਿਤਅਰੁਗਦਾਕ
 ਚਨੁਟਾਜਨਮੁਪਾਇਆਗੁਣਿਪਿਤਾਮੈਸਤਿਪੁਰਖਕੀਉਗ
 ਤਿਕਰਉਗਾਜੇਓਅੰਕਾਰਤੇਪਰੇ॥ਮੈਛੁਡੇਕਾਨਾਹੀ
 ਜਿਸਤੇਮੇਗਆਵਾਗਉਦਮਿਟੇ॥ਦੇਰਕਰਿਆਸਤਾ
 ਧਰਮਾਵਿਚਗਾਇਤ੍ਰੀਤਰਪਦੁਸਿਖਾਉਲੈਵਾਸਾਗਾ
 ਕੁਮਾਰਕਰਿਆਅਰਧਜਲਥਿਥੈਪ੍ਰਾਤਿਕਾਲਇਸ

ਨਾਨਕਰਕੈਤਜਾਰਬਰਖਗਾਇਤੀਤਰਪੁਣੁਕੀਤਾਤਾਤੁਤਾ
 ਕਲਕਤਉਰੁਠੇਰਆਇਵਜਾਇਅਜਾਤਾਮੈਕਾਰਿ
 ਆਤਜਾਰਬਰਖਸਰਪਜਲਬਿਖੇਗਾਇਤੀਤਰਪੁਣੁ
 ਕੀਤਾਤੈ।ਤਾਪਰਮਗਾਇਕਰਿਆਜੁਤ੍ਰਿਗੁਣਾਇਰ
 ਗਾਇਤੀਤਰਪੁਣੁਤੈ।ਸਤਿਪੁਰਖੁਕੀਰੁਗਤਿਨਾਤੀਕੀਤੀ
 ਆਜਿਸਤੇਰਾਅਵਾਗਉਣੁਮਿਟੈ।ਤਾਮੈਸੁਆਨਕਾਜਨਮੁ
 ਪਾਇਆਅਰਕਿਰਮਸਿਰਖਏ।ਅਰੁਚੰਡਾਲਕੈਮਰ
 ਵਾਸਾਪਾਇਆਏਤਕਰਮੈਕਾਰਿਚੁਕਾਗਾ।ਸੇਭਗਤਿ
 ਭਿਖੁ।ਜੇਸਤੇਮੇਰਾਅਵਾਗਉਣੁਮਿਟੈ।ਤਾਪਿਤ

ਕਹਿਅਉਤਮੁਕਰਮਤਿਨਕਾਲਿਸੀਧਿਅਕਰਗੁਕੁਮਾ
 ਰਕਹਿਅਯੋਧਿਤਾਏਤੁਕਰਮੁਮੈਕਹਿਕੁਕਾਤਾਏਇ
 ਤਜਾਰਬਰਖਗੀਡਕਨਦੀਕੈਕਿਨਾਰੈਤਾਗ੍ਰੀਕਾਲਕਾਰ
 ਉਰੁਏਰਿਮੇਰੇਸਿਰਉਧਰਿਅਏਦੁਜਾਤਿਆਏਰ ਮੇ
 ਪਰਮਗਏਪਾਸਲੈਗਏਤਾਪਰਮਕਹਿਅਯਾਪਰਸੇ
 ਵੀਤਗਤਿਛਡਕੈਤਿਨਕਾਲਸੀਧਿਅਕਰੀਤ੍ਰਿਗੁਰੁ
 ਕਾਆਸਗਵੀਤਾਏਤਾਧਿਤਾਮੈਸਰਪਕੀਜੂਤਪਾਈ
 ਤਜਾਰਬਰਖਰੇਗੀਏਧਿਤਾਜਤਮਆਏਕਾਕਰਮਸ
 ਤਿਕਉਧਿਅਪਤੁਅਗਜਿਤਏਤੁਸੀਜਰਗਜਿਅ

ਤੈਸੇ ਤਿਸਕਾ ਸਿਮਰਣ ਕਰਾਗਾ ਸੋਭਗਤਿ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਉ
ਜਿਸਤੇ ਮੇਰਾ ਆਵਾਗਉ ਸੁਮਿਟੈ। ਤਾਫੇ ਗਪਿ ਤਾ ਕਹਿ
ਆਆਤੁ ਮਾਪੁਰਖੁ ਜਯਾ ਅਸਾ ਬਿਰੁਪੈ। ਤਿਸ
ਕਾਧਿ ਆਨੁ ਕਾਰਿ। ਤਾ ਕੁਮਾਰ ਕਹਿ ਆਖੂ ਮੇਕੇ
ਉਪਦੇਸ ਮੈ ਦਸਹ ਜਾਹ ਬਰਖਏ ਹਿ ਕਰਮ ਕੀਤਾ
। ਤਾਭੀ ਕਾਟਲ ਕਾਰੁ ਉਰੂ ਮੇਰੇ ਸੋਭਾ ਆਵਾਜਿ
ਆਆਤਾ। ਨਖਾ ਮੇਰਿ ਆਵਾਜਿ ਚਲੇ
ਦੀਆ ਮੇਧਾਧਰਮ ਗਾਇਕੇ ਕਹੇ ਮਾਰੀਆਆ
ਤੈਕਿ ਆਜ਼ੀਕਾ ਜੀ ਮੇਰੀ ਜਿਹ ਬਾਕਦੀ। ਅਹੁ ਤਿਉ

ਟੀਧਿਆਨੁ ਮਾਤਮੇ ਕਾਜੇ ਮੇਕੀਤਾ ਜਾਤਿ ਸਤੇ ਕਿਰ
 ਮਮਜਤ ਕਪਏ ਅਹੁ ਮਨੁ ਮੇਹੈ ਬਿਖੁ ਕਾਤੇ ਬਗਬੀਧ ਕੈਜ
 ਮਮਾਰਗਾ ਬਿਖੋ ਕਿਰਮ ਕੀ ਚਾਲ ਲਕੋ ਚਲਾਵਣੇ ਅ
 ਰੁਬ੍ਰੁ ਮੇਕੇ ਓਧਏ ਸਕਉ ਜਾਇਗਾ ਏਲਗਾ ਕਰਣੇ ਤਾ
 ਯਾਗਾ ਹਜਾਰ ਹਸਤੀ ਕੀ ਮੈਨੁ ਬੁਖ ਅਰੁ ਬਾਗਾ ਹਜਾਰ
 ਹਸਤੀ ਕੀ ਤ੍ਰਿਖਾ ਬਿਆਪੀ ਅਰੁ ਕੰਠੁ ਮੇਗਾ ਜੁਦੀਏ
 ਨਕੇ ਜਿਤਨਾ ਹੋਗਾ ਏਆ ਏਕੁ ਦਾਣਾ ਨਿਗਪਗਤਿ
 ਏਕਰਤੀ ਕਾ ਚਉਥਾ ਹਿਸਾ ਕੀਤਿ ॥ ५ ॥ ਮਾਲਾਗਾ
 ਮੇਭੋ ਗਣੇ ਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਗਤਿ ਤੇ ਹੁਪਗਾ ਫਿਤੁਲ

ਗਾਏਰਿ ਮਹਾਦੁਖੀ ਕਰਕੈ ਧਰਮ ਗਇ ਪਾਸ ਦੇ
ਗਏ। ਧਰਮ ਗਇ ਕਿਹਿ ਮਾਏ ਸਨੁ ਮਕੜੀ ਜ
ਹਰੀ ਕਾ ਜਨਮੁ ਦੇਇ। ਅੰਗਾਰ ਬਰਖਾਇਹ
ਜਨ ਬੋਹੀ। ਜਿ ਜਨੇ ਮਰੇ ਅੰਗ ਕਾ ਜਾਲ ਲਗੈ
ਰਿਸੁ ਮਾਨੁ ਖਰੀਖ ਲੜੀ। ਉਧੈ ਕੈ ਮਰ ਜਾਇ। ਏ
ਪਿਤਾ ਮੈਨੁ ਸੋਭਗਾ ਤਿਏ ਝਾਉ ਜਿ ਸਤੇ ਆਵਾਹ
ਉਤੁ ਨਿਏ। ਸੀਸ ਦੂਰ ਹੋਵੈ। ਰਾਪਿਤਾ ਕਹਿ ਅ
ਸਭਨਾ ਤੀਰਥਾ ਤੇਰੀ ਗਾਉਤ ਮਹੈ ਰਖੀ
ਸਰਉ ਖੇਖੈ ਠਹੈ ਨਿਤੁ ਭੀਜਾਇ ਬੈਸਾ ਤੇਰਾ ਸੀ

ਸਾਮਿਟੈ। ਤੇ ਪਿਤਾ ਤਿਨਾਰਖੀ ਸਗਈ ਤੇ ਸਗਸੀ ਸਾਰੂ ੧੧੮

ਮੁਕੈ ਅਵਾਗਉ ਵਿਚਿ ਪਇਆ। ਮੈਂਦਸਰਜਰਬਰਖ

ਗੀਗਕੇ ਜਲ ਦਿਚਿਤਪਸਿ ਆਕੀਤੀ। ਤਾਰੀਕਲਕਤੁ ਮਠਿ

ਉਰਜਮਦੁਤਾਮੇਰੇ ਸਿਰਿਉਪਰਆਇਵਜਾਇਆ।

ਤਾਮੈ ^{ਤੇਰੀ} ਜੁਲਪਾਈ ਬਿਲੀਆਤੇਲਗਾਤਰਣੈ। ਅਤੇ

ਬਿਖਾਸਬਸੁਤੇਈ। ਬਿਲੀਆਤੇਰੁਕੈ ਬਾਹਰਿਲ

ਲੁਪੀਵਨਿਕਲਸਕਾਨਗੀ। ਅਟਰਿਕਵਿਕਦਿਨਿ

ਆਰਹਿਟਾਸਾ। ਪਿਸਮੇਰੇ ਅੰਗਕਾਕਉ ਬਾਸਾ

ਏਤੁਗਾਣਗੀਗਾਕੇ। ਇਸਨਾਨਤੇਲਗਾ। ਗੇਪਿ

ਤਾਇਤੁ ਭਗਤਿ ਦਸੁ ਜਿਸ ਤੇ ਸੀ ਸਾਮੇਗ ਜਾ
 ਇਹ ਤਾਪਿਤ ਕਹਿ ਆਸ ਗਨੁ ਦਾ ਨੀਕੀਤੁ ਲੇ
 ਇਹ ਜੁ ਤੈਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਗਧਤ ਹੋਵੈ ਤਾ ਕੁਮ
 ਰ ਕਹਿ ਆਏ ਪਿਰਾਗਾ ਜਾ ਕੇ ਜਨਮਾਵੈ ਚ ਚਰ
 ਨਾ ਤੇ ਨੀਗਾਏ ਇਕੈ ਪੰਜ ਸੇ ਬਰਖੁ ਦਾ ਨੀਕੀ
 ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਫਿਰ ਆਹੀ ਮਹੀਨੇ ਚਕੁ ਕੀਓ
 ਤਾਭੀ ਭਗਤੁ ਹੋਵਾ ਚਾਧੈ ਫਿਰ ਸੇ ਰੇਸਿ
 ਰਮਾ ਭਗਤੁ ਤੇ ਭਗਤਿ ਤਮ ਹੋ ਗਈ
 ਕੇ ਕੀਜਨ ਪਾਈ ਆਨੁਖ ਸੇ ਰੇਖੈ ਕੀਏ

ਏ। ਕੁਦਰੀ ਕੀ ਪੂਜਾ ਤੇ ਇਹੁ ਧਰਮ ਪਤਰੇ ਏ। ਤਾਮੇ
 ਇਹੁ ਕਰਮ ਛਤ੍ਰਿ ਕੈ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ਭੁਗਤਿ ਪਕੀ ਛੇਰ
 ਪੰਡਤ ਮੈਂ ਨਹਿ ਏ ਸੁਕੀਤਾ ਜੁ ਅਸਮੇ ਧੁਜਗੁ ਰੁਗਤਿ ਸ
 ਤੇ ਉਪਾਰੁ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਮੈਂ ਨਹਿ ਥੰਡਾ ਦਿਹੁ ਧਰਮ
 ਥੰਡਾ ਦਿਹਿ ਧੰਨ ਅਸਮੇ ਧੁਜਗੁ ਅਰੁ ਭਰੀ ਤਪਤ
 ਕਾ ਅਖੇਤ ਕਾ ^ਪ ਨੈ ^ਪ ਜੀਤਾ ਤਾਂ ਭੀ ਕਾਲ
 ॥ ਅਤਿ ਏਸਾ ਪਿਸਮੇ ਰੇ ਅਗੇ ^{ਜਾਇ} ⁺
 ਆਮੇ ਰੇ ਸਗਾਰ ਕੰਠ ਮੈਂ ਜੇਨ ਬਾਹਨ ਰੇ ਬਰ
 ਫੇਰਾ ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਿ ਅਉਂਤ ਮਕਰ ਸਾਧਿਕਾ ਕੀ

ਫੇਰੇ

24

+ ॥

ਇਸਕਰਾਏਪਿਤਾਮੈ ਜਾਗਤਿਜਰਬਰਪਇਸਨਾਨਕੀ
 ਤਾਏਰਿਜਮਦੂਤਾਕਾਲਕਾਤੁਰੁਮੇਰੇਸਿਰਿਆਇਦੁ
 ਜਾਇਆਤਾਅਕਾਸਬਾਣੀਤੇਈਜਮੇਰੇਕਈਤਮ
 ਰਪਿਗਗਰੀਤੇਏਤੈਨਾਤਿਨਾਮੇਰੇਤੁਲਕਰਦਾਏਜੇ
 ਮੈਚਤਾਪਿਗਗਿਇਸਨਾਨੁਤੇਨਰਕਪਾਟਾਅਰੁਨਰ
 ਕੀਆਨੇਸੁਰਗਪਾਟਾਤਾਅਗਿਆਰੇਈਇਸਕੇ
 ਬਾਦਰਕੀਜੁਤਿਪਾਟਾਤਾਅਗਿਆਰੇਈਸਾਧੁ
 ਕਲੰਦਰਮੇਰੇਗਲਿਰਸਾਪਾਇਦੁਆਰੇਦੁਆਰੇਲੈਇ
 ਗੇਅਰਬਾਲਕਮੇਰੇਪਿਛੇਲਗੇਕੋਈਕੀਰੇਮਾ

ਹੋਕੇਈਪੂਛਪਕਯੋਜੇਮੈਬਾਸਕਵਲਦੇਖਾਤਾ
 ਕਲੰਦਰੁਮਾਗੇਜੇਕਲੰਦਰਵਲਦੇਖਾਤਾਬਾਸਕ
 ਮਾਗਨਿਏਹੁਦੁਖਾਪਿਗਾਗਨਾਏਕਾਛਲੁਪਾਇਅੰ०
 ਪੰਜਬਰਖਾਏਤਜੇਨਿਗਰਿਆਤਾਮੈਰਾਜਛਡਿ
 ਕੈਪਰਬਤਿਬਿਖਾਉਠਿਗਾਇਅੰ॥ਤਾਛੇਕਪਤ੍ਰਿ
 ਤਿਉਕੈਭੀਜਾਇਮਿਲਿਕਰਿਕਤਿਲਗੇ॥ਤੇ
 ਗਜਾਪਿਛੈਤੈਨੁਅਗਿਆਨੀਮਿਲੇਸੇਗਾਹੁਇ
 ਤੁਤਿਲਾਟਾਛੇਕੁਕਰਕੈਗਉਦਾਨੁਕਰਾ॥ਤਾਮੈਭਿ
 ਲਛੇਰਗਉਦਾਨੁਕੀਤੀ॥ਤਾਮੈਮਛੀਜੇਨਿਤ

ਜਾਗਰੂਕਪਾਈ। ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਮਾਨਸ ਖਲ ਗੋਬਟਿ
ਕਟਿਕਾਗਿ। ਆਇਗੇ ਜੇ ਕੋਈ ਪੰਡਤਾ ਦੇਉ ਪਦੇਸਲ
ਗਤਾਏ। ਏਕਪੁਰਖ ਕੀ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ। ਮੈਂ ਦੇਹੁ ਦੁਖ
ਜਨਮ ਪਾਏ। ਤੇ ਪਿਤਾ ਕਾਈ ਐ। ਸਾਭਗਤਿ ਦਿਜਾਉ
ਜਿਸਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟੀ ਐ। ਤੇ ਪੁਤ੍ਰਿ ਦਿਕਾਟਸੀ
ਕਾ ਬਰਤਉਤਮ ਭਗਤਿ ਤੇ ਸੋਤੁ ਕਰਾ। ਤੇ ਪਿਤਾ ਤਸਾ
ਰਬਰਖਤੀ ਕਉ ਬੇਤ ਖਾਨਰ ਜਲ ਤਬ ਤੇਰੇ ਦਿਕਾਟਸੀ
ਅਕੇ ਬਰਤਿ ਮੈ ਕੀਤੇ। ਤਾ ਮੈ ਮਖੀ ਕੀਨੈ ਜਿਸਤਿ ਬਰ
ਖਤੀ ਕਉ ਰੀ। ੧੦੦। ਤੇ ਪਿਤਾ ਠੇਰੇ ਮੈਂ ਨੂਪੀ ਗਬਿਤੀ

ਪਾਤਿਜੋਗਪਤਿਤਾਇਜ਼ਾਇਆਤਾਮੈਏਹੁਨੇਮੁਖਿਭ੍ਰ
 ਕੈਬਹੁਤਦੁਗੁਕੀਆਜੁਅਠਾਰਤਿਪੁਗਾਏਕੀਕਥਾਸੁ
 ਏਹਿਤਾਜਮਦੁਤਾਮੈਨੋਠੇਰਿਧਰਮਗਏਪਾਸਸਗਏ॥
 ਧਰਮਗਏਆਗਿਆਕੀਤੀਜੁਏਸੁਪਾਧੀਜੀਅਕਉ-
 ਮੇਰੇਆਗੇਤੇਦੁਰਕਰਹੁਏਤਅੰਕਥਾਸੁਏੀਅੈ॥ਇਸ
 ਨੂਕੁਤਕਾਜਤਦੁਏਤਾਤਾਯਾਗਹਜਾਰਬਰਖਭੂਤਕੀਜੁ
 ਨਪਾਈ॥ਅਸੁਅਰੁਮੁਤਿਮਾਨੁਕਾਕੀਭੁਝੀ॥ਹੇਧਿਤਾ
 ਸਤਿਪੁਰਖਕੀਭਗਤਿਬਿਰਾਏਹੁਜੂਨਾਭੁਰੀਅਗਾਟੇਚਿ
 ਪਤਿਤਮੈਨੋਉਪਏਸਕੀਤਾ॥ਜੁਬਗਲਕਾਏਏਅ

ਰੁਥਾਨੀ ਕੁਏਲਿਗਾਵੇ ਪੁਨੁਤੋ। ਤਾਮੈ ਬਾਗਲਵਾਏ।
ਅਰੁਕੁਏ ਅਰੁਥਾਈਲਿਵਾਈਆ। ਅਰੁਜਗਕੀ।
ਤੇਬੁਤਮਜਿਵਾਏ। ਬ੍ਰਿਤਮਣਾ ਅਰੁਬੁਤਮਣੀਆਨੇ।
ਬਸਤਿਅਰੁਗਤਵੇਪਹਿਗਵੇ। ਤਾਮੈ ਅਧਰੁਜਗਪਾ।
ਈ। ਹੇਪਿ ਤਾਸੀਸਰੁਏਤੁਕਰਮਕਰਿਕੈਰੁਥਾਤੋ। ਪਰੁ
ਮੇਸਰਕੀਕੁਗਤਿਓਤਮਾਨੁ। ਕਾਮਾਵਾਗਉਦੁ।
ਮਿਟਤਾਨਾਹਿ। ਹੇਪਿ ਤਾਕਾਈਉਤਮਕਥਾਸੁਤੁ।
ਓ। ਤਾਪਿ ਤਾਕਹਿਆਹੇਪੁਤਿਤੇਰੇਪਾਸਿਰੇਓਮ।
ਕਥਾਕੋਈਤਹੀਰਹੀ। ਤੁਸਭਾਕਥਾਕਰਿਬੁਕਰੇ।

॥५॥ ਕਿਸੇ ਬੈਰਾਗਸੀਨੀ ਆਸਪਰਦੀ ਕਉ ਪਰਾਪਤਿ ॥ ੧੧੮ ॥
 ਤੇਤਾ ਤਾਕੁ ਮਾਰ ਕਹਿ ਆਗੇ ਪਿਰਾਏ ਹੁਚਾਰ ਪਰਦੀ ਆਖੈ ॥
 ਗਗਨ ਤਕਾਸੀਨੀ ਆਸੁ ਨਿਰਭਾ ਫੁਝੁ ਮਚਾਰ ਪਤਿ ॥
 ਏਉ ਪਟੇ ਸਮੇਕ ਰਿਚ ਕਾਗਾ ਕੀਟ ਮੂਲ ਭਯੋ ਪੈਰਾ ਤੇਉ ॥
 ਪੇਤਾ ਫੁਟ ਫੁਟ ਪੀਤੁ ਕੁੰਮਿ ਆਗਾ ਤਮੇ ਜਾਨਿ ਬਿਛੁਰੀ ॥
 ਪਾਈ ਸਉ ਬੁਰਸ ਭਰੀ ॥ ਜਿਸ ਭਗਤਿ ਤੇਏ ਸਜੀ ਅ ॥
 ਕਾਰੁ ਲਾਭੇ ਵੈ ॥ ਸੋ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ਭਗਤਿ ਪੀਤੁ ਤਾ ॥
 ਏਕਹਿ ਅੰਛੁ ਤਿਕੇ ਸੀ ਸਾਧੇ ਹੁਨੀ ਪਾਈ ਆਗਿ ॥
 ਸਤੇ ਰੁਗਤਾ ਸੀ ਸਾਰਨਾਲ ਜੇ ਜੁਗਾ ਹੀ ॥ ੧੧੯ ॥ ਤਾਸੁ

ਕਹਿਕਹਿ ਆਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣ ਬਰਤ ਕਤੰ ਕਮਜੀਨੇ ਕਾ
 ਪਾਜਿ ਕੁਪੈ ਸੇਤੁ ਕਰ ਬਹੁਤੁ ਪੁਨਹੈ ਤਾਕੁ ਆਕਹਿ ਆਹੇ ਪਿਤਾਸ
 ਤਿਜਨ ਅਮੈ ਏਹੁ ਬਰਤੁ ਕੀਤਾ ਤਾਮੈ ਕਿਰਲੇ ਕੀਜੂਨ ਪਾਈ ॥੮॥
 ਸਤਜਾਰ ਬਰਸ ਭੋਗੀ ॥੧੦॥ ਤਾਏਹੁ ਫਲੁ ਚੰਦ੍ਰਾਇ ਕਰਣਾ ਬਰ
 ਪੁਨਹੈ ਤਾਏਹੁ ਨੇਮ ਕੀਤਾ ਤਾਮੈ ਬਕਰੇ ਕੀਜੂਨਿ ਪਾਈ ॥੧੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾ
 ਰੀਰ ਕਉ ਮਾਨੁਖ ਫੁਰੀ ਆਸਾਗੇ ਮਾਰਣੇ ॥੧੨॥ ਆਦਰਾਧੇਉ
 ਧਿਸਟਾ ਕਹਿ ਕੈ ਅਪੁੰਡੀ ਖਲ ਕਹਿ ਗਾਸੂਰ ਜਾਧੇ ਆਨੁ
 ਕੀਤੇ ਕਾਏਹੁ ਲੁਲਾਰਾ ॥੧੩॥ ਕਿਨੈ ਏਹੁ ਗਲ ਦਸੀਓ ਨਾਗ
 ॥੧੪॥ ਅੰਕਾਰ ਤੇ ਪਰੈ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕੀਭਗਾਤਿ ਕਹਾ ਤਾਕੁ

ਮਾਕਰਤਿਆਤੇਪਿਤਾਜੀਤੇਰੇਉਪਦੇਸਸੁਦੇਹੇਅਜੇ
 ਕਰਮਮੈਸਰੂਪੀਜੁੰਗੀਕਰਕੁਕਾਏ। ਹੁਣਿਜਿਤੁਗਲਤੇਰ
 ਕਾਰਜੁਸਦਰੈਸੁਮੈਤੇਰੇਕੁਯਾਤੇਸੇਤੁਕਰਪਹਿਲਾਮੀਤਾ
 ਨੇਮਿਸਿਕਰਿਪ੍ਰਮੇਸਰਗੇਜਾਪੁਰੇਰੀਗਈਤੇਰਾਕਾਰਜੁਤ
 ਸੇਰੇਗਾ। ੬੩ੀਹਤਿਆਏਹੁੰਜੁਆਨਕੀਕੁਗਤਿਕਰਨੀ। ਹ
 ਜਾਰਥਰਸਆਨਕੀਕੁਗਤਿਕਰੈਇਕਪਲਪਰਮੇਸਰਕੀਕੁ
 ਗਤਿਕੀਤੀਤੇਸੁਆਨੈਕੁਗਤਿਕੇਪਗਛਿਤਮਿਟਜਾਹਿ।
 ਹੇਪਿਤਾਨਿਛੈਕਰਕੈਏਹੁਥਾਤਮਾਨਹੀਜੈਸੇਮਾਈਥਾਗ
 ਸਿਚਿਏਵਿਲਨਾਹੀਕਰਾਤਿਉਪਰਮੇਸਰਕੀਕੁਗਤਿ

ਕੀ

ਵਿਭਿੰਨ ਚੰਗੀ ਕਰਣੀ। ਅਨੁਗਤਿ ਤੇ ਪਰਾਛਤਿ ਨ ਕਰੇ
ਯੋਨਾ। ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਵੀ ਕੁਗਤਿ ਤੇ ਸੋ ਪ੍ਰਗਥਿ ਜਨਮ
ਵੀ ਸਾਫਾ ਤੇ ਤੇਰੇ ਸੀ। ਜੇ ਸੋ ਤੁਕਮਾਉ। ਏਹੁ ਬਤਨ ਸੁਗਤੀ
ਆ ਕਉ ਕਮਾਏ ਚਾਹੀ ਦੇ ਤੇ ਨਿ। ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਵੀ ਕੁਗ
ਤਿ ਥਿਨਾ ਕੁਗਮ ਆਏ ਤੇ ਨਿ। ਸੰਤਾ ਬੇਜਾਨਾ ਮਕਾਬਾਯੀ
। ਜੇ ਕੋਈ ਸੰਸਾਰੀ ਚੜ੍ਹੇ ਗਾਸੇ ਕੁਦਜਲ ਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਰੇਗਾ
। ਤੇ ਪਿਤਾ ਜੇ ਸੇ ਕੁਲ ਖਣੀ ਨਾ ਰਿਦਗ ਧਿਯੋ ਇਮਰਤੀ ਤੇ।
ਤਿਉ ਦੁਤੀ ਆਪੁ ਉਦਾ ਲੇਨਾ ਲਲ ਜਨਾ ਆਏ ਅ
ਤੇ ਏਹੁ ਕੁਗਮ ਸੰਤਾ ਕੀ ਮਨੀ। ਚਿਨਿ ਕਉ ਪ੍ਰਮੇਸਰ

ਵੀਰਗਤਿਥਿਨਾਅਨਥਾਤਨਤੀਰੁਵਤੀਸੀਸਾਰਅਰੁਕੋਰਿ
 ਕੁਸਿਅਰੁਗੋਕਿਸੁਕਿਸੁਕਉਕੀਐਸੀਤਾਕਾਸੁਰੁਉ
 ਜੁਸੀਸਾਰਕਉਹਥਿਪਕਜਕਰਿਸਾਥਿਲੈਚਲਤੈਨਿਜੈਸੇਥੁ
 ਅਤੇਮਕੀਅਗਨਿਪੁਚੰਡਤੋਤੀਐਤਿਉਸੰਤਾਕਉਮੀਥਿ
 ਨਾਮਕੀਪ੍ਰਾਉਪਜਤੀਐਸੀਸਾਰਕਉਪੁਕਾਰਤੋਐਨਿ
 ਜੇਕੋਈਬਿਰਹਥਿਉਗੀਪੁਰਖਸੰਤਾਕਾਬਚਨੁਮਾਨਤ
 ਤੈਰਿਏਤਿਸਕੈਸਾਤਿਉਪਜਤੀਐਹੇਪਿਤਾਬ੍ਰਹਮਾ
 ਤਥਾਕੀਜੀਤੇਲੈਬਰਮੰਗਤੇਜੀਵਜੁਪੈਨਪਰਮੇਸ
 ਰਕੇਵੈਰਪੈਨਹੇਪਿਤਾਅਸਾਜਪੁਪਰਮੇਸਰ

ਤੇਪਨੁਆਵਾਹੈ॥ ਕਟੇਨਿਧੁਟਣੇਕਾਨਾਹੀਪਿਤਾਤੁਕੋਈ
 ਕਥਾਸੁਨਾਉ॥ ਤਾਪਿਤਾਕਹਿਆਜੁਮੈਸਾਕਥਾਪੁ
 ਗਣੁਅਹੁਦੇਵਾਤਿਆਤੇਲੈਕੈਨਾਹੀਸੁਣੀਜੋਕਛੁਤੁਕ
 ਤਤਾਹੈ॥ ਪੇਪਿਤਾਦੇਵਾਤਿਆਕੀਕਿਆਚਲੀਹੈਤੀਨੋ
 ਲੈਕਾਬਿਖੰਭੀਨਾਹੀ॥ ਪੇਪਿਤਾਨਿਸਚੈਕਰਕੈਰਿਏ
 ਪਾਹੁਜੇਸਤਿਪੁਰਖਤੇਪਰੋਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਨਿਸਚੈ
 ਕਰਕੈਕੁਲਾਕਾਉਪਾਹੁਦੇਵਾਗਾਅਹੁਆਨਕੀ
 ਏਕੀਪੁਜਾਤੇਕੁਲਨਰਕਜਾਤਾਹੈ॥ ਏਹੁਖਾਤਬੇ
 ਦਅਹੁਸਾਸਤਬੀਚਾਰਕੈਕਹੀਏ॥ ਹੋਰਨਾਕਥਾਤੇਤੇ

ਗਾਕਾਰਜੁਨਾਹੀਹੋਤਾਸਾਧਾਕੇਮਿਲੇਬਿਨਾਸੀਸਾਰਕ
 ਕਾਰਜਸਦਰਤਾਨਾਹੀਸੀਤੁਛਪਿਆਗਹਤਾਨਹੀ
 ਜੇਸਤਿਪੁਰਖੁਉਅੰਕਾਰਤੇਪਰੈਪੈਤਿਸਕੀਭੁਗਤਿਕਰ
 ਉਗਾਅਹਸੰਸਾਗਵਿਚਗੁਪਤਬਾਤਸੀਸੋਪ੍ਰਗਟਕੀ
 ਤਾਪੀਨਉਤੁਕੁਲਹੈਜਿਤੁਕੁਲਸਾਧਉਪਜਤਾਹੈ
 ਸੀਸਾਰਕਉਗਾਹਿਜਕਥਾਪ੍ਰਮੋਦਧਿਕਰਕੈਮੁਕਤਕਰ
 ਤੇਪੈਨਿਨਾਜਿਨਜੀਅਕਿਆਮਾਨੁਖਕਿਆਪਸੁਕੀਟ
 ਸਾਪੁਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਆਹੈਸਭਜੀਆਕੀਗਤਿਹੋ
 ਗਾਹੇਪਿਤਾਬਡਾਸੁਖਕਾਤੀਰਥੁਬਣਿਆਹੈ

ਭਾਵੇਂ ਵੇਈ ਦਰਬੁਭਾਵੈ ਗੁਰਾਵੈ ਸੁਰਗੁਰਾਵੈ ਨਰਕੁ ਲੇਉ ਏਹੁ ਬਾ
 ਤ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਈਅਗਿਆਨੀ ਅਰੁ ਮੁਗਧਾ ਕਉ ਸਮਝਾ
 ਏਹਿ ਵਾਲੀਠੁ ਹੁਏ ਤਾ ਕੁ ਮਾਰਕਹਿ ਆਹੇ ਪਿਤਾ ਜਗਤਿ ਦਿਨੁ
 ਗਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਤੋਤੀ ਤੈ ਜਗ ਸਮਝਿ ਤਦਿ ਸਾਧੂ ਹੈ ਜਗ
 ਕਾ ਮਕ੍ਹ ਪੁਲ੍ਹੇ ਮੇਹੁ ਬਿਆਪਤਾ ਨਹੀ ਸੂਰਤ ਅਰੁ ਮਾਨ ਤੇ ਪਰੇ
 ਖੇਲ ਤੇ ਹੈ ਨਾਕਿ ਸੈ ਕੋ ਬੈਗੀ ਨਾਮਿ ਕ੍ਰਿਪੈ ਨੀ ਸੀਸਾਰ ਕਾ ਬੁਭਾ
 ਹਿਨਾ ਹੀ ਦੇ ਦੇ ਸ੍ਰਿਸਟ ਪਾਗਟ ਵਾਲੇ ਕੇਗਾ ਅਸ ਤੇ ਤੈ ਨੀ ਨਾ
 ਕਿਹੁ ਪਰਚੁਤਾ ਭਾਯਾ ਪਰ ਜਿਸ ਕੇ ਕਰਮ ਪਾਇਆ
 ਏਹਿ ਸਰਬਿ ਪਾਪਾ ਤਿਓ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟ ਉਨਾ ਕੀ ਆਗਿ

ਅਗਵੈਚੈ ਸਰਨਾਨੇ ਸਮਾਵਟਿਆਏਏਨਿ। ਕੀਦਿ
 ਅਗਵੈਚੈ ਕਾਫੈ ਕੈ ਮਾਰਗ ਪਾਵੈਏਨਿ। ਓਥੈ ਗਲ
 ਕਾਡੈ ਹੁਦੈ ਰਹੇਏਅ॥੧॥ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਮਾਰ ਕੀਡੈ ਪੁਰਾ
 ਟਕਾ ਸੁਕਹੁ ਪਿਤਾ ਕੁਮਾਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ। ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਸੰਪੂ
 ਰਨਹੇਅ॥ ਬੋਲਹੁ ਰੁਈਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਛਤਾ
 ੧੦੦॥ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸ੍ਰੀਗਮਜੀ
 ਰਾਗਮਾਝਰਓਪਟੇ। ਮਤਲਾ॥੫॥ ਪਰੁ॥੧॥੧॥੧
 ॥ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੈਏ ਗੁਰਦ
 ਰਸਨ ਤਾਈ॥ ਥਿਲ ਪਕਰੇ ਚਾਰਿ ਕੀਨਾਈ॥ ਰਿਖ

ਨਉਤਰੇਸਾਤਿਨਆਵੈਭਿਨੁਟਰਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ
॥ ਨਉਪੋਈਜੀਉਘੋਲਪੁਆਈਗੁਰਰਸਨੁ
ਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥ ਗਾਉਂਤਰਾਮੁਖਸੁਗਣਾ
ਜੀਉਸਾਜਿਪੁਤਿਬਾਣੀਪਚਿਰਹੋਇਆਦੇਖਾਸਾ
ਭਿੰਗਪਾਣੀਪਧੰਨੇਸੁਟੇਸੁਜਗਤੁਦੁਨਿਆਮੇਰੇਸ
ਜਣਮੀਤਮੁਗਰੇਜੀਉ ॥ १॥ ਨਉਪੋਈਜੀਉਘੋ
ਲਿਪੁਆਈਗੁਰਸਜਣਮੀਤਮੁਗਰੇਜੀਉ ॥ ੧੫
ਗਾਉਪਾਇਕਪੁਜੀਨਮਿਲਤੇਤਾਕਲਿਜੁਗਹੋਤਾ
॥ ਗੁਣਿਕਟਿਮਿਲੀਅੰਪਿਅਤੁਸ੍ਰਗਵੰਤਾ ॥

ਮੋਤਿ ਗੋਇ ਨਹਿ ਗਾਇ ਨਿਰਨ ਆਇ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਰਬਾਹੇ ਜੀ
 ਉ। ੧੩। ੧੩ ਉਪੇਲੀ ਜੀ ਉਪੇਲਿ ਪੁਆਈ ਤਿਸੁ ਸਰੇ ਗੁਰ
 ਰਬਾਹੇ ਜੀ ਉ। ੧੪। ੧੪ ਉ। ਗੁਰੁ ਤੇ ਆਗੁ ਰਿਸੀ ਤਮਿ ਲਾ
 ਦਿਆ। ਪ੍ਰਭੁ ਆਧਿ ਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਸੇਵਕ
 ਹੀ ਪੁਲੁਚ ਸਾਨਹਿ ਦੁਜ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਉ।
 ੪॥ ੧੫। ੧੫ ਉਪੇਲੀ ਜੀ ਉਪੇਲਿ ਪੁਆਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਸ ਤੁ
 ਮਾਰੇ ਜੀ ਉ। ੧੬। ੧੬ ਉ। ੪॥ ੧੬॥ ਚਿਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁ
 ਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵਉ ਨਿਰਵੈ ਗੁਪ ਅਕਾਲ ਸੂਰਤਿ ਅ
 ਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਨਾਮ ਹੀ ਅਰਥਾ ॥ ੧

ਅਗ ॥ ੧॥ ਚਰਿਪਧੇ ਜੀਉ ਰਹਤ ਤੈ ਆਪਣ ਕੈ ਸਿਉ ਕ
 ਰੀਧੁ ਕਾਗਿ ॥ ਦੂਖ ਦਿਸਾਰਣ ਸੇਵਿ ਆਸ ਦਾਸ ਦਾਤਗ ॥
 ੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨੀਤਨ ਦਾਸ ਦਾਸ ਦਾਤਗ ॥ ੧॥
 ਗਉਪ ਅਨਦਿਗੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀ ਮੈ ਅੰਤਿ ਛੁਡਾ ਦੇਸੇਇ ॥
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ ਪਾਰੇ ਉਤਾਰਹੋਇ ॥ ੨॥ ਦਇ
 ਆਲ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਤਗਾ ਸਦਕੁ ਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥ ੧॥
 ਉਪਾਸ ਰਬਾਣਾ ਦੇ ਕੂਹੈ ਦੁਜਾਨ ਕੋਇ ॥ ਤਾਕੀ ਸੇਵਾ
 ਮੋ ਕਰੇ ਜਾਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੋਇ ॥ ੩॥ ਤੁਧੁ ਬਾਧੁ ਪਿ
 ਆਰੇ ਕੇਵਰ ਰਗਾ ॥ ਸਾਣੁ ਤਿ ਆਈ ਦੇਹਿ ਜਿਤੁ ਨਾ

ਮਿਤਰੇਸਾਗਿਹਤਾ। ਦੁਜਾਨਾਹੀ ਕੋਇਜਿਸੁਆਗੋਪਿ
 ਆਰੇਜਾਇਕਹਾ। ਰਹਾਉ। ਸੇਵੀਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾਮ
 ਵਰਤਜਾਚਉਕੋਇ। ਰਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁਮੈਬਿੰਦਬਿੰਦੁ
 ਰੁਖਰੁਖਤੇਇ॥੪॥ ਚਤਾਉਸੋਤਿਲਿਖਿਅਹਲਾ॥
 ੧॥੨॥ਗੁ॥੩॥ਇਹੁਤਨੁਆਇਆਪਾਤਿਆਪੇਆਰੇ
 ਲੀਤਜ਼ਾਲਾਥਿਰੰਗਾਦੇਪੁਮੇਰੈਕੰਤਰਭਾਵੈਚੋੜੀਪ
 ਆਰੇਕਿਉਧਨਸੇਜੈਜਾਏ॥੧॥ਹਉਕੁਰਜਾਉਮਿ
 ਹਰਦੁਨਾਹਉਕੁਰਥਾਨੈਜਾਉ। ਹਉਕੁਰਥਾਨੈਜਾਉਤਿ
 ਨਾਕੈਲੈਨਿਜੁਤੇਰਾਨਾਉ। ਲੈਨਿਜੈਤੋਰਾਨਾਉਤਿਨਾ

ਕੈਂਤੁ ਸਦਕੁ ਰਖਾਨੈ ਆਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਆ ਰੰ
 ਕੁ ਵਿਜੇ ਥੀ ਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈ ਐ ਨਾਉ॥ ਅਜੀਠਾ॥
 ਰੰਕੁ ਦੁਲਾਜੇ ਰੰਕੈ ਸਾਹਿਬੁ ਐ ਸਾਹਿ ਗੁਨ ਤੀਠਾ॥੨॥
 ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤ ਜੇ ਪਿਆਰੇ ਕੀਤੁ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਸਿ॥
 ੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ
 ਗਨਾਨ ਕਰਮਾਇ ਕੀਤੇ ਗਾਏ ਆਪੇ ਤੀਰਾਏਇ॥੪॥
 ੫॥ ਤਿਲੰਗ ਮਤਲਾ॥੬॥ ਇਸਾਨ ਜੀਏ ਮਨ ਜਾਵ
 ਇਕਰੇ ਤਿਸ ਆਪਣੇ ਕਿਰਗੇ ਕੀਨ ਮਾਏਹਿ
 ਸਾਹਿਬ ਜੇ ਪਨ ਕਮਲਾ ਮਾਰੂ ਚੁੰਗਿਆ

ਭੈਰਵੀਆਏਤਸਲਾਈਆਨੈਂਦੀਭਾਵਕਾਰਿਸੀਗਾ
 ਰੋਤਾਤਮੇਤਾਗਏਜਾਈਅੰਸਾਗੀਜਾਸਤੁਪਰੇਪਿਆ
 ਕੇ। ੧॥੧੬ਆਈਥਾਲੀਕਿਆਕਰੇਜਾਪਤਕੰਤਨਭਾ
 ਵੈ। ਕਰਏਪਲਾਤਕਰੇਬਤੁਤੇਰੇਸਾਧਨਮਾਨਪਾਵੈ।
 ਵਿਦੁਕਰਮਾਕਿਛੁਪਾਈਅੰਨਾਹੀਜੇਬਤੁਤੇਰਾਪਾਵੈ।
 ਲਥਲੇਤੁਅੰਦੀਕਾਰਕੀਮਾਤੀਆਮਾਤਿਸਮਾਈਗਾਈ
 ਏਨੇਥਾਤੀਸਤੁਪਾਈ ਨਾਹੀਰੁਈਮਾਣਿਇਆਈ
 ੧੨॥੧੭ਇਪੁਛੁਤਮੇ ਏਨੇਕਿਨੀਥਾਤੀਸਤੁ
 ਪਾਈਅੰਮਜੇ ਏਨੇਕਾਰਿਮਾਨੀਅੰਮਜੇ

ਆਪੇ ਵੀ ਤਾ ਤੇ ਲੁਤਗਾ ਜੀ ਆਪੇ ਤੇ ਲਨਹਾਰਾ

ਆਈ ॥੪॥੧॥੪॥ ਸੁਰੀ ਮਤਲਾ ॥੧॥ ਕਉਤਰਾ ਜੀ ਕ
 ਦੁਸਰਾ ਠ ਬੁਲਾਵਾ ॥ ਕਉਤਰਾ ਕਉਪਰਿ ਹੀ ਖਿਆਲੇ
 ॥ ਕੋ ੧ ॥ ਸੁਕਗਾਵਾ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ ਉਤੇਗਾ ਅੰਤ
 ਜਾਵਾ ॥ ਤੁਜਲਿ ਬੁਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਕਹਿ ਪੁਰਿ ਲੀਵਾ ਤੁ
 ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਵਾ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥ ਮਨੁਤਰਾ ਜੀ ਰਿ
 ਤੁਤਲਾ ਤੇ ਗੀ ਸੇਵਾ ਸਗਾ ਕੁਕਮਾਵਾ ॥ ਪੁਟੀ ਗੀਤ
 ਰਿਸੇ ਸਗੁ ਤੇ ਲੀਵਿਨ ਬਿਪਿ ਜਿਤਗਾਵਾ ਆਪੇ ਦੇ
 ਖੇ ਆਪੇ ਬੂਝੇ ਆਪੇ ਦੇਣ ਜਾ ॥ ਅੰ ਪਲਾਨੀਚ
 ਜਾਤਿ ਪਰੇ ਸੀ ਬਿਨੁ ਮਾ ਦੇ ਰਿਸਾਵਾ ॥ ਤਾ ਵੀ ਸ

ਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਰਾਗਿ ਕਉ ਕਹਿ ਸੁਜਾਪਾਵੰ॥ ੪॥ ੨॥ ੧॥
 ਓਸਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰ
 ਨਰਕੁ ਉਤਿਰੈ ਗੁਰ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁ
 ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁ ਖਿਲਾਵ ਮਠ ਲਾ॥ ੧॥ ਭਉ ਪਟੇ॥
 ਪਗੁ॥ ਰੁਸਲਤਾ ਨ ਕਰਾਉ ਮੀਆ ਤੇਰੀ ਕਵਨੁ ਏਤਾਈ
 ॥ ਜੇ ਭੂਟੇ ਹਿਸ ਕਰਾਸੁ ਆਮੀ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਰਾਵਨ ਜਾਈ
 ॥ ੧॥ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕਾ ਵਾਟੇ ਹਿਊ ਸੁਣਾਈ॥ ਜੈ ਸੈ ਸਚਮ
 ਤਿਹ ਉਰ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਗੁਰੂ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋ ਆਸ
 ਹੁ॥ ਕੀਛੁ ਤੁਝ ਤੇਰੀ ਸਰਬ ਅਸਾਈ॥ ਤੇਰੀ ਤ

ਨਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਮੈਂ ਅੰਧੁ ਸੇਵਿ ਆ ਛੁਗਈ॥
 ੧॥ ਕਾਹੁ ਹਉ ਬਿਕਰੀ ਕਰੇ ਕਾ ਬਿਟੈ ਧਾਮੈ ਅਕਬੁਕ
 ਬਨਾ ਜਾਈ॥ ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਜੇਈ ਆਖਾ ਤਿਲੁ ਰੇ ਗਿਏ ਤਿਆ
 ਈ॥ ੩॥ ਏਤੇ ਕੂਕਰ ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ ਭਉ ਕਾਇਨੁ ਤਨ ਗਈ॥ ਭਗ
 ਤੀ ਏਨਾਨਕ ਜੋ ਤੇਇ ਗਾਠਾ ਧਾਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ॥ ੪॥ ਆਖਿ
 ਲਾਇ ਮਹਲਾ॥ ਮਨੁ ਮੰਦੁ ਤਨੁ ਏਸ ਕੰਘਟੀ ਤੀਰਥ
 ਨਾਈ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਨੁ ਹੈ ਬਾਹੁ ਤਿਨ ਮਿਤ
 ਏ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਆਇ ਆਲਸੇ ਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਕਉ
 ਏਨਾ ਏ ਪਾਵੁ ਪਗਾਈ॥ ਜਮਨਾ ਸਿਰਿੰਗ ਪਗਾਈ॥ ੧॥ ਭਗ

੬

ਉਪਗਮ ਅਗੇ ਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾਧਿਗ ਕਰਤ ਹਮਾ
 ਗੀ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਕੁਰਿ ਪੁਰਿ ਲੀਝਾ ਟਪਾਟਿ
 ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਰਬਾਧਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸੰਟਰ ਛਾਣਾ
 ਤੇਰੇ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਗੁ ਫੁਗਾਣਾ
 ਨਿਰਤੇਰੇ॥ ੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਬਾਧਿ
 ਤਤੁ ਪਾਸੇ॥ ਜੋਤੁ ਪੁਰਾਣੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਏਕ ਨਾਨਕ ਵੀਅ
 ਰਾਸੇ॥ ੪॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪੰਨ ਗੁਗੁ॥ ੫੭॥ ਚਿਸਤਿ ਗੁ
 ਰੂ ਸਾਹਿ॥ ਸ੍ਰੀਗਮ ਅਸਟ ਕਲਿਧ ਯਤੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੀਰਮ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕੁਸੈ ਪੁਨਹਰੁ ਨ ਫੁਰੁ ਟਪਾਣਾ॥ ਨਵ ਕੰਜ

ਕਿਸਾ

ਸੇ ਦਰਕੇਸ

ਮੁਖਕਰਨੀਪਦਕੰਜਾਰਣਾਕੰਦਰਪਅਗਤਤਾਮਮਤਛ
 ਬਨਦੀਲਨੀਰਜਸੁੰਦਗਾਪਟਪੀਤਮਨਉਤਜਤਰੁਚਸੁਖ
 ਨਾਮਜਤਕਸੁਤਾਵਗਾਸਿਰੀਕ੍ਰੀਟਕੁੰਡਲਤਿਲਕਚਾਰ
 ਉਦਾਰਅੰਗਾਥਿਰੂਪਣਾਆਜਾਨਤੁਜਸਰਚਾਪਧਰਿ
 ਸੰਗਾਮਜਿਤਬਰਦੂਖਣਾਜੈਦੀਤਬੰਧਦੇਸਦਨਦ
 ਦੁਸਟਦੁਦੇਵਤੇਕੰਦਰਨਾਰਘੁਨੰਦਆਨਦਕੋਸਲਚੰਦਰ
 ਸਰਬਨੰਦਨਾਕੁਜਬੀਰਚਾਰਧਰਮਧੀਰਗੰਭੀਰਕਰ
 ਧਰਿਸਾਇਕਾਸੰਜਾਨਕੀਬਰਗਮਆਗਮਾਥਿਦ
 ਤਤਿਰੁਦ੍ਰੁਜਾਇਕਾਕੁਜਚਿਤ੍ਰਕੂਟਬਚਿਤ੍ਰਸੁੰਦਰਪ

ਰਮਰਮਾਇਕਧਾਮਜੀਯਸੋਸੀਅਗਮਾਥਿਹਾਰਲੀਲਾ
 ਰੁਗਤਿਜਨਾਥਿਸਗਮਜੀਧਰੁਜਗਾਪਦੈਪੁਬੰਨਉ
 ਅਪਰਮਗਜਕੁਮਾਰਜੂਸੋਸੀਤਰਿਤਜਗ
 ਤਿਕੀਗਤਰੁਗਤਪ੍ਰਾਣਾਧਾਰਜੂਰੁਜੁਕਉਸਲੇਸ
 ਸੁਰੇਸਾਸਿੰਹੀਕਮਲੇਸਕਮਲਪਰਗਾਸੰਤਾਕ
 ਵਰੀਅਮੂਰਤਕੰਜਨੈਨਕਿਪਾਸਕੈਸਲਪਾਲਤਾ
 ਰੁਜੁਤਰੀਤਾਥਿਦਤਥਿਦਤਾਸਿਦਹਿਸਿਦਤਾਜਿਨਦ
 ਈਸੋਜਾਨਕੀਥਿਰਮਧਰਮੂਰਤਅਧੁਮੈਮੰਗਲਮ
 ਈਜਾਕੇਕੋਟਧਰਮਾਕੋਟਇਦੁਕੋਟਸੇਸਰਨੇਸੰਗ

ਜਾ ਕੇ ਕੋਟ ਮੁਨ ਜਨ ਦੁਆਰੇ ਗਾਵਿ ਤਿਥੁ ਹਮ ਸੀਤਾਗ
 ਅੰਦ੍ਰਾਇ ਮਥਰਤ ਤੁਲਸੀ ਦਾਸ ਸੰਕਰ ਸੇਸ ਮੁਨ ਮਨ
 ਹੰਜਨਾ ਮਾਮ੍ਹਿ ਦੇ ਕੰਜਨਿ ਦਾਸ ਕਰਕਾ ਮਦਿਖਲ ਦਲ
 ਗੰਜਨਾ ॥੮॥ ॥ ਗੰਮਾ ਅਸਟਕ ਸੰਪੁਰਣ ॥੧॥੧੧॥ਅ
 ਵਜਤੁ ਮਾਸਾ ਸੁਪਨੇ ਜੈਸਾ ਜੇ ਉਜੈਲੁ ਮਾਹਿ ਪਤਾ ਸਾਰੇ
 ॥ ਤੈਰਿ ਉਕਰ ਮਾਨ ਮਾਹਾ ਸਾਰੇ ॥ ਇਤੁ ਦੁਨੀਆ
 ਅਵਜਤੁ ਮਾਸਾਗੇ ॥ ਦਸ ਰੂਪਿ ਜੇ ਜਾ ਥੀ ਜਥੀ ਜੇ
 ਜਾ ਜੇ ਜਾ ਆਲਾਖ ਪਛਾਸਾਗੇ ॥ ਪੀਰੇ ਲਾ
 ਲਜ ਦਾ ਹਰ ਜੇ ਜੇ ਸੀਗਨ ਚਲਦਾ ਮਾਸਾਗੇ ॥

ਸ
 ਦਸਬੀਜੀਦਆਬੀਜਬੀਜੀਦਆਜੀਦਆਬਰਸ
 ਪਚਾਸਾਗੇ। ਬਡੇਬਡੇਪੁਇਗਏਜਗੱਤਮੇਅੰਤਮ
 ਕਨਕੀਆਸਾਗੇ। ਨਹੀਕਿਸੇਕਾਪੀਆਪੁਤਾਨ
 ਹੀਕਿਸੇਕਾਨਾਤਾਗੇ। ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨੈਚੁਈਸੀ
 ਤੇਏਕਨਾਮਕੀਆਸਾਗੇ॥੧॥ ਓਸ਼ੀਸਤਿਕੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸ਼੍ਰੀਭਗਵਾਨਜੀ॥ ਸ਼੍ਰੀਅਥਰਾਮਾ
 ਹਾਮਤਸਾਗਾਮਕਾ॥ ਲਗਪਈਸਿਵਕੇਮੰਤ੍ਰ
 ਚੇਤਸਨਦਾਸਿਵਥੇਲਫੜੇਤਰਸਿੰਘਕਾਰੂਓ
 ਰੁਵਾਜੋ॥ ਕੇਤੇਮੁਜਨਸਿੰਘਤਪੀਸਰਕੈਲਜਾ

ਦੁਇਬਾਜੋ। ਦਾਏ ਤਬਾਤਿ ਸੁਲਜੋ ਸੇ। ਬਾਸੇ ਅੰਗਗ
 ਬੁਧਿਗਜੋ। ਅਜੀ ਚਲਾਨ ਸਾਗਾ ਮਸਿਦ ਕੇ ਮੰਡ
 ਲਗੁ ਪਤਹੀਗਜਲ ਥਾਗੇ। ੧। ਬੈਸਾਖ ਪ੍ਰਬੂ
 ਪਰਮੰਤੁਲ ਕੀਨੇਲੀ ਲਾਲਖੀਨ ਜਾਈ ਇਸਪ
 ਰਮੰਤੁਲ ਨਾਵਨ ਕੋਕਲੀ ਕੋਟ ਦੇਵਤੇ ਆਏ। ਕਰ
 ਅਵਰਨ ਸੇਲੇਸੀ ਸਯੂਲਿਦਿਛਾਏ। ਅਜੀਚ
 ਲਮਨਸਾਗਾ ਮਸਿਦ ਕੇ ਮੰਡਲਿਗੁ ਪਤਹੀਗਜ
 ਲਥਾਗੇ। ੨। ਜੇਠ ਜੋਰ ਜੋਗਾਏ ਸਮੁਕਤ ਭੁਗਤ
 ਕੇਦਾਤੋ ਪਿਤਾ ਜੋ ਕੀਏ ਸੇਵਸੀ ਕਰ ਪਾਰਦੁਤੀ

ਇਹ ਧਰਮੀ ਕੇ ਕੇ ਹੀ ਹੋਣੇ ਆਗੇ।

ਕੁਮਾਤ। ਅਜੀਚਲ ਮਨ ਸਾਗਰ ਅਸਿਵ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਲਗਾਪ
ਤਹੀਗ ਜਲ ਬਾਰੇ। ੩। ਗਾਤ੍ਰ ਪੁਰੁਸ ਅਸਟਾਹ ਬੁਢੇ
ਹੈ ਸੁਰੁਮਾਲ ਹੀ ਅਕਧ ਤੁਰਗ। ਮਰੂ ਅਠਾ ਬੇਥਿ
ਸੀ ਅਠ ਚੜ੍ਹੇ ਸੁਵਰੀ। ਕੋਈ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਕੇ ਅਗੇ
। ਅਜੀਚਲ ਸਾਗਰ ਅਸਿਵ ਕੇ ਪਰਮੰਤ੍ਰ ਲਗਾ
ਪਤਹੀਗ ਜਲ ਬਾਰੇ। ੪। ਜਾਵਨ ਗਉਰ ਜਾ ਕਹੇ
ਸਦਾ ਸਿਵ ਬਨਾ ਬ੍ਰਿਚ ਕੁਟੀ ਬਨਾਈ। ਬਨ ਧੰਤੀ ਬ੍ਰਿਚ
ਠਿਰੇ ਅਕੇਲੀ ਕਰੀ ਗਾ ਅਨੁਪਾਈ। ਤੀਰ ਲੋਕ ਕੇ
ਦਾਤਾ ਸਿਵ ਹੈ ਸੁਵਰ ਜਾ ਕੇ ਆਈ। ਅਜੀਚਲ ਮਨ

ਸਾਗਮ ਸਿਵਕੇ ਪ੍ਰਮੰਡਲ ਗੁਪਤ ਹੀ ਗਜਲ ਬਾਰੇ ॥੫॥
 ਪੁਰੋਹਿਤ ਲੋਧਿ ਜਾਲ ਪਜੇ ਪੈ ਬਨ ਬਿਚਲੀ ਕਬਨਾਈ ॥
 ਹੀਰੇ ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਜਵਾਹਰ ਗਮ ਬਜੇ ਤੀਸੁ ਯਾਈ
 ਪਸ਼ੇ ਵਿਸਵਾਸ ਜੋ ਲੀਤੇ ਆਗੇ ਸੋ ਕਰਮ ਨ ਆਗੇ ॥
 ਅਜੀਚਲ ਮਨ ਸਾਂਗਮ ਸਿਵਕੇ ਪ੍ਰਮੰਡਲ ਗੁਪਤ ਹੀ
 ਗਜਲ ਬਾਰੇ ॥੬॥ ਅਸੁ ਬਾਝ ॥ ਸਦਾ ਸਿਵੁ ਰੁਚ
 ਲਕਰੀ ਨੀ ॥ ਖੀਰ ਖੰਡ ਅਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਿਤਾ ਸੇਵਾ ਨ ਦੰਡੁ ਨ
 ਦੀਨੀ ॥ ਸਗਲੇ ਦੇਉ ਤੇ ਜੇ ਉਤ੍ਰ ਬੈਠੇ ਰਜਦ ਰਸ ਮਨ
 ਭਾਗ ॥ ਅਜੀਚਲ ਮਨ ਸਾਂਗਮ ਸਿਵਕੇ ਪ੍ਰਮੰਡਲ

ਇਹ ਪੰਨਾ ਵਿਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ।

ਕੁਮਾਤ। ਅਜੀਚਲ ਮਨ ਸਾਰਿਆਂ ਸਿਵ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਲਗਾ ਪ
ਤਹੀ ਗਜਲ ਬਾਰੇ। ੩। ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਾਨੁ ਅਸਵਾਰ ਕੁ ਦੇ
ਹੈ ਸੁਰਮਾਲ ਹੀ ਅਕਧ ਤੁਰਾ। ਮਰੂ ਅਠਾ ਬੇਦਿ
ਸੀ ਅਰਚਨੇ ਸੁਦਹੀ। ਕੋਈ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਕੇ ਅਗੇ
। ਅਜੀਚਲ। ਸਾਗਰ। ਸਿਵ ਕੇ ਪਰਮੰਤ੍ਰ ਲਗਾ
ਪਤਹੀ ਗਜਲ ਬਾਰੇ। ੪। ਸਾਵਨ ਗਉਰ ਜਾ ਕੁ ਹੇ
ਸਦਾ ਸਿਵ ਬਨਾ ਬਿਚਕੁਟੀ ਬਨਾਈ। ਬਨ ਧੰਤੀ ਬ੍ਰਿਚ
ਹਿਰੇ ਅਕੇਲੀ ਕਰੀਰਾ ਅਨੁਪਾਈ। ਜੀਨ ਲੋਕ ਕੇ
ਦਾਤਾ ਸਿਵ ਹੇ ਸੁਦਨ ਸਾਕੇ ਆਈ। ਅਜੀਚਲ ਮਨ

ਸਾਗਮ ਸਿਵਕੇ ਪ੍ਰਮੰਡਲ ਗੁਪਤਗੰਗਾ ਜਲ ਧਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ੧੩੯
 ਪੁਰਾਣੇ ਭੋਲੇ ਬਿਜਾਲ ਪੜੇ ਪੈ ਚੁਨ ਬਿਚਲੀ ਕਥਨਾਈ ॥
 ਹਿਰੇ ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਜਵਾਹਰ ਜਗਮਗ ਜੋਤੀ ਸੁਯਾਈ
 ਪੜੇ ਵਿਸਵਾਸ ਸੋਲੀਤੇ ਆਗੇ ਸੋ ਕਰਮ ਨ ਆਗੇ ॥
 ਅਜੀਚਲ ਮਨ ਜਾਂਗਮ ਸਿਵਕੇ ਪ੍ਰਮੰਡਲ ਗੁਪਤਗੰ
 ਗਾ ਜਲ ਧਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਅਸੁਖਾ ॥ ਸਵਾਸਿ ਦੁਰੁ
 ਲਕਰੀ ਨੀ ॥ ਖੀਰ ਖੰਡ ਅਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਿਤਾ ਸੇਵਾ ਨ ਦੇ ਛੁਨ
 ਦੀਤੀ ॥ ਸਗਲੇ ਦੇਉ ਤੇ ਜੇਉ ਏਥੇ ਠੇਰ ਸਟ ਦਸ ਮਨ
 ਰਾਗ ॥ ਅਜੀਚਲ ਮਨ ਜਾਂਗਮ ਸਿਵਕੇ ਪ੍ਰਮੰਡਲ

ਗੁਪਤਗੀਕਲਲੁ ਥਾਗੇ॥॥ ਕੁਤਕਕਤਕ ਦੇਖਗਾ
 ਜਾਮਨਮੈ ਗਿਤਤੀ ਕਿਤੀ ਗਲੀ ਕਾ ਬਨਾਈ ਕਸੇਏ
 ਕਹਿਨਟ ਕਟਾਨ ਭਰਦੀਨੀ॥ ਭੁਲਾਨਾਲ ਅਰੁਪਾਰ
 ਬਤੀ ਬਨ ਚਿਚ ਬਾਸੁ ਅ ਪਾਰਾ ਅਜੀਤੁ ਲਮ
 ਨਸਾਰਾਮ ਸੇਵ ਕੇ ਪ੍ਰਮੰਡ ਲਿਗੁ ਪਤਿ ਗੀਕਲਲੁ
 ਥਾਗੇ॥॥ ਮੰ ਪੁਰਸੇਲੀ ਸੇਸ ਨਾਗ ਕੀ ਜਟਾ ਜੂਟ
 ਪੁਰਬ ਸੇਗੀ ਗਾ॥ ਤਾਲ ਕਾ ਅੰਗੁਰਾ ਬੰਢਾ ਜ
 ਰੇ ਪੁਰ ਚਿਰ ਜੇ ਚੰਦਾ ਜਮਨਾ ਏ ਰੁਪ ਪੁਤ ਹੀਮਨ
 ਜਾਗੇ॥ ਅਜੀਤ ਲਮਨ ਸਾਰਾਮ ਸੇਵ ਕੇ ਪ੍ਰਮੰਡ

ਲਿਗੁਪਤਰੀਗਜਲਬਾਰੋ॥੯॥ਪੋਤਪੋਤਮਨਕੀਆ ੧੩੯
 ਗੁਸਾਈਪਾਰਬਤੀਪਾਇਆਏ॥ਅਮਰਕਥਾਤੇਕਦੀਨ
 ਸੁਰੀਯੋਕਤਾਭਿਰਾਮਸੰਗਲਗੀ॥ਅਜੀਤਲਮਨ
 ਸਾਰਾਮਸਿਵਕੇਪਰਮੰਡਲਗੁਪਤਰੀਗਜਲਬਾਰੋ॥
 ੧੦॥ਸਿੰਗਰੀਰਜਾਮੁਖੋਨਬੋਲੇਕੋਲਾਨਾਬਬੁਲਾਏ॥
 ਹਮਰੀਸਾਂਲਾਭਤਿਮਲਿਤੈਤੁਮਰਾਅੰਤਨਆਏ॥ਅ
 ਥੰਤੋਤਮਕੇਕਥਾਮੁਨਾਦੇਕਤਾਇਰੋਸਿਗਲਗੀ॥ਅ
 ਜੀਲਮਨਸਾਧੂਮਿਵਕੇਪ੍ਰੰਡਲਿਗੁਪਤਰੀਗਜ
 ਲਬਾਰੋ॥੧੧॥ਲਗਨਗੋਰਜਾਬਨਥਿਜਥੈਰੀਕਥਾਕਰ

ਨਸਿਵਲਗਾਸੁਹੰਤੋਤਾਬਿਰਥਚਿਟਕੋਈਹੋਸੁਰੂਪਉ
 ਹਜਾਗਾਸੁਹੰਤੋਤਾਬਿਰਥਚਿਟਕੋਈਹੋਸੁਰੂਪਉ ॥
 ਸਿਵਲਗਾਅਲੀਬਲਮਸਾਰਮਸਿਵਕੋਪਰਮੰਡਲਿ
 ਰਾਪਤਗਗਲਲਥਾਗੇ॥੧੨॥ਅਥਥਾਗਾਤਾਸੰ
 ਪੂਰਨੁਹੋਇਆਸਿਵਲੀਕਾਸ਼ੀਰਾਮਜੀ॥੧੩॥
 ਹਿੰਦੁਗੁਰੂਸਾਇੰਗਾਮਜੀ॥ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਅਸ੍ਰਕਲਿਖਤ
 ਮਾ॥ਕਵਲਨੇੜਕਵਪੀਤੰਬਰਅਧਰਮੁਰਲੀਗਿਰਥੰ
 ਮੁਕਟਕੁੰਡਲਕਰਲੁਟਕੀਆਸਾਵਹੇਰਾਪੇਥ
 ਗੰਗੁਲਯਜਮਨਾਧੇਨਆਗੇਧੇਨਆਗੇਸਕ

ਲਗੋਪੀਅਨਮਨਹੰਗਪੀਤਬਸਤ੍ਰਗਹੜਬਾਹਨਚਰ
 ਨਨਿਤਸੁਖਸਾਗਗੰਗਾਰਤਕੇਲਕਲੋਲਨਿਸਾਦਿਨ
 ਕੁੰਜਤੁਵਨਉਜਾਗਗੰਗਾਅਜਰਅਮਰਅੰਡੋਲਨਿ
 ਸਚਲਪਰਸੇਤੁਮਅਪਗਾਧਰੰਗਸ੍ਰੀਦੀਨਾਨਾਥ
 ਦਜਾਲਾਗਿਹਧਰਕੰਸਹਰਣਕਸਹਰੰਗਗਲਤੂਲ
 ਮਾਲਾਬਿਜਾਲੋਚਨਅਧਕਸੁਦਰਕੇਸਵੰਗਬੰ
 ਸੀਧਰਬਸਦੇਵਦੁਈਆਬਲਿਛੁਲਿਓਰੈਬਾ
 ਮਨੀਅਲਤੂਬਤੇਗਜਗਪਲੀਨੋਲੋਕਾਢੇਦਿ
 ਯੋਗਵਤੀਸਪਤਿਦੀਪਨਉਖੰਡਚੋਦਤਿਭਵ

51

੨

ਨਕੀਨੇਗਮਜੀਇਕਪਲਾਂ। ਦੇਪਤਾਕੀਲਾਜਗਾਖੀ
 ਕਤਲੇਉਪਮਾਕਗਾਂ। ਦੀਨਾਨਾਬਦਿਨਾਪੁਰਖਕਰੁ
 ਮੈਜਕਰੁਹਾਰੀ। ਕਵਦੋਤਦਾਸਬਿਲਾਸਨੀਸਹਿਤਨਾ
 ਮੁਜਪੁਤਿਤਨਗਾਂ। ਪਿਥਮਗਾਰਜੀਕੇਦਰਨਾਬੰਦ
 ਤਨਸਜਗਿਆਨਪ੍ਰਕਾਸਤਾਂ। ਅਹਿਬਿਸਨਜਗਾ
 ਰਿਬੁਆਸੇਦੁਤੇਸਿਦਸੰਕਰਾਂ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਕੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿ
 ਸਨਕੇਦ੍ਰਿਸਨਜਾਦਉਪਤਿਕੇਸਦਾਂ। ਸ੍ਰੀਗਮਰਾਪੁ
 ਦਰਗਮਰਾਪੁਦਰਗਮਰਾਪੁਦਰਗਮਰਾਪੁ। ਸ੍ਰੀਗਮ
 ਕ੍ਰਿਸਨਗਾਧਿੰਦਮਾਪਦਬੰਸੁਦੇਦਸ੍ਰੀਬਾਮਨੰਗਮੰਦੁਕ

ॐ धरातन गिमिं अरु रभु पाति पति पादनां श्री

१३०

जगतता षजगभा गि विरजै श्री वे पवु पभा दि

सुरंगं ति ग क ली क भ द तार य र गि गो अं त क ल

धु र प वुं ज तं भ य ग भै क मे ग दि वि र जै गे क ल

घा ल भु क रं जी श्री वि दू ध त भै भ र त भे ग त गो पी

ता ष ग विं द जी पी ति पी ति भ य ग पी ते गो

क ल भ प श्री पा ति धु र गो पी ति पी ति ज भ त

ती ग ति ग भ ल ग द ल द ल भ पा द त गो घा ल ग

दा लु जी गि स पा वि र जै स ग रा ये बु द ती

ਧੰਸੀ ਕੇਤਟ ਨਿਕਟ ਸੇ ਮੁਰਲੀ ਕੀਟੇ ਰਸੁ ਨਾ ਵਨੀ।
 ਨਵਨੀਤ ਨਾਗਰ ਕਰਤ ਨਿਰਤਤ ਸਿਵ ਧਿਰੰਚ ਮਨ ਮੇ
 ਹਤੰ ਕਲਿੰਦੀਤ ਕਰਤ ਕੀਜਾ ਬਾਲ ਅਸਿ ਰੁਤ ਸੁੰਦਰੰ
 ਮਸ਼ੀਕ੍ਰਿਸਨ ਕਲ ਮਲ ਹਰਨ ਸੁਕੇ ਜੋ ਰੁਜੋ ਹਰਿ ਬਰ
 ਨਕੋ ਪੁਗਤਿ ਅਪਨੀ ਦੇਹ ਮਾਧੋ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੇਤਰ ਕੋ
 ਮਸ਼ੀਕ੍ਰਿਸਨ ਏਕ ਮਾਧਿ। ੧੨੫। ਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੇ ਮੁਰਾਰੀ।
 ਹੇ ਸੁਖ ਭੋਕੁ ਪਾਗੀ। ਹੇ ਦੀਨ ਭੰਧ ਪਿਅਾਰੀ। ਹੇ ਮਾਧਵ ਮੁ
 ਰਾਰੀ। ਹੇ ਕੇਸਵ ਨੈਨ ਪਾਗੀ। ਮੈਂ ਸਰਨ ਹੁ ਮਾਰੀ। ਹੇ
 ਹਿਰੇ ਸੁਖਤਿ ਤਿਆਨੀ। ਨਾਤਿ ਭੋਲ ਸਕਤ ਬਾਨੀ। ਏਨ

ਦੁਸਟ ਆਦਿ ਪਾਈ ਅਥਵੇਨ ਸੁਗਈ ਹਮ ਕਿਸੇ ੧੩੫
 ਦੁਖ ਸੁਨਾਉ ਤਤਤਾ ਸੁਟੁਤ ਪਾਉ ਅਥਕਿ ਆਕ
 ਰ ਉਸੁ ਆਮੀ ਤੁਮ ਸਕਲ ਸੁਰਤ ਗਾਮੀ ਹੇਰੁ ਆ
 ਰਕਾ ਕੇ ਬਾਸੀ ਅਹੁ ਕਰਤ ਲੋਕ ਗਾਮੀ ਮੈਲੀ ਪਈ ਤੋ
 ਲਉ ਮੀਕਿ ਸਨਕਿ ਸਨਕਿ ਬੋਲਉ ਬਹੁ ਪਤਿਤ ਕਰਮ
 ਕਰੀ ਜਗ ਦੀਸਤੈ ਨ ਭੁਰੀ ਅਨਮਿਤ ਕਰ ਬਨ
 ਆਏ ਗੋਪਾਲ ਹਿੰਦੁ ਭਾਏ ॥੧॥ ਪਾਏ ਮੈ ੦
 ਪਨ ਬਹੁ ਜਨਮ ਕੀ ਤੁਮ ਪਾਟੁਨ ਪਰਮ ਪੁਨਿਤ
 ਪਾਟੁ ਗਵਾਹਿ ਜਾਇ ਰੋ ਬਾਤ ਜਾਇ ਰੀਝੀ ਤਾ ੫

ਕਦਲੇ ਰਸੀ ਪੁਰਣੀ ॥ ੧ ॥ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
 ਰੂਬਾ ਬਾਨਸ ਕੁਜੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਮ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਓਸਤਿ ਅਧਿਰ
 ਜੀ ਕੀਲਿਖ ਪਤੇ ॥ ਤਟਕੰਦੁ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਛਕੰਦੁ ਪੈਰ
 ਤਿਤੁ ਗੀ ॥ ਦੁਰਗਿ ਸਿੰਘ ਕਾ ਬਖਸ਼ਿ ਅਤਿਤੁ ਗੀ ॥ ਟਿ
 ਰ ਬਾਦਨ ਜਗ ਕੇ ਮਾਤਿਤੁ ਤੀ ॥ ਅਥਗੁਰ ਅਨਮੋਗ
 ਰੂਪ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਛੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਜਸਗਮ ਕੀ ਟੇਧ ਗੀ
 ॥ ਕਈ ॥ ੧ ॥ ॥ ੧ ॥ ਘਰੀ ਹਮ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥
 ਪਾਤਿਤੁ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮੈਸਰਨ ਗੁ ਮਾਗੀ ॥ ਗ
 ੨ ॥ ਛੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਿਥੇਲ ਸਕਤ ਬਾਨੀ ॥ ਟਿ

ਨੁਅਪਨੇਸੀਗਲਇਅਮਹਿਪਮਾਹਿਗੁਰੀਖਰਾਜੁ
ਦੀਅਮਾਅਬਗੁਰੁਅਨਮੈਗੁਰੁਨਕਜੀ॥੩॥੬॥
ਦੁਾਤੈਕ੍ਰਿਸਨਰੂਪਕਰੁਪੁਪਗਾਸਰੁਗਪਨਸੇਤੀ
ਖੇਲੁਕਰਗਾਜਿਤਜਪਿਅਗਤਿਨਕਾਬੀਸੁਤਗਾ
ਅਬਗੁਰੁਅਨਮੈਗੁਰੁਨਕਜੀ॥੪॥੬॥੬॥
ਬਰਾਸਰੇਪੁਰਾਨਾਸਰਜਗਕਾਮ

੦ ਪਾਹ

ਆਦਿਗੋਪਾਲਹਿਦੈ
ਪਨਬਹੁਜਨਮਕੀਤੁਮ
ਪਾਹਿਦੁਗੁ
ਪਾਹਿਦੁਗੁ
ਅਗਿਤਾ

ਇਸ

ਏਪਤਤਿਕਈ॥ ਸਕੁਸਿਖਨਕੋਗੁਗਮਤਿਦਈ॥
ਤੂੰਗੁਰੂਅਨਕਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ॥੬॥ ਛੰਦ੍ਰਾਤੁ
ਅਮਰਦਾਸੋਇਆ॥ ਤਿਸਕਲਜਗਤਿ
ਨਗੁਇਆ॥ ਤੂੰਲੋਕੀਮਧਾਧੁਆਇਆ॥
ਤੂੰਗੁਰੂਅਨਕਾਗੁਰੂਅਨਕਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ॥੭॥
ਛੰਦ੍ਰਾਤੁਗਮਦਾਸਕਾਰੂਪੁਤ੍ਰਅੰਗ॥ ਕੋਤਮਰੇਨਾ
ਤਿਸਮਲਦੁਆ॥ ਜਪਓਧਰਿਆਤਮਰਾਨਾਮੁ
ਸੁਆ॥ ਤੂੰਗੁਰੂਅਨਕਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ॥੮॥ ਛੰਦ੍ਰਾਤੁ
ਤੋਜੋਤੀਜੋਤਮਿਲਈ॥ ਗੁਰੂਅਰਜਨਦੇਯੀ॥

ਈਏ ॥ ਤੈਸਗਲੀਸਿਸਟਤਗਈਏ ॥ ਤੁਗੁਰੁ ਅਨ
 ਕਾਗੁਰੁ ਨ ਕਜੀ ॥ ੯੦ ॥ ਛੰਦੁ ॥ ਜਬਹਿਗੁਬਿੰਦੁ
 ਦੁਕਾਰੁ ਪੁਲੀਯਾ ॥ ਤਬਕੰਡੇਸੇਤੀਮੋਹਕੀਯਾ ॥
 ਤੁਮਰੇਗਾਹਿਸਮਾਨਖੀਆ ॥ ਤੁਗੁਰੁ ਅਨਕਾਗੁਰੁ
 ਨ ਕਜੀ ॥ ੯੧ ॥ ਛੰਦੁ ॥ ਤੁਗੁਰੁ ਪਰਿਗਾਇਬੁਲਾ
 ਈਦਾ ॥ ਸਗਤੁਮਰਾਨਾਮੁਪਿਆਈਦਾ ॥ ਜੋਮੰਗੀ
 ਦਾਜੇਪਾਈਦਾ ॥ ਤੁਗੁਰੁ ਅਨਕਾਗੁਰੁ ਨ ਕਜੀ ॥
 ੯੨ ॥ ਛੰਦੁ ॥ ਤੁਹਿਕਹਿਤੇ ॥ ਤੁਹਿਕਿਸਨਜਬੈ ॥
 ਛੰਦੁ ॥ ਤੁਹਿਕਹਿਤੇ ॥ ਤੁਹਿਕਿਸਨਜਬੈ ॥

੯੩੭

ਸ ਸੇਸਟਾਸੁਖੀ ਜਗਗਤੀ ॥

ਨਕੋਹੇਇਕਥੈ॥ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਅਨਕਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ॥ ੧੩ ॥
॥ ਛੰਦੁ ॥ ਜੇਸਨ ਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਰਿਕਾਰਿ ਤੇ ॥ ੧੪ ॥
ਉਤਮ ॥ ਰਵੀਲ ਰਿਤੇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਅਨਕਾਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ॥ ੧੫ ॥ ਛੰਦੁ ॥ ਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕਰ
ਇਆਰੇ ॥ ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਬੁਰਲਾਇਆਰੇ ॥ ਸ
ਰੁਜਕਕ ਉਪਕਜੁ ਬਾਇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਅਨ
ਕਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ॥ ੧੬ ॥ ਤੇ ਬੋਧ ਰੂਪ ਜੋਇਏ
ਤਪਰੇ ॥ ਅਥਨ ਕਲਸਗ ॥ ਤਿਥਧਰ
ਗੀ ॥ ਕੋਥਿ ਕਲੇਸੁ ਦੇਆਲਾਮੁ ਹਰੀ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰੂ

ਅਸਕਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ॥੧੫॥ ਛੰਦ੍ਰਾ ਜਬਰਿਤ
 ਕਲੀਕਾਗੁਇਅਵੈਗਾ॥ ਜਗਸੂਧੇਮਾਰਗ
 ਪਾਵਹਿਗਾ॥ ਅਬਗੁਰੂਅਨਮੈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ॥੧੬॥ ਛੰਦ੍ਰਾ॥ ਇਤੁਕੀਤੁਅਪਨੈਕਾਨਧਰੇ
 ॥ ਕਵਸੁਧੇਕੇਸੁਰਦੁਖਹਰੇ॥ ਸਤੁਆਸ
 ਪਰਨਮੋਹਰੇ॥ ਭੁਗੁਰੂਅਨਮੈਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀ॥੧੭॥ ਤਤੁਲੋਕਮੈਤਾਲੁਲ
 ਐਸਾਜੇਸਾਹੈਖਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਗਿਤਾਲੁ
 ਮਧੁਯਕਿਮਿਰੁਨੀਕਾਮਸਹਸਿਰੀਗਾਮਕਾ

੧੩੮

ਤਬਜਬਕਾਗੁਰੂਮੁਖਾਇਗੇ
 ਤਬਜਬਕਾਗੁਰੂਮੁਖਾਇਗੇ

ਤਬ
 ਤਬ

ਅਗਸੇਤੀ ਚਨੀਤੀਗਪਨਿਤਾਮਹਿਲਾਗੀ
 ਏਥੁਜਗਿਅਨਕਸਿਯਾਨੇਪਚਿਪਚਿਗ
 ਰੇਕੋਓਤਸਾਕੇਲੇਧਾਕਗਅਠਿਸਠਿਤੀਰ
 ਬਤਧੀਨਰਨੀਅਵਕਸਦਜਾਤਿਸਮਸਥਿ
 ਜੇਨਾਵੇਸੋਇਹੁਲੁਪਾਵੇਥੁਰਨਥਿਯਾ
 ਅੰਜਮਕਾਰਗਸਰੁਧੀਅਸਮਪਰਨਹੇ
 ਕੋਈਅਸਾਰਿਦੇਮੇਧਗਜੇਜੋਓਛੁਅਨ
 ਮਹਿਮੇਥਾਵੇਸੋਈਤਹੰਤੋਪਾਵੇਥਗਜੇ
 ਸੀਅਨਸਾਕਰਕੋਓਨਾਵੇਤਸਾਹਿਟਲੁਦੇ

੧੦

१३६
 ३
 ३

ਕਗ/ਕਹਸਿਧਾਤੁਬਾਰਬਾਰੇਛੁਰੇਨਗਿਐਸੈ

ਮੰਦਰੁਗੀਕਾਥਾਟੀਕੇਤਖਜੇਜਿਹਟਗ/ਮੰਦਰੁਗਾਗਾਵੈ
ਜੇਕੋਇਲਿਖਯਾਲੇਖੁਜਾਇਤਿਸੁਟਗ/ਕੰਤਅਰਥਨ
ਵੈਜੇਕੋਮਾਟਲਯੈਕੰਤਸੋਸਟਅਮਗ/ਦਾਰਿਦ੍ਰੀਤਾ
ਵੈਜੇਜਾਮੈਅਧਕਲਯੈਸੋਮਾਯਾਜਗ/ਧਾਇਧਰਬ
ਤੋਟਾਨਹੀਆਵੈਏਤੀਲੰਛੋਇਤਿਤਪਗ/ਰਿਪੰਸਿ
ਧਿੰਏਉਤਤਿਠਾਹੁਗਤਿਤੈਬਹੁਥਾਰਬਾਰਗ/
ਭਾਰਗੁਏਤੀਮਕਤਕਗਵੈਸੋਭੀਤਗਤੈਆਵੈ
ਗਾਗਾਛੰਦੁਪਤਤਿਉਧਾਰਨਕਰਨਜਗਮੈਗੁਰੁਅ
ਰਜਨਇਹਤਾਲੁਲਵਾਇਆ/ਸਤਿਜਗਕਾਛ
ਜੇਗੁਰੇਗਕਾਸਦਨਵੀਆਪੈਕਾਹੁਵਾਹ
ਸੀਅਮਿਤੁਸਗ

ਪਿਆਇਤੁਤੀਰਥੁਕਲਿਜਗਮੈਪ੍ਰਗਟਕਰ

੧੪੦

ਇਆਨਾਤਤਿਗੰਗਜਮਨਕੁਲਖੇਤ੍ਰਜਥਰ

ਇਤੁਤੀਰਥਜਗਆਇਆਕਾਸੀਗਯਾਕਿ

ਟਾਗਤਿਤੁਸਰਯਾਮਾਨਸੁਰਕੇਮਨਗੁਯਾਅ

ਠਿਸਠਿਤੀਰਥਜਥਦੁਰਜਾਵੈਗੋਈਤਾਮੇਲ

ਤੋਇਸਦਾਇਆਚਤੁਕੁਟਾਕੇਨਰਿਅਰੁਨ

ਗੀਦਿਕੇਤਪੈਗੁਟਿਕਾਇਆਜਨਮਜਨਮ

ਕੀਮੈਲੁਭਿਤਾਗੀਏਕੁਬਾਰਜੇਨਾਯਾਏਕ

ਜੀਅਕੁਕਿਰਦਨਕੁਏਕਵਤਿਨਤੋਸਗਲਕੁ

ਅਪ

ਟਿਬਤਗਾਯਾਪਸੂਗਾਇਮਨਸਤਰੁਲੇਵੈਆ
ਨਸਗਾਇਸੋਸਰਤਨੁਪਾਯਾਜੇਸੁਰਨਾਇਸ
ਗੀਰਤਿਆਗੈਜਨਮਮਰਨਨਤੀਆਇਆ
ਜਬਤੇਕਰੀਪਰਾਣਥਿਅਦਬੀਅਪਨੇਮੁਖਪ
ਰਿਦਾਗਲਵਾਇਆਦੇਖਲੇਹੁਸਰੁਹਿਮਨ
ਅਪਨੇਤਬਤੇਤਿਕਾਤੇਜਪਟਾਇਆਜਿ
ਨਤੀਰਬਕਾਭੈਨਤੀਕੀਤਿਤਰਅਪਸਾ
ਕੀਤਾਪਾਇਆਦੇਇਮਾਨਸਮਨੁਅਰੁਹੀ
ਦੇਖਹੁਤਿਕਾਮੁਲੁਗਾਇਆਜਬਕਾ

ਦੁਨਿਲਾਗੇਯਾਮਹਿਭੁਯਾਖਾਲਸੇਗਜੁਸਵਾਇ
 ਕੀਟੁਤੇਕੇਤਰਿਗਰਿਕੀਯੇਤਿਨਕਾਸਿੰਘਨਾਮੁ
 ਪਰਿਵਾਇਆਦੋਇਥਿਖਰੁਸੇਖੇਤੀਕਰਤੇਤਿਨਕੋ
 ਅਧਕਦਈਏਮਾਇਆਕਈਸਹਿਸਤੁਰੰਗਦੀਏਹ
 ਰਿਅਵਰਦੁਰਤਿਹਤਸੁਲਾਇਆਅਮੈਸਾਦੁ
 ਰਨਛੋਰੇਕਥੁਕਦੁਸੇਧੇਭਾਖਸੁਨਾਇਆਵਾਹੁ
 ਟਾਹੁਇਤੁਤਿਰਥੀਕਾਜਮੈਗਾਇਅਕਤਛਲੁਪਾਇ
 ਆ।੨।ਛੰਦੁਤੀਰਥਸਰਬਜਥੈਛਪਜਾਵੈਸਰ
 ਥਸਿਨੁਤਥਆਵੈਗੋ।ਮੇਲਾਧਮਧਾਮਕਾਹੋਮਿ

ਸੁਰਨਗਮਿਲਸਰੁੰਦੇਗੇ ॥ ਅੰਗਮਜਬਕੇਈਗਰੁਪਾਏ ॥
 ਏਕਬਰਤਹਿਜਾਏਗੇ ॥ ਛੁਰੀਬਿਖੰਧੇਸਮਰੁਸੁ
 ਦਰਨਾਮੁਅਕਲਪਿਐਆਏਗੇ ॥ ਗਰੁਪਾਟਸੇਕਾਤਬੁ
 ਤੇਸੀਦੁਜਾਕੇਰਗਏਗੇ ॥ ਰੁਮਸਾਮਅੰਬਰਥਾਮਜ
 ਲੁਲੈਸਰੁਨਗਮਿਲਿਵਾਏਗੇ ॥ ਏਕਦੁਪਰਬਉਤਰੁਪ
 ਛੁਪੇਆਕੀਰਗਰੁਤਿਪਾਏਗੇ ॥ ਸੰਗਲਨਗਰੀਸੇਪਰ
 ਗਟਹੇਏ ॥ ਨਿਗਕਲੰਕਤਥਾਆਏਗੇ ॥ ਸ੍ਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸ
 ਰਿਸੇਅੰਜਨੁਕਰਗਰਿਸੰਦੇਥੇ ॥ ਠਸੁਯਾਏਗੇ ॥ ਸ
 ਗਲਖਾਲਜਾਤਾਕੇਪਗਪਰਿਅਪਨਾਸੀਸੁਸ਼ੁਕ

ਵੈਗੋ।।ਹਰਿਜੀਅਪਤੇਮੁਖਸੋਤਕੇਸੁਪੇਮਾਰਗਪਾਵੈ
 ਗੋ।।ਦ੍ਰਿਕਿਤਕਰਮਛਰਾਇਸਭਤਤੇਸੁਕ੍ਰਿਤਕਰਮਾਵੈ
 ਗੋ।।ਆਪੋਅਪਤੇਬੁੰਗੋਪਰ।।ਰੁਖੈਠਰਾਮਗੁਨਕਾਵੈ
 ਗੋ।।ਬੁੰਗੋਤਖੈਸੁਨਹੀਯਾਵੈਸੁਰਪਤਿਵੈਖਰਿਸਾਵੈ
 ਗੋ।।ਸੁਰਪੁਰਤੇਇਹਪੁਰੀਅਧਕੁਈਇਹਮੁਖਥੈ
 ਨਅਥਾਵੈਗੋ।।ਸੁਰਤੇਸਕਰੋਜੀਤਿਜਸਿਗਮਜਨਕੋ
 ਤਹਾਇਆਵੈਗੋ।।ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਾਸਹਰਅਜਾ
 ਇਬਨਾਹੀਨਰਸੁਖਪਾਵੈਗੋ।।ਵਗਰਬਗਰਿਬਨਾ
 ਰਿਅੰਬੀਬੀਕਈਜੇਜਨਲੋਹਾਇਆਵੈਗੋ।।ਜੇਜੇਨ

੧੬੨
 ਮਰ

ਮਰਮ
ਤਨੁਗ

ਗਗਨਿਕਟਖਸੇਅਬਬੀਬਿਜਾਗਨਆਵੈਗੋਆ
ਪੋਆਪਸਮੇਸਰੁਪਇਕੋਈਨਿਕਿਸੇਦੁਆਵੈਗੋਪ
ਤੇਦੇਬੀਬਿਜਾਗਨਮੁਰਕੇਕੋਡੀਕੋਇਨਚੁਗਵੈਗੋਪ
ਕਾਟਮਾਯਾਸਰੁਪੀਦਮੇਗਪਤਿਨਿਕੋਈਦੁਆਵੈਗੋ
ਤਾਇਨਜਾਬਕਰੇਨੀਕੋਈਸਿਖਪਰਚੇਸਰੁਪਵੈਗੋ
ਆਪਕੀਸੇਜਰਮੇਨਰੁਗੀਪਰਕੀਕੋਈਕਾਵੈਗੋ
ਮਗਅੰਧੇਰਪੋਰਕਲਜਗਹੋਰਿਵਰਿਤਾਵੈਗੋਆ
ਬਜੋਤਗਤਿਸਦਨਥਨਾਵੈਗੋਰਬਪੁਪਛਤਾਵੈਗੋਪ
ਅਬਕਾਕੀਆਸਤਮੋਨਾਰੀਗਾਜਕੀਕੀਤੀ
ਗੁਤਨੀਆਵੈਗੋਚ

ਸੁਆਮੀ ਲਿਖ ਪਾਏ ਹੋਇ। ਚੁਕਰੁ ਈਲੇਖ ਕਮ ਨਿਜੁ
 ਰਿਤ ਹਿਸੁ ਜਨ ਲਿਖ ਪਾਏ ਹੋਇ। ਅਲਪ ਬੁਧਿ ਜੇ ਤੂੰ
 ਬਖਸੀ। ਗਿਰਿਜਨ ਦਯਾ ਉਪਾਏ ਹੋਇ। ਨਿਰਜਨ ਸੁ
 ਕੁੰਦ ਕੋਤਰ ਈਆ ਕੇ ਸੇ ਕੋਈ ਰਿਸੁ ਦੇ ਹੋਇ। ਦਇਆ
 ਕਰੈ। ਗਰੇਜੀ ਜੇ ਅਪਨੀ ਜਾਗੀਆ। ਹਿਤ ਗਾਏ ਹੋਇ। ਕੁ
 ਹੁ ਸੇਧਾ ਜੇ ਨਰੁ ਬੁਧੈ ਤਾ ਤਿਸਾ। ਮਥਰਾ ਗਿਤਾ ਦੇ ਹੋਇ।
 ਸਾਕੁ ਤਕੋ ਪਰਿਤੀਤਿ। ਆਵੇ ਤਾ ਕੇ ਮਨੁ ਨ ਭਾਵੇ ਹੋਇ।
 ਮੇਵਾ ਹੁਵਾ। ਹੁਗਿਰੀ। ਵਰਨੀ ਕਾਜਾ। ਮਹਿ ਗਿਰੀਜੀਆ
 ਦੇ ਹੋਇ। ੨॥ ਦੇਹਗਾ। ਉਸਤਤੁ ਹੋਗਾ। ਰੂਪਿ ਕੀ ਸੇਧੇ

੧੬੩

ਕਤੀ ਬਨਾਇ॥ ਸੁਨਕਰ ਕਿਹ ਪੰਥੀ ਜੀਅ॥ ਸਾ ਤਿਗੁਰੂ
 ਹੁਸਤਾਇ॥ ੪॥ ਸਦੈ ਜਗੈ॥ ਫਾਠ ਕਹੈ ਇਪੁ ਸੀਤ ਜੋ ਬੁਠੇ
 ਰਿਨੀ ਬੇਦਾਰ ਪੈ॥ ਸੀਕਰਿ ਮਾਨੈ॥ ਆਲਨੇ ਨੀਚ ਨ ਛੁ
 ਲਾਹੁ॥ ਵਤਿ ਲੇਤੀ ਰੂਪ ਤਿਸੀ ਸਪੈ॥ ਅਨੈ॥ ਮਾਛੂ
 ਨ ਕੇ ਕਰਿ॥ ਅਟੀਤ ਕੈ॥ ਛਲਨ ਕੈ॥ ਮਪਟੀਤ ਬਖਾਨੈ॥
 ॥ ਉਸਤਤਿ॥ ਗੁਰੂ ਲਸ ਮਾਨ ਪਜੈ॥ ਨ ਰਿਉ ਚੁਸੈ ਉਠ
 ਤੀਜਾਨੈ॥ ੫॥ ੧॥ ਏਹੁ ਗਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਤੇ ਤੀਨ ਕੈ॥ ਸ
 ਲਿਖਿ॥ ਸਭਿ॥ ਸੋਧਾ॥ ਪ੍ਰਗਾਮੈ॥ ਬਸੈ॥ ਉਤਾਂ॥ ਮੈ॥ ਏਹੁ
 ਗਾ॥ ੬॥ ਏਹੁ ਗਾ॥ ਬਾਸੀ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਨਹਾਰ ਕੀ॥ ਸੋਧਾ ਕਵ

ਸ

ਕੋਆਮਾ/ਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾਗਤੀਰਾਖੇਤਿਸਕੋਰਾਮ
 ॥ ਉਸਤਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਕੀਜਪੂਰਣੰ॥੧॥ਆਛੇ
 ਅਤਿਆਰੇਸਾਬਤਕਰਾਰੇਕਿਪੂਮਰਿਨਛਲਰਗਰੇਮੰ
 ਨੇਆਛੇਮਾਤਿਦਾਰਯੇ/ਕਾਜਰਸਿਉਕਾਰੇਕਟਸਾ
 ਨਸਿਉਓਤਾਰੇਕਹੀਗਰਕੇਸਦਾਰੇਮਾਨਉਕਿਪੂਈ
 ਰਦਾਨਧਾਰਯੇ/ਘੁਗਟਿਮੋਛਪੇਨਿਕਸਟਿਰਟੇਟਕੀ
 ਨੀਕਤਕਥਰਾਮਸਬਸੇਤਕੇਤਾਰਯੇ/ਅੰਸੇਗੀ
 ਅਨੇਧੇਨੇਨਸੁੰਦਰਛਮਾਇਰਾਖਏਕਹੀਅਰੇਗਸਿ
 ਸਿਉਕਰੇਮਾਰਯੇ/ਕਚਿਤਾ॥੧॥ਅੰਸੇਗੀਅੰ

ਨੋਕੋ ਰੂਪੁ ਪਾਇ ਓਹੀ ਅਜਾਨ ਬਾਲ ਕੋ ਨ ਪੈ ਨ ਆਇ
ਉਇ ਗੁਲਸ ਮਾਨ ਜਾਨੁ ਗੀ। ਬੋਲ ਤੀਨ ਬੈਨ ਤੈਨ
ਸੁਧੇ ਜਿਨੈ ਰੋ ਅਸੁ ਪਨੇ ਕੇ ਸੰਪਤਿ ਪਗ ਕਿ ਆਗੁ ਮਾ
ਨ ਅਨ ਗੀ। ਕੰਚਨ ਸਮ ਜੁ ਬਨ ਚੜ੍ਹਿ ਉਤੇ ਗਲੇ ਹਿ ਪਰ
ਪਸ ਗਵਾਇ ਇਹ ਬੀਨਰ ਹੀ ਮਾਨ ਗੀ। ਉਤਰੇ ਕਾ
ਪਾਤੁ ਪਛੁਤਾ ਹਿ ਗੀ ਤਿਸੀ ਚਿਨ ਕ੍ਰਤ ਤੇ ਗੁਲਾਬ
ਗਇ ਸਾਚ ਸਮੇ ਕਾ ਚਕੋ ਸਮਾਨ ਗੀ। ਕਾ ਬਿਤਾ। ੨॥
ਸਾਠੇ ਤੇ ਸੁਰਬੀਰ ਬਸਤੀ ਕੋ ਪਠਾਨ ਜਾਨੇ ਟਿਰੋ ਜਾ
ਵਾਦਨ ਗੰਗੀ ਮੇ ਅੰਸੀ ਫੁਲ ਸੁਰਬੀਰ ਦੇਖੀ ਸੀ ਸੁੰ

ਦਰਸੁੰਜਨਜੋਬਨਮੱਧਰੁਗੀਜੁਟਮਾਨਸਉਤਿਤਾਰ
 ਆਲੀਜੁਰਤਮੱਧਜੀਥੀ। ਸੰਨਮੁਖਤਦੇਖਅਜਾਇ
 ਕਤਤੇਗੁਲਾਬਰਾਇਮੈਨੰਜੁਦੇਖੀਸੀਸੁਰੇਖੇਮੁਖਪੜ
 ਥੀ। ਮੇਰੇਮਨਹਰਾਨੀਭੁਈਤੇਗੀਕਿਆਮਿਭਤਕਰੇ
 ਵਾਹੁਕੀਸਿਭਤਕਰੇਮੁਰਤਜਿਨਪੜੀਸੀ। ਕਹਿਤੁ
 ਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਏਕਭੁਧੰਡਤਥਤਾਵਹੈਈਗਤਅ
 ਨੇਕਕੁੰਡਸਰੁਜੀਰਸਪਾਰਹੈ। ਹੋਤਅਮਰਵਾਹਿਪਿਯ
 ਜਾਹਿਦੇਖਜੀਅਸਕਤਥਸੇਖਜੀਵਨਦੇਨਗਥਹੈ।
 ਕਭਤੇਰੇਮਾਨਸੁਰਨੈਕਕੋਨਜਸਰੁਪਕਾਜਗਹਿਥੈ

੧੬੫

ਕੇਸੇਧਪਰਉਸਾਗੇਯੋਸੀਤਲਾਕੇਦਾਗਸੁਖਅੰਸੇ
 ਤੀਥਿਗਜਮਾਨਚੰਦ੍ਰਮਾਕੇਉਪਰਮਾਨੇਤਾਰੇਰਖਦਾ
 ਰਹੇਕਬਿਤੁ॥੧॥ਅਜੀਸੀਸਾਹਗਤਬੀਨਜਾਨੇਕੰਨ
 ਜਾਤਬੀਨਬੀਅਨੇਕਗਤਬੀਸੁਭਾਇਪ੍ਰੀਤੁਦੈਕਾ
 ਈ॥ਅਸੀਲਹਿਸਦਾਮਨੀਨਜਾਨੇਕੰਨਕਾਮਨੀਜੁਥੇ
 ਠੀਜਾਤਜਾਮਨੀਦਿਅਲਲੀਓਤੇਗਈ॥ਸਕ੍ਰੀ
 ਸਰੂਪਸਾਧਕੀਚੁੜੀਅਨੂਪਤਾਧਕੀਬਰੂਜਥੇ
 ਭਾਰਵੀਨਉਜਾਥਿਉਗਏਗਈ॥ਬਿਸਾਲਨੇਨ
 ਜੇਕੁਥੇਫਿਰਾਕੁਥੇਮੋਕੁਥੇਕੁਥੇਕੁਥੇਕੁਥੇਪਟ

ਕਪਟ ਦੇ ਗਣੀ ਕਥਿਤੁ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਬਹੁ ਨ ਲਾਗੀ ੧੦੬
 ਗ੍ਰਿਹੀ ਚਹੁ ਨ ਲਾਗੀ ਅਬੁ ਤੇ ਸੁਕ ਬਨ ਲਾਗੀ ਬਿਨ
 ਤੀਜੁ ਕਰਨ ਲਾਗੀ ਪੀਆ ਤੁਕੇ ਆਏ ਤੇ ॥ ਲਲਤਾ ਜਿ
 ਉਦੁ ਕਲ ਲਗੀ ਬਾਤ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨ ਲਾਗੀ ਅਚਿਰ ਛੁਬਏ
 ਖਦੇ ਖਦਾ ਜਤੇ ਦੁਗਏ ਤੇ ॥ ਛੁਤੀ ਦੇਖ ਛੁਤੀ ਆਏ ਖ
 ਕਲਤ ਪਰਤ ਅਲੀ ਦੇਖ ਮਾਨੁ ਜੋ ਕਰਨ ਲਾਗੀ ਰਾਮੁ
 ਰੇ ਪਾਏ ਤੇ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ੧ ॥ ਤੈਨ ਤੀਥੇ ਚੀਧੈ ਥਿਕਾਨੀਓ
 ਨ ਤੈਨ ਤਪੈ ਨ ਤਨੀ ਮੋਲਕੀ ਉਤੈ ਨ ਮੋਲਈ ਜੇ ਨ ਤੈਨ
 ਕੇਹਾ ਥਸੈ ਮੈ ਅਪੁਨੇ ਨ ਧਰੁ ਜਿਨੈ ਨ ਕੇਹਾ ਥਸੈ ਉਥਿ

ਅਗਟਿ ਕਰਨ ਲਾਗੀ ॥

ਗਾਨੇ ਹਥੁ ਹੀ ਹੋ ॥ ਤੈਨੀ ਘਰਗਾਰੇ ਨੈਨ ਤੇ ਥਾਪਾ ॥
 ਹੋਨੈ ਨੈਨ ॥ ਮਾਤਿ ਸੋ ਮੈ ਪਤਰੁ ਤੇ ਗਈ ਤੇ ਪਤੈ ਨੈਨ ਕੇ ॥
 ਰਾਜ ਕਾਜ ਨੈਨ ਕੇ ਏਹੁ ਏਸ ਨੈਨ ॥ ਮੈ ਥਾਪਾ ਥਾਪਾ ਏਹੁ ਰਿਖ ॥
 ਰਾਖੀ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਬਿਰਪ ਕੋ ਗਿਆ ਥਾਪਾ ਥਾਪਾ ਰਿਖ ਪੈ ॥
 ਕੁਨੀ ਰਖ ਸਿਉ ਰਿਖ ਮੈਲੈ ॥ ਚੰਦ ਲਸਾਰ ਤੁਰੰਗ ॥
 ਚਲਾਵਤ ਪੀਲਨ ਪੇਲੀ ਪਿਆਰੁ ਨ ਪੇਲੈ ॥ ਥਾਤ ਨਹੀ ॥
 ਯਤਿ ਏਤ ਸਖੀ ਜਬ ਮਾਤ ਕੀ ਥਾਤ ਕੀ ਥਾਤੁ ਝੈਲੈ ॥
 ਤੈਗਰ ਜੀਅ ਪੁਨੇ ਜੀਅ ਕੀ ਥਰ ਜੀਨ ਰਹੈ ॥ ਰਜੀ ਥਰੁ ॥
 ੨ ॥ ਕਾਥਿਤਾ ॥ ੫ ॥ ਰਿਗ ਥੈ ਠਹਰ ਸੰਦਰ ਥੈ ਠਹਰੀ ॥

ਜਿਨਕੇਨਿਸਨੇਹੁਠਾਠਸੀਏ॥ਤਸਿਸੇਸਉਅਤਾ
 ਤਸਲੇਹੁਕਤਾਤਸਆਇਜਗਅਬਜਗਤਸੀਏ॥
 ਰਿਸੁਵਚਨਤੁਰਿਸੁਵਚਨੁਈਜੁਰਸੁਵਤਿਹੋਤਮਸੇਰਸੀ
 ਏ॥ਬਤੀਆਸੁਨਉਬਤੀਆਨਹਿਕੋਛਤੀਆਲਗ
 ਚਿਰਨਕੇਬਸੀਏ॥ਕਥਿਤੁ॥੮॥ਹਮਕੋਤਮਏਕਅਨੇ
 ਕਤਮੇਉਨਰਉਤਮਏਬਥਨਾਇਕਏ॥ਇਤਮਾਸਤਿ
 ਹਾਰੀਤਿਹਾਰੀਉਨੇਬਿਵਚਾਰਨਨੇਹੁਕਤਾਵਤਤੋ॥ਤੁਮ
 ਵੇਈਮਿਵਾਰਕਸੇਈਕਰੋਯਹਿਵੇਈਹਮਿਆਮਲਿ
 ਤਾਨਧਰੋ॥ਪੁਨਸਿਆਮਸਖੀਰਹਿਆਜਿਸਮਿ

੧੪੭

ਸਦਾ
ਭਾਗ

ਮਨੀ ਕੇਹੇ ਹਉਨੀ ਕੇਹੇ ਹੋ ਕੇ ਬਿਭਾ ॥੧੯॥ ਸਦਾ ॥੧॥ ਸ
ਨੇਤ ਕੇ ਮਾਰ ਗਏ ਤਨੈ ਕੇ ਸੁਆਨ ਪਥਾ ਕਨੀ ॥ ਤਨਾ ਸਾ
ਹੁਣ ਲੇ ਤਜਿਆ ਪਨ ਜਿਉ ਝੂਝ ਕੇ ਕਪਟੀ ਜਨ ਸਾ ਕਨਤ
ਅਨ ਮਨਿ ਦਮੀ ਤਸੁ ਜਾਨ ਸੁਨੈ ਫਿਰੇ ਕੁਤੇ ਦੁਸਰੇ ਦਾ ਕ
ਨੀ ॥ ਤੁਮ ਕਉਨ ਪਧਾਈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹੋ ਗਏ ਮੈਨ ਤੋ ਪਦੇ ਤਛਿਟਾ
ਕਨੀ ॥੧੯॥ ਤੁਮ ਹੋ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਨ ਕਿਸੇ ਹਰ ਲੇ ਤਨਿ
ਵਾਰ ਲਗਾਵਤਿ ਹੋ ॥ ਫਿਰ ਪਾਛੇ ਹੁਤਾ ਕੋਨ ਧਾਨ ਪਰੇ ਕਹਾ
ਯਾ ਮੈ ਕਹਾ ਕਛੁ ਪਾਵਤ ਹੋ ॥ ਗਰਬੀ ਲੇ ਰੰਗੀ ਲੇ ਸੀ
ਤੇ ਮਗਰਿ ਨਵ ਰਲੀਏ ਕਹਾਵਤੀ ॥ ਜੇ ਪੈ ਗਾਧਾਨ ॥

ਨਤੁ ॥ ਗਾਮਰਕਾਏ ਪਿੰਗਣੇ ਚੁਗਵਤੁ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁੰਦਰਾ ੧੪੮
 ॥ ਸੁੰਦਰਾ ਸੁੰਦੇ ਸਮੁਟ ਮੂਰੀ ਅੰ ਸਮਾਤ ਜਾਕ ਉਪਗਟਿ ਨਿ
 ਗਾਸ ਬੇਸਬਰਤ ਸੁਵਾਗੀ ਪੰਕਜ ਕਥਿ ਦੂਲੇ ਸਿਰਗੀ ਨ ਚੁਛਿ
 ਟਾਕਰੁ ਰਤੇ ਲਿਮਾਨੇ ਸਾਈ ਕੋ ਸੀਰੀ ਗੀ ॥ ੧੩ ॥ ਘੋਟੀ ਨਿਰਮ
 ਲੀਜੈ ਕਰਸੇ ਗੁਬਿੰਦੁ ਗਾਹਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਰਮੈ ਨਿਪਟ ਸੁਖ
 ਕਾਗੀਤੈ ॥ ੧੪ ॥ ਚਗੁ ਨਮਾਨ ਸੇਰੇ ਸੇਸੈ ਲੈਗੀ ਮੁਲ
 ਤਾਰੀ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੀ ਪੰ ਸੁਵਾਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਮੁਕਤ
 ਨਕੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਤੈ ਪੰ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਯਾ ਨਿਕੇ ਕੁਟਲਿ ਪਰੋ
 ਟੁਛੁ ਥਾਂ ਹੋ ਗੀ ॥ ੧੬ ॥ ਜਤ ਸੇਰ ਲੈਨੇ ਕੇ ਕਲਾ ਸੁਕੰਦਰਾ ਕੇ ਲਿ

ਤੁਹਿਨਿ ਚਗਨ ਦਿਤੁ ਜੁਗ ਹਰੀ ॥ ਜਥੇ ਕੇ ਕਾਲੀ ਨਾਗ ਕਾ
 ਸੇਤ ਥਕੇ ਕਾਨ ਪੈ ਕਰੇ ਕਾ ਪੇਵਾ ਹਰੀ ॥ ਸੂਹ ਯਾ ॥ ਈਰੇ ਕੇ
 ਚਟਕ ਲਟਕ ਕੁਡ ਲਕੀ ਭੋਗਨ ਕੀ ਮਟਕ ਆਪਾ ਟਿਕਾ
 ਉਗੇ ॥ ਤੂਤੋ ਬਨ ਵਾਗੀ ਬਲਾਗੀ ਮਾ ਉਤੇਰੇ ਆਜੁ ਮੇਰੀ ਨੇ
 ਕਬੁਜ ਆਉਗਾ ਉਅਨ ਚਗ ਉਗੇ ॥ ਜਾਣੁ ਸੁਣਹੁ ਸੁਜਾ ॥ ੧੫
 ਨਸਹੁ ਪਕਾਨ ਥੀਸੀ ਬਜਾ ਉਤਪਤਨ ਤੇ ਬਸਾਉਗੇ ॥ ਨੇ
 ਕੇਕ ਸੋਹਣਿ ਤਚੇ ਕਮੋਰ ਪੰਖ ਫਾਹੇ ਸਕੀ ਫਾਹੇ ਸਾਫੁ ਹੋਇ
 ਆਗੇ ਟਿਤ ਆਉਗੇ ॥ ਸੂਹ ਯਾ ॥ ਕਮਲ ਸਿੰਘਾਨ ਨਕਸ਼ੀ
 ਸੇਰੇ ਸੇਤ ਕੀ ਸਤੁ ॥ ਹਿਯਾ ਹੇਤੁ ਦੁਖ ਸਿਉ ਕੀਯਾ ॥

ਗਜਤ ਹੈ ਗੋਪੀਆਪ੍ਰਸੰਨਤਈਸੀਭਾਤ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
 ਚਰੇਤੇਜਿਉਥਿਗਜੈਸਤੰਗੀਆਗਸਤੁਕੀਬਾਤ
 ਰਸਹੂਮੈ ਪ੍ਰਮਹੂਮੈ ਕਹੈ ਕਥਿਸਿਯਾਮਸਾਧਕਾ
 ਨਜੁਕੇਖਗੀਆਮਦਨਕੇਗਾਰਥਨਾਇਥੈਕੋਕਾਜ
 ਮਨਾਉਹਿਤਕੈਪਰੋਬਤਿਹੈਮਾਨੈਮੋਤਨਕੀਅਣੁ
 ਰੁਆਧ॥੫॥੧॥ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਵਾਰਿਸ
 ਲੋਕਾਨਾਲਿ॥੧॥੧॥ ਸਲੋਕਮਠੀ॥੧ ਬਲਿਹਾ
 ਗੀਗੁਰਅਪਣੈਦਿਉਹਾਜੀਸਾਦਿਵਾਗਿ॥ਜੇਨਿ
 ਮਾਣੁਸਤੈਦੇਵਤੈਕੀਏਕਰਿਤਨਿਲਾਗੀਵਾਗਿ॥

੧॥੪੮੨॥ ॥ ਜੇਸੁ ਰਿਦਾਉਗਵੈਸੁਹਜਿਚੜਨਿ
ਰਜਾਗਾਏਤੇਚਾਨਣਹੋਇਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਿਅਧਾ
ਰਿ॥੨॥੪੯॥ ਨਾਨਕਗੁਰਨਿਚੇਤਨੀਮਨਿਆਪਸੁਰੇ
ਤਿ॥ਛੁਟੇਤਿਲਥੁਆੜੁਜਿਉਸੁਏਅੰਦਰਖੋਤਿ॥
ਖੇਤੈਅੰਦਰਿਛੁਟਿਆਗੁਨਾਨਕਸਭਿਨਾਇ॥੮
ਲੀਅਹਿਰੁਲੀਬਖੁਜੇਰੁਤਨਾਇਉਸੁਹਾਗਿ॥੩॥
ਮਉੜੀਆਪੀਨੈਆਪਸਾਜਿਉਆਪੀਨੈਗਚਿਉ
ਨਾਉ॥ਦੁਯੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀਅੰਕਗਿਤੁਠੇਰਾਉ॥
ਦਾਤਾਰਤਾਆਪਿਤੁਤਸਦੇਵਾਹਿਕਰਹਿਪਸਾਉ॥

ਤੁਜਟੋਈਸਭਸੇ ਏਲੇਸਾਹਿਜਿਟਕਵਾਉਕਾਰਿ
 ਆਸਟਿਰਿਰੋਸਰਾਉ। ਆਸਲੋਕਾ। ਮਹਿ। ਸਚੇਤੇ
 ਰੇਖੀਭਿਸਚੇਬ੍ਰਹਮੰਡਾ। ਚੇਤੇਲੇਸਚੇਅਕਾਰ। ਸ
 ਚੇਤੇਰੇਲੇਅਸਚੇਅਕਾਰ। ਸਚੇਤੇਰੈਕਰਣੈਸਕਥ
 ਬੀਚਗਰੇ। ਸਚਾਤੇਗਾਅਮਰੁਅਚਾਈਥਾਣਾ। ਸਚੇਤੇ
 ਗਾਹੁਕਮੁਸਚਾਫੁਰਮਾਣਾ। ਸਚਾਤੇਗਾਕਰਮੁਸਚਾ
 ਨੀਸਾਣਾ। ਸਚੇਤੁਧਆਖਹਿਲਖਕਰੇਗਿ। ਸਚੈਸ
 ਚਾਹੈ। ਸਚੁਜੋਗਿ। ਸਚੀਤੇਗੀਸਿਟਤਿਸਚੈਲੇ
 ਹਿ। ਸਚੀਤੇਗੀਕੁਦਗਤਿਸਚੇਪਾਹਿਸਾਹਿਸਾਨ
 ਸਚ

ਕਸਚੁਧਿ ਅਨਸਰੁ॥ ਜੇਮਨਿ ਜੁਮੇਸੋਕੰਚਨਿਕੰ
 ਚੁ॥ ੧॥ ਮਠਾ ਵਡੀਵਡਿਅਈਜਾਵਡਾਨਾਉ॥
 ਵਡੀਵਡਿਅਈਜਾਸ ਚੁਨਿਆਉ॥ ਵਡੀਵ
 ਡਿ ਜਾਨਿਹਚਲੁਬਾਉ॥ ਵਡੀਵਡਿਅਈਜਾ
 ਉ॥ ਵਡੀਵਡਿਅਈਜਾਬਲੈਸਰੁਤਾਉ॥ ਵਡੀਵਡਿ
 ਅਈਜਾਪੁਟੁ ਨਿਟਾਤਾ॥ ਵਡੀਵਡਿਅਈਜਾਅ
 ਪੇਅਪਿ॥ ਨਾਨਕਕਾਰਨਿਕਥਨੀਜਾਇਪਕੀਤਾ
 ਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਇ॥ ੨॥ ੧॥ ਮਠਾ॥ ੨॥ ੧॥ ਇਹੁ
 ਜਗੁਸਚੇਕੀਉਕੋਠੜੀਸਚੇਕਾਵਿਚਿਦਾਸਾ॥ ਇ

ਕਨਾਹੁਕਮਸਮਾਇਲਏਇਕਨਾਹੁਕਮਕਰੇਵਿਣਸੁ॥
 ਇਕਨਾਹੁਕਮਕਰਿਲਏਇਕਨਾਹੁਕਮਕਰਿਲਏ
 ਨਿਵਾਸੁ॥ ਏਵਭਿਅਾਖਨਿਜਾਪਈਜਿਕਿਸੇਮਾ
 ਏਰਾਸਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਅੰਜਕਉਆਪ
 ਕਰੇਪਰਿਗਾਸੁ॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕਜੀਉਉਪਾਏਕੈ
 ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁ ਭਾਇਆ॥ ਉਥੈਲਏਗੀਸ
 ਚਿਨਿਬਝੈਚੁਟਿਵਟਿਕਰੇਜਜਿਮਾਇਆ॥ ਥਾ
 ਉਤਿਪਾਇਨਿਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਾਏਦੇਸਕੁਚਾਇ
 ਆ॥ ਤੇਰਨਾਉਰਤੇਸੇਜਾਇਗਾਏਗਰਿਗਾਏਸੇ

ਠਗਣਥਾਇਆ ਲਿਖਨਾਵੈ ਪਰਮੁ ਬਹਾਨੇ
ਆਮ ॥ ਸਲੋਕ ५ ॥ ਬਿਸਮਾਦਿ ਨਾਟਿ ਬਿ
ਸਿਮਾਦਿ ਦੇਵ ਬਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਬਿਸਮਾਦਿ
ਭੇਵਾ ਬਿਸਮਾਦਿ ਪਦੁ ਰੂਪ ਬਿਸਮਾਦਿ ਦੁਰ
ਗਾ ਬਿਸਮਾਦਿ ਨਾਗੇਟੇ ਰਹਿ ਜੰਤਿ ॥ ਬਿਸਮਾ
ਦਿ ਪਉਣ ਬਿਸਮਾਦਿ ਪਾਣੀ ॥ ਬਿਸਮਾਦਿ ਅ
ਗਨੀ ਖੇਰਾਤੇ ਬਿਡਾਣੀ ॥ ਬਿਸਮਾਦਿ ਪਰਤੀਥਿ
ਸਮਾਦਿ ਪਾਣੀ ॥ ਬਿਸਮਾਦਿ ਸਾਦਿ ਲਗਾਹਿ
ਪਗਾਣੀ ॥ ਬਿਸਮਾਦੁ ਸੇਜੇ ਰਿਸਵਰਮਾਦਿ ਦਿ

ਜੇਗਾਥਿਸਮਾਦਿਬੁਖਥਿਸਮਾਦਿਕੋਗਾਥਿਸ
ਮਾਦਿਸਿਫਤਿਥਿਸਮਾਦਿਸਲਾਹਿਥਿਸਮਾਦਿ
ਉਜਣਥਿਸਮਾਦਿਗਾਹਿਥਿਸਮਾਦਿਨੇੜਥਿਸ
ਮਾਦਿਦੂਗਥਿਸਮਾਦਿਦੇਖੈਜਾਜਗਤਜੂਗਾਦੇ
ਖਿਵਿਡਾਇਗਹਿਅਥਿਸਮਾਦਿਨਾਨਕਬੁ
ਸ੍ਰੁਣਪੂਰੇਭਾਗਿ॥੧॥੫੩॥੧॥ਕੁਦਗਤਿਦਿਸੈਕੁ
ਕੁਗਤਿਸੁਣੀਅੈਕੁਦਗਤਿਕੁਉਸੁਖਸਾਗਿ॥
ਕੁਦਗਤਿਦੇਦਿਪਠਾਣਕੁਤੇਥਾਕੁਦਗਤਿਸਰਬ
ਬੀਚਾਗਿ॥ਕੁਦਗਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੈਨਣਕੁਦ

ਗਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਗੁ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸਿ
 ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀ ਅਜਗਨੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਕੀ
 ਆ ਕੁਦਰਤਿ ਸਦੀ ਆ ਕੁਦਰਤਿ ਆਨੁ ਅਬੁ ਆਨੁ
 ਆ ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕੇ ਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧ
 ਰਤੀ ਧਾਕੁ ਸਰੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੁਕਾ ਦੁਕਰ
 ਤਾ ਪਕੀਨਾਈ ਪਾਕਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੇ
 ਦਰ ਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗੁ ਪਉੜੀ ਆਪੀ ਨੈ ਤੇਰੀ ਤੇ
 ਰਾ ਕੇ ਹੋਇ ਰਸ ਮਝੁ ਰੁਓ ਰਿਸਿ ਧਾਇ ਆ
 ਦੁਹਾਰੇ ਆਨੁ ਨੀਦਾਰ ਗਾਇ ਸੰਗਾਇ ਪਾਇ

ਚੁਲਾਇਆ ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਦੁਈਐ
ਬਹਿਲੇ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ਬਾਉਨ ਜੇ ਵਈ ਪ
ਉਟੀਈ ਗੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿ ਮਾਰੂਆ ਆਇਆ
ਮਨਿ ਅਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੫੦
॥ ੧ ॥ ਭੁੱਟਿ ਚਿਪ ਭੁਟੁ ਵਜੈ ਸਟਵਾਉ ॥ ਭੁੱਟਿ ਚਿਰ
ਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥ ਭੁੱਟਿ ਚਿ ਅਗਨਿ ਕਰੈ
ਵੰਗਾਰਿ ॥ ਭੁੱਟਿ ਚਪਰਤੀ ਦਬੀਤੀ ਗਾਭੁ ਚਿ ਚਿ
ਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰਿ ਗਾਗਿ ॥ ਭੁੱਟਿ ਫਿਰੈ ਗਯਾ ਪਰਮ
ਦੁਆਗਾ ॥ ਭੁੱਟਿ ਚਿ ਸੁਰਜੁ ਭੁੱਟਿ ਚਿ ਚੰਦਾ ਕਰੈ ਕਰੈ

ਤ੍ਰੀ ਚਲਤ ਨਿਅੰਤਾ ਬੁਧਿ ਚਿਨਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰਨ
 ਧਾ ਬੁਧਿ ਚਿਨਿਧ ਆਗੁਣ ਅਕਾਸ਼ ਬੁਧਿ ਚਿਨਿਧ
 ਮਹਾਬਲਿ ਸੂਰਿ ਬੁਧਿ ਚਿਨਿਧ ਆਗੁਣਿ ਜਾਗੁਰਿ ਪੂ
 ਗਿ ਸਗਲਿ ਆਗੁਣਿ ਸਿਖਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨਾਨਕ
 ਨਿਰਬੁਧਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਸਰੁਏ ਕੁ ॥ ੧ ॥ ੫੬ ॥
 ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬੁਧਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਹੋਰਿ ਰਾਮ ਰਣ
 ਲਾ ਕੇਤੀ ਆਕਰਨ ਕਹਾਣੀ ਆਕੇ ਭੇਖੇ ਦਿਖੀ
 ਚਾਗਿ ਕੇਤੇ ਨਾਹਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿ ਤ੍ਰਿਪੁ
 ਰਹਿਤਾ ਲਾ ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰਿ ਮਹਿ ਆਇ

ਕਰੁਹਿ ਬਜਾਗਿ ਗਾਵਹਿ ਰਜੇ ਰਾਣੀਆ
ਬੋਲਹਿ ਆਲਸਤਾ ਲਾਲਖਿਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁਦ
ਕੋਲਾਖਟਕਿਆ ਕੇ ਰਾਗਿ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈ
ਮੈਨਾਨ ਕਸੇ ਤਨੁ ਜੋ ਸੀ ਛੁਗਾਗਿਆ ਨਨਗ
ਲੀਕੁਨੁ ਮੈ ਕਬਲ ਕਰਸਾਹੁ ਕਰਮਾਸਿ
ਲੋਤਪਾਈ ਮੈ ਜੋ ਰਿਹਿ ਕਮਾਤਿ ਹੁਕਮੁ ਪੁਆ
ਗੁਪਓਤੀ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਨ
ਦਰੀਸਤਿ ਗੁਰਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਏਤੁ ਜੀਉ ਬਹੁ ਤੇ
ਜਨਮੁ ਭਰਮਾ ਆਤਮਾ ਤਿਹਾ ਰਿਸ ਬਾਹਿਸੁ

ਇਅਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲਿਜੁਪਾਇਅਗਾਜਿਨੀ
ਵਿਚੁਆਪੁਗਵਾਇਅਗਾਜਿਨਿਸੰਦੁਸਚੁਪੁ
ਇਅਗਾ^{੧੦}ਸਲੋਕਮ॥੧॥ਅਜ਼ਿਸਿਭੇਗੋਪੀਆਤ
ਰਕੰਨਗੋਪਾਲਗਾਏਪੁਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰੀਬੇਸੰਤਹੁਰੀਏ
ਸੁਹਜਿਅਵਤਾਰਿਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਸੁਪਗੁਰੂ
ਰਿਤਹਿਸਚਚੁਜਜਾਲਾਨਾਨਕਮਸੈਕਿਆਨਥੁਰੂ
ਫੀਖਾਇਗਾਇਅਜਮਕਾਲਾ॥੧॥ਮ॥੧॥ਵਾਇ
ਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗਗਿਪੈਰਿੰਗਲਾਇਨਫੇਰਨਿਸਿ
ਗਿਉਰੇਉਰਿਗਵਾਸੁਟਪਾਈਵੇਖਲੋਕ

ਸੇਖਰਿਜਾਇ। ਰੋਟੀਆਕਾਰੁ ਪ੍ਰਗਤਿਤਾਲਾ। ਅਪੁ
 ਪਛਾਤਿ ਧਰਤੀਨਾਲਾ। ਗਾਵਹਿ ਗੋਪੀਆਗਾਵਹਿ
 ਕਾਨਗਾਵਹਿ ਸੀਤਾਗਾ। ਜੇਗਾਮਾ। ਨਿਰਕੁਉਨਿਰੰਕਾਰਿ
 ਸਚੁਨਾਮਾ। ਜਾਕਾ ਕੀਆਸਗਲਜਗਨਾ। ਸੇਵਕਿ
 ਸੇਵਕਰਮ। ਛੜਾਉ। ਭਿਨੀਰੈ। ਏਜਿਨਾਮਾ। ਨਿਰਾਉ। ਸਿ
 ਪੀਸਿਖ। ਆਗੁ। ਰਵੀਚਾਰਿ। ਜਵਰੀਕਰਮ। ਲਖਾ
 ਏਪਾਰਿ। ਕੋਲੁਚਰਪਾ। ਚਕੀਚਕੁ। ਬਾਲਬਰੋਲੇਚ
 ਹੁਤਅਰੰਤੁ। ਲਾਟੁਮਧਾਣੀਆਮਾ। ਨਿਗਾਰਿ। ਯਾ
 ਕੀਉਉ। ਏਆਲੈ। ਨਿਨ੍ਹਿਸਾਗਿ। ਸੁਆ। ਚਾੜ੍ਹਦਾਈ

ਸਰ
 ਅਹਿਜੰਤਾ ਨਾਨਕੁ ਉਦਿ ਆਗਾ ਫਤਹਿ ਅੰਤਿ ਆਥੰ
 ਧਨਿ ਸੰਧਰੁ ਫਟੇ ਸੋਇ ਪਾਇ ਅੰ ਕਿਰਤਿ ਨ ਚੈ ਕੋਇ
 ॥ ਨਚਨ ਚਹ ਸਹਿ ਚੁਲ੍ਹਹਿ ਸੇਰੇਇ ॥ ਉਤ੍ਰਿ ਨਿਜਾ ਹੀਸ
 ਧਰੇਇ ॥ ਨਚਨ ਕੁਟੁ ਫੁਲ੍ਹਾ ਨਿਕਾ ਚਾਉ ॥ ਨਚਨ ਕੀਸ
 ਮਰੁ ਉਤ੍ਰਿ ਨਾਮ ਨਿਕਾ ਚਾਉ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਉ ਤੇਗ
 ਨਿਕਾ ਚਾਉ ॥ ਨਾਉ ਲਾਇ ਅੰ ਨਚਨ ਨਿਜਾ ਹੀਸ ॥ ਜੀਉ
 ਪਿਤ੍ਰੁ ਸਰੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇਖਾ ਜੇ ਆਇ ਗਵਾਇ ਅੰ ॥ ਜੇ
 ਲੋਕੁ ਹਿੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁਨਹੁ ਨੀਚ ਸਦਾਈ ਅੰ
 ॥ ਜੇ ਜਹਿ ਫਾਟੁ ਪਹਿਰੇ ਜੁ ਫੁਲ੍ਹਾ ਕਰੇ ਫੀਆਈ ਅੰ ॥

ਕਰਤੇ ਨਿਰੁਗੀਅੰ ਧਾਈਅੰ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥੩॥ ਮੁਸਲ
 ਆਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਗੀ ਅਸੁ ਪਾਤ੍ਰਿ ਪਤ੍ਰਿ ਕਰਹਿ ਬੀਠਾ
 ਗੁਥ ਦੇਸੇ ਜਿਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਦੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ
 ਹਿੰਦੁ ਸਾਧਾ ਹੀ ਸਾਧਾ ਹਠਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ
 ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਹਿ ਅਗਿ ਰਿਬਾਭੁ
 ਪਕਾਰੁ ਜੋਗੀ ਸੁਨਿਧਿ ਆਵੁ ਨਿਜੇ ਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ
 ਕਰਿਤਾਰੁ ਸੂਖਮੁ ਸੁਖੁ ਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਿ ਕਾਇ
 ਆਕਾ ਅਕਾਰੁ ਸਤੀ ਆਮ ਨਿਸਤੋ ਬੁਝਿ ਪਜੈ ਦੇ
 ਏਕੇਵਿਚਾਰੁ ਗਾਏ ਮੰਗਾਰਿ ਸਹਸਾਰੁ ਏਕੇ ਭਰ

ਰੇਸਸਾਰਿ। ਚੋਗਾਯਗਤੇ ਕੂੜਿ ਆਗਾਧਗਾਥਾਏ
 ਕਾਰਿ। ਏਕਿਹੋ ਟਾਪਾਏ ਚਲੈ ਅਯੋਧਾਉਤਿ ਨਾਰਿ
 ਕਾਈ ਕਾਰਿ। ਜਲਿਥਾਇਜੀਆ। ਪੁਰਿ ਆਲੋਆ
 ਆਕਾਰ। ਅਕਾਰਿ। ਓਇਜੀਆਧ। ਹਿਸਤੁਪੈ ਆ
 ਟਹਿਤਿ ਨਾਰਿ। ਤੇਗੀਸਾਰਿ। ਨਾਨਕਕੁਰਾਤ। ਕੁਪਿਸ
 ਲਾਗਵਿਸ। ਰੁਨਾਮੁ। ਅਧਾਰ। ਸਦਾ ਅਨੰਦਰਹਿ
 ਨਰਤੀਗੁਟੁਟਿ। ਆਪਾਛਾਹੁ। ॥ ੧ ॥ ਮਧੂ। ਮਿਟੀਮੁ
 ਸਲਮਾਠਕੀਪੇੜੈ। ਪਈਪੁ। ਮਾਰਿ। ਪਾੜਿ। ਰਾਡੇ। ਏ
 ਟਾਕੀਆਂ। ਜਲਦੀਕਰੇਪੁ। ਕਾਰਿ। ਨਾਨਕਜੀਕਿਰੇ
 ਨਾਨਕਾਏ। ਏਕਿਹੋ ਟਾਪਾਏ ਚਲੈ ਅਯੋਧਾਉਤਿ ਨਾਰਿ

ਤੇਕਾਰਹੁਕੀਅਸੋਜਾਵੈਕਰਿਤਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
 ਭਿਨਸਤਿਗੁਰਕੈਨੈਨਧਾਇਅਗਭਿਨਸਤਿਗੁਰ
 ਕਿਨੈਨਿਪਾਇਅਗਸਤਿਗੁਰਦਿਭੇਅਪੁਆਪੁ
 ਰਕਿਓਠਕਰਿਪ੍ਰਗਟਿਅਗਿਪਸੁਵਾਇਅਗਸਤਿ
 ਗੁਰਮਿਓਭੈਸਦਾਮਕਤੁਹੈਜਿਨਿਸਚੈਸਿਓਚਿਤੁ
 ਲਾਇਅਗਜਗਿਜੀਵਨਦਾਤਾਪਾਇਅਗ॥੬॥
 ਸਲੋਕਮ॥੮॥ਰਉਵਿਭਿਅਗਇਅਗਉਵਿਭਿਗਾਇ
 ਅਗਰਉਵਿਭਿਜਮਿਅਗਰਉਵਿਭਿਮੁਇਅਗ
 ਰਉਵਿਭਿਇਤਹਉਵਿਭਿਲਾਇਅਗਰਉਵਿਭਿ

੧੫੭

ਟਿਆਹਉਵਿਚਿਗਾਇਆਹਉ ਵਿਚਿਸਚਿਆਰੁ
 ਕੁੜਿਆਰੁਹਉਵਿਚਿਸੇਹਉਵਿਚਿਰਹੈ।ਹਉਵਿਚਿ
 ਭਰੀਅਹਉਵਿਚਿਧੈ।ਹਉਵਿਚਿਸਾਭੇਜਿਨਸੀਧੈ
 ਹਉਵਿਚਿਮੂਰਖੁਹਉਵਿਚਿਸਿਆਣਾਮੋਖਿਮੁਕ
 ਰਿਕੀਸਾਰਨਜਾਣਾਹਉਵਿਚਿਮਾਇਆਹਉਵਿਚਿ
 ਛਾਇਆਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਕਤਿਉਪਾਇਆਹਉ
 ਬੁਝੈਤਾਦੁਹੁਝੁਝੈ।ਗਿਆਨਵਿਹੁਣਕਰਿਕਰਿ
 ਲੁਝੈ।ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਲਿਖਿਅਲੇਖਾਜੇਹਵੈਧੈਤ
 ਹਉਝੈ॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥

ਸੁਰਗ ਅਵਿਰਾਮ
 ਹਉਵਿਚਿਪਾਪੁਨਿਦਿਓਹਉਵਿਚਿ
 ਸੁਰਗ ਅਵਿਰਾਮ

ਪਾਇ

ਕਰਮਕਮਾਗਿ। ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਛਿਰ ਛਿਰ ਜੋ
ਨੀਂਹ ਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਏਹਿ ਜਾਇ
ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਪੁਕਾਰੈ ਪਾਇਮੈ ਕਿਰਤਿ ਛਿਰ
ਗਿ। ਹਉਮੈ ਵੀਰ ਅਰੋਗੁ ਸੇਵਾ ਰੂਪੀ ਇਸ ਮਾਗਿ।
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਗੁ ਰਕਾਸ ਬਟਕ ਮਾਗਿ।
ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣੁ ਜਗੁ ਹਉਮੈ ਸੰਜਮ ਦੁਖ ਜਾਇ।
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਵਕੀ ਤੀਸ ਤੇਖਈ ਜਿਨੀ ਸਰੋਸੁ
ਧਿਆਇ। ਉਨੀ ਮੰਦੇ ਪੈਰੁ ਕਿਰਖਿ ਉਸ ਕੂਤ ਪਰ
ਮੁਕਮਾਇਆ। ਉਨੀ ਆਤਮੇ ਬੰਧਨ ਅਨੁਪਾਇ
ਦੁਨੀ

੧੫੮

ਕੋਭਾਧਾਇਆ॥ ਤੁਥਖਸੀਸੀਅਗਲਾਨਿਤਦੇਵ
 ਹਿਭੁਹਿਸੁਦਾਇਆ॥ ਵਡੀਆਈਵਡਾਪਾਇ
 ਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਮ॥ ੧॥ ਪਰਕਾਭਿਰਧਾਤੀਰਧਾ
 ਤਟਾਮੇਧਾਧੇਤਾਯੋ॥ ਈਪੋਲੋਅਮੰਰੁਲਾਧਤੰਗੁ
 ਰਿਭੰਗੁ॥ ਅੰਰੁਭਜੇਕਜਉਤਿਗੁਜਾਧਾਧੀਸੇਤ
 ਜਾਤ॥ ਸੋਮਿਤਿਜਾਏਨਾਨਕਸਾਧਿ॥ ਧਾਇਕੋਸੰਮਾ
 ਲੇਸਕੁਨਾਗ॥ ਜਿਨਕਰਤੇਕਰਣਾਕੀਆਧਿਭੁ
 ਭਿਕਰਣੀਭਾਗਿ॥ ਸੋਕਰਤਾਭਿਤਾਕਰੇਜੇਨਿਭੁ
 ਧਾਇਜਗੁ॥ ਭਿਸੁਜੇਗਾਹੀਸੁਖਸਾਭਿਤਿਸੁਭੁ
 ਮੇਰਜਤੰਗੁ॥ ਏਨਕਕਲੰਤੁ

ਸਦੀਬਾਣ ਅਰੁੰਗਾ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿ ਆਟਿਕਾ ਕਿ
 ਆਤੰਗਾ ॥੧॥ਮਃ॥੧॥ਲਖਨੇ ਕੀ ਆ ਚੰਗੀ ਆਈ ਆਲਖ
 ਮੁਨਾ ਪਰਿਦਾਣੁ ॥ਲਖਤ ਪਉ ਪਰਿਤੀਰਥਾ ਸਤ ਜਿ ਜੋਗਿ
 ਬੇਬਾਣਾ ॥ਲਖ ਸੁਰਿਤੁ ਸੰਗਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਿ ਪਰਾਣੁ
 ॥ਲਖ ਸੁਰ ਮੁਲਿ ਖਗਿ ਆਨ ਪਿਆਨਿ ਪੜੀ ਆਪਿ ਪਾ
 ਠਪੁਰਾਣਾ ॥ਜਿਨ ਕਰਤੇ ਕਰਣ ਕੀ ਆਇ ਖਿਆ ਆਵੁਣੁ
 ਜਾਣੁ ॥ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿ ਆਕਰਮ ਸਚਾਨੀ ਸਾਣੁ ॥੨॥
 ॥ਪਉੜੀ॥ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਏਕਿ
 ਤਾਹਿ ਆਹਾ ॥ਜਿਸ ਤੁਏ ਹਿ ਤੂ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾਹਿ ਤੀਸਚੁ

ਕਮਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ ਮੈ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕੇ
 ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਦਸਾਇਆ ਮੂਰਖਿ ਸਚੁ ਨਿਜਾਨ ਵੀ ਮਨਿ ਮੁਖੀ
 ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਰੇ ਆਇਆ ॥੮॥
 ਸਲੋਕਮ ॥੧॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਗਤੀ ਲਈ ਮਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ
 ਭਰਿ ਮਹਿ ਜਾਥਾ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਥੇੜੀ ਪਾਈ ਮਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਗ
 ਤੀ ਮਹਿ ਪਾਤਿ ਪੜ੍ਹੀ ਮਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜ੍ਹੀ ਮਹਿ ਜੇ
 ਤੇ ਮਾਸਾ ਪੜ੍ਹੀ ਮਹਿ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜ੍ਹੀ ਮਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾ
 ਸਾ ਰਾਜ ਕਲੇਖੇ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਉਮੈ ਸੁਖ ਦਾ ਸੁਖਾ ॥੯॥
 ॥ ਮ ॥ ੧ ॥ ਲਿਖ ਲਿਖ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤੇ ਤਾ ਕੜ੍ਹਿਆ ਬਹੁਤੀਰ

ਬਗੁਣਿ^{ਨਿ}ਆਤੇਤੋਲਵਿਆਯਾਬਗੁਣੇਖਿਕੀਆਏਹੀਦੁਖਿ
 ਦੀਆਯਾਸੁਰੁਵੇਜੀਆਮਪਣਾਕੀਅਘਾਮੰਗੁਨਿਧਾਇਆ
 ਸਾਦੁਗਵਾਇਆਯਾਬਗੁਣੁਖਿਇਮਾਦੁਜਾਗੁਇਆਯਾਬਸ
 ਤਨਿਪਹਰੇਅਹਿਸੰਕਰੇਮੋਨਿਵਗੁਤਾਕਿਓਜਾਗੇਗੁਗਿਓ
 ਨੁਸਤਾਪਗਉਪੇਤਾਣਾਮਪਣਾਕੀਆਕੁਮਾਣਾਅਲੁਮਲੁ
 ਖਾਈਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈਮੂਰਖਿਅਧੇਪਤਿਗਵਾਈਵੇ
 ਵੁਨਾਵੇਕਿਛੁਭਾਇਨਪਾਈਗੇਓਥਾਈਮਜ਼ੀਮਸਾਈ
 ਅਧੁਨਿਜਾਈਠਿਰਿਪਛੁਤਾਈਸਤਿਗੁਰੁਕੇਸੇਸੁਖੁ
 ਪਾਏਗਰਿਕਾਨਾਮਮਨਿਥਸਾਏਨਾਨਕਨਦਰਕਰੇਸੋਪਾ

੧੬੦

॥ १ ॥ आसा अंटे से ते नि ज के व लु ग उ मे म स र द स ल ए ॥ २ ॥
 ॥ ५ ॥ छिंजी ॥ बुग ति ते रे म नि कु ट्टे ट रि स ज नि की र ति गा
 ट्टे ॥ त न क क र मा ष ग रे द रि वु ग नि ल ग नी पा ट्टे ॥ ६ ॥
 कि सु लि ति बु सृ ति आ प ट्टा अ ट्टि जे टा आ पि क ट्टे
 टा ॥ ग उ रू कू क नी रि ज ति जे रि छि त म ज ति म
 ट्टे ॥ ति नि म ग ति त्रु प्पे आ ट्टे ॥ ७ ॥ स ल के म ॥
 ॥ १ ॥ कू कू कू प र ज कू कू स र म ग ति ॥ कू कू मं ड प कू
 ति म ज्जी कू कू प म ट्टा ॥ कू कू म ट्टि कू कू प कू कू प
 ट्टा ॥ कू कू कू ट्टि आ कू कू कू कू कू कू कू कू कू

ਕੂੜਿ ਮੀਆ ਕੂੜਿ ਬੀਬੀ ਖਾਖਿ ਜੋ ਏਖਾਗੁ ॥ ਕੂੜਿ ਕੂੜੇ ਨੇਹੁ ਨ
 ਕਾਵੁ ਸਾਰਿਆ ਕਰਿਤਾਗੁ ॥ ਕਿਸੁ ਨਾਲ ਕੀਜੈ ਦੋਸਤੀ ਸਕੁ ਜੋ
 ਗੁ ॥ ਚਲਣਹਾਰਾ ॥ ਕੂੜਿ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿ ਉਕੁੜੁ ਤੋਥੇ ਪੁ
 ਗਿ ॥ ਨਲਕ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਥਾਨੁ ਕੂੜੁ ਕੂੜਿ ॥ ੧ ॥ ਮ॥
 ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਤਾਪੁ ਰਜਾਣੀ ਮੈ ਜਾਰਿ ਦੇਸ ਚਾਹੈ ਏ ॥ ਕੁਕੀ ਮਲੁ
 ਤਰੇ ਤਨੁ ਕਰੈ ਹਛਾਧੈ ਏ ॥ ਸਚੁ ਤਾਪੁ ਰਜਾਣੀ ਜਾਸਾ ਚਿਓਰੇ
 ਪਿਆਗੁ ॥ ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਾਨੀ ਰਹੀ ॥ ਅਸਾ ਪਾਏ ਮੋਖਿ ਦੁਆ
 ਗੁ ॥ ਸਚੁ ਤਾਪੁ ਰਜਾਣੀ ਮੈ ਜਾਗੁ ॥ ਤਿਜਾਣੈ ਜੀਓ ॥ ਪਗਤਿ
 ਕਾਇਆ ਸਾਧਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਖਿ ਕਰਤਾ ਬਚਿ ॥ ਸਚੁ ਤਾਪੁ ਰ

ਜਾਈ ਅੰਗ ਸਿਖਿ ਮਗੀ ਚੇਇ। ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ
 ਕਿਛੁ ਪੁਨਿ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ। ਸਚੁ ਤਪੁ ਰੁਜਾਈ ਜਾ ਮਾਤੁ ਮ
 ਤੀਰਥ ਕਰੇ ਨਿਵਾਚਾ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਪੁਛਿ ਕੈ ਥਹਿ ਰਹੇ ਕਰੇ ਨਿ
 ਵਾਸਾ। ਸਚੁ ਸਕੁਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਰੇ। ਜੋਇ ਨਿਸਕਰ ਬ
 ਏ ਬੇਨਤੀ ਜੀ ਨਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ। ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਾਨੁ ਮਾਹਿ
 ਰਾਤ ਲੀਖਾ ਕੁਜੇ ਮਿਲੈ ਤਮ ਸਤ ਕਲਾਈ ਅੰਗ। ਕੁਜਾ ਲਾ
 ਲੁਚੁ ਛੁਡੀ ਅੰਗ ਹੋਇ। ਮਨਿ ਅਸੁ ਬਾਹਿਰੀ ਅੰਗ
 ਛਲੁ ਤੇਵੇ ਹੋ ਪਾਈ ਕਾਰਿ ਕੁਮਾਈ ਅੰਗ। ਜੋ ਹੋਵੈ ਪੁਗਠਿ
 ਲਖਿ ਮਾਤਾ ਪੁਤ੍ਰਿ ਤਿਨਾਈ ਪਾਈ ਅੰਗ। ਮਤਿ ਕੈ ਜੀ ਸੇਵੈ

ਗਵਾਈਐ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ੪॥ ੧॥ ਸਚਿਕਾਸਕੁਜਿਵਰਿ ੧੬
 ਤਿਆਕੇਲੁਕਾਸੁਖਥੇਤਾਸਾਬੀਉਥੀਜਿਪਤਿਲੋਗਏ
 ਅਬਕਿਉਗਵੈਟਾਸਿਜੇਇਕੁਏਇਤਉਗਵੈਰੁਤੀਗੁਰੁਤਿ
 ਤੇਇ॥ ਨਾਨਕਪਾਯੇਬਾਗੁਗਕਰੇਰੰਗਨਸੇਇ॥ ਕੁੰਦਿਰਿ
 ਖਬਬਜਾਈਐਮੁਖਾਗੁਤਨਿਤੇਇ॥ ਨਾਨਕਕਰਗਤਿਮੇ
 ਰਪੈਕੁਜੇਸੇਇਨਕੋਇ॥ ੧॥ ਸਭਪਾਪੁਦੁਇਗਜਾਮ
 ਪਤਕੂੜ੍ਹਿਤੇਇਆਸਿਕਟਾਰਿ॥ ਕਾਮੁਨੇਥੁਸਦਿਮੁਢਿ
 ਐਬਾਤਿਬਤਿਕਰੇਈਬਾਗੁ॥ ਅੰਪੀਰਾਯਤਿਗਿਆਨੀਬ
 ਹੁੰਦੁਕਾਰਿਰੁਠੇਮੁਰਿਦਾਰਿ॥ ਗਿਆਨੀਨਚਚਹਿਵਜੇਵਾ

ਵਹਿਰੂਪਿ ਕਰੇ ਸੀਧਾਗੁ ਓਥੇ ਕੂਕੇ ਕਹਿ ਵਧਾਗਾ ਵਹਿ
 ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਗੁ ਮੂਰਖਿ ਪੰਡਤਿ ਤਿਕਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ
 ਜਤਿ ਸੰਜੋ ਕਹਿ ਪਿਆਗੁ ਜਤੀ ਸਦਾ ਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਮੁਕ
 ਗਹਿਗਵਾ ਵਹਿ ਮੰਗਾ ਮਿਓ ਦੁਆਗੁ ਜਤੀ ਸਦਾ ਵਹਿ ਜੁ
 ਗਤਿ ਕਿਜਾਣੈ ਛੁਡਿ ਬਹਰਿ ਪਰਿਥਾਗੁ ਸਰੂਪੁ ਗਾਮਾ
 ਖੇਤੈ ਵਹਿ ਪਟਿ ਨਿਕੋਈ ਆਖੈ ਪਤਿ ਪਰਿਵਾਣਾ ਪਿਛੈ
 ਪਾਈ ਮੈ ਤਾਨ ਕਤ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ॥ ੨ ॥ ਮ ॥ ੧ ॥ ਬ
 ਦੀ ਸੁਣ ਜਗਨ ਕਾ ਸਚਾਣੈ ਪੈ ਸੋਹਿ ਸਰੂਪੁ ਨੀਛਾ ਲਾ
 ਮਾਗੀ ਆ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੁਹੇਇ ਮਗੈ ਜਾਤਿ ਜੇਰੂ ॥ ਅ

ਨਿਰੰ⁺
 ਗੇਂ ਜੀਓਗੇ ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੇ ਪਾਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੀ ਸੇਈ ਕੋਇ। ੧੬੩
 ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੁਰਿ ਕਰਹੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇ ਅਗਤੇ
 ਗੀਖ ਸਮੁਧਿ ਆਇ ਅਗਾਏ ਨਾਜਤਾ ਕੇਵ ਸਿ ਕਿਨੁ
 ਹੀ ਤੁਧੁ ਸੁਣੇ ਕੀਤ ਉਪਾਇ ਅਗਾਇ ਕਨਾਨੇ ਤੁਮੇ ਲਿਖੇ
 ਇਕਿ ਆਪੁ ਤੁਧੁ ਧੁਵਾਇ ਅਗਾਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਜਾਇ
 ਅਗਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਅਪਿਯੁਯਾਇ ਅਗਾ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇ
 ਅ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ॥ ੧॥ ਦੁਖਿ ਦਾਰੂ ਸੁਖਿ ਰੋਗਿ ਰੁਇਆ
 ॥ ਜਾਸੁਖਿ ਚਾਮਨਿ ਹੋਈ ॥ ਤੂ ਕਰ ਕਰਣ ਮਨਾ ਹੀ ਜਪਉ
 ਕਰੀਨ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਬਲਿਗਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿ ਅਗਾ ਤੇ

ਗਾਅੰਤੁਜਾਈਲਖਿਆਰਹਾਉ॥ ਜਾਤਿਮਹਿਜੋ
 ਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਅਕਲਕਲਭੁਰਿਪੁਰਿਗਉ
 ਆ॥ ਤੁਸਥਾਸਾਹਿਬੁਸਿਠਤਿਸੁਆਲਿਉਜਿਕੀ
 ਤੀਸੋਪਾਰਿਪਇਆ॥ ਕਹੁਨਾਰਕਕਰਤੇਕੀਆਥਾਤਾ
 ਕਛਕਰਾਵਾਸੁਕਰਗਹਿਆ॥ ੨੫੫੦॥ ੨॥ ਜੋਗਿਸ
 ਥਦੀਥੀਅਸਿਸਥਦੀਥੀਸਥਦੀਥੀਸਥਦੀਥੀਸਥਦੀਥੀਸ
 ਥਦੀਸਥਦੀਸਥਦੀਸਥਦੀਪਗਕ੍ਰਿਤਾ॥ ਸਥਦੀਸਥ
 ਥਦੀਸਥਦੀਸਥਦੀਸਥਦੀਥੀ॥ ਨਾਰਕਤਾਕਾਵਾਸੁਹਿਸ
 ਥੀਨਿਗੰਜਾਨਿਦੇਉ॥ ੨੫੫੦॥ ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੀਸਥਦੀ

੧੬
ਵਾਟੇਵਾਟੇਵਾਅਤਮਾਅਤਮਾਥਾਸੁਦੇਵਸਿੰਧੇਕੋਜਾਣੁ
ਗਿਨਾਨਕਤਕਾਦਾਸੁਪੇਸੇਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੪॥੫੦॥
੨॥ਕੁਰਿਥੰਧਾਜਲੁਰਹੈਜਲਥਿਨੁਕੁਰਿਨਿਰੋਇਗਿਆ
ਨਿਕਾਥਧਾਮਨੁਰਹੈਗੁਰਥਿਨੁਗਿਆਨਨਹੋਇ॥੫॥੫੧॥
੩॥ਪਾਤ੍ਰਿਆਹੋਵੇਗੁਨਗਾਰੁਤਾਉਮਿਸਾਦੁਨਿਮਗੀਅ
ਜੇਗਘਾਲੇਘਾਲਣੁਤੋਵੇਤਉਪਚਾਰੀਅਮੈਸਕਿ
ਲਾਨਿਖੇਡੀਅਜਿਤੁਰਗਹਿਗਇਆਨਿਗੀਅਮੈ॥
੪॥ਪਤ੍ਰਿਆਮਤੇਉਮੀਅਵੀਚਾਰੁਅਗੋਵੀਚਾਰੀਅਮੈ॥
੫॥ਮੁਹਿਚੰਡੇਸੁਅਗੈਸਾਰੀਅਮੈ॥੧੨॥ਸਦਯੋਕਾ॥੬॥੧॥

ਨਾਨਕ ਮੇਰਿ ਸਗੀਰਿ ਕਾਇਕੁ ਰਖਾਇਕੁ ਰਖਵਹਾ ॥ ਜੁ
 ਗਿਠੇ ਰਿਵਾਈ ਅਗਿਰਿ ਅਨਿਥੁ ਸ੍ਰੀਤਾਹਿ ॥ ਸਤਿ
 ਜੁਗਿ ਰਖੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਖਵਹਾ ॥ ਤੈ ਤੈ ਰਖੁ
 ਜਤੈ ਕਾਜੈ ਰਿਅਗੈ ਠਥਿਵਾਹਿ ॥ ਦੁਆਪੁ ਰਿਰਖੁ ਤਪੈ ਕੁ
 ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਖਵਹਾ ॥ ਕਾਇਕੁ ਗਿਰਥਿ ਅਗਨ ਕਾ ਕੁੜਿ
 ਅਗੈ ਰਖਵਹਾ ॥ ੧ ॥ ੫੪੯ ॥ ੧ ॥ ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੈ ਬਹੁ ਸੁ
 ਅਮੀ ਸਦਿ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਧਿ ਰਹੇ ਪਸਰੁ ਕੇ ਸਾਧਿ ਸਮਾ
 ਏ ॥ ਰਿਹਾ ਕਹੈ ਕਹਿ ਆਰੁ ਰਿਪੂ ਗਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੇਵਾ ਮ
 ਹਿ ਜੂਹਿ ॥ ਨਾਇਕਾਇ ਮੇਖ ਰਾਛੁ ਤਿਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ

ਮੇਖਤਉਰੁਪਾਗਿ। ਜੁਜਿਮਤਿਜੋਰਿਛਲੀਚੰਦ੍ਰਵਤਿਕੁਲੁ
 ਕਿਸਤਜਾਵਮੁਕੁਇਆ। ਪਾਰਿਜਾਤਿਗੋਪੀਪੀਲੋਆਇਆ
 ਬਿਦ੍ਵਾਬਨਮਹਿਰੰਗੁਕੀਆ। ਕਲਮਹਿਬੇਦੁਅਥਰਿਬਦੁ
 ਤੁਆਨਾਉਖੁਦਾਈ। ਮਲਹੁਕੁਇਆ। ਕਲਿਥਸਤੁਲੇਕਪਤੁ
 ਪਹਿਰੇਤੁਰਕਿਪਠਾਣੀ। ਅਮਲੁਕੀਆ। ਚਾਰੇਥੇਦਿਹੋਏ
 ਸਚਿਆਰਿ। ਧੜਹਿਗੁਣਹਿਤਿਨਰੁਰਿਬੀਚਾਰਿ। ਬ੍ਰਾਹਿ
 ਰੁਗਤਿਕਰਿਸ਼ੀਚਸਦਾਏ। ਤਉਨਨਕਮੇਖਤਰੁਪਾ
 ਏ। ੨। ਪਉੜੀ। ਸਤਿਗੁਰਦਿਟੁਵਾਰਿ। ਅਜਿਤਮਿ
 ਲਿਅੰਖਸਮੁਸਮਾਇਆ। ਜਿਨਿਕਰਿਉਦੇਸਾਰਿਅ

ਨਿਮਜੁਨਦੀਆਇਨੀਨੇਡੀਜਗਤੁਨਿਹਾਇਆ
ਖਸਮਦੇਉਦੂਜੇਲਗੇਰੂਬੇਸੇਵੇਇਜਾਰਿਆਸਤਿ
ਗੁਰੂਏਥੋਰਿਥਾਇਰਲੈਕਿਨੇਨਿਵਿਚਾਰਿਆਕਰਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਉਤਾਰਆ॥੧੩॥ਸਲੋਕਮਃ॥੧॥ਸਿ
ਮਲਰੂਖਿਸਗਾਇਗਾਅਤਿਟੀਰਘਅਤਿਮੁਚਾਉ
ਜਿਆਵਹਿਆਸਕਰਿਯਾਗਿਨਿਰਾਸੇਕਿਤੁਫਲਿਓ
ਕੇਫਲਿਓਕਥਕੇਕੰਮਨਿਆਵਹਿਪਤਿਮਿਠੰਤੁ
ਗੀਵੈਨਕਗੁਣਚੰਗਿਆਈਆਤਤਾਸਰੁਕੇ
ਨਿਵੈਆਪਕੋਓਪਰਿਕਓਨਿਵੈਨਿਕੋਏਘਮਿਤਾ

ਗੁਰੂ ਤੇ ਲਿਖਿ ਮੇਰੇ ਨਿਵਸੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ਅਪਗਾਧੀ ਦੁਣਾ ਨਿਵਸੁ ॥
 ਜੋ ਜੰਤਮਿ ਰਿਗਾਯਿ ॥ ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਆਖੀ ਮੇਰੇ ॥
 ਸਾਹਿ ਦੇ ਕੁਲੁ ਪੇਜਾ ॥ ੧ ॥ ੧੪੮ ॥ ੧ ॥ ਪਾਤ੍ਰਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿ ॥
 ਬਦੀ ਸਿਲਪੁ ਜਨਿ ਭਰਸਾ ਸਮਾਧੀ ॥ ਮੁਖਿ ਸ੍ਰੁਤਿ ਬਿਬੁਤ ਪੁ ॥
 ਸਾਗ ॥ ਤ੍ਰੇਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ॥
 ਲਿਲਾਟੀ ॥ ਦੁਇ ਪੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੀ ॥ ਜੇਜਾਣੁ ਸਬੁ ਟੁਕ ॥
 ਰਮੰ ॥ ਸਭੁ ਕੁਟਨਿ ਸਚੈ ਕੁਰਮੰ ॥ ਕੁਰਨਾਨ ਕਨਿਹ ਚੋਧਿ ॥
 ਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਾਟ ਨਿਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਕਪੜੁ ਰੁਪਸੁ ਗੁਣੁ ਫੁਰਿਦੁ ਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਣੁ ॥

ਮੰਦ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਜੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ / ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮ
 ਨ ਭਾਵੇ ਦੇਗੀ ਤੂੰ ਅਗੇ ਜਾਵਣਾ / ਨੰਗਾ ਦੇ ਚਕੁਚਾ ਲਿਆ ॥
 ਤਾ ਵਿਸੇ ਖਰਾਬ ਗਾਵਣਾ / ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥
 ੧੬॥ ਸਲੋਕ ॥ ੮॥ ੧॥ ਦਇਆ ਕਪਾਹਿ ਸੰਤੋਖ ਸੁਤੁ ਜਤੁ
 ਗੰਧਿ ਸਤੁ ॥ ਏਹੁ ਜਨੇ ਉਜੀ ਅਕਾਹਣੀ ਤਪਾਊ ਪਤਾ ॥
 ਨਾਇਹੁ ਤੁਟੈ ਨਿਮਲੁ ਸਗੋਂ ਨਾਇਹੁ ਜਲੈ ਕੇ ਜਾਹੀ ॥ ਯੋਨਿ
 ਸੁਮਾਹੁ ਸਨਾਨ ਕਾ ਜੋਗ ਲਿਖਲੇ ਪਾਇ ॥ ਚਉਕੜੁ ਮੁਲ
 ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੇ ਪਾਇਆ ॥ ਸਿਖਾ ਕਲਿਓ
 ਜਾਈਆ ਗੁਰਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭਿਆ ॥ ਚਿਹੁਆ ਚਿਹੁਆ ਪਾਇ

ਆਵੇਤਕੋਗਿਇਆ॥੧॥ਮਃ੧॥ਲਖਠੇਕੀਆ ੧੬੭
ਲਖਜਾਗੀਆਲਖਰੂੜੀਆਲਖਗਾਇ।ਲਖਠਗੀ
ਆਪਤਿਨਾਮੀਆਗਾਤਿਰਿਨਸੁਜੀਅਨਾਸਿ।ਤਕਾ
ਕਪਾਹੁਕਤੀਅੰਬਾਮਝਥੈਅਧਿ।ਕੁਹਬਖ
ਗਰਿਨਿਖਾਇਆਸਰਕੋਆਪੈਪਾਇ।ਹੋਇਪੁਰੁ
ਸੁਟੀਅੰਬੂਟਿਰਿਪਾਈਅੰਬੂਗਾਨਾਨਕਤਗਾਨਿ
ਤੁਟਈਜੇਤਗਾਹੋਵੇਜੋਗਿ॥੨੪੦॥੧॥ਨਾਇਮੰ
ਨਿਅੰਪਾਤਿਉਪਜੇਸਾਈਸਚੁਸੁਤਾ।ਦਰਗਾਹਿ
ਅੰਦਰਿਪਾਈਅੰਤਗਾਨਿਤੁਟਿਸਪੁਤਿ॥੨॥੧੬੮

१। ਤਗੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਿਤਗੁਨਿ ਨਾਗੀ। ਰੁਲਕੇ ਖੁਪਵੈ ਨਿਤ
ਜੀ। ਤਗੁਨਿ ਪੈਰੀਤਗੁਨਿ ਹਥੀ। ਤਗੁਨਿ ਲਿਹਵਾਤਗੁਨ
ਅਖੀ। ਵੇਤਗਾ ਅਪੇਵਤੇ। ਵਟਿਤਗੇ ਅਵਰਾਪਤੇ
॥ ਲੈਗੁ ਜ਼ਿਕਰੇ ਵੀਆਹ। ਕਹਿਓ ਕਗਲਰਸੇਗਾਹ।
ਸੁਇਵੇਖੁ ਲੋਕਾਏ ਗੁਬਿਰਾਹ। ਮਨਿ ਅੰਧਾਨ ਉਸਾ
ਵਾ॥ ੪॥ ਪਉੜੀ। ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਿਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਤਾ
ਸਾਈ ਕਾਰਿ ਕਰਾਇ ਸੀ। ਸੇਸੇਵ ਕੁਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸੇ
ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇ। ਸਮੇਂ ਭਵੈ ਸੇਕਚੇ ਮਨੁ ਚਿਦਿ
ਆਸੇ ਭਲਪਾਇ ਸੀ। ਤਦਰਗਾਹਿ ਪੈਯੋ ਨਾਇ

ਸੀ॥੧੫॥ਸਲੋਕਮ॥੪॥੧॥ਗਉਥਗਾਹਮਣਕਉਕਰੁ
 ਲਾਵਹੁਗੋਥਰਿਤਰੁਣੁਨਿਜਾਈ॥ਧੋਤੀਟਿਕਾਤੈਜਪ
 ਮੰਦੀਧਾਨੁਮਲੇਛੁਪਾਈਅੰਤਰਿਪੁਜਾਪੜ੍ਹਾਇਕਤੇ
 ਥਾਮਜਮਤੁਰਕਥਾਈ॥ਛੋਡੀਲੇਪਾਪੰਡੁ॥ਨਾਮ
 ਲਇਜਾਗਿਤਰਦਾ॥੧॥੧੫੧੧॥ਮਾਣਸਕਾਣਕ
 ਗਹਿਨਿਵਾਜਿ॥ਛੁਰੀਥਗਾਇਨਤਿਨਗਲਤਾਗਿ
 ॥ਅਤੇਨਿਪਾਰਿਥੁਹਮਤਪੂਰਹਿਨਾਇ॥ਉਨਾਰਿਅ
 ਵਹਿਉਹੀਸਾਇ॥ਕੁੜੀਕਾਸਿਕੁੜਾਵਾਪਾਹੁ॥ਕੁ
 ਤਿਥੋਲਿਕਰਹਿਅਹਾਹੁ॥ਸਰਮਧਰਮਕਾਰੁਗ

ਦੁਗਿਨਾਨਕਕੁਤਿਰਹਿਆਰੁਰਿਪੂਰਿ।ਮਥੈਟਿਕਤੇ
 ਤ੍ਰਿਧੋਤੀਕਪਾਣੀ।ਹਬਿਛੁਹੀਜਗਤਿਕਸਾਈ।ਨੀ
 ਲਬਸਤਪਰਹਿਹੁਪਰਿਵਾਣਾ।ਮਲੇਛਪਾਨੁਲੇਪੁਜ
 ਤਿਪੁਰਾਮ।ਅਗੁਮਿਕਕੁਰਾਥਰਪਾਣਾ।ਬੁਠਿਕੇਓ
 ਪਰਿਕਿਜੋਨਿਜਾਣਾ।ਦੇਕੋਚਉਕਾਕਰਉਕਾਰਿ।ਓਪਰਿ
 ਆਇਥੇਠਕੁਤਿਅਗਿ।ਮਤੁਰਿਟੈਥੇਮਤੁਰਿਟੈ।ਹਿਉਅੰ
 ਨੁਮਸਾਰੁ।ਟੈਟੈ।ਤਨਿਟਿਟੈ।ਏਕੇਕੇਨਿ।ਮਨਿਜੁਠੈਜੁ
 ਲੀਕੁਰੇਨਿ।ਕਹੁਨਕਸਰੁਪਿਅਈਅੈ।ਸੁਚਿਤੁਏ
 ਤਸਰੁਪਾਈਅੈ।ਸਚਿਤੁਏਤਸਰੁਪਾਈਅੈ।੨।ਪਉ

ਜੀ॥੧॥ ਚਿਤੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭ ਕੇ ਵੇਖੈ ਨਦਰੀ ਹੇਰਿ ਠਿਰਲਾਇ
 ਦਾ॥ ਆਪੇ ਦੇਵਤਿ ਆਈ ਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇ ਦਾ॥
 ਦਰਿ ਉਪਰੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਸਿਤਾਨਾ ਪਾਤੁਕ ਗਾਇ ਦਾ॥ ਦਰਿ ਮੰ
 ਗਨੀ ਰਿਖਨ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੧੬੫ ਸਲੋਕ ੧੦॥ ਜੇ ਮੋਹ ਬਾਘ
 ਰੁਮੈ ਪਰਮਾਤਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ॥ ਅਗੈ ਬਸਤੁ ਸਿਆਈ॥
 ਅੰਤਿ ਪਿਤਰੀ ਰੋਰਿ ਕਰੇਇ॥ ਵਰੁ ਅਹਿਤ ਬਦਲਾ ਲਕੇ
 ਸਭਿ ਦੇਹਿ ਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਥੇ ਪਲੇ
 ਏ॥੧॥ ੫੮॥੧॥ ਜਿਉ ਜੋਰੁ ਸਿਰਿ ਨਾਵਨੀ ਆਵੈ ਵਾਰੇ ਵਾਰੇ
 ॥ ਜੁਠੈ ਜੁਠਾ ਸੁਖ ਬਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ॥ ਏਕੁ ਆਗੂ ਸੁਰੇਈ

੧੬੬

ਨਿਅਖੀ ਮੈ ਬਹੁ ਨ ਜਿ ਪਿਰਾਏ ਇਸੁ ਚੇ ਸੇਈ ਨ ਲਗ ਜਿਤ ਮ
ਮਨਿ ਬਖਸਿ ਆਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ
ਤਹਿ ਰੰਗੀ ਹਰ ਮਸਵਾਰਿ ਆਕਾਰੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮਾੜੀ ਆਲਾਇ
ਥੈ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿ ਆਗੀ ਜਿ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਰਾਵਣੇ ਤਹਿ ਬੁ
ਝਨਿ ਨਾਹੀ ਤਹਿ ਆਗਾਰਿ ਭੁਗਿ ਮਾਇ ਸਿਖਾਇ ਆਵੇ ਪਿ
ਮਹਲ ਤੁਮਰ ਫੁਟਿ ਸਾਰਿ ਆਗਾਰੁ ਆਈ ਜੋ ਚਨਿ ਤਹਿ
ਆਗਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਸੁਭ ਤਕੁ ਮੰਨੀ ਮੇਲ
ਰੁਤੇ ਸੁਤ ਕੁਯੋਇ ॥ ਗੋਤ ਅਤੇ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ
॥ ਜੇ ਤੇ ਦਾਣੁ ਅੰਤਿ ਸੀਥਾ ਫੁਲ ਕੋਇ ॥ ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀ

ਉੱਤਰਿ ਤੁਹਿ ਅਸਕੁ ਕੋਇ। ਸੁਤਿ ਕਿਉ ਰਿਹਾ ਅ। ੧੭੦
 ਸੁਤੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਸੁਤ ਕੁਏ ਵਨਿ ਉਤਰੇ ਗਿਆ
 ਨਿਉਤਰੇ। ॥ ਅਨਿਕਾ ਸੁਤ ਕੁਏ ਰੁਏ ਜਿਹ ਵਾਸੁ ਕੁਏ
 ਅਪੀ ਸੁਤ ਕੁਏ ਪਣਾ ਪਠਿਤਿ ਅਪਰਧ ਨਿਰੂਪਾ। ਕੰਨੀ ਸੁਤ
 ਕੁਏ ਨਿਰਾਇਤ ਬਾਗਿ ਪਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਅਸੁ
 ਮੀਧੰਧੇ ਜਮ ਪੁਰ ਜਾਹਿ। २॥ ਸਰੋ ਸੁਤ ਕੁਏ ਰੁਏ ਦੁਜੇ
 ਲਗੈ ਜਾਇ। ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਏ ਆਵੈ ਜਾ
 ਇ। ਪਾਣਾ ਪਾਣਿ ਪਾਣਿ ਤੁਏ ਦਿਤੇ ਨ ਰਿਜ ਕੁਸ ਬਾਹਿ।
 ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿ ਆਤਿ ਨਾ ਸੁਤ ਕੁਏ ਹਿ।

੨੫੫ ਏਤ੍ਰਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਵਡ ਕਰਿ ਸਥਾਹੀ ਅੰਜਿ ਸੁਟਿ
ਭਿਵਡੀ ਆਈ ਅਗਾਸੁ ਮੇਲੇ ਤਾਨ ਦਰੀ ਆਈਆ
ਅਜਗਤਿ ਸੁਰਾਖਾ ਮੰਠਿ ਬਸਾਈਆ ਕਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖ
ਕਰ ਬੁਝਰਿ ਵਿਚੁ ਮਾਰਿ ਕਰੁ ਆਬਰਿ ਆਈਆ
ਅਸਤਿ ਤੁਰੇਨ ਉਨਿ ਪਿਪਾਈਆ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ੦੪
੧ ॥ ਪਹਿਲਾ ਸੁਭਾ ਆਖੇ ਹੋਇ ਸੁਚੇ ਬੈਠੇ ਆਇ ਸੁਚੇ
ਅਗੋਰ ਖਿਉਨ ਕੋਇ ਕਾਭਿਉ ਜਾਇ ਸੁਚੇ ਹੋਇ ਕੋ
ਜੇਇ ਆਲਗਾ ਪੜਨ ਸਲੋਕਾ ਕੁਹ ਬੀਜਾਈ ਸਿਟਿ
ਆਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੇਖੁ ਅਨੁਦੇਵਤਾ ਪਾਇ ਦੇਵਤਾ ਬੈ

ਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਸੁਦੁ ਪੰਜ ਵਾਪਾਇਆ ਪਾਰਿਤਾਤਰੁ
 ਆਪਾ ਕਪਾਇਤਾ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗੰਡਿਆ ਬੁਕਾਪਾ
 ਈਆਤੁ ਤਾ ਜਿਤਿ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰਹਿ ਕਿਉਨਾ ਵੈਰਸ
 ਖਾਜਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਅੰਤਿ ਤੁਮ੍ਹਰਿ ਬੁਕਾਪਾ ਹੀ ॥੧
 ਮਃ ੧॥ ਭੁੰਡਿ ਜਾਮੀ ਅੰਭੁਡਿ ਮਕਾਨੁ ਬੀਆਗੁ ॥ ਭੁੰਡੁ
 ਹੋਵੈ ਦੇਸੁ ਤੀ ਭੁੰਡੁ ਚਲਹਿ ਗਾਗੁ ॥ ਭੁੰਡੁ ਮੁਆਰੁ ਭੁੰਡੁ ਟੀ
 ਅੰਭੁਡੁ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥ ਸੋ ਕਿਉਂ ਮਦਾ ਆਖੀ ਅੰਭੁਡੁ ਜੰ
 ਅਰਿ ਰਾਜਾ ॥ ਭੁੰਡੁ ਹੀ ਭੁੰਡੁ ਪਯੋ ਭੁੰਡੁ ਥਾਨੁ ਕੋਇ ਨਾ
 ਨਕਭੰਡੁ ਥਾਨੁ ਗਏ ਕੋਸਥਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਮਖ

ਮੁਹਿਕਾ ਪਿਥੇ ਯਹਿ ਰੂਪ ਸੁਗਾਰੇ ਕ ਚ ਕੀਚਿ ਤਸੀਸ
 ਲਾਗੇ ਕਲਾਪ ਜਟਾਇ ਹਰੂਪ ਥਸੇ ਉਰਯਾਹਿ ਹਮਾਰੇ॥
 ਨੀ ੨੬॥ ਇਹ ਗੁਤ ਕਹੀ ਰਿਖ ਪ੍ਰੰਗ ਵਜੇ ਹਸਰਾਮ
 ਨਾਹ ਤਥੈ ਯਹ ਥਾਤ ਥਕਾਨੀ॥ ਅਮੋਤੇ ਹਿਉ ਪਾਸਨ
 ਸਾ ਨੀਰ ਕਰੀ ਚਿਹ ਉਜਲਤ ਤੋਹ ਰੁਯੇ ਮਮਜਾਨੀ
 ਹਥ ਹਮਰੇ ਤੁਧੇ ਬਨਹੇ ਤਾਏ ਮਮਸੇ ਵਨਸ
 ਕਿ ਨਜਾਨ ਤਗਿਅਾਨੀ॥ ਸਰਣਾਗਾਤਿ ਮੇਮੁ
 ਮੰਰ ਰਜਪੇ ਨੀਰ ਧੋਖਨ ਕੋ ਹਮਰੇ ਵਤ ਰੁਯੀ ਮਾ
 ਰੁਮ ਚੋਪਈ॥ ਤੋਹ ਕਰਯੋ ਅਸਤੋਤਰ ਜੇ ਈਕਾ

ਜੀ३

ਭੈਂ

ਸੁਨਾਹਿ

ਪੇਹਿਲੇਹੀ॥੨੫॥

ਇਹਾ

ਨਿਅਖੀ

ਲਨਲਸ਼ੀਅ

ਕੋਥੋਂਸਿਅੰਤ

ਅੰਠਿਕੇਠਿਕੀ

ਪਏਜਗਰੀਤਰਕੋਈ॥ਅੰਗੀਰੁਗਾਰਿਲਯੇਜ

ਇ॥ਨਿਰਮਲਗਿਆਨਤਾਰਿਉਰੋਇ॥੨੫॥

ਹਗਾ॥ਤੂੰਅਮਸੇਵਨਤੇਭਯੋਮੁਕਤਿਸੁਯਾ

ਗਮਾਹਿ॥ਦੇਵਅੰਤਮਾਰੂਪਕੋਪਾਵੇਂਸੀਸੇ

ਮੁਹਿਕੁ ਕਾਟਿ ਕੇ ਪਾਗਿ ਗਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀ ਮੇਖਾਣੁ
 ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ੧॥ ਮਠੁ ੧॥ ਅੰਦਰੁ ਰੂਪੁ ਠੇਪੈ ਸਥਾਹਿ ਰਿਦੁ
 ਨੀਆ ਅੰਦਰੁ ਠੇਲੁ ਅਠਿ ਸਲਿ ਤਰਿ ਪੁਜੇ ਨਾਹਿ ਉਤਰੇ
 ਨਾਹੀ ਮੇਲੁ ਜੀਤੀ ਪਟੁ ਅੰਦਰੁ ਥਾਹਿ ਰਿਗੁ ਰੂਪੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੇ
 ਸਾ ਰਿਖਿ ਤਿਨਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਥ ਸੇਤੀ ਟੇਖੇ ਟੇਟੀ ਚਾਗੁ ਗੰਢ
 ਹਸੀ ਰੰਗ ਰੇਖਾ ਹਿਉ ਪਰੀ ਕਰਿ ਜਾਇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਹੀ
 ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਥਾਨੁ ਸਭੇ ਨਾਹਿ ਗਰਿਹਾਟਿ ਉਪਰਿ ਥਾਹੁ
 ਮੰਗਾ ਜਥੈ ਟੇਢੁ ਥਾਹੀ ਸੀਥਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਾ ਏਕਾ ਹਮਾ
 ਰੁਮਾਰੇ ਮੇਲੁ ਗਰਿਹਾਟਿ ਏਕੇ ਥਾਪੀ ਜੁਛੁ ਜੁਛੁ ਏਕਾ ਨਕਾ

ਉਤੇਲੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਜੀ ਕਰਿਣਾ ਕੀਉ ਕਲੁ ਮਾ
 ਪੇ ਜੀਧੀਰੀ ਮੈ॥ ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪੁ॥ ਫਾਪਹਿ ਕਰੀਯ
 ਕੀਸਾਰੀ ਮੈ॥ ਜੇ ਅਧਾਇ ਅਸੋ ਚਲਨੀ ਸਰ ਕੇਈ ਆਈ
 ਵਾਹੀ ਮੈ॥ ਗਜਿਸ ਕੈ ਜੀ ਅਪਰਾਧੁ ਹਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ
 ਚਿਸਾਰੀ ਮੈ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮੂਰੁ॥ ਏਹਿ ਕਨੇ ਜੀ ਅਸ ਕੀਦੁ
 ਜੇਲਗੋ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਅਸੁ ਕੁਕਾਰੀ॥ ਸੋ ਮੰਦੁ ਜਿਹੋ
 ਸੋ ਮੰਦੁ॥ ਚੰਗੇ ਚੰਗਾ ਕਹਿ ਮਨੇ ਮੰਦੇ ਮੰਦਾ ਹੋਇ॥ ਅ
 ਸ ਕੁਏ ਹੁਨਿ ਆਖੀ ਮੈ॥ ਜੁਲੇ ਪੈ ਦਰ ਤੋ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਮ
 ੮॥ ੧॥ ਸਲਾਮੁ ਜਗਾਥੁ ਦੁਹੈ॥ ਚਰੇ ਸਰੁ ਰੁਪੁ ਬਾਜਾ

ਇਨਕਰਦੈ ਕੂੜੀ ਆਖਾਇਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ੧੭੩
 ਅਪੁੰਦੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਮੇਲੁ ਪਿਪਾਈ ਮੇਲੋ ਸਾਹਿਬੁ
 ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ਮੈ ॥ ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈ ਮੈ ਆਪਣਾ
 ਸਾਖੁ ਲੁਭੀ ਕਿਉ ਪਾਲੀ ਮੈ ॥ ਅੰਤ ਮੁਲੁ ਕੀਚ ਈਏ
 ਲਾਗਿ ਰਹਿਓ ਲੀ ਮੈ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਲਿ ਨਿਗਰੀ
 ਮੈ ਤੇਹਾ ਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਲੀ ਮੈ ॥ ਪਵਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਾਰ
 ਪਾਲੀ ਮੈ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕ ੪੦ ॥ ੧ ॥ ਸਬੁ ਲਗੇ ਚਾਕਰੀ ਨਾ
 ਲੇਗਾਰ ਬੁਢਾ ਗਲਾ ਕਰੇ ਪਨੇਰੀ ॥ ਆਖੁ ਸਮਾਜਿ
 ਪਾਏ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਵਿਚੁ ॥

ਏਮਾਛਾਨਾਨਕਜਿਸਨੇਲਗਾਤਿਨਮਿਲੈਲਗਾਜੇਪਰਿ
 ਵਾਛਾ॥੧੫੦॥੧॥ਜੋਜੀਓਤੇਇਓਗਵੈਸੁਗਕਾਰਿਆ
 ਵਾਛਾ॥ਵੀਜੈਵਿਖਮੰਗਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਖਗੁਣੇਹੁਰਿਆਉਗਰ
 ਮ॥੧੨॥ਨਾਨਾਇਆਵੈਦੋਸਤੀਕਰੇਤਿਆਵੈਗਾਸਿਜੇ
 ਹਾਜਾਵੈਤੇਤੇਵੇਖਗੁਣੇਤਿਰਜਾਸਿ॥੧॥ਵਸਤੁਅੰਦ
 ਰਿਵਸਤੁਮਾਵੈਵਜੀਓਵੈਪਾਸਿ॥ਸਾਹਿਬਸੇਤੀਹੁਕਮਨਿਓ
 ਲੇਕਹਿਥਵੈਅਗਿਦਾਸ॥ਕੁੜਿਆਵੈਕੁੜੀਓਵੈਠਨਕਮਿ
 ਠਾਉਥਿਗਾਸਾਮ॥੧॥ਲਿਖਿਆਵੈਦੋਸਤੀਵੈਭਰ
 ਸੇਧਾਪਾਈਅੰਦਰਿਲਿਖਿਓਤਿਸਦਾਥਉਤਿਥੀਯੋ॥

੪॥ ਮਃ ੧॥ ਜੇਇਇਆਹਾਕਰੈਕੰਮੁਅਹਿਨਸਕੈਰਾ
 ਸਿਜੇਇਕੁਅਧਢੰਗੀਕਰੈਦੁਜੀਕੁਇਥਾਸਿ॥ ੫॥ ਪਉ
 ਤ੍ਰੀ॥ ਚਾਕੁਰਿਲਗੈਚਾਕੁਰੈਜੇਚਲੈਖਸਮੈਭੁਗਿਗੁਰ
 ਮਤਿਤਿਸਰੈਅਗਲੀਉਹੁਦੁਜੁਹੁਦੁਦੁਖਾਧਾਇਯਸ
 ਮੇਕਰੇਖਾਧੀਠਿਭਿਗੈਰਤਿਅੰਚਰਿਧਾਇਯਜਜਗ
 ਵਾਇਅੰਗਲਾਮੁਹੇਮੁਰਿਧਾਯਾਧਾਇਜਿਸਰਾਇ
 ਤਾਧਾਵਹਾਤਿਸੁਕੀਅੰਮਾਧਾਸਿ॥ ਨਾਨਕਰੁਕਮਨਿਓ
 ਲਈਨਾਲਿਖਸਮਚਾਲੈਅਰਿਦਾਸਾ॥ ੨੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ
 ੨॥ ਏਹਿਕਨੇਹਿਦਾਤਿਆਪਸਤੇਜੇਪਾਈਅੰ॥ ਨਾਨਕਸਾ

ਕਰਮਾਤਿਸਾਹਿਬੁਏਜੇਮਿਲੈ॥੧॥ਮ॥੨॥ਏਹਿਕਰੇ
 ਹੀਠਾਕਰੀਜਿਤਰੁਉਖਸਮੁਨਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਕਾ
 ਰੁਅੰਜਿਸਤੇਖਸਮਾਹਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਨਕਅੰਤਨਿ
 ਜਾਪਨੀਤਰਿਤਕੇਵਾਪਾਰੁਅਧਿਕਰਾਏਸਖਤੀਛਿ
 ਰਿਆਪਕਰਾਏਮਾਹਿ॥ਏਕਨਾਗਲੀਜਜੀਹੀਆਹਿ
 ਕਤੁਰੀਛਤੁਹਿਥਿਸਅਧਿਕ॥ਆਪਕਰਾਏਕਰੇਅਧਿਕ
 ਉਕੈਸਿਉਪਕਾਰਿ॥ਨਾਨਕਕਰਣਜਿਨਿਕੀਅਧਿਕ
 ਤਿਸਹੀਕਰਣੀਸਾਹਿ॥੨੩॥੧॥ਸਲੋਕ॥੧॥ਅ
 ਪੇਰਾਨੇਸਾਹਿਅਨੁਆਪੇਪੁਰਾਣੇਏ॥ਏਕਹੀਦੁਪੁ

ਸਮਾਈ ਇਕੁ ਲੇਗੁ ਤਿਚੜੇ ॥ ਇਕਿ ਨਿਗਲੀ ਪੈਸਟੁ ਨਹਿ
 ਕਿਉ ਪਰਿਗਤਿ ਪੜੇ ॥ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਕਉ ਨਹ
 ਭਿਕਰੇ ॥ ੧੫੭ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਅਧਿਕਾਈ ਰਿਰਥੇ
 ਅਧਿਕਾ ਤਿਸੁ ਟਿਚਿ ਜਿਉ ਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਬਾਪਿ ॥ ਕਿ
 ਸੇ ਕਹੀ ਮੇਨਾ ਨਕਾ ਮਰੁ ਬਿਛੁਆਪੇ ਅਧਿਕਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਵਰੇ ਕੀਆ ਵਰਿ ਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਕ
 ਹੁ ਨਿਯਾਇ ॥ ਸੋ ਕਰਤ ਵਰੁ ਕਰੀ ਮਦੇ ਇਜੀਆ ਤਿ
 ਜੋ ਕਸਬਾਹਿ ॥ ਆਈ ਕਾਰਿ ਕਮਾਵਈ ਪਰਿ ਛੋਰੀ
 ਤਿਨੇ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵੀ ਬਾਹਰੀ ਹਰੁ ਦੁਨੀ ਨਾਨਕ

ਇ॥ ਸੋਕਰੋਜਿਤਸੋਰਜਾਇ॥ ੨੪੯ ਸੁਧਾ॥ ਗੁਭਿਜੀ
ਕੀਟਾਰਮਾਏ॥ ੫॥ ਗਾਇਕਮਾਲਟੀਜ ਮੋਜਕੀਟਾਰ
ਕੀਪੁਨਿਉਪਰਿਗਾਟੁਟੀ॥ ੧॥ ਓ

੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਹਾਦੇਵੋਵਾਚਾਦੇਤਗਾ॥
ਪਾਹਥਤੀਤੇਪ੍ਰਸਤਮੈਉਤਰਏਕਅਨੁਪਾ॥ ਪਰਮ
ਗੋਪਪਦੁਰਲਾਭੁਮਤਾਸੁਤੇਮਿਟੇਤਮਕੂਪਾ॥ ੨॥ ਨ
ਗਜਛੰਦਾ॥ ਸੁਗਮਅੰਦਿਦੇਤਜਾਪ੍ਰਬੰਧਨਕੁਮਾ
ਰਕੋ॥ ਇਨੇਸੀਵਾਰਮਦਭੁਤੰਸਮਸਤਮੈਪਕਾਰਕੋ॥
ਪੁਰਾਗਮਮਾਇਏਸੁਗਮਵਣੰਦਿਦਾਰਕੋ॥ ਸਸੇ

ਨਪੁਤ੍ਰਥਾਨੀ ਹਵੇ ਸਮਸਤ ਮਾਰਕੋ ॥ ੨੯ ॥ ਵਿਦੇ
ਹਜਾ ਕਪੀਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਸਮੀ ॥ ਸਕੇਤ ਮਾ
ਵੇਤੋ ਭੁਯੇ ਸਮਸਤ ਵੇਰ ਕੇ ਦਮੀ ॥ ੩੦ ॥ ਨੂਮਤਿ ਸੁ
ਆਦਿ ਲੇਸ ਮਸਤ ਥਾਨ ਗੰਭੀਰਤਾ ॥ ਥਾਸਿ ਸੁਆ
ਦਿਥਿ ਪ੍ਰਿਸੁ ਰੁਲਟੀ ਕਜੇ ਕ੍ਰਿਤਾ ॥ ੩੧ ॥ ਨਿਪਾ
ਸਤੇ ਹ ਅਸੀਨ ਕੋਟ ਸੂਰਕੀ ਪ੍ਰਗਾਧਿਤੀ ॥ ਤਦਾ ਹ
ਨੂਮਤਿ ਨਿਹਾਰ ਅਗ੍ਰ ਅਜੁਲੀ ਕ੍ਰਿਤੀ ॥ ਕਿਤਿ ਸ
ਸਤ ਕਾਰਣੀ ਨ ਚਾਹਤਾ ਹ ਆਨਕੀ ॥ ਸਹਾਮਤੀ ਕ੍ਰ
ਮਾਰਵਾ ਯੁਚਾਹਤਾ ਹ ਗਿਆਨਕੀ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਰਾ

੧੭੮

ਮਜਾਨਵੀਕਹਿਯੋਸੁਤਤਕੋਬਖਸਿਯੋ। ਅਪਾਪਗਿ
 ਆਨਗੁਜਨਿਸੁਭਗਤਿਪੁਛਾਨਿਯੋ। ਵਿਦੇਹਜਾਤਕੋ
 ਤਿਪ੍ਰਾਤਗਮਤਤੁਨਿਸਚਤੀ। ਹਨੁਮਤੋਪ੍ਰਪਤਿਕੋਸੁ
 ਲੋਕਲੋਤੀਸਿਭੀ। ੨੨। ਸੀਤੋਦਾਚਾਰੁਜੇਗ
 ਘ੍ਰਾਤਾਤਛੇਦਾ। ਪਰਿ ਬ੍ਰਹਮਰੁਪੰਤਿ
 ਜਾਨੀ। ਰਿਗਮੀਆਸਸੀਸਦਾਸਚਿਦਾਨੰਦ
 ਨਾਮੀ। ਦਿਨੇਪਾਧਿਰੁਪੰਨਬਾਨੀਬਖਾਨੇ। ਅਨੰਦਸੁਸ਼ਾਂ
 ਤਮਲੰਗੀਨਮਾਨੇ। ਨੂੰਗਜਛੇਦਾ। ਨਿਰੰਜਨੰਬਿਕਾਰ
 ਯੀਸ਼ਾਖਿਅਪਰੰਪਰਾਨਿਯੋ। ਸੁਆਤਮਾਅਕਾਲਮ

ਖੰਧੁ ਕਾਸ ਰੂਪ ਜਾਨਿਯੋ॥ ਜਗਤ ਮੂਲ ਕਾਰਣ
 ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਮੋਹ ਜਾਨਿਯੋ॥ ਓਪਾਇ ਪਾਸ ਸੀ ਹਰੇ ਨਗ
 ਮ ਮਹੇਤੁ ਰਾਨਿਯੋ॥ ੨੪॥ ਸੁਗਾ ਮ ਸੀ ਨਿ
 ਪਾਸਤੀ ਸ੍ਰਿਜਾ ਮਿ ਮੈ ਨਿਗਲ ਸਾ॥ ਅਰੇ ਪ
 ਗ ਮਚੈ ਦਮੋ ਕ ਬੋਲੁ ਜੀਵਿ ਬਾਲ ਸਾ॥ ਸ ਕੇਤ ਜਨ
 ਮ ਹਾ ਮ ਕੇ ਪਤੰਗ ਵੇਸ ਨਿਰਮਲੇ॥ ਸੁਗਾਧ ਪੂਤ ਧਾ
 ਗ ਪਾਲ ਸੰਤ ਮੰਡਲਿ ਦਸੋ॥ ੨੫॥ ਨਿਵਾਰ ਸੁਧ
 ਗੋਤ ਮਾਸੁ ਨਾਰਿ ਪਾਵਨੀ ਕਰੀ॥ ਮਹੇਸ ਚਾਪ ਤੇਜੁ
 ਗ ਮ ਪਾਣੁ ਜਾਨ ਕੀ ਹਰੀ॥ ਸੁਰੇਣ ਕਾ ਪੂਤ ਗ

੧੭੭

ਫਲ

ਮਰਾਮਜੀਅਦਿਹਗ। ਸਕੇਤਵਾਸਮੇਸਮਸਿਸਾ
ਦੁਆਦਸੀਕਰੇ॥੩੬॥ ਸੁਦਿਤਕਥੀਗਮਿਵਿਰਾਧ
ਦੇਤਮਾਰਣੀ। ਮਰੀਚਪ੍ਰਾਣਛੇਦੀਕੁਰਿਗਰੂਪਧਾਰ
ਣੀ। ਸੁਦੁਆਇਸੀਅਕੀਰਿਤੀਜਟਾਯਮੋਖਪੁਲਯੋ॥
ਕਥੀਧਦੇਤਸੇਖਕੇਸੁਗੀਲਗੀਗਾਯੋ॥੩੭॥ ਸੁਰੀ
ਵਸੇਸਮਾਗਮਿਸੁਥਾਲਪ੍ਰਾਣੁਤਾਰਣੀ। ਵਿਦੇਹਜਪ੍ਰ
ਸੇਧਨੀਸਮੁਦ੍ਰਸੇਤਕਾਰਣੀ॥ ਨਿਰੋਧਾਲਿਕਰਾਵਟੀ
ਰਣੇਸਪੁਤਮਾਰਣੀ॥ ਵਿਭੀਖਣਿਬੁਝਾਇਗੁਲਗ
ਜਟੀਕਕਾਰਣੀ॥੩੮॥ ਵਿਮਾਨਪ੍ਰਸੰਕ੍ਰਿਸੁਬੈਰਮੇ

ਸਮਵਿਜੇਰੁਗੇਸਕੋਤਾਵਰੀਸੁਭਾਲਰਾਜਟੀ ੧੭੮
ਕਹਿਕਹੇਇਨੇਸੁਆਇਕਰਮਜੇਸਮਸਤਜਾਨਕੀ
ਕਹੇਅਰੇਪਗਮਚੰਦਮੇਸੁਲੋਕਮੂਰੂਤਿਧ
ਗੇਵਿਕਾਰੀਨਆਤਮਾਸਮਸਤਗਮਜਾਨਿਯੇ
ਚਲੇਨਬੈਰੋਤੀਨਸੋਕਰੋਚਰਾਨਿਯੋਨਵੰਡੁ
ਤੈਨਤਿਆਗਕੋਰੇਨਰੋਚਕਾਰਯੋਆਨਿਦਰੂਪ
ਆਚਲੋਪ੍ਰਵਾਮੀਨਧਾਰਯੋ॥੪੦॥ਦੋਹਰਾ॥
ਆਇਆਗੁਣਮਨੁਗਤਭੁਏਲੀਲਾਵਿਗੁਰ
ਰਾਮਾਕਰਤਾਭਾਸੇਸਗਤਮੋਤਰੇਜਾਹਿਭੁਜਨ

ਜਨੀ

ਆ॥੪੧॥ਮਹਾਦੇਵਦੁਬਾ॥ਨਰਾਜਛਿਟਾ॥ਹਨੂਮਤਿ
ਤਤੋਸੁਗਮਤਤਕੋਥਪਾਨਿਯੋ॥ਸੁਆਤਮਾਮਨਾ
ਤਮਾਪਰਾਤਮਾਪ੍ਰਗੁਨਿਯੋ॥ਅਕਾਸਕੀਯਥਾ
ਰਿਤ੍ਰਿਧਾਸੁਲੋਕਮੈਦਿ॥ਕੀ॥ਜਲਾਸਦੇਨਿਹਾ
ਰਯੋਸਮਸਤਲੋਕਹਿਦਿਖੀ॥੪੨॥ਮਹਾਅਕਾ
ਸਦੇਕਸੋਵਛਿਟਾਅੰਨਿਯੋ॥ਅਕਾਸਕੁਸੁਮਤੀ
ਸਰੋਪ੍ਰਤਿਥਿਥਨਮਮਾਨਿਯੋ॥ਸੁਬ੍ਰਹਿਮੰਦੁ
ਛਿਨਦੇਕਚੇਤਨੀਨਿਹਾਰਯੋ॥ਸੁਪ੍ਰਹਣੰਕਰੇ
ਤਿਸੇਦੁਤੀਯਾਅਭਾਸਧਾਰਿਯੋ॥੪੩॥ਸੁਬ੍ਰਿ

੧੮

੧੨
 ਥਰੁਪਤੀਸਰੋਤ੍ਰਿਧਾਚਿਤੀਸਯੋਪਿਖੋਸਥਾਸੁ
 ਥੁਪਿਕਾਰਯੋਵੁਛਿਨਚੇਤਨੀਵਿਖੋਵਿਕਾਰਯੋ
 ਹਸਾਖਣੀਅਰਪਤੇਰੁਮੀਸਥਾਅਰਪਹੇਸੁ
 ਜੀਵਤਾਸੁਸਾਖਣੀਰੁਮੀਤਥਾ॥੪॥ਅਰੁਸ
 ਤੇਮ੍ਰਿਕਾਸਦਾਤਮੇਵਿਕਾਰਭੂਨਿਯੋਸੁਥੁਪਿਮੇਵੁ
 ਛਿਨਸੇਪਰਮਾਤਮਾਪਛਾਨਿਯੋਵਿਛੇਦਤ
 ਵਿਕਲਪਤਿਨਰਿਚਭੇਦਲੇਖਯੋਪ੍ਰਧੂਰਵਿਸ
 ਮਤਿਸੇਇਕਤਤਾਪ੍ਰਧੇਖਯੋ॥੫॥ਸਤਤੁਮ
 ਸਯਾਵਾਕਕੇਸਰਾਸਜੀਵਕੀਤਥਾਇਕਤਥੇ

੨੨
 ਦੁਗਾਖ ਯੈਸਮ ਸਤਬੇਦ ਮੈ ਕਥਾ ਪਗਤ ਮਾਸੁ
 ਜੀਵ ਕੋਇ ਕਤੁ ਗਿਆਨ ਤੇ ਨ ਦਾ ਅਵਿਦਿਆਸ
 ਕਾਰਣ ਮਰੇ ਸੁਤੇ ਤਨੁ ਤਦਾ ॥ ੪੬ ॥ ਵਿਜਾਸ ਮੋ ਹਿਰੁ
 ਗਤਿ ਦੇਸੁ ਮੋ ਹਰਾਵੈ ਕੋਲ ਜੋ ॥ ਵਿਹੀਨੁ ਗਤਿ ਦੇ
 ਨ ਕਿ ਆ ਕਲਾਪ ਮੈ ਬਤੋ ॥ ਜਮੈ ਸਤਿ ਸਮਾਨ ਗਿ
 ਆਨੈ ਮੋ ਬਤੇ ਸੁਖਾਇ ਜੋ ॥ ਜਗਤ ਸਿੰਧੀ ਨੀਰ ਮੋ ਸਦ
 ਥਤੇ ਸੁਜਾਇ ਜੋ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁਗੋਪ ਮੋ ਰਿਦੇ ਸੁਨੇ ਸੁਆਖ
 ਮੋ ਹਿਗਾਇ ਚਿਅਪਾਪੁ ਨਿਸੀਲਤੈ ॥ ਹਨੁ ਤੇ ਸੁਨਾਇ
 ਚਿਅਗਤਿ ਮੋ ਸਰੰਤ ਬਾਨਤਾ ਹਿਯੈ ਬਖਾਨਿ

ਯੋ॥ ਸੁਰੇਗਜਲਸਕਮੀਨਯਾਸਮੰਪਿਛਾਨਿਯੋ॥ ੪੮॥
 ਸ਼੍ਰੀਮਹਾਦੇਵੇਵਾਚਾ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਪਾਰਥਤੀਯਾਹਿਗ
 ਮਰਿਦੇਅਤਿਗੋਪਾ॥ ਮਇਆਤੁਮਪਾਸਉਚਾਗੇ॥
 ਆਹਿਸੁਪਾਵਨਅੰਰਿਦਅੰਗਮਪਾਪਸੁਨੇਕਿਨ
 ਮਾਹਿਨਿਵਾਗੇ॥ ਆਖਸਗਮਕਹੇਮਥਕੈਸਭਥੇ
 ਨਮੇਜੁਅਹੈਕਛਸਾਗੇ॥ ਜੋਕਰਿਪ੍ਰੇਮਪਵੇ॥ ਨਿਤ
 ਹੀਨਰਸੋਰੁਵਥੈਧੁਨੰਉਪਾਗੇ॥ ੪੯॥ ਚੌਪਈ॥ ਥੁ
 ਹਮੰਨੀਲੋਪਾਪੁਜਾਗੇ॥ ਥਤੁਜਨਮੀਜੋਕਰੇਅਪਾ
 ਗੇ॥ ਥਿਨਸੀਦੇਹਸਰੁੰਤੋਮਾਰੇ॥ ਰਾਮਥਚਨਜਿ
 ਉਸਤਉਚਰੇਯੋ॥ ੫੦॥ ਜਾਤਕ੍ਰਿਸਟਪੁਨਿਪਾ

ਸੁਲ

ਪੀਜੇਈ। ਪ੍ਰਪਨਪਰਦਾਗਤਿਹੋਈ। ਚੇਰ
ਕਰੇਬਿਪ੍ਰਪਨਿਮਾਗੇ। ਮਾਤਿਪ੍ਰਤਾਕੇਪ੍ਰਾਣ
ਨਿਕਾਗੇ। ੫੧॥ ਯੇਗਾਬਿੰਦਕੇਜੇਅਪਕਾਰੀ।
ਯਾਬਿਪਿਕੇਜੇਮਤਾਕਿਕਾਰੀ। ਸੇਵੁਤਰਾਮਪੂਜ
ਜਗਮਾਹੀ। ਰਾਮਾਰਿਦੇਜੁਪ੍ਰਭੇਮੁਖਮਾਹੀ॥ ੫੨
॥ ਜਾਪਦਕੇਜੇਗੀਸਨਪਾਵੇ। ਤਾਪਦਕੇਸੁਖਸੇਵ
ਹੁਜਾਵੇ। ਪੂਜੇਤਾਅਮਰੇਸੁਰਸਾਰੇ। ਰਾਮਗੁਰ
ਤਗਣਬੰਡੋਉਦਾਰੇ॥ ੫੩॥ ਨਰਜਛੰਦਾ। ਸੁਜਾ
ਨਕੀਸਮੇਤਰਾਮਚੰਦਜੇਪ੍ਰਗਾਇਓ। ਅਮਰੇਸਜ

ਮਹਾਂਤਮੋ ਨਿਜ ਪ੍ਰਿਯ ਨਾਮੁ ਨਾਇਓ ॥ ਸਮੇਤ ਸੀ
 ਯਹਾ ਮਕੋਰਿ ਦੇਸੁ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੋ ॥ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ
 ਦਾਸ ਕੇ ਮੁਖੇ ਬਸੋ ਅਨੰਦ ਕੋ ॥ ਪਰਾਇਤ ਸ੍ਰੀਮਦ
 ਧ੍ਰੁਤਾਤਮ ਗਾਯਾਇਤ੍ਰੇ ਉਮਾ ਮਹੇਸ਼ੁਰੇ ਸੰਬਾਦੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗਾਮਰਿਦਯੇ ਨਾਮੰਤੁ ਤੀਯੋ ਪਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਭਿਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹਾ ਯੁਵਾਚਾਰ ॥ ਚੰਪ
 ਈ ॥ ਅਗਵਤ ਅਹੇ ਗਵਤ ਪੁੰਜ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਅਪ੍ਰਮੇ
 ਯਤੁ ਮਥੁਰਾ ਮਥੁਰਾ ਗੋ ॥ ਜਗ ਸੀਯਾ ਮਾਇ ਸਾਥਿ ਤ
 ਕੇ ਕਾਰਣ ॥ ਬਿਗਾਗ ਪਰਮਤੁਮ ਕਾਲ ਨਿਵਾਰ

ੳ॥੩੧॥ਗਮਢੈਦਮੇਗੀਪਰਣਾਮ॥ਤੁਮਕੋਅਹੇ
ਸੁਆਰੇਜਾਮ॥ਤੁਮਅਪਾਰਸੁਖਰਾਸਰਸਾਲ
॥ਗਮਕਦਾਖਸੁਕਰੇਬਿਸਾਲ॥੩੨॥ਸੁਰਪਤਿਚ
ਤੁਰਾਨਤਦੁਖਜੇਈ॥ਤੁਮੇਨਿਵਾਰਕਐਰਾਨਕੋਈ॥
ਨਰਵਰਤੁਮਕੋਸਦਾਪ੍ਰਣਾਮ॥ਤੁਮਵਰਦਾਇਕ
ਪਰਮਅਕਾਮ॥੩੩॥ਬਾਨਸਰਾਸਨਤੇਕਰਿਸੇ
ਗੇ॥ਤੀਨਗੁਣਨਤਹੁਣੀਮਨਮੋਗੇ॥ਵਾਛੁਤਫੁਲ
ਕੇਤੁਮਦਾਤਾਰੀ॥ਗਵਿਸਤਸ੍ਰੀਦਰਪ੍ਰਗਤੁਮਾਗੀ॥
੩੪॥ਸੁਰਗਾਗਥਿਖਤਲਨਿਲੇਤੁਮਾਗੇ॥ਤੁਮਸ

ਰੰਮਮੈਸਰਨਿਤਿਹਾਰੇ। ਰੁਵਮਰਿਨਦਾਵਾਨਲਨਾ ॥ ੨ ॥
ਮਾਸਿਵਮੁਖਦੇਵਰੁਜੇਤਵਨਾਮਾ॥ ੨੫॥ ਦਨੁ
ਜਪਕੋਟਹਜਾਰਵਿਨਾਸੀ। ਯਮੁਨਾਸੀਤਨਪੂਰੁ
ਪ੍ਰਕਾਸੀ। ਮੈਸਰਣਾਗਤਿਤੁਮਰੀਦੇਵਾ। ਤੁਮਪ
ਰਿਪੂਰਣਅਲਖਅਭੇਦਾ॥ ੨੬॥ ਗਿਰੈਸੁਜੇ
ਜਗਵਿਖੇਮਸ਼ਾਗੇ। ਤਿਨਤੁਮਦੁਰਸੁਗਮਮੁ
ਗਾਰੇ। ਦ੍ਰਿਖਿਅਨਿਤੇਵੇਸੁਖਜਨਜੇਈ। ਸ
ਦਾਨਿਹਾਰੇਤੁਮਕੋਤੇਈ॥ ੨੭॥ ਰੁਵਸਾਗਰ
ਤਾਰੁਪਦਨਾਵਾ। ਸਰਣਿਗੀਤੁਮਰੇਅ

ਥਪਾਵਾ॥ ਸਿਵਰਿਰਜਾਮਨਕੀਨਨਿਵਾਸਾ॥
ਗਿਰਦੁਰਧਾਰਣੁਤਮਸੁਖਗਾਸਾ॥ ੩੫॥ ਸੁਰਦੁਰਮ
ਰਦਨੁਜਸਿਰਦਾਰੋ॥ ਸੇਵੇਸਗਲਸੁਚਰਣੁਤਮਾਰੋ॥
ਦੇਵਤਕੇਪ੍ਰਰਦੁਰਦਾਤਾਰੀ॥ ਰਘੁਨਾਇਕਮੈਚ
ਸੁਗਣਿਤਿਹਾਰੀ॥ ੩੬॥ ਸਵੈਯਾਪਰਕੇਧਨ
ਅੰਪਰਨਾਰਨਿਭੋਜਿਨੀਤਾਵਿਰਾਗਗਹੇਉ
ਰਮਾਯੀ॥ ਪਰਕੇਗੁਣਹੋਰਪ੍ਰਸੰਨਸਦਾਪਰਕੇ
ਹਿਤਮੈਸੁਗਮੇਉਰਮਾਯੀ॥ ਸੁਵਧੀਸੁਖਸੇਵ
ਤਹੋਤੁਮਕੇਸਰਵਾਗਤਿਮੈਤੁਮਹੀਜਗਮਾ॥

ਹੀ। ਮੁਖਿ ਮੰਤ੍ਰ ਜਮੰਦ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਸੇ ਸੁਚਿਤਾਰ
 ਤਾਮਾਇ ਮਿਲੇ ਜਗਮਾਹੀ॥੪੦॥ ਨਵਨੀਰਦ
 ਰਾਮ ਸੁਕੰਜ ਪ੍ਰਗਾਧਿ ਗਸੇ ਰੁਤਰਾਮ ਪ੍ਰਫੁਲਤੁ ਮਾ
 ਗੇ। ਗੁਰਕੇ ਗੁਰਈ ਸੁਰਕਾਮ ਤੁਮੇ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ
 ਸਿਵਾਇ ਕਹੁ ਪਤਿ ਤਾਗੇ॥ ਗੁਣ ਤੀਨ ਮਈ ਤੁ
 ਮਹੀ ਸਕਤੀ ਪ੍ਰਨਿਤਾ ਕਰਿ ਹੋਤੁ ਮਹੀ ਯਹ ਧਾਰੇ
 ॥ ਗਵਿਜਿਓ ਜਲੁ ਬੁਝਾ ਜਨਮਾਹਿ ਰੁਯੋ ਹਮਰੇ
 ਗੁਣ ਗਾਇ ਕਰਾਮੁ ਰਾਗੇ॥੪੧॥ ਰਤਿ ਕੇ ਪ
 ਤਿ ਕੇ ਸਤਿ ਕੋਟਿ ਸਮਾ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਤੁੰ ਜਗ

ਮਾਹਿਸੁ ਹਵੈ। ਕਰਮਾਂ ਗਨਭਾਵਨ ਜੇ ਸਗਮੇ
 ਰਘੁਨਾਥ ਨਹੀ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਿਆਵੈ। ਯਾਤਿ ਕੇ
 ਪਤਿ ਕੇ ਪਤਿ ਜੇ ਓਰ ਸਾਤ ਸਦਾ ਤਿਨ ਕੇ ਓਰ ਮੇ
 ਨਿਤ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵੈ। ਰਘੁਨਾਥ ਤੁਮੇ ਪਦ ਦਾ
 ਸਤ੍ਧਰੇ ਜਨਾ ਆਰਤ ਕੇ ਸਭ ਦੂਖ ਮਿਟਾਵੈ। ੪
 ੥ ਚੈ ਪਈ। ਯੈ ਓਸ ਤਤਿ ਸੁਕ ਗੀਧ ਗਨਥਾ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਰੁ ਦੇਤਾ ਪਰਿ ਰਘੁਨਾਥਾ। ਰਘੁਨਾਥ ਕ
 ਰਿਯੋ ਤੁਮ ਗੀ ਕਲਿਆਨਾ। ਤੁਮੇ ਰੋ ਰੋ ਗਤਿ
 ਪ੍ਰਧਾਨਾ। ੫। ਮੇਹ ਬਿਸੁਕ ਜੈ ਪਦ ਸਾਗ। ੩

ਮੇਤੂ ਅਥ ਬੇਗ ਪਧਾਗ ਤੇ ਹਕਰੀ ਮਮ ਓਸਤ
 ਤਜੇਈ ॥ ਯਾ ਕੋ ਪੜੇ ਸਿਖੇ ਵਾ ਕੋਈ ॥ ੪੪ ॥
 ਸੋ ਨ ਰਪਾਵੇ ਮੇਤੂ ਸਰੂਪਾ ॥ ਮੇਤੂ ਪਗਾਯ ਨ ਰੁਗਤ
 ਅਨੂਪਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿਗਾਮ ਕਹਿਯੋ ਪੁਨਿ ਜਬ ਜੀ ॥
 ਹਰਖ ਰੂਪੇ ਪਗਵਰ ਓਰਤ ਬ ॥ ੪੫ ॥ ਦੋ
 ਹਰਾਗ ਪੁਨਿ ਦਨ ਕੋ ਰੂਪ ਜੋ ਬਿਸੁਸਨਾਤਨਾ ॥
 ਦਿਸੈ ਧਰਿਤਾ ਪਦ ਮੇਗਯੋ ਪੁਜੇ ਜਾਯੁਸਾ ॥
 ਮਾਇਆ ॥ ੪੬ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਪਦ ਧ੍ਰੁਤ ਮਹਾਮ
 ਯਾਏ ਉਮਾ ਮਹੇਸ਼ੁਰ ਸੇਥਾਏ ਮਰਿਕਾ ਤੇ ਅਸੁ

ਮੋਧਿਯਾਇ॥੧॥ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੀਪ੍ਰਬੰ
ਵਾਗਾਠੈਪਈ॥ ਚਿਸਤਤਕੇਮਨੁਰੁਯੋਤਮਾਰੋ॥ ੧
ਮਨਹੀਤਵਗੁਣਕੋਪਾਜੋ॥ ਤੁਮਅਨਾਦਿਮਨਵਾ
ਕਅਤੀਤਾ॥ ਰੁਜੇਯੁਗੀਸੁਰਤੁਮਕੋਚੀਤਾ॥ ੨੯
॥ ਅਥਸਤਸੁਸੁਖਮਰੂਪਤੁਮਾਰੋ॥ ਹੋਵਤਿਏ
ਤਵਤ੍ਵੰਤਨਿਆਰੋ॥ ਦੁਸ਼ਾਰੂਪਤੁਮਾਰੋਏਕਾਕੋ
ਇਕਲਯੇਸੁਧਾਇਬਿਬੇਕਾ॥ ੩੦॥ ਅਰਤੁਮਾਰੋ
ਦਿਸਸਦੁਪਾਜਾਨਅਨਾਤਮਪ੍ਰਭੂਮਨੁਪਾ॥
ਸੁਖਮਤੇਰੂਪਸੁਜੇਈ॥ ਦੁਗਵਿਗੋਇਕੁਦ

ਭੀਤਰ ਸੋਈ ॥ ੩੧ ॥ ਚਿੰਤਾ ਰਾਸ ਥਾਧਿ ਪੁਨਿ ਦੋਈ
ਗਾਮਿ ਕਿਰਿ ਜੀਵਕ ਹਾਵੇ ਸੋਈ ॥ ਥਾਧੁ ਜਾਇ
ਗਾਹਿ ਰੀਤ ਗਾਰੁ ਸੂਖਮ ਤੇ ਰੂਪਾ ॥ ਸਕੂਲ ਦੇ
ਹਵੈ ਗਾਰੁ ਸਰੂਪਾ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਖਮ ਰੂਪੁ ਰਾਵਨਾ ਰਾ
ਸੋ ॥ ਮਹਿਲਾ ਧਿਆਨ ਦੂਖ ਸਰੂਪਾ ਸੋ ॥ ਭੂਤ ਭਾਵਿ
ਕਾ ਅਰੇ ਪੁਨਿ ਜੋਈ ॥ ਗਾਮੁ ਤੇ ਮਹਿਲਾ ਜਗਤ
ਜੋਈ ॥ ੩੩ ॥ ਥਾਧੁ ਮਾਂਡਕ ਸਯਾ ਦੇਹ ਤੁਸਾਰੇ
ਦਾ ਮਹਾਇਕ ਪਟਲੁ ਕਾਤਿ ॥ ਚਿੰਤਾ ਰਾਸ

ਪਤਗੁਣੇ ਤਰਜਾਕੋਰੂਪਾ ਵਿਗਾਜਧਾਰਣਾ
ਵਿਖੇਅਨੂਪਾ॥੩੫॥ ਤੁਹੀਏਕਸਭਰੋਰ
ਅਹੇ। ਲੋਕਅਵੇਵਤੁਮਾਰੇਕਹੇ॥ ਪਾਤਾਲ
ਅਹੇਤਵਪਾਦਨਕੋਤਲੁਪਾਸੇਆਹਿਸੁਲੋ
ਕਮਹਾਤਲਾ॥੩੬॥ ਰਸਾਤਲਰਾਮਗੁਲ
ਫਤੇਜਾਨੇ॥ ਤਲਾਤਲਤੇਪੁਨਿਜਾਨਯੁਖਾ
ਨੇ॥ ਸੁਤਲਥਿਤਲਤੇਉਹੂਉਚਾਰੇ॥ ਅ
ਤਲਰਾਮਤੇਜੀਘਉਦਾਰੇ॥੩੭॥ ਰਾਮਲਾ
ਰੁਤੇਅਹੇਅਕਾਸਾਉਰੁਭਾਣਤੇਵਿਰਰੁਏ

ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਗੀਵਾਤੇ ਮਹਾ ਸੇਕ ਕਰੀ ਜੋ॥ ਥਦ
 ਗਮ ਜਨ ਲੇਕ ਕਰੀ ਜੋ॥ ੩੯॥ ਤਪੋ ਲੇਕ ਤੇ ਕੀਥ
 ਕਹਾਏ॥ ਸੰਤ ਲੇਕ ਤੇ ਸੀਸ ਸੁਹਾਵੇ॥ ਇੰਦ੍ਰਾਇ
 ਕ ਸਰੁ ਲੇਕ ਸੁਪਾਲਾ॥ ਗਮ ਮਹੇਤ ਵਰੁ ਜਾ
 ਥਿਸਾਲਾ॥ ੪੦॥ ਦਿਸਾ ਕਾਨ ਅਸੁਨੈ ਨਾਸ
 ॥ ੪੧॥ ਤਵ ਮੁਖ ਗਮ ਸੁਵਰਨਿ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਸ
 ਵਿਤਾਨੈ ਨੂਚੇ ਦਮਨ ਗਾਏ॥ ਭੂਰ੍ਵਿਗ ਤਵ ਕਾਲ
 ਬਤਾਏ॥ ਬੁਧਿ ਭ੍ਰਮ ਸਪਤਿ ਗਮ ਤੁਮਾਰੀ॥
 ਹੁਦੁ ਅਹਿ ਕਿਤ ਕੀਤ ਉਚਾਰੀ॥ ਕਮ ਦਾਤੁ ਪੁਨਿ

ਮ

ਥਾਣੀਥੇਦਾ॥ ਔਰਨਿਖੜਦੇਤਨਿਥੇਦਾ॥ ੪੧॥ ਹਸਾਰਾ
 ਮਤੁਮਾਰੀਆਯਾ॥ ਸਿਓਕੁਦਾਖਰਾਮਤਗਾਯਾ॥
 ਪੂਰਬਰਾਗਧਰਮਤੋਗਾਯੋ॥ ਪ੍ਰਿਥਾਰਾਗਅਧ
 ਰੱਖਤਾਯੋ॥ ੪੨॥ ਗੀਯਾ॥ ਛੰਦਾ॥ ਨਿਮੇਖਾਮ੍ਰੋਓ
 ਨਮੇਖਰਾਮਸੁਗਤਦਿਨਕਰਗੁਥਾਯੋ॥ ਸਮੰਦ
 ਕੁਖਸੁਤੇਹੀਆਨਾਜੀਨਦੀਸਰੁਆਖਯੋ॥ ਰੋ
 ਮਾਵਲੀਤਰਮੋਖਧੀਪੁਰਿਰੇਤਤ੍ਰਿਸੁਥਕਾ
 ਨਯੋ॥ ਮਹਿਮਾਤੁਮਾਰੀਗਿਆਨਹੈਇਹਕੁਲ
 ਵਪੁਰਵਜਾਨਯੋ॥ ੪੩॥ ਇਹਤੇਵਪੁਜੈ

ਧਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਇ ਨੀ ਕੇ ਭਾਵ ਨੀ ॥ ਬਿਨ ਕੇ ਦੁਖ
 ਵੇ ਮੋਖ ਸੇ ਨਹਿ ਅੰਗ ਕਿਤ ਕਮਾਵ ਨੀ ॥ ਇਹੁ ਜੇ
 ਰਗ ਮਨ ਕੁਲ ਤੇ ਦੁਖੁ ਨੀ ਤਮੈ ਓਰ ਭਾਵੁ ਜੀ ॥
 ਜਿਹ ਜਾਨਿਐ ਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਚਿਧ ਜੇ ਰੋਮ ਸਰੂਪੁ
 ਲਕਾਵ ਲੀ ॥ ੪੪ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਨ
 ਰਨ ਜਗਤ ਭਰੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਰੂਪ ਤਵ ਰੁਜੇ ਸੁਜੁ
 ਹੀ ॥ ਯਹੁ ਮਨ ਕੁਲ ਰੂਪੁ ਜੋ ਬਾਰੋ ॥ ਇਨ ਕੇ
 ਭੀ ਅਥਰ ਹੋ ਚਿਚਾਰੋ ॥ ੪੫ ॥ ਯਹੁ ਜੇ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਤਪ
 ਨਿਹਾਰੋ ॥ ਮੈ ਇਨ ਕੇ ਓਰ ਅੰਤਰ ਧਾਰੋ ॥ ਯਹੁ

ਬਾਹੁਤਨੁਸਾਮਾਧਿਰਜੋ॥ਸੀਸਜਟਾਤਨਥਲਕ
ਲਛੁਜੋ॥੬॥ਤਰੁਹੁਸਾਤਥਨਸੀਯੁਨਿਹਾਰੋ॥
ਸਦਾਸੇਉਉਰਕਰੁਣਾਧਾਰੋ॥ਸਰਥਗਸਦਾਸਿ
ਦੁਸਹਿਤਰੁਦਾਨੀ॥ਭੁਜੇਯਹੀਤਨੁਨਿਜਰਜਧਾ
ਨੀ॥੭॥ਕਾਸੀਥਿਖੇਮਰੁਜਨਕਾਲਾਤਾਰਕ
ਮਤਿਕਰੋਏਥਿਸਾਲਾ॥ਗਮਨਾਮਯਹਭਾਖੇਕਾ
ਨਾ॥ਤਾਰਕਭ੍ਰਹਮਸੁਕੀਨਥਖਾਨਾ॥੮॥ਜਨ
ਕਾਤਮਜਾਪਤੀਸੁਰਾਰੋ॥ਤ੍ਰਿਪਗਮਾਤਮਮੇਉਰ
ਧਾਰੋ॥ਬੇਹੀਮਾਯਾਮੇਰੇਸਾਰੋ॥ਜਾਨੇਨਹਿਤ

^੩
 ਵੱਡੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥੪੯॥ ਨਮਸਤੇ ਗਮਸਦਾ ਕੁਲਿ
 ਆਨਾ ਤੂੰ ਪਰਮਾਤਮ ਤੇ ਪਦ ਧਿਆਨਾ ਅਯੋ
 ਧਿਆਨਾ ਇਕਰਾਮੁ ਉਦੁਗਾ ਗੁਤ ਸੰਗ ਪਦ
 ਸੇਵਤ ਨਾਗਾ ॥੫੦॥ ਰਖ ਰਖ ਜਗਨਾਥ ਉਦਰੇ
 ॥ ਮਾਯਾ ਹਰੇ ਨਗਿਆਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਖ ਕਰੁ ਵਾਨਿ
 ਧਰਮ ਉਦਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਤੈਨੈ ਨ ਸੁਖ ਬਨ ਉਚਾਰੇ ॥੫
 ੧॥ ਸ੍ਰੀਗਮ ਵਾਚਾ ਚੰ ਪਈ ॥ ਰੁਗਤ ਵਾਨਤ ਵਰੀ
 ਨ ਬਡਾਈ ॥ ਗ੍ਰਿਧ ਬੁਯੇ ਮੇ ਉਰ ਹਰਖਾਈ ॥ ਯ
 ਗਿ ਗੀ ਮਮੇ ਪਰਮ ਬਾਨਾ ॥ ਤਹਾ ਆਹਿ ਤੂੰ ਥੈਰ ਧਿਖ

ਨਾ॥੫੨॥ ਵਾਕਕ ਬੰਧ ਕਹਿਓ ਤਵ ਜੋਈ॥ ਭੁਗਤਿ
 ਸਹਤਿ ਇਹ ਪੜੇ ਸੁਕੋਈ॥ ਅਗਿਆਨ ਜੀਤ ਭਵ
 ਬੰਧ ਲਜੋਈ॥ ਖਿਣੁ ਭੂਤਿ ਰਿਵਾਜਿ ਤਿਅਗੋ॥ ੫੩॥
 ਦੇਹਗਾ॥ ਅਨੁਭਵ ਕੇ ਅਨੁਮੇਯ ਜੋ ਮੋਹ ਚੇਤਨ ਰੂਪ
 ॥ ਤਾ ਕੇ ਪਾਵੈ ਪਾਰ ਕਾਤਿ ਅਗੋਰੁ ਮਤ ਮਕੁਪਾ॥ ੫੪॥
 ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਮਦਯੁਗਾਤਮ ਗਾਯਾਤ੍ਰੇ ਉਮਾਮ
 ਹੇਸੁਰਜੀਥਾ ਦੇ ਅਚੰਕਕਾ ਭੋਤਵਸੋਧਿਯਾਇ॥
 ੬॥ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਇਦ੍ਰੋ ਵਾਚਾ॥ ਭੁਜਿਗ ਪ੍ਰਯ
 ਤਵਿਦਾ॥ ਭੁਜਸਦਾ ਨੀਲ ਕੰਜਿ ਸੁਹਾਮੀ॥ ਭੁਵਾਰੀਨਿ
 ਸੋਈ

ਯਦਾ ਵਾਨ ਲਖ ਜਾਗਨਾ ਮਾਭੁਵਾਨਾ ਰਦਾ ਭੁਭਾ
 ਨੇ ਦਰੂਪੀ ਭੁਵਾਗਾ ਵਤੇ ਤੇ ਭੁਜੇ ਸੀ ਭੁਰੂਪੀ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁ
 ਰਾਨੀ ਕਦੁ ਕੋਧ ਜਾਨੇ ਕਪਾਏ ॥ ਨਗ ਕਾਰ ਦੇਹੀ ਨਗ
 ਕਾਰ ਗਾਏ ॥ ਪਰੇ ਸੀ ਪਗ ਨੇ ਦਰੂਪੀ ਵਸਿ ਸ੍ਰੀ ॥ ਭੁਜੇ
 ਭਾਰਨਾ ਸੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ ਗਮ ਇਸ੍ਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਪ੍ਰਪ੍ਰੀ ਨਾ ਕਿਲਨੀ
 ਦਦਾ ਤੇ ਸੁਗਾਮੀ ॥ ਪ੍ਰਪ੍ਰੀ ਨਾ ਰਤ ਹਰੀ ਕਰੇ ਤੇ ਹਨਾਮੀ
 ॥ ਤਪੋਯੋਗ ਯੋਗੀ ਸਸੇ ਦੇਹੁ ਤੀਤੀ ॥ ਕਪੀ
 ਸਾਇ ਮਿਤੀ ਭੁਜੇ ਗਮ ਮੀਤੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸਦਾ ਭੋਗ ਭੁ
 ਜੀ ਸੁਦੂਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਸਦਾ ਯੋਗ ਭਾਜੀ ਸ

ਮੀਧੇ ਵਿਰਸੀ॥ ਚਿਦਾਨੰਦ ਕੰਦੰਸ ਦਾ ਗਾਘੁਵੇਲੀ
॥ ਵਿਦੇਤਾਤਮਜਾਨੰਦ ਰੂਪੰ ਰੁਜੇਲੀ॥ ਮਗਯੋ ਗਾਮੁ
ਇਆਲ ਦਾਈ ਸਧੋਗਾ॥ ਨਗਕਾਰਲੀ ਲਾਤ ਦਾਤੁ
ਦਿਖਾਗੇ॥ ਤਵਾਨੰਦ ਲੀਲਾ ਕਥਾ ਪੂਰਤ ਕਾਨਾ॥
ਰੁਵੇਤੀ ਤਲੋਕੇ ਸਦਾਨੰਦ ਮਾਨਾ॥ ਅਰੀ ਮਨ ਰੂਪਾ
ਸੁਗਾਧੀ ਵਮਾਤੋ॥ ਨਵੇਦਾਖਿਲੇ ਸੀਅਰੋਗਰਾ
ਤੋ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਤੇਰੇ ਕਰੀਮੇ ਦੁਰਿਸੁ॥ ਰਿਹੀ ਲੋਕ
ਗਾਜਾ ਰੂਯੋ ਮਾਨਸੁ॥ ੨੧॥ ਲਸੇ ਹਾਰ ਕੇਲੁਰ
ਗਾਮਾ ਰਿਹੂਪੀ॥ ਧਰਾ ਰੂਰਦੇ ਤਿਥਨੀਆ ਰਿਹੂ

ਪੰ॥ ਲਸਤਪਦਮਨੇਰੀਮੁਖੰਚਿਦਕਾਰੀ॥ ਰੁਜੇਗ
 ਘਵੇਸ੍ਰੀਦੁਗਧਾਰਧਾਰੀ॥ ੧੫॥ ਸੁਗਧੀਸਿਨੀਲਾਰੁ
 ਨੀਲੰਗਕੰਤੀ॥ ਵਿਗਧਾਇਦੰਤੰਬਧੇਲੋਕਸਾਤੰਕੋ
 ਗੀਟਾਇਸੈਰੁਜੇਸਰਿਈਸੀ॥ ਰੁਜੇਗਮਚੇਦੁਰਘੁ
 ਛਾਮਧੀਸੀ॥ ੨੦॥ ਮਨੋਚੰਦ੍ਰਕੋਟੇਲਸੇਪੀਰਸੇਯੋ
 ਤਾਹਗਮਸੀਤਾਰੁਲੀਭ੍ਰਿਤਸੋਯੋ॥ ਲਸੇਹੇਮਵਰ
 ਛਾਤਰਿਤਪ੍ਰਿਯੁਭਾਸੀ॥ ਰੁਜੇਗਮਚੇਦੁਸਦਾਮਾ
 ਰਤਨਾਸੀ॥ ੨੦॥ ਵੇਹਗਾਯਾਥਿਧਿਸੁਰਪਤ੍ਰੁ
 ਖਿਯੋਰਘੁਪਤਿਭੂਪਵਿਸੇਸਾ॥ ਵਹੁਰੁਰੁਵਾਨੀਸ

ਹਿਤਤਤਿਆਏਆਪਮਹੇਸਾ॥੩੧॥ਅਹਿਸੁਜਾ
ਵਾਗਸਵੇਯਾ॥ਅਜੁਕਿਤਾਰਥਰਾਮਅਹੋਬਲਤ
ਪਦਪੰਕਜਕੀਰਜਪਾਏ॥ਸਿਕਰਅੰਚਤੁਗਾਨਨਲੋ
ਜਿਹਏਰੂਤਨੀਤਸਮਾਧਿਲਗਾਏ॥ਅਹਿਦਿ
ਚਿਤੁਤਤੇਨਰਕੇਤਨਕਾਜਗਮਾਹਿਸਨੇਤਿਥਨਾ
ਏ॥ਅਹਤਤੋਸਕੁਲਕਨਹਿਤਹਿਥਿਰੰਥਨਕੇਜਗ
ਪਾਏ॥੧੬੨॥ਨਗਜਛੇਦੁ॥ਨਪਾਦਮਾਦਿਰੇਗ
ਤੋਚਲੋਨਿਰੰਤਰੰਸਹੀ॥ਅਨੰਦਕੰਦਪਰਏਅ
ਮਾਇਅਤਿਨਹੀ॥ਭੁਗੀਰਥੀਪਦਾਗਥਿੰਦਰੇਰਜੀ
ਮਾਇ

ਸੁਗਾਦਨਾ ॥ ਦਰਚੁ ਮਭੁ ॥ ਅਰਦੁ ਕਰਸਮਸਤੁ ॥ ੧ ॥
 ਦਨੀ ॥ ੨੮ ॥ ਪ੍ਰਤਖਮ ਖਗੋਚਰਾ ॥ ਰਾਸੁਰਾ
 ਮਮੇਕੁਏ ॥ ਬਖਾਨੁ ਨਾਥਕੋ ਪੁਰਾ ॥ ਸੁਕੋਨਪੁਨਮੇਕ
 ਏ ॥ ਨਗਾਦਨਾ ॥ ਰਜੇਹਰੀ ॥ ਸੁਗਾਮਨਾ ॥ ਮਕੋਧਰੇ ॥ ਸੁ
 ਸਾਮਸੀਰਰੰਮਹਾਂ ॥ ਕਰੇ ਰੂਪਾਦਜਾਂਕਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਬਿ
 ਸਾਖ ॥ ਤੈਨਕੇਜਸੇ ॥ ਕੁਜੇਸਤਾ ॥ ਨਿਰੰਤਰੀ ॥ ਨਮੋਰਕੋ
 ਭਜੇਕ ॥ ਰੀਪਰੇਨਰੰਚਮੰਤਰੀ ॥ ਸੁਤੀ ॥ ਦਿਮ੍ਹਗਾਂ
 ਸਰਾਸਰੇ ॥ ਦੁਪਾਰਵੀ ॥ ਜਕੋ ॥ ਸੁਜਾਹਿਨਾ ॥ ਕੁਰੰਜ
 ਤੇਰੁਏ ॥ ਬਿਰੰਚਰੰਜਕੋ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਜਾਹਿਨਾ ॥ ਮਸ
 ਰਕੋਰਸੀ ॥ ਪੁਰਾਰੀ ॥ ਸਿਕਰਾ ॥ ਕੁਜੇਸਰਾ ॥ ਮਚਿਰਕੋ

ਰਿਦੇਸਦਾਨਿਰੰਤਰਾ॥ ਸੁਜਾਂਦਤਾਰਕੀਕਥਾ॥ ਵਿਰੰ
ਚਿਲੇਕਗਾਇਐ॥ ਸੁਨਾਰਦੀਥਿਰੰਚਿਸਿਭੁਪ੍ਰੇਮਕੇ
ਸੁਨਾਇਐ॥ ੨੨॥ ਅਨੰਦਨੀਰਨੈਨਕੇਸੁਮਿਥਿਤੀ
ਕੁਬਾਗਗਾ॥ ਵਗੀਦੁਰੀਪ੍ਰਗਟਾਇਐ॥ ਗੁਣਿਨ੍ਰਜਾਂ
ਇਕਾਗਗਾ॥ ਸਗਣਿਤਾਹਿਰਾਮਕੀਅਲਿਜਾਸ
ਦਾਗਯੇ॥ ਪੁਰਾਣਮੋਪਗਤਮਾਸੁਵੇਦਵਾਕਜਾਂ
ਕਯੇ॥ ੨੩॥ ਸੁਅੰਪ੍ਰਕਾਸਅੰਤਨਾਥਿਅੰਤਥੇਦਗਾ
ਇਐ॥ ਧਰੀਸੁਮਾਨਵੀਤਨੂਸੁਮਾਇਆਸੁਗਾਇ
ਐ॥ ੨੪॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਮਸਤਭਿਪ੍ਰੇਸਰੰਨਨਾਥਤੋਗੀ
ਅਗਾ॥ ਕਟੀਸੁਸ੍ਰਾਧਸਿੰਘਲਾਨਿਵਾਰਮੈਲਮੇਰੀ

ਅਮਾ ॥ ੩੪ ॥ ਚੁੱਪਈ ॥ ਨਿਖਿਲਵਿਸੁਖਿਪਜਾਵੇਜੇਈ
 ॥ ਪਾਲੇਬਹੁਰਿਸੰਗਾਰੇਸੇਈ ॥ ਮਾਇਆਗੁਣਥਿਥਿਤ
 ਸੁਖਧਾਮਾ ॥ ਸਿਵਥਿਰਿਚਿਥਿਸਨਪਕਾਮਾ ॥
 ੩੫ ॥ ਮਾਰਿਸੁਤਿਤਰੂਪੁਰੁਪਾ ॥ ਨਮੋਨਮੋਪਦਰਿ
 ਜਮਨੁਪਾ ॥ ਜੇਪਦਪਕਿਜਸ੍ਰੀਸ੍ਰੀਲਗਏ ॥ ਧਰੁ
 ਕਸਕਲਪੁਮਜਨਾਏ ॥ ੩੬ ॥ ਪੂਰਬਜਾਹਿਰਿ
 ਏਕੀਸਾਗੀ ॥ ਏਕਪਾਰਕਰਿਮਿਤੀਸੁਗਰੀ ॥
 ਮੁਨੀਦੁਜੇਪਦਧਿਆਵੈਨੀਤਾ ॥ ਤੁਜਿਮਭਿਮਸ
 ਏਕਾਗਾਰਚੀਤਾ ॥ ੩੭ ॥ ਗਮਤੁਹਜਗਮਾਇਸੁ

ਗਰੋ॥ ਜਗਤੁ ਰੂਪ ਪ੍ਰਤਿ ਜਗਤਿ ਅਧਾਰੋ॥ ਸਰਬੁ ਰੂਪਤਮੇ॥
ਤੁਮੇ ਪ੍ਰਕਾਸੋ॥ ਥਿਤ ਥਿਥੇ ਕਨਹਿ ਲੋਗਨ ਭਾਸੇ॥ ਸੋ॥
੨੮॥ ਚਿਅੰਕਾਰ ਵਾ ਬਾਤੁ॥ ਆਤਿ॥ ਥਾਈ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿ
ਗਰੁ ਨਾਹਿ॥ ਦਾਨੁ ਕਿੰਦਾ ਕੁਝੁ ਦਇਯੋ ਜੇਈ
ਤੁਮੇ ਜਗਤਿ ਮੇਅੰਗੁ ਕਈ॥ ੨੯॥ ਕਾਧਯ
ਕਾਧ ਦਿਨ ਗਤਿ ਮਝਾਗਾ॥ ਛਲ ਸਾਧਨਿ
ਕਹਿਤੁ ਤੁਥਿ ਕਾਗਾ॥ ਤੁਮ ਸਮਸਤ ਨਹਿ ਤੁਮਾਥਿ
ਨਮਾਨਾ॥ ਨਿਨਮਾਇ ਮਾਕਾਰਿ ਹੋਵੇ ਕੁਧਨਿ
੪੦॥ ਤੁਥਾਇ ਮਾਕਾਰਿ ਜਾਮਾਤਿ ਹੋਵੇ॥ ਤੁਨੁ

ਤੰਤੁਤੁਮਾਗਜਾਨੇ॥ ਮਾਨੁਖਤਵਮਾਨੇਮਤਿਮੰਦਾ
 ਤੁੰਮਪਰਮੇਸੁਰਏਕਅਨੰਦਾ॥ ੪੧॥ ਤੁਮਸਕੁਅੰ
 ਤਰਿਬਾਗਰਿਦੇਵਾ॥ ਨਭਿਜਿਉਮਮਲਿਅਨੰਤਿ
 ਅਭੇਵਾ॥ ਅਚਲਿਅਸੀਗੀਨਿਤਿਅਤਿਸੁਧਾ
 ਸਦਾਅਨਾਸੀਸਦਾਪ੍ਰਬੁਧਾ॥ ੪੨॥ ਜ਼ੋਖਤਿ
 ਅੰਗਿਆਮੇਅਤਿਮੁਢਾ॥ ਤੰਤੁਤੁਮਾਗਅਤਹੈ
 ਸੈਗੁਢਾ॥ ਕਿਹਬਿਧਨਾਬਧਛਾਨਤਹਿ॥ ਮਨ
 ਬਾਣੀਕੋਗੋਰੁਗਾਹਿ॥ ੪੩॥ ਤੰਤੁਤੁਮੈਪ੍ਰਬੁਧਿ

ਲਗਾਇ। ਬਾਰਿਬਾਰ ਮੇ ਤੇ ਪਾਇ। ਜੁ ਜੁ ਹੁ ਜੁ
ਮੇ ਦੇਵਾ। ਤੁਮਰੀ ਗੋ ਨਿਰਿਤਰ ਸੇਵਾ। ੪੪। ਤੇਰੇ ਪਾ
ਦਕੀ ਜੁਗ ਜੇਇ। ਤਾਕੀ। ਬੁਗ। ਤਿਸਦਾ ਮਮ ਹੋਇ
ਮਨ ਮੇ ਮੇ ਤੇ ਪੁਰਖਾ ਪਿੰਖਾ। ਨ ਮੇ ਨ ਮੇ ਤੇ ਰੁਗ। ਤਿਨਿ
ਗੋ। ਬਿ। ਰਿਖੀ ਕੇ ਸੇ ਤੇ ਕੇ ਪ੍ਰਦਾਮਾ। ਨ ਮ ਸਕਾਰਨਾ
ਰਾਯਨਾਮਾ। ਰੁਦੁਰੁਨ। ਨਿਖ। ਲਕੇ ਜਗਨਾਮਾ।
ਕੋਟਿ। ਰੁਨ। ਮਮਾ। ਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ੪੫। ਕਰਗ ਪ੍ਰਿਤ
ਸਰ। ਮਰੁਚਾ ਪੁਤਿਦਾਰਾ। ਕਾਲ। ਮੇਪਸਮ ਪ੍ਰਕਾ
ਅਪਾਰਾ। ਕਨਕਰੁਚਰ। ਮੰਬਰਤਨ ਪਗੇ। ਕੰਤ

ਲਕਾਨਰਤਨਅਤਿਜਗੇ॥੬੫॥ਕਮਲਨੈਨਸਾਨੁਜ
 ਸ੍ਰੀਗਮਾਹਿਸਰੂਧਿਰਿਸਰੂਪਧਾਮਾਯੋਭਿ
 ਤਤਕਰਿਜੋਰੇਹਥਾ॥ਆਗੇਖਰੇਸੁਸ੍ਰੀਰਪੁਨਾਥ
 ॥੬੬॥ਕਰਿਪ੍ਰਣਾਮਪ੍ਰਦਛੁਣਦਈ॥ਹਰਿਆਨ
 ਸਪਾਅਸਪਾਇਪਤਿਪਹਿਗਈ॥ਗੋਤਮਸੀਗ
 ਮਿਲੀਪੁਨਿਜਾਈ॥ਸ੍ਰੀਰਪੁਥੀਰਪਾਰਜਪਾ
 ਏ॥੬੭॥ਅਹਿਲਯਾਕਰਿਯੋਸਤੋਤਰਜੋਈ॥
 ਜੇਕਰਿਗੁਗਤਿਪਵੇਤਿਹਕੋਈ॥ਜੀਵਤਨਿਖ
 ਲਸੁਪਾਪਮਿਟਾਵੇ॥ਅਤਿਸਮੇਪਰਬ੍ਰਹਮਸੁਪਾ

ਏ॥੪੬॥ਪ੍ਰਤ੍ਰਮਰਬਜੋਪਵੇਨਿਰਿਤਗਾਸ੍ਰੀਰ
ਪ੍ਰਨਾਥਧਾਰਉਰਮੰਤਗਾਯਦਿਪਥੀਧਿਮਾਸੀ
ਜਗਤੋਇ॥ਵਰਖਮਾਹਿਸੁਤਪਾਵੈਸੋਇ॥੫੦॥
ਦੋਤਗਾਪਾਵੈਸਰਥਸੁਕਾਮਨਾਜੇਜੇਚਾਹੇਧੀਗਾ॥
ਤੋਇਪ੍ਰਸੰਤਜਗਤਮੇਸੀਤਾ॥ਸਿਰਾਕੀਰਾ॥
ਪਾਨਗਜਛੰਦਾ॥ਤੇਸੁਧ੍ਰਮਕਰੇਜਗਨਾਸਾ॥
ਸੇਵਈ॥ਮਹਾਂਕੁਰੀਤਰੀਤਕੋਪਨੰਚੁਗਾਇਲਵ
ਈ॥ਸੁਮਾਤਭਾਤਹਿਸਿਕੋਕੁਰੇਗਾਏਕਾਆਤੁਰੇ
॥ਕਹਿਯੋਸੁਯਾਹਿਰਾਤਕੋਜਗਤਮੇਕੁਪਾਤਤੋ

॥੫੨॥ ਪ੍ਰਵੇਸਤੋਤਰੰ ਜਿਸੇ ਸੁਗਮਾ ਚਿਤੰ ਪਾਰਕੇ
 ॥ ਪ੍ਰਪਾਇ ਜੇ ਇਸੇ ਕੋ ਸਮਸਤ ਪਾਪ ਭਾਰ ਕੇ ॥
 ਮਾਚਾਰਯਕਤ ਜੋਤਰੇ ਪ੍ਰਵੇਸਤੋਤਰੰ ਅਥਾ ॥ ਲ
 ਤੇ ਉਦਾਰ ਮੋਖ ਕੇ ਗੁਣਾਥ ਸਿੰਘ ਕਾ ਕਥਾ ॥੫੩॥
 ਸਪੰਘ ਨਾਮਾਦ ਜਾਤ ਮਗਮਾਯੁ ਓਮਾਮੇ
 ਮਿਲੀ ਪੁਨਿ ਜਾਇ ਰੂਪੇਖ ਸੁਮੇ ਪਿਆਇ ॥੬॥
 ਸੁਤੀਖੰਡ ਦਾਗਾ ਚੋਪਈ ॥ ਗੁਣ ਮਨੇਤ ਸੀਤਾਪ
 ਤਿਗਮਾ ਤੇਜਯੋ ਮੈ ਆਰੇਜਾਮਾ ॥ ਸਿਵ ਥਿਰੰਚ
 ਤਵ ਪਾਦ ਲਗਾਨੇ ॥ ਸਿਸਾਰ ਸਿੰਧ ਪੋਤ ਮੇਜਾਨੇ ॥

੨੦॥ ਸਾਤੇ ਪਰੋਤੁ ਤੇ ਪਦਮਾਗੀ॥ ਗਮਵਾਸਮੈ ਤੇ
 ਜਗਮਾਗੀ॥ ਤੁਮ ਸਰੁਜੀ ਵਨ ਦੇਖ ਸਗਾਰੇ॥ ਕੁਟੇ
 ਥਕੁ ਪਮਹਿ ਪਰੋਨਿ ਹਾਰੇ॥ ੨੧॥ ਪਲਮੈ ਤਨੁ ਮੁ
 ਰਿਬਧੋ ਨਿਹਾਰੀ॥ ਤੁਮ ਸੇਖਣਹਿ ਤਅਏ ਮੁਗਰਿ
 ॥ ਤੁੰ ਸਰੁ ਰੂਤਨ ਮੈ ਸਮਯਾਯੋ॥ ਤੋਹਿ ਵਿਮੁਖਤਵੁ
 ਮਾਇਆ ਗਯੋ॥ ੨੨॥ ਤਵਮੰਤ੍ਰ ਨ ਸਾਧਨ ਪ
 ਰਿ ਜੇਈ॥ ਤਵ ਮਾਇਆ ਤੇ ਮੁਕਤੋ ਤੇਈ॥ ਸੇਵ
 ਸਫਲ ਦੇਹੁ ਮੁਗਰੀ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਕਲੁ ਪਤਰੁ ਨ ਕੀ
 ਥਾਰੀ॥ ੨੩॥ ਅਨੰਗ ਸੇਖੈ ਛੁੰਦਾ॥ ਤੋਹਿ ਤਉ ਪਾ

ਏਕ ਕਥਾ ਏਕ ਗਤ ਕਥਾ ਏਕ ਯੋਗ
ਰੰਚਈ ਸਨਾਮ ਤੋਹ ਜਾਨੀਯੋ ॥ ਸੁਨੀਰ ਕੰਭੁਜਿ ਓ
ਰਵੀ ਸੁਭਿੰਨ ਤੋਹ ਮਾਨਹੈ ਵਿਨਸ੍ਰੁਤਾਂ ਮੰਤੀ ਰੁਈ ਸੁ
ਰਾਮ ਯੋ ਪਛਾਨੀਯੋ ॥ ਪ੍ਰਤਕ ਅੰਕ ਗੋਚਰਿ ਪਿਕੇ
ਸੁਤੇ ਪਦਾਰਥੁ ਜੇ ਸੁਅੰਧ ਕਾਰਤੇ ਪਰੇ ਪਦਿ ਸੁਤੇ ਬਖਾ
ਨੀਯੋ ॥ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਤ੍ਰਿਸਦਾ ਅਸਿਤ ਤੋਹ ਨਾ ਪਿ
ਕੇ ਸੁਸੰਤੁ ਮੰਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਜੇ ਸਦਾ ਰਿਦੇ ਸੁਰਾਨੀਯੋ ॥ ੩
੪ ॥ ਤੁਹੀ ਤੋ ਅਰੂਪ ਰੂਪ ਗਾਮ ਤੋਹ ਮੇ ਪਿਕੇ ਮਨੁ
ਧੰਦੇ ਸਪੈ ਕਰੇ ਅਚੇ ਰੁਏ ਹੁਧਾਰੀਯੋ ॥ ਦਯਾ ਸੁ

ਨਨਭਾਨਯਾ ਸੁਖਾਗਥਿ ਦਸੁ ਦਰਸੁ ਚਾ ॥
ਧਰੇਮ ਤੇਜ ਕੇ ਦਵਾਰੀ ਯੋ ॥ ਸੁਜਾਨ ਕੀ ਸਮੇਤ ਛਲ
ਏਵ ਕੀਤ ਨੂੰ ਲਏ ਸੁਰਾਤ ਪਾ ਦਸੇ ਵਹੈ ਰਿਖੀ ਸੁ
ਖ ਦਾਰੀ ਯੋ ॥ ਗੁਣਿ ਅੰਨਿ ਤਸਾਂ ਮਸਾਂ ਤਰਾਗਥੇ
ਅਤਰ ਕੇ ਸੁਜੋਰ ਕੈ ਕਰੇ ਦੇ ਉਸੁ ਥੀਧਨਾ ਹਮਾਰੀ
ਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਦਿਗਦੇਸ ਸੁਕਾਲ ਉਪਾਧਿ
ਥਿਨਾ ਰਿਖ ਜਸ ਤਕੇ ਚਿਤ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਘਨ ਚੇਤ
ਨ ਪੂਰਣ ਧਰਮ ਕੇ ਨਿਗਮਾ ਗਣਗਾਵਤ ਹੋਗੁ
ਵਧਾਰੇ ॥ ਹਮ ਅੰਗਨ ਹੀ ਕਛੁ ਚਾਹਤੈ ਬਨਮਾ